

—

சிவமயம்.

கணபதி துணை.

செவசமயாசாரியர்களாகிய நால்வர் பிள்ளைத்தமிழ்.

நான் கு.

இவை

ஸ்ரீ வண்ணாடரவர்கள் மாண்புக்கார்

காரைக்குடி ராம. சோ.

சொக்கவிங்கச்செட்டியாரவர்களால்
செய்யப்பெற்று

காரைக்குடி ராம. மே.

ஞானசம்பந்தச்செட்டியாரவர்கள்

பலவான்குடி ச. வெ.

முத்துவள்ளியப்பச்செட்டியாரவர்கள்

கோத்தமங்கலம் சி. அரு.

காசிநாதச்செட்டியாரவர்கள்

அரிமழும் அ. அரு.

அண்ணுமலைச்செட்டியாரவர்கள் எண் னும்

நால்வரால்

சிதம்பரம்

நீ துஞ்சிதசரணம் பிரஸில்
திப்பிக்கப்பெற்றது.

ஏஞ்சு ஆவணிமீ 10-

O-.15x

N27

85921

கிழமைம்.

கண்பதி துணை

6 - SEP 1927

U K V T E. MADRAS

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் என்னும் ஏல்வரும், திருக்கயிலையினின் றும் சிவாஞ்ஞாபால், பரசமயக்கொடுமை நீக்கிச் சிவசமயப் பெருமை விளக்கி மனிதரை உய்வித்தற்காகவே மனிதருமிகளாய்ப் பூமிக்குவந்தருளினர். வினைவசத்தாற் கருவிற்கிடந்து கர்மசரீரி களாய்ப் பிறந்தவரல்லர். ஞானசரீரிகளே, இதனை இவர்கள் சரித்திரங்களுங் குறிப்பிக்கின்றன. மேலும் பல சிவஸ்தல புராணங்களும் விளக்குகின்றன. அவை சோழப்புராணம், திருநாவுலார்ப்புராணம் முதலியன. இங்ளால்வரும் மலமுத்த சிவாங்காராதலாற்றுன் சிவபிரான் மலபெத்தமனிதரை உய்வித்தற்கு அனுப்பியருளினர். பெத்தரானால் பெத்தரை உய்வித்தல் முடியாது. இதனாலும் இவர்கள் முன்னும் பூமிக்கு வந்த யின்னும் இடையறை மலமுத்தசிவாங்களே என்பது தெளிவாம். இவ்வுண்மையே திருவருள னுபவப் பெரியருந்தமது பொருவருநால் களிற் தெரிவற விளக்கினர். அப்பெரிபார் கொள்கையையே அடியேன் கடைப்பிடித்து இங்கால்வர் வினைவசத்தாற் பிரமாணக்கள் கள் மலமுத்த சிவாங்களே என்பதை உரிய பிரமாணக்கள் காட்டி விளக்கினேன். இனி உள்ளபடி சைவங்கற்றியே பற்றிய சிலர், இங்கால்வர்களை வினைவசத்தாற் பிறந்த மலபெத்தரென்றும் அதனநற்றுன் ஒவ்வொரு சமயங்களில் வருந்தி இறைவனை வேண்டினரென்றும் பின்னர் இறைவனருளால் மலமுத்தராயினரென்றும்கூறுகின்றனர். இங்கால்வருந் துண்பத்தால் வருந்தி நீக்கும்படி வேண்டினர்ல்லர். அவ்வாறு வேண்டியவெல்லாம் உலகர் அம்முறைபற்றி இறைவனை வேண்டி அருள்பெற்றுயியும்படி காட்டிய அருட்செயல்களேயாம். இவ்வண்மை இவர்கள் சரித்திரங்களில் அங்கங்கே இவர்களுடைய சொரூப நிலையை விளக்கும் பற்பல அற்புத் வாக்கியங்கள் தெளிவிக்கின்றன. அவை பெல்லாம் எடுத்துக்காட்டின் விரியுமாதலால் இங்கால்வரின் பூங்விலைகளினுண்மை கண்டு தெளிக. அவை வருமாறு:—

திருஞானசம்பந்தர், திருக்கபிலையில் சிவபிரானுக்குமுடைமையம்மைக்கும் நடவில் அவர்கள் ஆனந்தமே (கிவானந்தமே) உருவாய் விளங்குஞ் சிவசப்பிரமணியரே. இவ்வண்மை எவராலும் மறுக்க முடியாத இவரருளிய தேவார முதலிய அருள்தால்கள் விளக்குகின்றன. அவையெல்லாம் சிவஞானபோதார்த்தலெலகு வசனத்தில் எட்டாஞ்சுத்திர உரைமுடிவில் எடுத்துக் காட்டி ணேன். ஆண்டுக்காண்க. இத்தகைய சிவானந்தரூப சப்பிரமணியர் பூமிக்கு வந்தபின் மலபெத்தராய் மயங்கிப்பசியால் வருந்திப்பால் வேண்டி அழுது அம்மை பால் கொடுத்தபின் மலமுத்தராயினரென்பது எவ்வாறு பொருந்தும், இவர் பசியால் அழுதனரானால் சிவபாதவிருதயர் பகவதியாரைப்பார்த்து அம்மே அப்பா வென்றமூத்தமூவர். அப்படியன்றி “செம்மேனி வெண்ணீற்றூர் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த், து, அம்மே யப்பா வென்றமூத்தருளியழுதருளி” எராதலால் இவர் அத்திருத்தோணியப்பர் அம்மையாரிருவரின் ஆனந்தரூப குமாரரே என்பது தெளிவாகின்றது. அழைத்தருளி அழுதருளினன்று இரண்டிடத்துஅருள் மொழி தந்து அதனையே வலியுறுத்தியருளிப அருண்மொழித் தேவர், அழைத்ததும் அழுததும் அருளேனன்பதை, இவர் புராணங்தொடங்கும்போதே முதற்றிருவிருத்தத்தில் “வேதநெறி தமூத்தோங்க”வும் “மிகுசைவத் துறைவிளங்க”வும், “பூதபரம் பரைபொஸிய”வுமே, ‘புநிதவாய் மலர்ந்தமுத்ருளினரென்று புநித முதலிப விசேடணங்களாலும் விளக்கியருளினர். இவைபோலும் உண்மைகள் பலவற்றையும் ஒதுக்கிவிட்டு பாலுண்டபின்பு தான்மலமுத்தராயினரென்று கூறுபவர்கள், சம்பந்தர்பாலுண்டபின்னும் இறைவனை வணங்கி வேண்டுஞ் செயல்களைல்லாம் அவர்க்கு மலபெத்தநிலைய துக்கங்களிருந்து அவை நீங்கவே வேண்டினரென்றுதான் கூறுவரோ? “நன்னெனஞ்சேயுனியரந்தே னம்பெருமான் றிருவடியே, உன்னஞ்செய்திருகண்டாய்” என்ற ருளிப தேவாரத்திற்கும், சம்பந்தர், தமது நெஞ்சம் பொறிவழிச் செல்வதாகவும் அதனைத்திருப்ப முடியாமல் இருக்கு வேண்டினதாகவுத்தான் பொருள் கூறுவர்களோ? இதுபோலுங் தேவாரங்கள் பற்பல உள்ளன விரிப்பானேன். இவையெல்லாம் உலகர் இம்முறையே பேணி இறைவனைவேண்டி நின்றுய்தற்காகச் செய்த அருட்செயல்களே என்னும் உண்மையே உணர்த்துவர் உத்தம சிலர்.

திருநாவுக்கரசர், திருவருளால் மலமுத்த சிவனேயாகியும் திருவடிநிழவில் வாழும்பரமுக்கி நிலையிற்புகுதாமல், லோகோப காராநிமித்தமே திருவருளுருவிற்சிவன் முத்தங்கிலையினராய்த்திருக் கயிலையில் வீற்றிருந்தருளிய வாகீசமுனிவரே. இவ்வண்மை இவர் புராண முதற்றிருவிருத்தம் விளக்குகின்றது. “முன்னமே முனியாகி நமையடையத்தவமுயன்றுன்.” என்பது முதலிய பற்பல வாக்கியங்கள் மேலுங் தெளிவிக்கின்றன. இவரது வாகீச நாம மகா மந்திரமும், வேதாகமங்கள் குறும் வாகீச சிவங்கிலையரென் பதை விளக்கும். இவர் பூமிக்கு வந்தன் அறிவு மயங்கி மல பெத்தராயினரென்பது எவ்வாறு பொருந்தும். மயக்க அறிவின ரானால் இவரைத் தெரிந்தனுப்பிய சிவபிரானும் மயக்க அறிவின ரெனப்படுவர். இவர் சமன்மதம் புகுந்தது மயக்க அறிவினுலன்றேவெனில்? அதுவும் அச்சமணின் வஞ்சங்கொடுமை முதலிய இழிவுகளை நேரே காட்டிச் சைவகிலையே அங்கும் விளக்கப் புகுந்த செம்மை நிலையோம். இதுவே உண்மை என்பதை, அப்பூசிபடிகள், “நம்மைபுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்ததிருத் தொண்டாலே, இம்மையிலும் பிழைப்பதென வென்போல்வா ருந்தெளியச், செம்மைபுரி திருநாவுக்கரசர்” என்று தெளிவித்தருளினர். அச்சமணிலைபற்றிய அரசன், முடிவில் உண்மைதெளிந்து சைவனுகி இவரடிபணிந்து அச்சமண்பாழி பள்ளிகளை இடித்துச் சிவர்லயஞ்செய்து இவரையே வழிபாடு செய்துவந்து சிவபதமடைந்ததும் இவரது செம்மைநிலையே வலியுறுத்தும்,

சந்தரமூர்த்திகள், கயிலையில் சிவனே தமது சாயையின் அழகை நோக்கிச் சந்தரா வருகவென்று அழைப்ப, அவ்வழகே திருமேனியாப் பதி நதி இதழி முதலியன தரித்த சடாமுடி முக்கண் நாற்புய முதலியன விளங்க வெளிவந்தருளிய ஸ்ரீகண்டருத்திரரே. இவர் அரிபிரமாதி தேவர் யாவரையுந்துரத்தி உயிர்க்கிறுதி செய்யவந்த அதிகுரூஆலால் விஷப்பிரவாகம் ஒரு நாவற்கனி அளவாய்த்தமது திருக்கரத்தில் ஓடுங்கும்படி கிரகித்து அத்தேவர் உயிர்காத்தருளினமையால், இறைவனால் ஆலாலசுந்தரர் என்றுதிருநாமந்தரிக்கப்பெற்றனர். இவ்வண்மை பெரிப்புராணத் துள்ளதே. இவர், சிவபிரானைத்து துவிடுத்தது முதலிபவெல்லாம் சிவச் செயலன்தென்னு முன்மையைச், அவனே கலிக்காமானாய னார் மூஜமாகவிளக்கினன் அவனே பலவால்களும் செய்து வந்த

உரிமையாலும் இவர் செயல், உலகோபகார சிவச்செயலே என் பதுதெளிவாம். இவர் பூமிக்குவந்தபின் மயங்கி மலபெத்தராயின் ரெண்பது எவ்வாறு பொருந்தும். இவரிடத்து மாதாஸை முத விபனவுளவென்றுக்கும் பாதகர்கள் மீனாங்கரகுக்கேளாவரென் பது விளங்கச், சேக்கிழார்பெருமான் இவரது சொருபநிலை தெரி வித்தருவிய ‘நீத்தாருந் தொடர்வரிய சிலைன்றூராருள்செய்தார்?’ என்பது முதலிய பற்பல மந்திர வாசகங்கள் அங்கங்கே முழங்கு கின்றன. அவையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டின் விரியுமாகலான் இம்மட்டிலமைக.

மாணிக்கவாசகர், சிவனருளால் மலமுத்தராய்ச் சிவரூப மேவகித்துச் சிவனது ஆணை முழுதுந்தாமே நடத்தி, அரிபிரமாதி தேவர் யாவரும் தம்மையே முதலில் வணங்கி வேண்ட, அவரை உட்புகுத்தவும் நீக்கவழுவிய அதிகாரம் முழுதும் பெற்றுத்திருக்கயிலை முதற்கோபுரத்து வீற்றிருந்தருளும் திருநங்தி தேவரே. இவ்வண்மையை மணிவாசக தீபிகை முதலிய இவர் சரித்தினங்களும் “குடமுழுந் தீசனைவா சகஞக் கொண்டாய்” என்றருவிய ஸ்ரீவாகீச தேவாரமுதலியனவும் விளக்குகின்றன. இவர் பூமிக்கு வந்தபின் மயங்கி மலபெத்தராயினரென்பது எவ்வாறு பொருந்தும். கயிலையில்சிவனுக்கு அனுக்காயமர்ந்தருளும்இவர், சைவம் விளக்கி உலகரை உய்விக்கவே சிவாஞ்ஞஞால் பூமியிலும் சிவனுக்கு அனுக்காகிய சிவத்துவிஜர்குலத்துவந்தருளி, அரசனைத் திருத்தினால் உலகெலாங் திருந்துமெனக்கருதியே, தமது சார்பினால் நாளடைவில் பரிபாகமுற்றுயியும்படி அரிமருத்தனனுக்கு அனுக்காய் (அமாத்தியராய்) வீற்றிருந்தருளி உலகெலாம் சுக்துக்கங்களில் விருப்புவெறுப்பின்றி உய்யும்படி அங்கிலைமதாமே மேற்கொண்டுவிளக்கி, முற்கருதியவாறு அரசனை உய்வித்தருளி னர். இவர் அரசனால்துவன்புற்றதாக அதனைக்கியருளும்படி இறைவனை வேண்டுவன முதலியவெல்லாம், உலகர் நாம் பெரியர் (நாம் பிரமம்) என்றுமுளைப்பின்றி ஏக்காலத்தும் எதனையும் இறைவனை வேண்டியே அவனருள் வழியில் அடங்கி நின்று செய்துயியும்படி காட்டிய அருட்செயல்களோயாம். இவ்வண்மையை, இவரது சொருபநிலை விளக்கும் வாக்கியங்கள் தெளிவிக்கின்றன. அவை, “புத்தவிருளுடைந்தோடவும், சிவாகமத்துறை விளங்கவும் சிவனருளால் சேயுவிளாம்பரிதியென (ஞானசூரியனுக) அவதரித்தார்”

“ஓருஷ்ரப்புமில்லார்” என்பனமுதலிய பற்பலவாம். அவையெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகும் அழைக.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், இங்ஙால்வரும் முன் கயிலீலில் எந்த சிலையாயிருந்தனரோ, அக்தகைய மலமுத்த சிவங்கிலையாகவே பூமியில் வந்த பின்னும் ஆரம்ப முதல் எப்போதுமிருந்தனரென்பதே தெளிவாம். இங்ஙால்வரைத் துதித்து வழிபடுதல் சிவஸ்துதியிலும் மேலாய்ச் சிவனுக்கு அதிப்பிரியங்தருவதென்று அகஸ்தியர், சம்பந்தசரணாலயர், அப்பூதியடிகள், பெருமிழலீக குறும்பர், ஆத்மாதர் முதலியர் விளக்குதலால், அடியேன் அறி விலாச் சிறியனுயிருந்தும் அது சிரமேற்கொண்டு, மெய்யன்பர் பிரேரித்ததும் பெற்று (கஞ்) வருஷங்களுக்கு முன், சம்பந்தர் பின்னோத்தமிழ், போற்றிக்கவிவெண்பா, திருஷுசல் செய்து நடம் சேர்த்து வெளியிட்டேன். சௌவாய் விட்டபடியால் இரண்டாமுறை அச்சிடத்தொடங்கும் போது மெய்யன்பர் கிலர், மேலுமூவர்க்குஞ்செய்து இதனுடன் சேர்க்கும்படி ஊக்கஞ்செய்தனர். இதுவுங் திருவருளென்றே கருதி அடியேனுக்கும் இத்திருத்தொண்டிலுள்ள ஆசைமிகுதியால் இதற்குரியஅறிவின்மை நோக்காது திருவருளையே வேண்டி நின்று அடியேன் சிற்றறி வுக்கு எட்டியமட்டில் ஒருவாருகச் செய்தேன். சிலானேயாய் விளங்கும் திருநால்வர் சிவமகிமை சிறங்தோராலும் செப்புதற்கரிய ஒப்புயர் விகந்த திப்பிய நிலையினவேயாகவும், அறிவிலாச் சிறியேன் அதனிற் புகுந்தது அடியேனது அறிவின்மையை வெளிப்படுத்துஞ்செயலேயாகும். ஆயினும் ஆசைவசத்தாற் செய்தேனுதலால், அறிவிற் சிறங்கு அருள்வழி நிற்கின்ற அன்சிற்பெரியார் அடியேன் பிழை பொறுத்துத் திருத்தியருந்படி அவரடி பணிந்து பிரர்த்திக்கின்றேன்.

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச்செட்டி.

சிவமயம்.

இராமநாதபூரம் வைமஸ்தான வித்துவானும்
சிதம்பரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதரும்
ஆகிய

சர்க்கரை-இராமசாமிப் புலவர்

இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

—ஓ(ஃஃ)ஓ—

திருக்கயி லாயத் தினிதுவீற் றிருந்து
சிவபிரான் றிருவரு ளாலவ்
வருக்கள்கொண் டுக்கிற் சைவமே லோங்க
வுற்றால் வருஞ்சிவ மேயாம்
பெருக்கமுற் றுணர்த்திப் புலவர்க்கட் உண்ணப்
பிள்ளையின் றமிழமு தளித்தான்
சுருக்கமெய் விரிநால் பலதரு காரைக்
சொக்கலிங் கக்கலீச் சுரனே.

கணபதிதுணை.

9

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கூடவேஸு

காப்பு.

திங்களுங் கங்கையும் பொன்றருங் கொன்றையுஞ்
 சென்னிவைத் *தின்னன் மாற்றிச்
 சிதளப் பதநீழ லருண்முதற் பொருளென்று
 திகழ்வேத வாக மங்கள்
 அங்கைநிட் டுபுதன்னை யேயோதல் கண்கூட
 தாகவும் விளக்கு மெங்கள்
 ஐந்துகைத் தந்தியைச் சந்ததன் சிந்தைவைத்
 தன்புமிக் கேத்து கிற்பாஞ்
 செங்கதிர்க் குலசோழர் திருநூடு சீகாழி
 சிவபாத விதய முனிவர்
 தேவிபக் வதியன்னை செய்தவனு் சீர்பெறச்
 சிவஜுமா நாப்ப னின்பாய்த்
 தங்குசேய் நிகமாக மத்தொளிர்ம தாதித
 சைவந்த மைப்ப மகவாய்த்
 தரணிவரு திருஞான சம்பந்தர் பிள்ளைத்
 தமிழ்க்கவிக் கருள்க வென்றே.

(க)

* இன் அல் எனப்பிரித்து உயிர்க்கு இனிமைதாத பிரபஞ்சத்தை
 இனிமையுள்ளதென்று பற்றிநிற்கும்படி அறிவை மறைத்து இனிப்பிக்
 கின்ற ஆணவவிருளெனக் கொள்க. இன்னல்-துன்பமெனினுமாம்.

காப்புப் பருவம்.

சிவபெருமான்.

தனதான தனதனை தனதான தனதனை
தனதான தனதனை தாத்த தந்த.

சிவபாத விதயர்பக வதியார்செய் தவமுலகு
திருவாழ்வு பெறுநிபம தாக்கொள் கின்ற
செயலோர்பு சிவசமய நிலைபேறு தருவலிய
*திறல்பேணி மகவினுரு வாய்ப்பு குந்தே
அவமாய பரசமய நெற்கோறல் புரிகெனமு
ஞருடாதை மறைசொல்பர மாத்த ணெந்தை
அலர்வாச மனையதிரு வருளேயொர் வனிதையென
வமர்வாம னமலபதி சாத்தி ரஞ்சொல்
உவமான ரக்தனிய லெவராஹு முணர்வரிய
ஞருவாம ஹுலகுயிர்ச டாத்தி யென்றும்
உடனாகு சிவனைமுடி மதியோனை நினதிளோய
வெர்குசேயை யுனதுபணி யேற்று வந்து
திவள்காழி நகரின்மல ரயன்வாவி தனிலிலகு
சிசுவாய மணியைநனி காத்தி யென்று
சிறியேமன் மொழிவதுத வியசேய்கள் புரவுபெறு
செயன்மேவு முரிமையர்பி தாக்க என்றே. (2)
† நிபம்—காரணம். * திறலுடைமைநோக்கி.

உமாதேவியார்.

தானதன தானதன தானதன தானதன தனத்த தந்த.
ஊழியெழு மாழியினும் வாழிசைய காழியினி ஹுவப்பி ணென்றும்
ஒதரிய நாதனுட ணெதகந லாதரவி னுயிர்க்கு எங்கள்
வாழியவொர் தோணிசனி பேணிமலர் வாணிபதி வளப்பொன் மங்கை
மார்பன்முத லோர்கணனி யார்வமுட ணேர்தினமு மலர்ப்ப தங்கள்
எழிசையி னீடுதுதி பாடிவழி பாடுசெய விருக்கு மம்பை
ஏழுலகும் வாழிவரு நாழியினெ ஹாழியர னிடைக்கொ ணெங்கை
போழில்சிவ ஞானவள வாரமுது தானணிமை பொறுத்து னின்று
போதமலர் வாயினுற வேழுதவு சேயைநனி புரக்கு மன்றே. (3)

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஏ

விநாயகர்.

11

தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான.

திருவார ணத்தின்முத லமர்தார கத்துளூறு
தெளிவாய வர்த்தமெது வெனாடித்
திகையாது மிக்கவருண் மதமாமு கத்தினெழி
றிகழ்மேனி யிற்றெளிவு பெறவோர்வான்
ஒருவார ணத்துருவ மதனல்வி எக்குபர
ஞாருவாத வற்பினர்செய் செயல்யாவும்
உடனேமு டிக்குமுத விளையோனை யிப்புபவி
யுயவேயு தித்துஞ ருருவாக
வருகாழி யிற்பரமன் விடைமேல டுத்துமையை
வளர்பால ஸித்தியென மலைநாதன்
மகளாத ரத்தொளிர்பொன் வளமீத ருத்தமுத
மலர்வாய்ம ணத்தினுடன் வெளிபோத
அருள்பாச ரத்தமிழி னுறவேவி எக்கிமறை
யருமாம நெப்பொருள்க டெளிவாக
அருளாள ருப்த்துஞர வருள்சேய யற்பினனி
யவனேபு ரப்பனது கடனுமே.

(ஈ)

சுப்பிரமணியர்.

தனதான தந்தந்த தனதான தந்தந்த தனதான.

திருமாத வன்றந்த விருமாத ரின்பங்கொ ளொருநாத
கிவசாமி யென்றன்பர் துகிக்குற வந்தங்க ணருள்போத
பொருகுருள் முன்றுன்று பகையாவும் வென்றுந்து தனிவேல
புலவோர்க் டுன்பொன்று சிறைநீவி யும்பின்செ யனுகூல
அருள்வாழ்வி னன்றுந்து திருஞான சம்பந்த மனுமுலம்
அப்பாது எங்கொண்டு பெரியோர்வ ணங்குந்தை விகபால
உருவாயெ முந்திம்ப ருறமேனி யுங்கொண்ட வனுநீயி
ஆனகாவல் கொண்டிங்க னுளதாக வென்றுஞ்சொல் வதுநாமே

திருஞானசம்பந்த மகாமந்திரம்.

தானென் தந்ததன தானென் தந்ததன தாத்த தனன.

எனமண் குண்டரோடு கூடினின் றுங்கிருவை ணீற்று நெறியை
யேயிக்கும் தும்பெரிய பாதகங் கண்டுமிகுமாற்கொள்பொழுதும்
மீனவன் கொண்டவட வானலங் தண்புனல் தாக்கி நிமிர்பு
மேனிவெம் புந்துயர நாடிமண் இஞ்சமணர் மேற்கொளருமை
யானமங் த்ரம்பலவு மாவதொன் றின்றெழுபிய மேற்கெச வியினு
ளாகவுங் தும்பொழுதி னேசரங் துஞ்சவருள் கூர்த்த பரம
ஞானசம் பந்தரெனு நாமமங் தரந்தினமு மேத்தல் புரிது
நாமவன் பைங்குழவி மேனிகண் டின்புறுத னூட்டுமெனவே. (க)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

தானென் தானதன தானென் தானதன தந்தத தனனு.
மாதேவன் வாழ்க்கயிலை மிதேசி வாநுபவ மதற்கொர் முடியாய்
வாகீச நாமமுடன் வாழ்போதி * ராவணைன வதற்கு ஜெகிழா
ஒதோரு பாயமது தீதாமெ னுவமலன் விடுப்ப சிலமேல்
ஓவாத பேராருளி னுன்மேவு நாவரசை வழுத்தல் புரிவாம்
போதாடு மாபொழில்கள் சூழ்சூட ணீடமணை யழித்து வரவே
போமாறே மாவிரைத னேர்கானு றுமுனது தடுப்ப வுடனே
யீதாவ தோவல் \$ பி னாய்நீயை னுவரிமை யிடிக்கு முரையோ
டேபேனு சேயைவளர் சீகாழி வாழ்வைநனி புரக்க வெனவே.

* இராவணன் கைவதற்கு. \$ பிளாய்—இடைக்குறை.

ஆலால சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

தானென் தந்தன தானென் தாத்தன.

* கீலால மிந்தர வார்முடி சேர்த்தினன்
ஓ கேளாகி வந்துக ணீடியி ணீற்றுடன்
மேலாம ணாந்திகழ் மாலைக ணீட்டுபு
வீருப மர்ந்தனி யாய்நிதம் வாழ்த்திடும்
ஆலால சுந்தர நாதனை யேத்துதும்
ஆரூறும் விண்வெட்டமு மாதவர் போற்றிய
தோலாவ னாஞ்செறி காழியின் வாய்ப்புறு
தூஞான பந்தனை யேநனி காக்கவே.

* கீலாலம்—நீர். ஓ கேள்—உறவு.

(அ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

தன்ன தனனதன தன்ன தனனதன தாத்த தனதன.

பொன்னு மணியு*நிற மின்னு மரிவிதிகள் போற்று மொருவணப் புண்ய மதுரைக ரண்மு குதிரைமிசை பூத்து வெளிவரத் தன்னு பகைகடைறு தென்னன் விழிகளொதிர் காட்டி யருளியத் தொன்மை யரசுபணி கொண்ண வினியமணி வாக்க னடிகளை யுண்ணி மலர்கமல மன்ன வினையடிகள் வாழ்த்தல் புரிதுமல் வுண்மை யரசின்வழி பின்னர் வரும்வழுதி பாற்செல் சுரமுடன் மன்னு சுருகிபுகல் ட வென்மை கொடுபவழு மாற்றி யருளிய வண்மை யனையெமது கண்ணின் மணியெநனி காக்க வெனவே.

* நிறம்—மார்பு.   ட வென்மை—வெண்ணீறு.

காரைக்காலம்மையார்.

தன்ன தத்த தானதன தன்ன தத்த தானதன
தன்ன தத்த தானதன தாத்த தாத்தன.

அம்மை யப்ப னுபகில மும்ம விக்கு நாயகனு
மம்மை யெற்கெ னுவரைசெய் சீர்த்தி வாய்ப்புறும்

அன்னை யெற்பு ரூபமுற வுண்ணி முக்க னையரு
ளன்மு பெற்றி யான்முனுடன் மாற்றி யேற்றுடன்
இம்மை யிற்பன் மானவர்கள் பன்னு சொற்க ளால்வருவ
தென்னை மைத்த மாமிடற னேக்கு னேற்கென
எண்ணி யற்பி னீள்கயிலை சென்னி யிற்செ லாவமல
னின்ன யத்த தாள்பரசு* பாட்டி தாட்டுனை

அம்மை யப்ப போதவென முன்ன மைத்த மாவருளி
யங்கி லைக்க னேய்பொருள்கண் மூற்றை யார்க்குஙல்
அம்மை முத்தி மேவுகிலை துன்ன வைத்து மால்விடையி
லண்ணல் சத்தி யோடனுகி யூட்டு பாற்கொள்கின்
னம்ம னிப்ப நேரதீன பின்னு மக்கை வாமமலர்
நண்ண வைத்து ஞானமுத மூட்டி வாழ்த்திடும்
நம்ம வர்க்கு மாருள்செய் வண்மை மிக்கு தாரசகு
னம்மி லக்கு சேயெநனி காக்க வேத்துவாம. (ம)

* பாட்டையுடையவ ளன்பதுமொன்று. அழா வருளி—அழுதருளி.
மூற்றை—மூன்று. அவ்வழுத னிலையில், வேதநெறி தழைத்தோங்கலும்
மிகுகைவத் துறைவிளங்கலும், பூதபரம்பரைபொலிதலுமாகிய மூன்றும்
துன்னவைத்து என்க.

கண்ணப்பநாயனர்.

தன்னத்த தத்தலு தந்தன்ன

தந்தன்ன தாத்த தனன.

கண்ணப்ப வெப்பதோ ரன்பின்மை யென்றுண்மை தேற்று சருதி கைம்மிக்கு கொத்தபே சன்பின்னி யைக்குன்ன வாய்த்த வழுதை யென்னைக்க டக்குமா னந்தம்மு கங்குண்ணு மீர்த்த முகிலை யெம்மைப்ப வத்துநோய் சிங்கும்ம ருங்கைம்மு னோத்தல் புரிதும் உண்ணைக்கொ ட்ரத்திகா எந்துண்ணு குன்றின்முங் நோக்க முதலை உன்னித்தொ முச்செலா முன் ட றன்னை யன்பின்ன மூர்த்தி யென்முன் நண்ணிப்ப தத்திலே பண்பின்ன மந்துண்மை காட்டு பவைன மம்மைப்பு ரக்குமா பந்தன்னை நன்றும்மெய் காக்க வெனவே. (கக)

சருதி—திருவாசகம். அது, உரைத்த அன்பினியைக் கு நாம் உன் மூம்படி வாய்த்த அமுதும், முகிலும் மருந்துமாகிய கண்ணப்பரை ஏத்தல் புரிவா மென்க. ட.அத்தி—யானை. காளம்—பாம்பு. இரண்டுங் துண்ணிய குன்று—காளத்திமலை. முங்கோக்கமுதல்—முக்கண் முதல்வன். தொழுச் சென்றவர்—சம்பந்தர். ட தன்னை—கண்ணப்பரை.

சண்டேசுரர்.

தந்தான தனனதன தந்தான தனனதன

தன்னத் தனத்தன.

மன்றுதை குருபனவ னென்றாலு மொருசிவைன யகனிற் புறத்தியல் வன்பூசை யிடர்செயினு டன்கோறன் மரபெனும் வுரையைப் புதுக்குபு தன்றுதைபிரிவறவு டன்சார்பொ டருள்செய்சிவ னென்றுய்த்துணர்த்திய சண்டேச சிவகுரவர் பொன்பாத கமலமலர் ரினையைப் பழிச்சுதும் [டியங் டன்றேரு மருமறையுணின்றேர்மெய் தெளிபொருளி தெனமுற் றெருட் நன்பாக மருமரைநெறி விண்டேத செறிகொருவு மமணக் குருக்களை வென்றே சிவநெறிசெய் தன்றே கழுவினவர் தமைமுற் றிருத்தியல் வெம்பாத கவினைகளை யும்போத கமழுசிவ மணியைப் புரக்கவே. (கல)

தாதையும், குருவும் பனவனு மானுலும் சிவபூசைக்கு இடர் செய்தால் உடனே கொல்லுதலே ஆகமவிதி என்னும் பழுமையை, உடலுக்குத் தாதையைக்கொன்று புதுக்கி, உயிர்த்தாதை சிவனென்பதை விளக்கிய சண்டேசர் என்க. அங்கங்கோரும் உபசாரம் உண்மை முதலியன கன்றுக ஆராயத்தக்க மனையுள், சவியசமல் நிலை நின்று ஒரும் உண்மை தெளிந்த பொருள் சைவமே என்று தெருட்டி வென்று செய்து இருத்திக் களையும் போதக சிவமழுமணியைப் புரக்க என்க.

செங்கிரைப் பருவம்.

15

தீர்மேவு மோங்கார மேயென் றணர்ந்துளோர்
செப்புமெல் லைனைய மர்ந்து
தெள்ளமு தனித்துடன் சுட்டொனு வொன்றைநேர்
தேற்றுங்க ரங்க ஞஞ்சி
கார்மேவு பேரன்ப ருள்ளத்த டத்தென்று
நணியீற்றி ருந்து சென்னி
ஙலம்பெற மலர்ந்தருண் மணங்கமழ் தரும்புனித
நாண்மலர்க் கமல மென்னுங்
தார்மேவு செய்யவோர் தாணிட்டி மற்றுமோர்
தாண்மடித் தூன்றி முகமண்
டலமசைத் தன்னவந் தென்னரும் முன்னுறச்
சார்ந்யம் பலவி ளக்குந்
தேர்மேவு குருநாத திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடி யருளே
சீகாழி மிகானு மாகாத லாகாச
செங்கிரை யாடி யருளே.

(க)

கயம்பல, இவரது போற்றிக்கலி வெண்பாவிற் காண்க.
காதல் ஆகார—அன்புவடிவனே.

ஓஹாது நால்வேத மோதுசுப் பிரமணனி
யோமென்று ணர்த்து மொருநீ
உலகம் பவத்துன்ப மற்றுவீ டுற்றிடற்
குண்மைநாங் காட்டி னல்லால்
மேவாது சத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த
*வியவதா பனமு மண்மேல்
வேக்ரூருவ ரான்முடிவ தன்றென்று னங்கொண்டு
வேதியன்ம லர்த்த டத்திற்
பூவாழு மவனைய சிவபாத விதயர்களி
பூத்திடவ வற்கொர் தனையன்

அ திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

போலமரு பாலவுரு வேலவரு சீலவருள்
 பொங்குமித அுக்கி னங்கத்
 தேவாதி தேவாந் திருஞான சம்பந்த
 செங்கிரை யாடி யருளே
 சேணிலவு தோணிபுர வாணர்நனி பேணுமணி
 செங்கிரை யாடி யருளே. (2)

* வியவஸ்தாபனம்—விசேஷ ஸ்தாபனம்.

ஒருவாம ஹுகர்தம் பக்குவக் கேற்பவோ
 ரொருபொருளை நாடி நாடி
 யுண்மையீ தென்றென்று கொண்டுமேன் மேற்செலற்
 கோதுபன் மார்க்க வகைவைத்
 திருளோடு மொளிர்வேத நெறிதழைத் தோங்கவு
 மிந்நெறிச் சென்று ளோர்கள்
 இளைப்பாறி யருடோடு மின்பநற் றறையாகி
 யேளையெவ ரும்ப சுக்கள்
 அருள்கூரு மாபதியெ * பதியென்று தேற்றுண்மை
 யார்சிவா கமம்வி ளங்க
 வத்துறையி னுக்குரிய சுத்தமிகு பத்தர்குல
 மத்தனையு முத்தி யுறவும்
 திருவாய்ம லர்ந்தமுத திருஞான சம்பந்த
 செங்கிரை யாடி யருளே
 திருவமலி பிரமபுர மருவசிவ பரதனைய
 செங்கிரை யாடி யருளே. (ந)

* உமாபதியே என்பதில் ஏகாரம் குறிகியது.

மாயைதரு சூரணமுத லோர்செயிடர் மூழ்குமக
 வாளைமுத லோர்க்கி ரங்கி
 மற்றவர்சி றைத்துயரோ ழித்தருளை தற்கென
 மலர்ச்சாவ னத்த டத்தின்
 ஆயுமக வாய்பொழு தாய்சிறை நீக்கன்மு
 னவர்ப்பெறுசி ருட்டி முதல்வன்
 அகச்சிறை யெனத்திரு வளத்தெணி வெளிச்சிறை
 யவற்புரியி ரண்டு நீக்குந்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கு

தூயதொழி ஹக்கதிக மாகியம லச்சிறைக
பொல்லுலகின் மேவு முயிரின்
தொகுதிமுழு தகவல்வருள் புரியுமது கருதிமகி
துன்னுதவ மன்னி லங்கச்
சேயுருவ மாகிவரு திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடி யருளே
திகழுலகு புகழ்புகவீ நகரின்வரு குகருவ
செங்கிரை யாடி யருளே.

(ஷ)

தேவர் சிறை நீக்க வந்து, முதலில் அத்தேவரைப் பெற்ற பிரமன்னு
அகந்தைச் சிறை நீக்கலே முறை என்று கருதி, அவனை வெளிச்சிறை
செய்து இருசிறையும் நீக்கியருளிய தூயதொழிலுக்கு அதிகமாகும்படி
உயிர்களின் மலச்சிறை நீக்கக்கருதி மகி—பூமி செய்த தவம் மிகவிளங்கச்
சேயுருவனுகிவரு சம்பந்த என்க. இதனை, கந்தபுராணத்தில்,

“இங்குள வமர் தங்க ஸிருஞ்சிறை யகற்ற வந்து, பங்கயற் சிறைசெய்
திட்ட பகவன்” என்றதை உற்று சோக்கிக்காண்க.

வேதமூன் றெனவுலக மூன்றையெசர் வேதநான்
மேன்மையிற் பூமி தனையவ்
வேதநாப் பட்காண்ட மென்னாநீர் நாட்டையிடை
மினிர்பிரச் சின்ன மென்ன
ஒதுசீ காழியையு குத்திரம தென்னமறை
யோர்மாபு தனையெய முத்தைந்
தும்மெனச் சிவபாத விதயர்பக வதியாரை
யுடலுயிர்வி எக்க மென்ன
மேதகவி எக்கவோ வயிருஞ்சி ராயென்றும்
விரகிவிர வாது நிற்கும்
மெய்ம்மைனேர் தேற்றவோ வைந்தெழுத் துள்ளுயிரின்
மேவுசிவ சத்து வன்னச்
சேதனச் சேயான திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடி யருளே
சேஞ்சுலகு நானுமெழில் வேணுபுர மானுமணி
செங்கிரை யாடி யருளே.

(ஏ)

வேறு.

உம்மையு மிம்மையு மம்மையு மும்மையு மோதரு ளொன்றேசெய்
தாழுபிர் யானவும் வாழ்வற வேபுரி யோழுத லென்றேசோல்
செம்மையி துண்ணல தெண்ணரு மன்னிலர் தேர்தர் நன்றேதுஞ்
சீரிய வேதசி வாகம மாதிய + சேர்பெனு மன்பாளர்
தம்மைய மெய்ம்மைய நன்னிலை யின்னிலை தாவறு மின்பர்த்
தானெளி தேதரு பேராக தாம்விடை யுந்தாழும்
அம்மையு மன்னாலு முன்னுற முன்னின ஞடுக செங்கிரை
அண்பாளர் பண்புகல் சண்பையின் வண்புய லாடுக செங்கிரை. (க)

+ சேர்பு ஒதும் எனும் அன்பாளர்தம்மை இன்புஆரத் தரு என்க.

வானவர் பாற்புகு மாராருள் கூர்த்தவர் வாதனை விண்டேகி
வாழ்வறு பாக்கொரு சேயுகு வாக்கவின் வாய்தர வந்தாய்முன்
மானவர் யார்க்குமெய்ஞ் ஞானவண் வீட்டினை வாழிய தந்தாஞ்
வானவர் யாக்கையி ஞேர்மக வாய்ப்புவி மானுற வந்தாய்பின்
நீங்கில் சேய்ப்பெய ரோர்கில நாட்கல நீங்பொது வன்றூக
நேர்தன தாக்கொள ஞால்பல சாற்றிட நீர்மையி னன்றேர்தும்
ஆனமர் வார்க்குவ மானமிய லாக்கவி யாடுக செங்கிரை
ஆழியின் மேக்குயர் காழியின் மாக்களி ரூடுக செங்கிரை. (ங)

வானவர் வாழும்படி முன்சேயாய் வந்தாய், மானவர் வாழ வீடுதந்து
ஆனும்படி பின்னுஞ் சேயாய் வந்தாய். சேய் என்னும் பேர் பிறர்க்குப்
போலச் சிலங்காருக்கன்று என்று முன்ளது. அது பிறர்க்கும் பொதுவன்று
உனக்கே சிறப்பாயுள்ளது, அடைபெருத உன்போகிய குரான் என்னும்
வடமொழி போல. இதனை நூல் சாற்றும் ஓர்ந்தனம். ஆதலால்ஆடுக என்க.

கண்டவர் கண்கண்ம னங்கள்ப இங * கணி காணிவை யென்றேதக்
காமர்ப லாயிர கோடியர் பேரழ காவதி ரண்டாலும்
மண்டுமொ ரங்கம தன்கவி னும்புரை \$ வானற வென்றேறு
மாதரு மோதரு மாயிர கோடிய வாய்கிமி ரென்றாழும்
விண்டொரு வங்கதிர் கொண்டொளி ருங்திரு மேனியு மன்போவா
வீறுதி யானியர் காணிய பேணிய வீடுற வந்தேபல்
அண்டரு மண்டரு மின்பருள் கிண்றவ ஞடுக செங்கிரை
ஆனவம் வீனுறு தோணிபு ராதிப ஞடுக செங்கிரை. (ங)

* கணி—கண்ணி. \$ வான—தொழிற்பெயர்விகுதி. மாதரும்
மேனியும் தியானியர் காணவும், அவர் பேணிய வீடு உறவும் வந்து
தேவரும் அடைதற்கரிய இன்பருள்கிண்றவன் என்க, மாதர்—அழகு.

கிருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கக

சினமுத வினபழு தினமுழு தொருவிய சிந்தா நின்றேர்பு
 திறவில் புறமத நெறியென வறநெறி சென்றே என்றே
 மனமுதல் புளிதமு னுறவரு ஜெறியினில் வந்தே நந்தாமெய்
 வரனுறு சிவநிறை தவநெறி மருவடு மன்பே ரண்பாளர்
 இனமறை முடிசிகை யொளிர்சிவ னடிசிடு வின்பே தந்தாஞும்
 இதநெறி யிதுவென நினதடி தொழுவரு ஜெந்தா யம்போச
 தினகர ஜெனமுழு துயிருய வருள்பவ செங்கோ செங்கிரை
 திருவளர் சிரபுர மருவிய குருபர செங்கோ செங்கிரை. (க)

சின முதலிய பழுதினம் முழுதும் சீங்கும்படி சிந்தி நிலைத்து நின்று
 ஓர்த்து, புறமதநெறி திறவில் என்று அறநெறி சென்று, சமூஹமல் என்று
 கூக மேலேறும் மனமுதலிய அந்தக்கரண சுத்திவர அருள் நெறியில்வந்து,
 குறையாத உண்மையாகிய வரனுறு சிவநிறை தவநெறி மருவி மன்னிய
 அன்பாளர், மறைமுடியாகிய அதர்வ சிகையில் ஒளிர்கின்ற சிவனடி சிழ
 வின்பமே தந்தாஞும் இதநெறி இதுவே என்று நினதடிதொழி, அவர்க்கு
 அதை அருளுகின்ற எந்தாய், அம்புய பக்குவத்துக்கு இணங்க அருளுகின்ற
 தினகரன் போல உயிருய அருள் பூர என்க,

கவுணிய ருயவுயர் கவுணியர் குலம்வரு கந்தா வந்தாகுங்
 கழுவினை தொழினவர் மலவலி கழுமது கக்தே தந்தாள்வம்
 பவழுழு தொழிபக வரதமு நிலவுசு பஞ்சா ரும்போகம்
 பருகுதிர் வருகென வுலகரை விளிதரு பண்டீ தென்றேகின்
 வியனல னிறைதரு தலனுறு பெயருமன் விண்போய் சின்றுமெ
 விடைதரு கொடியுமு னுணர்நவ னருண்மெனில் வென்றே ஹன்சால்பு
 சிவசிவ முழுதுணர் பவரெவர் குருபர செங்கோ செங்கிரை
 செழுமதி தழுமுடி கழுமல முழுமணி செங்கே செங்கிரை. (ம)

கவுணியருய—பூமியிலுள்ளாருய்ய. கூளணி—பூமி. கழும் அது—
 கழுவும் அதனை விரும்பிச் செய்து ஆள்வம், வருகென அழைக்குங்குணமே
 இது வென்னும்படி, கழுமலம்என்னும் நினதுதலப்பெயரும் மேளின்று
 அசையுங் கொடியும் உணரவிளக்குமேல்உண் மதிமைமுழுதும் அறிபவரா
 ரென்க.

கட திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

தாலப் பருவம்.

வேத முதலாம் பிரணவத்துண் மேவும் பரம னுமாபதியே
வேறின் ரென்ப தறியார்க்கும் விளக்கு மிதழி மலர்முடியெம்
ஆகி தாப்பெற் றப்பரனூப் பாகு முனிபா னின்றுநடங்
தகிலத் துயிர்முற் றணவறலா லமலன் சிறப்புத் திருவருளே
போத சிறைபக் குவர்பான்முன் போந்து விரியும் பொதுக்கருணைப்
பெரவிவு பேராலுங் காவிரிவண் புனனூட் டரசே விரைகமழும்
பாத போத சிதவருட் பாவார் நாவா தாலேலோ
பாலார் சீலா மேலோர்சொல் பாலா தாலே தாலேலோ. (க)

சிவனுற் கொடுக்கப்பெற்று, அவனே ஒத்த அகத்திய முனிவரிடம்
வந்து, அங்கு னின்று எல்லா உயிர்க்கும் பொதுவாய் விரிந்து வருதலால்,
சிவனிடத்துள்ள திருவருள், சிவத்துவம் பெற்றவரிடத்து வந்து அங்கு
னின்று யாவர்க்கும் பொதுவான கருணையாய்விரிதல் போலுங் காவிரின்க.

வானும் பரவும் பொருநைதரு மலயா சலமா முனிகரக
மந்த்ரோ தகமே யுலகுப்ப வருகா விரிநீ ரொழுக்கொடுசெல்
மீனும் பொருநீ ரெதிர்த்தோடு மீனு மதனை கிரைந்தோடி
விழைந்துற் றெடுத்தாங் கதையிளங்கேய் மென்கைக்க கொடுக்கு மவனுமற
தானும் பரவு மதுரைநதிச் சமணரேடு னின்னேடுந
தாவியெடுத்துன் கரனல்கமைச் சருநேர் சோனூட் டரசேயொன்
பானுங் கடந்த சிவனுண்மைப் பாவார் நாவா தாலேலோ
பாலார் சீலா மேலோர்சொல் பாலா தாலே தாலேலோ. (ஏ)

ஈசன் றனைமெய் யன்பர்மறக் கினும்பே ராஞாங் கவரைமறக்
கினுமெஞ் ஞான்றும் பிரவாக வெல்லை மறவாக் காவிரிநீர் [துன்
தேச மிகுபைங் கூழ்வளர்ப்பான் சென்று பலன்முற் றறவளித்
திருவாய் ஞானமுதவெள்ளங் தெவிட்டித் தமிழ்த்தே வாரசிவ
நேச வருளி ஊருவாகி நெகிழு முள்ளத் தடம்புகுஞ்சு
நிறைமெய்ச் சிவமாண் பலனளித்த னிகர்நீர் நாட்டு நிழன்மணியே
பாச நாச நேசவருட் பாவார் நாவா தாலேலோ
பாலார் சீலா மேலோர்சொல் பாலா தாலே தாலேலோ. (க)

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ். கந்

சத்தி யாகிச் சிவமாகுந் தனிமெய்ப் பொருட்சி வானுபவங்
 தானார் சுவானு பவமாகச் சார்தற் குரிய பத்திவிதை
 வித்தி யதிற்பைஞ் சத்தியைமுன் மேவக் கண்டவ் வருளான்மேல்
 வெளிய சிவங்கண் டனுபவிக்கும் விதமீ தென்னப் பின்னவர்கெல்
 நத்தி விதைப்ப வெழுப்பசிய நாறு வளர்ந்து வெண்கதிர்கள்
 நல்க வணவாங் திருச்சோழ நாடு புரிநற் றவமணியே
 பத்தி முதிர்ந்தோ ருளத்தமர்சம் பந்தா கந்தா தாலேலோ
 பாலார் சீலா மேலோர்சொல் பாலா தாலே தாலேலோ (ச)

மதிசே ரிதழி முடியவனி மாச லேசை யுடன்விடைமேல்
 வங்கும் பரா அ பரஞான மயமே யாகுந் திருமூலிப்பால்
 அகிகா தவின்மிக் களித்தாளில் வகில் மளித்தா எம்மையன்றே
 அத்தன் றனையோர்த் துடன்சேர்ப்பா எவளே யன்றே வென்றேமுன்
 துகிசேர் சத்தி யுருவாமெய் துலங்க விறுத்திச் சத்திசிவங் முற்
 தொல்பூ மணம்போற் பிரிவின்மை துலக்கி யருளுந் தோடுடை
 பதினூ ரூயி ரம்பதிகப் பாவார் நாவா தாலேலோ
 பாலார் சீலா மேலோர்சொல் பாலா தாலே தாலேலோ. (நு)

வேறு.

வானவர் தானவ ரா நுறு மாதுயர் மாற்றிய வேராறு
 மாழுக னுகிய நுக்கிர கத்தொடு மற்றது மாற்றினம்யாம்
 ஆனவை நிற்கவொ ரானன னுகிய நுக்கிர கத்தொழிலே [யை
 ஆற்றுது மென்றருள் கொண்டொரு சேயுரு வரகியு யிர்த்தொகை
 யீனமி சும்பிற விக்கட னின்றுமெ உத்தொரு மோக்கமெனும்
 இருங்கரை யேற்றுத மேற்றிய தோணியை னும்பதி யின்கணிரீஇத் *
 தானவ னுகுமெய் வாழ்வரு டேசிக தற்பர தாலேலோ
 சைவத் திருங்கறி மெப்பவைத் தருளிறை தாலே தாலேலோ. (க)

* இரீ இ—இருங்து. தான் அவனதல்—செவன் சிவனுதல்.

மாணிட னுகுமு மாபதி சீரிலா மாமக ணீயவனி
 வாழ்வுற வேந பாலவு ருக்கொடு வந்தமை நன்குணர்வான்
 நானரு னுருவிலா யோனருள் வானுறு நாரண வென்றதையே
 நாடிமுன் மாதவன் மாதவ நூனசம் பந்தநன் மந்திரதி

கச திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

யானமு றப்புரி காஞ்சியின் மேற்றளி யெய்திய வித்ததுமெய் யென்பது ணர்த்துசம் பந்தத யாங்கி யெண்குண சிவபால தானவி லோதன மேனிமிர் காழியர் தாபர தாலேலோ சைவத் திருநெறி மெய்வைத் தருளிறை தாலோ தாலேலோ. (ஏ)

நன்குணரும்படி, சிவபிரான் காஞ்சியில் சிவரூபம் வெண்டித் தவனு செய்த விஷ்ணுவை நோக்கி, நமதுரூபத்தை நமது இளையசேயாகிய சம் பந்தன் தருவான் என்றருளியறை நாடி, ஞானசம்பந்த மகாமந்திர தியான பரானுய்த் தவனுசெய்த அவ்விஷ்ணுவுக்கு, அங்குவந்து அச்சிவரூபங்கொடுத் தருளி அவ்விளைய சேயே தானென்னும் உண்மை தெளிவித்த ஞானசம் பந்த தயாங்கி என்க.

பாண்டிநன் நூட்டினெல் வேவிபு குந்துப ரிந்தும ருந்தெனா பண்பதி கந்தரு பண்பதி கந்தனி பாடிய மர்ந்திடுநாட் காண்டகு நங்குக தேகிக வீண்டருள் கான்முக கான்முளையாய்க் காசினி விண்டுயர் காசினி வாழவு கந்தன னெல்லையுளான் ஆண்டவன் வார்கழல் பூண்டுநாஞ் சென்னியென் னுண்டவ வீயருங்கென் ஒடுது மென்றுசெல் கும்பசன் முன்பனி யம்புய மென்பதனே தாண்டவன் மைந்தசம் பந்தவின் புந்துத யாங்கி தாலேலோ சைவத் திருநெறி மெய்வைத் தருளிறை தாலோ தாலேலோ (அ)

காசினி, இளைக் காசு விண்டுவாழ என்க, ஆடுதும்—சொல்லுவோங்,

நானென தாதிய பாசவி மேஶங், நாகவி லேகராி நாரண ஞான ஞுதிய ரோதியு நாட்டரு ஞானசுதா பானக போனக, பாலவி லோசன பாலக, மாலகமா பாதக காதக, மேதகு போதக, பாவன, தேவனமா கானதி ராவிட வேதச பாடித காமரு பாசரமீ காயக, தாயக, நாயக, மாயகர் கானஞ் மாமணியே தானவ நாசநல் வானவ நேசத யாழர தாலேலோ தானுகு மாரச வேணுபு ராதிப தாலோ தாலேலோ. (க)

உலகப் பொருள்களை, நானென்றும் என்தென்றும் அபிமானிப்பித்தல் முதலியவகைநாற் கீவர் அறிவை மறைத்து நிற்கும் பராவலியை மோசிப்ப வனே! நாகம்-சுவர்க்க வாசிகளாகிய இலேகர்-தேவர். அரி-இந்திரன். நார ணன்ஆரணன் முதலியரது ஞானத்தாலும் சாடுதற்காரிய ஞானசுதையாகிய பானக போனகனே! பாலலோசனர் பாலகனே! மாலும் அகந்தையுங்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கஞ்

கொண்டமாபாதகாதகனே! போதகனே! பாவனனே! தேவனம் மா கான தெய்வத் தன்மையுள்ள அழிய பெரிய கானத்தையுடைய சுபாடித— கல்ல பாலையாகிய. திராவிட வேதபாசுரங்களீந்தருளியகாயகனே? மாய் அகர— (அஞ்ஞான இருளால்) மறைப்புண்ட மனத்தர். பானகம்—குடித் தற்கமைத்த நீர். காதகன்—கொல்வோன். பாவனன்—சுத்தன். காயகன்—²³ பாடுவோன். தாயகன்—கொடுப்பவன். தானவாசன—அசராகுல நாசன்.

வேதம் பக்குவ பக்குவ சீவவி தத்தினர் பின்னருசி [கொண்மா வேட்கைய ராதலை கோக்கியொ ரோர்பொருண் மெய்ப்பொரு ளென்று வோதினு மந்திலை நின்றவர் பின்பரி பாகம துற்றுணர்கால் உண்மைப ரம்பரை யின்வெளி யாகவு ணர்த்திடு மப்பொதுநால் மேதகு சாரம தேயதி தீவிரர் மெய்ச்சிவ தீக்கைபெற்றி வேட்டிங் தோர்புமெய் வீட்டுறு மாதமிழ் வேதம் வித்தகுக தாதவிழ் செங்கழு நீர்மல ரம்புய தாரண தாலேலோ தாரணி மீதாளிர் சிரணி காழிய தாலே தாலேலோ. (க0)

செங்கழுநீர்மாலை—ஆசிரியர்க்குரியது.

சப்பாணிப் பருவம்.

செம்மைவெண் மைப்பதும் மேவியிரு பொருணல்கு
செம்மைவெண் மைக்கொ டியனூர்
*திருமார்பு மருநாவு மொருவாத்தி றத்தர்புட்
செம்மைவெண் மைக்கொ டியனூர்
மெய்ம்மைவே தம்பரவு மோரிரண் உத்யோக
மேவுமத் தேவ ரானும்
விருமடி முடியென்னு மவயவந் தானுமெ
விதத்தினும் மெட்டொ ஞைல்
அம்மறைக் குட்பொருளா தாடுமத் னுக்குடிறி
வரிதாகி நிற்கு முதலை
அழைத்தமுது வாங்கினேர் சுட்டிமால் விடையின்மே
லமர்தரக் காட்டி யருஞாங்
தம்மையொப் பரியசெங் கைகுவித் தையவொரு
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தவராச ரன்புந்து திருஞான சம்பந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க1)
* கொடிபோல்வாராகிய இலக்குமியும் சரசவதியும்.

கசு திருஞூன்சம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

செந்தமிழ்ப் புலவோர்கண் முந்துரைத் துளவாய
செய்யபிள் ளோக்க விக்குட்

செப்புமச் சப்பாணி யாவுமுப சாரமே
சேய்ப்பறுவ நோக்கி நல்லார்

தந்துணைக் கைகொட்டி வேண்டங்கழ் மேனுமச்
*சைசவத் தன்றி யின்றூஞ்

சாமினின் பாலென்று முன்டென்ற யாமின்று
சாற்றவும் வேண்டு மோதன்

கொந்தலஸ்ப் பைம்பொழிற் ளிள்ளைனின். பண்பாடல்
கூறுகோ லக்கா விலெண்

குணத்தனின் றனைமாசி லாருறுத் ரேற்றவிற்
கோதில்பொற் றுள முன்பு

தந்தளித் தனகொண்ட செங்கைநன் ரேதுமோர்
சப்பாணி கொட்டி யருளே

சகமேழு மின்பஞ்செய் திருஞூன சம்பந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(2)

*சைசவம்—சிசத்தன்மை. கோலக்காவில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற எண்
குணத்தனுகிய சிவபிரான் உன்னை; மலமாசில்லாதவர்களாலேதான் அடை
தல் கூடுமென்பதைத் தேற்றுதல்போல உன்னை அடையும்படி தந்தன
வாகிய களங்கமற்ற செம்பொற் றுளங்கள் கொண்ட செங்கை எஞ்க.

உலகமுழு தொருவடிவி னுறுவிராட் டென்னுமவ்
வொருபுருட் னுருவி லேகை

ழுரடங் குதல்போல டங்காத தீதமா
போதுந்து வாத சாந்த

தலமதிற் செங்கதிரை ட்யகிழுடு செய்கையிற்
சமண்மூடு செயலை நாடிச்

சைவகுல தெய்வமணி யாமாணி யாருமச்
சசிவமணி ட்யாரும் வேண்டக்

குலவுசை வத்தம்ப நாட்டுவா னேக்கியக்
குலச்சிறை யமைச்சர் கிண்றூள்

கும்பிட் டெழுமாலங் குற்றதிற னேக்கியருள்
கூர்ந்தெடுத் தின்ப வித்த

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கன

சலசமல் ரையதன் செங்கரங் கொண்டைய
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருவாய்மை வண்பன்ப திருஞான சம்பந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே

(ஈ)

தாகி—பாம்பு. டசிவன்—மங்கிரி.

சேயேயோர் சேயாகி யுலகெலா முய்யவே
சிகாழி வாவி வந்து
சிவஞான முமையம்மை தரவுண்டு வேதஞ்ச
சிவாகமத் துண்மை செவியின்.
வாயார வுண்ணா மற்புதம் பற்பல
வயக்கியருள் கின்ற வார்த்தை
வண்செவிகொன் முன்பழுது கொங்கைபொழி யன்புருகு
மங்கையர்க் கரசி யாரங்
கேயார்வ மிக்குநின் வரவுணர்ந் தாலவா
யெய்திளங் கோல வெழிலும்
இருவிழிக ஸிப்பவுண் டருண்மேவு பொற்பதத்
தினில்லீழந்தி றைஞ்ச வுடனே
தாயாக நன்றெடுத் தருஞுமச் செங்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருஞான நின்றுண்ட திருஞான சம்பந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ஈ)

பொன்மயக் கிண்ணமுது தண்ணமுது கொண்டினருள்
பொங்குசெங் கானு முண்மை
போதமுற நேர்சுட்டு செங்கையுஞ் சத்திசிவ
போதவா னந்த நீயென்
நன்மையையு னார்த்தியிடு மக்காஞ் சத்திசிவ
நற்பொருளி னத்து விதமா
நண்ணிரண் டன்மையாய் சிற்றன்முறை யாமென்று
நாடிமுன் சேர்த்து மனைய
தின்மயச் சத்திசிவ மத்துவித மாயினுஞ்
சிவருய வாண்பெ ஊருவில்

கா திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

திருமேனி வேறுபோற் காட்டவின்வி ரித்துமிச்
செய்கையுற வன்பர் முடிமேல்
தன்மையைப் பெருவாழ்வு தரவைக்கு மங்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தனைநேர்வ ருங்கந்த திருஞான சம்பந்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ஞ)

அமுத கொடுப்பவன் அன்னை. அறிவு கொடுப்பவன் அத்தன். பொற்கிண்ணத்துள்ளமுதிய அமுதகொண்ட உனதுசெங்கரமும், விடை மேல்வங்கவரைச் சிவபாதவிருதயர் அறியும்படி சுட்டி யறிவித்த செங்கை யும் நீசத்திசில ஆனந்தமே என்னும் நன்மையை உணர்த்தும். அவ்விருகர ங்களுஞ் சத்தியுஞ் சிவமும் பிரிவின்றி அத்துவிதமாய் நிற்றல்போலக் குவித்தும், சிவருய்ய ஆண் பெண் என வேறுகாட்டல்போல விரித்தும் இச்செயல் நிகழச் சப்பாணிகொட்டு என்க.

வேறு.

மீதையில் வான்மதி மீதுற னீள்பரன் வேணியின் வாளரவும் வெண்மதி யும்முற வாகி வசித்தல் விளக்கிடு கூடனகர்ப் பாக்க ராமம ஞதர்செய் தீவினை பாண்டியன் மேற்றெனவப் பாவக ணைச்சா நோயென வுப்த்திரு பண்பினர் வேண்டியவா தீதகு நோயும் ருந்தும பக்குவர் பக்குவர் செவ்விதெரீஇச் சேர்த்தலை யோர்த்தென நோய்த்திறன் மாற்றிய தீண்டுபு பாண் கோதகல் பூதியி னலருள் கூர்கர கொட்டுக சப்பாணி டியினைக் கோமளை சாமளை கோமகண் மாமக கொட்டுக சப்பாணி. (க)

மதுரை மதிலை அரவு என்னுமியைபால்—விளக்கிடு கூடலெங்க பாவகன்— அக்கினி.

சிவர்க னோபர தந்திர ராரா டேர்ந்துசெய் தன்மையரச் சிவரின் மேனிகொ னமும தாற்றுபு தேற்றுகென் ரேமுறையிற பூவொடு மொண்கயி றிட்டு மெடுத்துமொர் பொன்புரையத்தமுவில் போத நிறுத்துமல் வேடதின்முற்புகல் பொற்புறு வெற்புமைதன் பாவன மேனியெ னப்பசந் துண்மைப ஸர்க்கும்வி ளக்கருளின் பண்புற நின்றெருளிர் கின்றதெ உத்தருட் பாமுறை யுட்பினருங் கோவை யுற்புரிசெங்கர முன்கொடு கொட்டுக சப்பாணி கோமளை சாமளை கோமகண் மாமக கொட்டுக சப்பாணி. (ஏ)

திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ். ககை

சீவர், எச்செயலும் சுதங்திரபதியின் அருள்தெரிந்தே செப்யவேண் இம் பாதங்திரர். அச்சீவர்போல்மேனிகொண்ட நாழும் அம்முறைசெய்து தெளிவிப்போமென்று திருவளங்கொண்டே, சர்வசத்திமானுகியீயும் அவ்வருடசம்மதங்தெரியுங் குறிப்பினதாகத் திருமுறையிற் பூசித்துக் கயிறு சாத்தி எடுத்ததிருவேட்டைத்தழவில் நிறுத்தி அவ்வேடு, அதில்முன்புகலப் படுகின்ற உமைமேனிபோலப் பசந்து-ஒளிர்கின்றதைக் காட்டிப்பின்னர் அத்திருமுறையிற் சேர்த்த கரம் என்க. பொன்புரையெடுமிடுதற்கு செருப்பில்வைக்கும் பொன்போல. பொன்புரை அத்தழல் எனினுமாம். மாலய ஞான னுதியர் த்யாதிரு வர்க்கத் தினரெனும் மாமறை யோர்முடி தூயதி யேயனு மாபதி யென்றேதும் நிலக ஸத்தன்மு னுளொர்து ரும்பைநி றுத்திமு னவ்வுண்மை நிகழ்த்தின னப்பான் மாமக னுதவி னீபிது மத்திருணம் போலுமொ ரோலையெத்தகு மேடெதிர் போகிய வேகவுகிப் பொருபுன விருக்கரை யினுமெழு திருநதி பொற்புற வுப்த்தருஞுங் ஷேலவி ஜைக்கர மேலவெடுத்தருள் கொட்டுக சப்பானி கோமளை சாமளை கோமகண் மாமக கொட்டுக சப்பானி. (அ)

மால்—இந்திரன். த்யாதிருவர்க்கத்தினர்—தியானிக்கிற சீவவர்க்கத் தினர். தியேயன்—தியானிக்கப்படுமூதல்வன்,
தந்தைம கற்கிணி தாற்றலு மத்தனை யன்றரு தாதைக்குத் தானினி தாற்றலு மேநனி தேற்றுது தன்மையி தென்னமுனுட் செந்தமியின்மண முந்தும ணந்துநீ சென்றுமு வாயிரமாங் திருமங்க திரமெனு முயர்தந்க திரமுறு சிர்த்துறை சைப்பதியில் இந்தனி தந்தையிடத்துல வாக்கிழி யேற்றுல வாப்புகழுங் கீதலெ னச்சிவ பாதம னத்தர்கை யின்கண ஸித்தருஞுங் கொந்துவி ரிந்தெழு செங்கம லங்கொடு கொட்டுக சப்பானி கோமளை சாமளை கோமகண் மாமக கொட்டுக சப்பானி. (க)

தந்தை மகனுக்குக் கொடுப்பது அறிவாகிய உலவாப் பொருளே- மகண் தந்தைக்குக் கொடுப்பது எத்தவஞ்செய்தான் என்றுவகம் புகழும் உலவாப்பொருளே என்பது தெளிவித்தல்போல், துறைசைத்தந்தை தந்த உலவாக்கிழி வாங்கிச் சிவபாதவிருதயர்க்குக் கொடுத்த கமலகரம் என்க. இதனை, ‘தந்தை மகற்காற்று: என்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்’. ‘மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை, யென்னேற்றுஞ் கொல் லெலுஞ் சொல்’, என்னுஞ் சுருதியிற் காண்க.

உடி திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

வேதவெந் றிப்பெறு சைவநெந் றிச்சிவ மிக்கொளிர் பத்திமையே
மெய்யத னுள்ளுயி ரொண்கிவ மாகிவி எங்குகண் ணப்பர் தமக்
கேதுமிச் சித்தவி லாததி ருத்தரவ் வீசர்வி ழிக்கினிதா
இன்விழி தந்தமை போலல் வாழியி ரந்தெனி அும்மொருகட்
போது தருந்திரு மாற்குமவ் வாழிபு ரிந்தருள் வீழியரன்
பொன்பொலி காசத மத்தர்ம கார்க்கருள் பொற்பென வைத்தது
கோதக லுங்கர மென்கம லங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி [கொள்
கோமளை சாமளை கோமகண் மாமக கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

ஒருவன் வைதிகமார்க்க முதிர்ச்சியிற் பெறுவது சைவமார்க்கம்.
அதன் முதிர்ச்சியில்வருவது சிவத்துவமிக்க பத்தி னானம். அதன் உயிர்
சிவம். சிவமோகிய கண்ணப்பர் தமக்கென்ற ஒன்றும் விரும்பாத நித்
திய திருப்தர். ஆதலால் அவர் பிரதிப்பிரயோசனயின்றி யீசன் விழிக்கு
இனிதாகும்படி தமதுவிழிகொடுத்தனர். விஷ்ணு சக்கரம்பெறவிரும்பித்
தம்விழிதந்தனர். அங்ஙனமாகவும் அவருக்கும் அச்சக்கரங் கொடுத்த
பேரருளாளாகிய வீழியரன், பிதா புத்திரர்க்குத்தருமுறை விளக்கத்தந்த
பொற்காச கொண்ட கரம் என்க.

முத்தப் பருவம்.

தேவர்முத லெத்திரத் தோரெனும் பாலர்பாற்
மேட்டமிக் கழுவ தேயெத்

தேத்துமூள தத்துவா தீதவுப சாந்தமெய்ச்
இன்மயா னந்த ணீயிப்

ழுவுக முய்யவருண் மகவான தன்மையெப்
புன்மையோ ருந்தெ ணீயவே

முதப் பரம்பரைப் பொலிவினெடு முப்பயன்
பொற்புமிக் கோங்கு தற்கே

மேவுமுயிர் நீற்றுநெறி நின்றுசெனு சோதிபுக
மேற்புரித ரேற்ற விற்செம்

மேனிவெண் ணீற்றினர்தி ருத்தோணி கோக்கிமெய்ம்
மேன்மலர்க் கண்டு ணீப்ப

வாவன்மிக் கழுதருளி யம்மையெப் பாவென்
றமைத்தவாய் முத்த மருளே

யாரணம் பரவுபரி ழரணன் குமரதிரு
வுருள்வாயின் முத்த மருளே,

(க)

எத்தேசத்திலும் எத்திறத்தோரளினும் பாலர்கள் பாவில் விருப்ப முற்று அழுதலே உலகமுறையர்ம், நீயோ சச்சிதானங்த சொருபன். உலகமுய்யவே பாலனும் வந்தருளினை. அத்தன்மை எவ்வித எளியருங் தெளிய, “வேதநெறி தழைத்தோங்கல், மிகுசைவத் துறைவிளங்கல், பூத பரம்பரை பொலிதல்” ஆகிய முப்பயன்களும் ஒங்குதற்கே “செம்மேனி வெண்ணீற்றூர் திருத்தோணீச் சிகரம்பார்த், தம்மேயப்பா வென்றழைத் தருளியவாய்” என்க. சீவர் நீந்றுரெறிநின்று செஞ்சோதியுட் புகும்படி இளைமேற் செய்தலைத் தேற்றல்போல வெண்ணீற்றனித் தசம்மேனியினர் தோணியைப் பார்த்தமுதனரென்க.

ஜுந்தொழிற் கூத்துநேர் காண்ருஞ் சீவருக்
காகவே பின்னை போனின்

றருளுமவ் வண்ணிகிவ் நூனநேர் பருகிடற்
கருகரன் ரென்று நின்பால்

தந்தருள வண்டருளி யண்ணசி வர்க்குரிய
தாகமிகு பாக மாக்கித்

தாயர்தஞ் சேயர்கிச நிலையினம் முலையமுது
சங்கமுய்த் தூட்ட லென்னச்

செந்தமிச் சங்கமுற் றுந்தலைக் கொண்டிடுந்
திவ்யதே வார ரூப

சிவந்தரும் போதமய மாகியொளிர் கின்றவச்
செய்யசங் கத்த மைத்து

கந்தருளி யண்ணயென வுந்துலக் கிண்ணருள்செய்
கவிராச முத்த மருளே

காலமுண் டாகவழு தாலமுண் டானையரை
கனிவாயின் முத்த மருளே.

(2)

பின்னைபோல்—வேருணவர்போல்.

அருண்நூன முமையம்மை யூட்டவுண் டருளுநின்
னருட்பால ரூப நேர்கண்

டருளாசை யுந்தவரு திருநாவி னுக்கரசெ
மடிகள்சி காழி முன்னர்

வருமாதி ருச்செவியி னுறவேழு னர்ச்செய்தவ
மாண்பலம் வாய்த்த தெனவே

வளராவ் மிக்கெழழு னெதிரோகி யப்பெரியர்
வாய்மைவே டப்பொ விவுகண்

போருவாது யிர்த்தொகைகண் முழுதானு முக்கணா
அனுவேயெ னத்து னிந்துள்

உருகாழு னற்பழமை வெளியாக வுண்ணிறைந்
தொழுகிமது ரிக்கு மின்சொல்

தெருள்கூர வப்பரென முறையா லழழத்துமலர்
திருவாயின் முத்த மருளே

தெய்வமெய்ச் சைவமுல சூப்யவுய்த் தருள்குவ
திருவாயின் முத்த மருளே.

(ஏ)

தேகவுற வாலப்பர் சிவபாத விதயரிவர்
கின்மயா னந்த வுறவாற்

சித்தப்ப ரென்றுஞ் கொண்டாடு வாகீசர்
செப்புமச் சொற்க டந்துந்

தாகமிக வேகமுற வாலவாய் சார்ந்துஙின்
ரூபொழு தெழாவ மைச்சர்

தமையெடுத் தளவினின் னுள்ளக்கி டக்கைவாய்
தன்னில்வெளி யாகி வந்த

தாகவே செம்பியர்பி ரான்குலத் தின்பமக
ளார்க்குந்தி ருந்து சிந்தை

யமைச்சி ருமக்குநம் மதுரேசர் செப்யதன்
ணருள்வாவி தேயே னுஞ்சொற்

பாகமுற வேவினவி வண்கிழமை தேற்றுசெம்
பவளவாய் முத்த மருளே

பாசமறு நேசர்பணி தேசிகசர் வேசசெம்
பவளவாய் முத்த மருளே.

(ஏ)

சூழியர்பி ரான்செய்கை பிதிகாரம் வேறிலுயிர்
போஞ்சிவத் ரோக மெனினும்

பொற்பினெக் காலமும் பயினித்ய மங்கலப்
பூனுக்கொ ருன மின்மை

பாழியலு மென்சொல்லின் மங்கையர்க் கரசியார்க்
கெய்துந்தி றங்கு றித்தும்

இங்கெழுந் தருளிநம் மரசைத் திருத்தியருள்
கென்றுவேண் டினர்த மன்பும்

எழிசைத் தமிழ்மறையின் வெள்ளோநி றணிபும்வேங்
தென்றுநி யருளி யாங்குன்

எழிற்கார் தீண்டுபே ருஞ்சைவ முறுவிதியு
மறைக்குண்மை யுட்கு றித்தும்
வாழிவேங் தீயினைப் பையவே செல்கென்ற
மணிவாயின் முத்த மருளே
வளர்காழி நகர்மேவி யமர்ஞான சிவசுஞு
மணிவாயின் முத்த மருளே.

(ட)

இதனை, பாண்டிமாதேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுடெடு மங்கலநான்
பாது காத்தும், ஆண்டகையார் குலச்சிறையா ரண்பி னலு மரசன்பா ஸப
ராத முறுத லாலும், மீண்டுகில வெறியடையும் விதியி னலும் வெண்ணீறு
வெப்பகலப் புகலி வேந்தர், தீண்டியிடப் பேறுடைய னத லாலுங் தீப்
பின்னியைப் பையவே செல்க வென்றார். என்று அருண்மொழித்தேவர்
“பையவே” என்ற அருண்மொழிக்கு அர்த்தம் விரித்தருளியதனாற்காண்க.
பிதிகாரம்—பிரதிகாரம். அது ஈண்டுப்பிராயச்சித்தம். சூனு—மகன்.

வேறு.

மன்னுடை மன்றினி அந்தன தாற்றலின் மாண்புண ராரிடத்தும்
மறுதலை பழிதரு பொழுதினு மலிதன மாசறு தேசணர்வான்
தன்னையு முன்புகழ் கென்னுமிலக்கண சால்புல கோர்த்திடுவான்
தாயினு நீநனி பேணிய செம்பியர் தங்குல மாமகாளார் [மைப்
பன்னுறு நின்னிலை முன்னுணர் கான்முலை பால்பொழி யுந்தாய்
பற்றினி றைக்கிளை யாரிவ ரென்றமை *பார்த்தனை யீனவமண்
முன்னெளி யேனல வென்னருள் வாய்மலர் முத்தம ஸித்தருளே
மோனமெய்ந்த ஞானச போனக வாய்மலர் முத்தம ஸித்தருளே.

*பார்த்து—அறிந்து. அனை—அன்னையே.

அப்பம ரப்புனை யப்படு வார்ச்சை யப்ப ரெனத்துணிவால்
அன்பொளி ரின்புரு முன்புறல் கண்டுட னப்பரை னத்தொழுநின்
அப்பர்பிள் ஓயென வற்பினு ரைப்பவு மாங்கிசை வித்துறுநி
அன்னவர் முன்னிகழ் நன்னிலை பன்னிய வர்த்தரி சித்திடுவான்
அற்புமி குத்தெழு லால்வின வித்துனை பண்னுபு புந்துருத்தி
ஆங்கவர் நேருற ரூழ்த்திட வாற்றரி தப்பரெங் குற்றனரென்
முற்புகல் பொற்புறு தூயசெவ் வாயினின் முத்தம ஸித்தருளே
முகிப பாசவி மோசக தேசிக முத்தம ஸித்தருளே. (ஏ)

உச திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தயிழ்.

சடைஅப்பரே இவரென்று துணிக்தமையால் அவரது அங்கு வெளி யிலும் ஒளிரும் இன்பரூபம் நேர்கண்டவுடனே அப்பரே என்றுகீதொழுத உன் அப்பராகிய நாவரசர் உன்னிடத்துள்ள அன்பின் மிகுதியால் பின் எாய் நீ மதுரைக்குப்போதல் கூடாதென்று தடுக்கவும் அவர்க்குச் சமா தானம் புகன்று அம்மதுரைசென்று சமண்மித்துச் சைவ ஸ்தாபனஞ் செய்து வந்த மகிமையை முன்தடுத்த அவர்க்குத் தெரிவித்து அவரைத் தரிசித்து உடனுறுதற்கு அன்புமிகுக்கெழுலால் அவரிருக்குமிடம் வினவி விரைந்து பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தும் அவரைக்காணுமற் சகிக்கமாட்டாமை விளங்க அப்பரோங்குற்றுரென்றருளிய தூயவாய் என்க.

எந்தவிதத்தினு நீபிற வாதவ னெனமறை புகலவுநீ
இவ்வுல குயமறை யோர்மக வாயுப நயனமி யைந்திடுநாள்
அந்தியுண் மந்திர மஞ்செசமுத் தென்றதை யன்றிய தன்பெயரால்
ஆண்டுறு வேதியர்க் கோதிலை யென்கொலவ வஞ்செசமுத் தும்வெளியே
பந்தம ருத்துயர் வீடெளி தாயருள் பக்குவ முற்றிடுவான் [யான்
பரவுஙல் ஹார்ப்பெரு மணமதில்யார்செஸிப் பாங்கினு மோங்கிசை
முந்துற வேயருள் செந்துவர் வாயினின் முத்தமாளித்தருளே
முதறி வாளர்க் கோதரு ளாகர முத்தம ளித்தருளே. (அ)

வேறு.

வேத முதல்வ வளையமறை விரிதா ரகசப் பிரமணிய
விடையும் *விடையோன் றனைவிடைமேல் விளக்கும் வலக்கை மென்கமல
போதை யார்செம் பொற்கிண்ணம் பொலியும் வாம காத்தமுத
புகிதாத் துவித சித்தாந்த போத மலர்செங் தமிழ்வேத
தாத மார்க்க முதலூங்குந் தழுவுஞ் சைவர் தந்தலைவ
சண்பை யதிகம் பண்பதிகன்று சாற்றுங் கிழமைச் சம்பந்த
காத லாகி மலர்ந்தருள்செங் கணிவாய் முத்தந் தருகவே
கருணை பொழியுங் திருமுகசெங் கணிவாய் முத்தந் தருகவே. (க)

*விடையும்—வேகமாகச் செல்லும். போதையார்—உமாதேவியார்.

ஊரும் பேரு முருவமிலா தொளிர்வான் பொருளே ஝ர்பேர் முன்
உடைய சீவ ருயப்புகலி யூருஞான சம்பந்தப்
பேருங் தூய சேயுருவும் பேணி மேற்கொண் டருளமுதப்
பெருவா ரிதியுண் டாவரதம் பெருகி யொழுகுந் தேவார

நீரும் பருநா ஒழுவிலோ நிலமா னுளப்பைங் கூழ்நூனம்
நிறைய விளைந்து சிவாநுபவ நிலவு முழவ ரினிதுண்ணக்
காருஞ் சமம்ப்பப் பொழிமுகிலே கனிவாய் முத்தந் தருகவே
கருணை பொழியுங் திருமுகசெங் கனிவாய் முத்தந் தருகவே. (ம)

தேவாரமாகிய நீரை, உம்பரும் நாலூற் உளமாகிய நிலத்தில் நூனப்
பயிர் விளைந்து சிவாநுபவமாகிய பலனை அவ்வழவருண் னும்படி பொழிப்
முகிலே என்க.

—०००—

வருகைப் பருவம்.

அஞ்ச முகந்தீர்ந் தமருய வஞ்ச முகத்தோடதோமுகந்தந்
தாறு முகனுஞ் சதாசிவன்க ஞை முகனு யமர்ந்தருணீ
தஞ்ச மிகுபா ரூய்ந்திடச்சுந் தரபாண் டியன்பாற் றடாதகையார்
தாமுங் கருப்ப வதிபோலுங் தன்மை கொளவுக் கிரனுன
விஞ்ச செயல்போற் பகவதியார் மெய்ம்மைத் தவத்தி னுற்கருப்பம்
மேவி னர்போன் ரெளிர்மேனி விளங்க வயன்வா வியினுலகம்
வஞ்ச மலந்தீர்ந் துயமகவாய் வந்தாய் வருக வருகவே
வரனே தருசம் பந்தசிவ மணியே வருக வருகவே. (க)

காசின் மணிகட்ட கியற்கையொளி கால்வ தெனினுங் கைவல்லான்
காமுற் றடுத்துக் கழுவின்முழுக் கரிசற் றெளிரு மதுபோலப்
பாச மகலும் பாகசிவ பாத விதயர் தவத்தாலப்
பாளி கடக்குஞ் தோணிவளம் பதியி லவரைப் பவக்கடனின்
றீச னடித்தா மரைக்கரையி னேற்ற தெரித்தாங் காவிதடத்
தெய்தி யதிதி விரதாநின் னியைபான் முதிரும் வரையமர்ந்து
வாசு மலரத் தடத்தவர்பின் வந்தாய் வருக வருகவே
வளவா ரமுத வாமகர மணியே வருக வருகவே. (ஒ)

காச இல் மணி—குற்றமில்லா ரத்தினம், இயற்கைளனினும், சமூ
வின்—சானைபிடித்தால். ஆவிதடம்—பிரமதீர்த்தக்கரை, சிவபாதவிரு
தயர்க்கு அதிதீவிரதரபக்குவம் முதிரும்வரை அவருடனமர்ந்து மூவாண்
டில் அவர்க்கருள அவர்பின் வந்தாய் என்க.

உக்கு

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

உலக முய்வான் மாமறைசொ னுமைகோ னீற்றி னெளிசெப்பில்லை
ஒருவ னேதி யேயனென வொருதன் பேர்முத் திரைப்படர்க்கை
நிலையி னுரைத்தாங் கவன்சுதனீ நிகம சார தேவாரம்
நிமலன் றனைமால் விடைமீது னின்றூ தைக்கோர் விடையாக [தல்
வலமென் காச்சட் டினிலுணர்த்தி வயக்குஞ் திருத்தோடு உடையமு
வாப்பைத்திருப்ப திகத்திற்றில் வளர்சின் றிருப்பேர் முத்திரையே
மலர விளக்கித் திருத்தளியுள் வந்தாய் வருக வருகவே
வரத சரத விரதர்பணி மணியே வருக வருகவே. (ஷ)

சிவன், தான்சொன்ன வேதான்கின்முடிவில் சிவன் ஒருவனே
யாவராலும் தியானிக்கத்தக்கவனென்று தன்பேரைப் படர்க்கையில்லை
த்து விளக்கியதுபோல, அவன்மகனுதலின் நின்பேர்முத்திரை பதிகத்தின்
முடிவில் விளக்கித் தளியுள் வந்தாய் என்க.

கொல்லா நலநற் குணமூலங் குணக்கே டொழிக்குஞ் கருவிலியனக்
கூறுஞ் சீவ காருணிய குணமே யுடையா ரெனவடுத்துப்
பல்லோர் நயப்ப வெளிக்காட்டிப் பலபா தகமே புரியமனர்
பாண்டி முழுதுந் தமநெறியே பாப்பிச் சைவ நெறிமறைத்து
நல்லார் துகிவேந் தையும்வசித்து நயக்கு மப்பர் தமக்குமிடர்
நாடிப் புரிந்து மன்பினர்க்கு நவைசெய் திடவு மவைகழுவ
வல்லாய் கழுவி னுறவுருளால் வாளா வமரந்தாய் வருகவே
மாச நீக்குஞ் தேசிகமா மணியே வருக வருகவே. (ஷ)

அவைகழுவ வல்லாய், அப்பெரும்பாதகங்களை இப்பொழுதே நீக்கா
விட்டால் வார்ந்து அவரை வருத்துமே என்ற பெருங்கருணையால் அவர்
கழுவேறும்போது தடுக்காமல் வாளா அமரந்தாய் என்க.

திருநெல் வேலி தனிற்றேவச் செழியன் பாஞ்ச ராத்திரம்பேர்த்
திறத்து மயக்க நெறியென்ப தேற்று மதைமேற் கொண்டாட்டதோ
பரிதி வளைச்சு டண்டழுனிற் பலர்குழ் திறமாற் றதுமெனவேற்
படைக்கை யமலன் சினகரமுன் பணிந்து வேண்ட நாமாகி.
வருசம் பந்த னம்னெழித்து மதுரை யமரந்தா னிவண்முத்தி
வசத்தி னுறுவான் மான்மயக்க மாற்றி யருள்வா னென்றபடி
மருவு மனைய நெல்லையினில் வந்தாய் வருக வருகவே
மருள்செய் மதப்பா மிருளிரிக்கு மணியே வருக வருகவே. (ஞ)

பரிதிவளைச்சுடு—சக்கரசங்கச்சுடு, அழன்—பிணம்,

நெல்வேலியில், தேவபாண்டியன் அங்குள்ள வைணவமதக்கொடுமை மாற்றச் சுப்பிரமணியர் சங்கிதியில்வேண்ட, அவர், நாமேயாய்வங்த சம்பந்தன் சமைனா ஒழித்து மதுரையிலிருக்கின்றான் இன்னும் மூன்றுநாளில் வருவான் அவன் வைணவக் கொடுமையை மாற்றுவானென்றருளியபடி நெல்வேலியில் வந்தாய் என்க.இது ஷி பூராணத்துள்ளது.

பானு கிரண முன்மலர்போற் பரன்மு னுலக மியங்கிடுமெப் பரமன் சேய்நீ நெல்லையினிற் பாஞ்ச ராத்ரச் சுடுபினியை வானும் பணிநின் சங்கிதியின் மலய முனிநின் ரேவார மருந்து புரிந்து மாற்றிடநீ வாளா வுமர்ந்த வாறேபோற் [துந் ரேநு கருந்தே மலர்ப்பொழில்குழ் தெளிச்சே ரியினின் பாவெழு திருத்தொண் டினர்செய் வாதிடையத் தேரர் சைவ முறவாளா மானு தவிலா விளங்கோலம் வயங்க வமர்ந்தாய் வருகவே மகிழ்கா தவியார் மணவாள மணியே வருக வருகவே. (க)

பானு கிரணத்தின் முன் மலர்தலும்குவிதலும் ஆகின்ற தாமரை மலர்போல, அசையாதிருக்கும் பரன் முன் உலகெலாம் நடைபெறும், நீ அப்பரமன் சேயாதவின் நெல்வேலியில் உன் சங்கிதியில் அகஸ்தியர் உன் தேவாரத்தால் வைணவமதச் சுடுபினிமாற்றி அவர்களைச் சைவாக்க, நீ சம்மா இருந்ததுபோல, தெளிச்சேரியில் உன் சங்கிதியில் தேவாரவிகித சம்பந்தசரன்றுயர் செய்தவாதத்தில் தோற்ற புத்தரெல்லாம்சைவராய்ப் பணிய இளந்திருக்கோலம் விளங்கச் சும்மாலீற்றிருந்தருளியவனே என்க. கந்தா வருக வருள்பழுத்த கனியே வருக புறப்பொருள்கள் கானுங் கண்ணுக் குயிர்போலக் காட்டிக் கானு முதல்வருக நந்தா வருளா காவருக நாவா யொழுகுஞ் தேவார நரலாய் வருக ஞானசம் பந்தா வருக பரமசிவ பாத விதயர் சுதவருக பாச நாச நேசர்பணி பகவ வருக பகவதியார் மைந்தா வருக யாங்கனுய வந்தாய் வருக வருகவே மலைபான் மகளா ரமுத்துகர் மணியே வருக வருகவே. (ஏ)

நாவாய்—தோணி எனவுங் குறிப்பிக்கும். நாலாய்—கடலே.

புத நாத வருகபர போத வருக வேதமொழிப் புனித வருக வநிதவினை பொன்ற வருக மன்றல்கமம் பாத வருக வுமைக்கிளைய பால வருக நீலநெறி பாற்ற வருக நீற்றுநெறி பரப்ப வருக வம்பெண்மீசம்

உடு திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

வாத வருக ஸம்பாண்டார் மருக வருக காதவியார்
மகிழ்ச் சூருக திருஞான வள்ளல் வருக வள்ளங்கிறை
மாதர் மிகுமன் பினர்க்கருளும் வரத வருக வருகவே
வாய்மை யருளுஞ் சேய்மயவொண் மணியே வருக வருகவே. ()

அங்கிதம்—அளவின்மை. சீலெறி—இருள்மதங்கள்.

மன்னே வருக சிவச்செங்கோல் வளர்ப்பாய் வருக விருநிதிகூர்
வள்ளால் வருக பேரின்ப வரத வருக வழுதவிக்கும்
அன்னே வருக வுணர்வருளு மத்த வருக திருவெண்ணீற்
றவிழ்த வருக மலப்பினிகொ லண்ணல் வருக வருமறைசொன்
முன்னே வருக தமிழ்மறைகான் முகிலே வருக கவுணியர்கண்
முதலே வருக சிவஞான மூந்த்தி வருக சீர்த்தநகில்
வன்னே ருமைபால் கொளத்தடத்து வந்தாய் வருக, வருகவே
வண்ணப் பசும்பொற் கிண்ணமுத மணியே வருக வருகவே. (க)

நகில்—மூலை. வல் நேர்—சூதாடு கருவியை ஒத்த.

தேவன் வருக மறைவெளிசெய் செல்வன் வருக வென்புருச்செய்
சித்தன் வருக பரசமய சிங்கம் வருக தேவாப்
பாவன் வருக பால்கமழ்வாய்ப் பாலன் வருக சீலவருட்
பண்பன் வருக நண்பர்தொழும் பரமன் வருக தமிழ்மணக்கும்
நாவன் வருக தாவிலுயிர் நாதன் வருக சீதளாநிர்
நாடன் வருக சீகாழி நகரன் வருக வுயிர்க்கருள
வாவன் வருக கவுணியரில் வந்தாய் வருக வருகவே
வாசி தீர்பொற் காசுபெறு மணியே வருக வருகவே. (க)

அம்புலிப் பருவம்.

வாரமுத விந்துவென நின்னையுல கோதுமிவன்
வாரமுதன் மாதர் சுபரி

வாரமுத விந்துவடி வன்னிதரு வள்ளங்கிறை
வாரமுத விந்து வாயன்

ஈரமதி யாவைநி யீங்கிவனும் வெம்பிறவி
பிரமதி யாவ ஞட்கூற்

றின்மையிர வைத்தெறுவை நீயுமிவ னண்ணினே
ரின்மையிர வைத்தெறுவை நீயுமிவ னண்ணினே

சாரமுப ஊறுவனங் களங்கமா னுகத்
தரத்தலீ யண்ப ரின்பு

சாரமுப ஊறுவனங் களங்கமா னுகத்
தரத்தனு வாங்க சைப்பன்

ஆருமிச் சொல்லளவி னுதனிகர் வாயிவலெனு
டம்புலீ யாட வாவே
ஆறதலை யேறுபதி னுயிரக னுதிபனெனு
டம்புலீ யாட வாவே.

(க)

வார் அழுத இந்த—ஒழுகும் அழுதசங்கிரன். இவன், வாரம் முதல் மாதர் சு பரிவார முத விந்து வடிவு அன்னை—அன்புள்ளாழுதன்கைமெபற்ற சத்திகளாகிய கல்ல பரிவாரங்களையுடைய இன்பமய விந்துத்துவுறுபி யாகிய உமையன்னை. வார் அழுத விந்து வாயன்—மிகுந்த அழுதத்துளி விளங்கும் வாயன், பிறவியை ஈருதற்குத் திருவளமுடையனுவன். நாட்கூற்றின் மை இரவை—ஒருஞரின் பாதிப்பங்கிலுள்ள கரிய இரவை. அன்னினோர் இன்மை இரவை—அடைந்தவாது தரித்திர யாசகத்தை. சாரமுயல்—முயவின் சாரமாகிய வடிவம், உறு வனம் களங்கமான் ஆகு அத்தரத்தனீ—அவ்வடிவம் பொருந்திய அழகிய களங்கத்தையுடையவ னுகிய அத்தரத்தவன் நீ. அன்பார் இன்புசாரமுயலுறுவன். அங்கு அன் அங்கம் மான் ஆக தர தன்னா அசைப்பன்—அவ்விடத்தில் அள்ளிய எலும் பைப்பெண்ணுகத்தருதற்குத் தன்னாவை அசைப்பன்.

காமனக் கவிக்கையென வேகொளப் பெறுவைந்
காதன்மெய்த் தொண்டர் களுரு

காமனக் கவிக்கையுற வேகொளப் பெறுவனக்
கவிக்கைதேர்ந் தவரு வப்ப

மாமனைக் காதல்புரி தாமனீள் சேமநிதி
வாய்முடியில் வைகு மிவனு

நாமநல் மாமனுவை யாமெனவி காரமின்
நூவர்சொ லப்பெப றுவைந்

நாமநல் மாமனுவை யாமெனவி காரமின்
நூவர்சொ லப்பெப றுமிவன்

ஆமினைய சொற்றெடுரி னுனிகர்வை நீயிவலெனு
டம்புலீ யாட வாவே

ஆராணஞ் செந்தமிழ்செய் ஞானசம் பந்தனுட
நம்புலீ யாட வாவே.

(எ)

குமி திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்:

தொண்டர்கள் உருகா, மனக்கவிகை—மனங்கவிதல் உறும்படியே
பெற்றுக்கொள்ளவும் கைதேர்ந்தவர் உவப்பவும் அக்கவிகளாகிய சிவஞா
ங்ப்பிள்ளைகளைப் பெறுவன். மாமனுகிய தக்கனைக் காதுதல் புரிந்த ஒளி
நீண்ட சேஷக்கு மன்னுகிய சிவனுடைய, நிதிவாய் முடி—பொன்னிறம்
வாய்ந்தமுடி. இவனும், மா மனை—இலக்குமிக்குமனையாகிய தாமரைத்
தாமன். நீள் கோழுநிதி. வாய்முடியில்—உண்மையாகிய வேத முடியில்.
நாம்—அச்சங்தரும். அங்கமாக மன்னுவை ஆம்ஏன்று தலைவற்பிரிக்கு
விகாரமுறும் மின்னார்களாற் சொல்லப்பெறுவை நீ. நாமம்—கீர்த்தியிக்க.
நலம்—நன்மையான. மா மனு ஜி ஆம் என—(ஞானசம்பந்தன் என்
நூம்) பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திர தெய்வமாமென்று. விகாரம் இல்நாரவர்—
வேற்றுமையில்லாத அன்பர்களால் சொல்லப்பெறுவன் இவன்.

தண்ணமுத மேனியின் யாயுமொரு மாக்ஞாங்

தான்படத் தான்ம றைக்குஉ

தனையும் பொருதுவென் ஞாட்க்கருகி யாவிபோங்

தன்மையுற் றுழல்வை யென்றும்

விண்ணவர்க் கரியநாங் திருஞான சம்பந்த

விமலதே கிகமெய் வாழ்வு

விரைமலர்த் திருக்கடைக் கண்ணேக்கி ஞால்வெவ்

விடங்குதித் தோட வருஞும்

வண்ணமிங் தெண்ணுகிலை முன்னருள சொன்னிலையின்

மானுவை யெனப்பு கன்ற

மைவாய்மை யென்றெண்ணு மோகவச ஞயினகொன்

மற்றதற வேயோ முத்தி

அண்ணன்மே ருவையொக்கு மனுவெனினு நிகர்வரியை

யம்புலீ யாட வாவே

ஆணர்பலர் பேணுதிரு வேணுபுர வாணனுட

நம்புலி யாட வாவே.

(ஏ.)

பேசுமறை யீசன்முடி மீயுறினு நீயினாம்

பிள்ளைமதி யென்பர் குரவன்

பேதைதனை நீதழுவு பாதகனு மாதலிற்

பேதைமதி யென்பர் நிலவு

வீசியுல கர்க்குவகை செய்திடினு நின்னையவர்

வெள்ளைமதி யென்பர் பிரிவின்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

உக

மெல்லியரை மேலுமிடர் புல்லியசெய் தீவினையின்
வெம்மைமதி யென்ப ரெஞ்றுங்

தேசுதிகழ் பேசுபுக மீசன்மக னேசநிறை.

செம்மைமதி யாள ரொன்று

கிஂத்தமதி தந்துபணி கந்தனுயர் பந்தனிறை
செல்வமதி கந்த ரவலான்

ஆசறுமி வாய்மையினி யேனுகனி யோர்திமதி
யம்புலீ யாட வாவே

அம்மையினு மிம்மையினு மும்மையினு மெம்மிறையொ
டம்புலீ யாட வாவே.

(ச)

நீடிமமு தந்தரு திறத்தினிவ அுக்குணையு

நேரென்ற கந்தை கொள்ளேல்

கிண்ணுட வநித்தியமி துன்னுதேப் வதினுலக
நேரினுங் காண நிற்றி

தேயுடவி ஞெழுகுசின் னமுதமு மநித்தியத்
தேகவுப கார மேயாஞ்

செப்பதுவு மெப்பொழுது மின்றிவன் றிவ்யாதித்
தியவருட் சொப்ர காசத்

தூயதிரு மேணியினன் வாய்தருதென் மாமறைச்
சுதையுயிர்க் கின்ப நித்யத்

தொல்வீடு நல்குமிங் தென்றுமமு தம்பெருகு
சொன்னவள வங்கை தேற்றும்

ஆயுமித னலுனக் கதிகனிவ னென்பலிதென்
னம்புலீ யாட வாவே

ஆருகதர் காரிருள்கொன் ஞானசிவ பானுவினை
டம்புலீ யாட வாவே.

(ட)

மானுமுப னங்களங் கம்மென விளங்கவே
மன்னுகின் ரூயு யிர்க்கும்

மலக்களங் கம்முழுவ துந்தொலைத் தின்பருளு
வாங்களங் கென்று மில்லான்

எனசட வானமதி லேதினாங் திரிவைநீ
யெம்பிரான் ஞான மேயாம்

இன்பவா னின்னிறைந் தெள்ளினெய் போலவே
 றின்றியரு டந்து மேவும்
 ஞானவரு வத்தனீ யல்லோ னெனப்படுவை
 நாடிலிவ னேஜை மதமாம்
 நள்ளிருங்கொல் செங்கதிரி னெல்லோ னெனத்திகழுவ
 னுவலோர் தான வப்பே
 ரானவில்ப ணின்றனயிவ் வானவர்சி காமணியொ
 டம்புலீ யாட வாவே
 அகிலமுந் தந்தவணல் கமுதசம் பந்தனுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

(ஈ)

கண்ணுதற் பரமன்முடி யின்னுறப் பெற்றமுன்
 கயரோக நீங்கி லாயக்
 கடவுண்முன் கொல்லிமழ வன்மகளை வன்முயல
 கன்பினித் துன்பு தீர்ப்பான்
 எண்ணியுப்த் திடவவச மாயவள் கிடப்பானே
 ரிறைஞ்சிவேண் டிடவும் வாளா
 விருந்தனன் கன்மானு பவநோக்கி னன்கொலோ
 வெய்துபினி தீர்த்தி டானுப்த
 தண்ணருட் சம்பந்த வாழ்வுவந் தக்கணஞ்
 சாற்றுபினி மாற்றி யருஞுந்
 தயாருவென் றுலகெலா மோதுதிற மோர்ந்துநீ
 சார்ந்திடுவை யென்னி னின்னேய்
 அண்ணறிர்த் தருளிப்ப வப்பினியு நீக்கிடுவ
 னம்புலீ யாட வாவே
 அற்றவர்க் கற்றசிவ னற்றமிழுச் சொற்றவலை
 டம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

“அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே.” என்ற
 திருப்பதிகம் சொற்றவன் என்க.

என்றமோர் படியின்றி யேற்றமுந் தாழ்வுமே
 யெய்தியழல் கிற்றி யாலீ
 தென்னமதி நன்னர்மதி னின்னைமதி யாவுரைத்
 திடுதல்கேண் மதினின் மாமன்

கன்றிமதி யாதிட்ட சாபழுமு துங்தெலூன்
கண்ணுதற் கடவு டேவி
காதல்புரி தாதைக்கொ ரவமதியு ரூமையைக்
கருதியோ வுயிரோ ழின்தாங்
கொன்றடலை யென்புக்கு மாவிதந் தூழினையு
முப்பக்க மாற்ற வல்லான்
உரையளவி னாஹு துடற்குறையு மாற்றிடுமொ
ருரையளவி னாஹு மிவீன்
அன்றியெத் தேவரினு மாவதன் ரேர்தினி
யம்புலீ யாட வாவே
ஆகில்கிவ நேசர்துதி பேசுகிவ தேசிகலை
தம்புலீ யாட வாவே.

(அ)

“ஊழழுமு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித், தாழாதுளுற்று பவர்.”
என்பது திருக்குறள். இவனே உருற்றல் ஒன்றுமின்றி ஒருசொல்லளவி
லேயே உப்பக்கங் காண்பன் என்க.

கூடவிடை வாதினிடை தீதமனர் நீதியறு
குற்றமுமு அம்பு ரின்துங்
கோதிலரு னேதாவொர் சேயுருவ னகிவரு
கொள்கைக் கிணங்க மேலும்
சீடருளி னுலவர்கள் பாவினிய வோதியரு
னீர்மையினை யுன்னி யேகொல்
நீவரவு தாழ்த்தனைய நாளரசு கூர்த்தமதி
நேர்புரிகு லச்சி றைகளாப்
பிடிலம னுதர்கழு மீதுறவி ருத்தியருள்
பெற்றியினி னக்கு மன்ன
பெருந்தகை புரிந்திடு மருந்துயர் னினைந்துறல்
பிடித்துறுதி யுறுதி யீதே
ஆடவின் றுலகெலா மாடல்செய் யாடலை
தம்புலீ யாட வாவே

அத்துவித சுத்தசிவ சித்தபத வித்தகலை
தம்புலீ யாட வாவே.

(க)

வாதின் இடை—வாதத்தில் இடைந்த (தோற்ற.)
கூர்த்தமதியுடன் அரசுபுரி குலக்கிறையடிகள் என்க.

வேதமுத ஸாயகலை யாவுமுண ராமுதலை
 வெள்விடையின் மீது ணர்த்தும்
 மென்கைமலர் சீட்டியுனை யேயமைத் திடுபேறு
 மேவநீ நோற்ற தென்கொல்
 ஈதனுவு மோர்க்கூ யெண்ணிரண் டாயிரவ
 ரேவலுக் கிச்சை மிக்கார்
 இன்னுமெய்த் தொண்டர்ப்பலர் துண்ணிசிற் கின்றதுல
 கெங்கும்பர சித்த மேநீ
 போதலையெ ஞமுனிவு ஞனருளின் மூர்த்தியப்
 புத்தநங் திப்பெ யரினேன்
 புன்றலைக் குற்ற*சனி நின்றலைக் கத்தொண்டர்
 போதவாக் கொன்று போதும்
 ஆதலா லுப்யமதி யாகின் னேவிரைந்
 தம்புலீ யாட வாவே

ஆனசம் பந்தன்மகன் ஞானசம் பந்தனுட

நம்புலீ யாட வாவே.

(க0)

*உற்ற அசனி பெயரைச்சத் தகரங்தொக்கு உற்றசனி என்றாயது.
 அவ்வசனி உன்தலைக்கு வர—ஒன்றுபோதும் என்க. அசனி—இடி.
 ஆன சம்பு—ஆனையுடைய சம்பு. அந்தன்—சங்காரஞ் செய்பவன்.

சிற்றிற் பருவம்.

வானிற் பொலியும் பொலம்பொகுட்டு மணிப்பொற் கேர்கள் வரிசைபுக
 மறுகி லொருபா லொதுங்குபுசெம் மணிமுன் னுய பன்னிறத்த
 மீனிற் பொலியுமணிகளினேன் மிளிர்மா மதில்சிற் தலைதெற்றி
 விதங்கள் பலங்கள் லுணுக்கள்பல மிசையு மதையு மறந்துமட
 மானிற் பொலியும் பினுவனையேம் வகுக்குஞ் சிறவீ டுன்மணித்தேர்
 வருவல் விரைவைத் தடுத்திலதே மறையுட் பொருளை வழித்தெடுத்த
 தேனிற் பொலியுஞ் செந்தமிழ்வாய்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
 தேவர் பரவு மூவர்புகழ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

(க)

சென்றூர் செல்வார் செல்கின்ற திறத்தா ரென்றுங் திரிமின்றிச்
 சிவாது ப*வாதி மாதுரிய திவியா முதமே நுகர்ந்திருப்ப [ருப்
 மன்றுப் மனையாய் மாளிகையாய் மலையாய் நதியாய்ச் செய்குன்
 மணியா சனமா யத்தாணி மண்ட பாதி யாப்விரிந்து

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

நடு

நின்றே யொளிரும் பெருவீட்டை நிறைநல் தூரிற் பெருமணத்தில் கீள்செஞ் சோதி யாயருள்வாய் நீயே யன்றே மலவிருளைத் தின்றே யொளிரு மலரடியாற் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தெய்வத் தமிழ்ப்பா மெய்வைத்த செல்வா சிற்றில் சிதையேலே;

* அதிமாதுரிய அழுதமென்க.

மாசு நீக்கி யியலொளியெண் டுவம்ப வளக்குங் திருமேனி மணீ ராட்டி யொற்றுக்கட வயக்கி நறுஞ்செம் பொற்சண்ணம் பூசி நுதல்வெண் காப்பணிந்து புரிகண் னேறு காப்பெனுமைப் பொட்டுட் டினிய கபோலத்தும் புனையு முச்சிப் பூமுதலாம் டுஆசை மணிப்பூ ஞைசெயாழித் தாசை வளர்க்கும் பகவதியார் அணிந்துச் சியுமோங் தணைத்திங்க ஞூட் விடுத்த திதற்கேயோ தேசு வளர்பூஞ் சீரடியாற் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தென்னர் சர்நோய் முன்னூழித்த செல்வா சிற்றில் சிதையேலே டுவம்பல்-திசை. டுஆசை-பொன், ஆசை-குற்றத்தை. ஆசை—விருப்பம்.

இயற்கை யொளிபா ஹலகீன்ற விமாச லேசை யெனகினைக்கண் டேல்வைத் தடத்திற் சிவபாத விதயர் கரத்தாற் பெற்றுவங்குன் இயற்கை யழகே யொளிர்தரவு மின்பா லன்பாற் செயலழகும் எண்ணுக் கடங்கா வகைபுரிந்தில் வெழின்மா மறுகில் விளையாடும் இபற்கை பாலப் பருவவியல் பென்று விடுத்த பகவதியார் எந்தாய் நின்றூ னிலங்தோயு மிதற்கே சகியாள் புழுதியுந்தோய் செயற்கை யறிந்தா வென்படுவாள் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே தென்னுட் டரசு முன்னுட்டு செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ச)

தன் இயற்கையாயுள் ஓளியால் உலகெலாமீன்றஞ்சும் பார்வு யும்மை முன்சரவணதடத்தில் உன்னைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டதுபோல இப்போது இப்பிராமதீர்த்ததடத்தில் உன்னைக்கண்டு எடுத்த சிவபாதவிருதயர் கரத்தாற்பெற்றுக்கொண்ட பகவதியார் என்க.

காண்பா ரார்கண் னுதலாய்நீ காட்டாக் காலென் சுருதிமுறை காளாந் தாரை சின்னகினைக் கருளு திருப்பேர் சொலிக்காட்டின் மாண்பார் வாவு தெரிக்கெழுங்குது வனங்கித் துதிப்போ மன்னனதுவம் வனங்கு மாறு வங்குகென் னும் வாய்மைப் படினின் செயலன்றே

ஈசு

திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

பூண்பா வைக்கோர் செயலுண்டோ பூட்டு பாசத் தெமையாட புனித னினது வரவுணராப் புன்மை யேமை முனிவழகோ [மே சேண்பார் பரவுங் திருவடியாற் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே தேர் தமக்கு மாராள்செப் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (நு)

சுருதி முறைப்படி காட்டினால் கண்ணுதுதிப்போம். அதுவும் நின் செயலே. ஆட்டுவிக்கும் கயிறுபூணப்பட்ட பாவைபோன்ற பரதங்திரர் களாகிய எமக்கு ஒருசெயலுண்டோ? உனது வருகை தொயாதிருந்த எங்களை முனிதலழகோ என்க.

ஆவி யனைத்து மனுதிபொறி யாகி கருவி பலகுடிகொண் [குற்டாசு புரிந்து வீற்றிருப்ப வவற்று ணெருக்குண் டவைசொலுங் ஹேவல் புரிந்து துச்சிலென விடருந் றிருக்கும் பொய்யுடல் [மோ மெனுஞ்சிற் றிலங்கள் சிதைக்குநினக் கெஞ்சிற் றிலமோ றிலக்கா மேவு மீனைய வாவிகள்பின் வேறெறவு வெவர்க்கு மெட்டாத விமல ஞான சிவபோக மெய்வீ டென்ற முறவருள்வாய் தேவ ருளம்பூத் தருண்மலராற் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே தெய்வ மொளிருஞ் சைவவெற்றிச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.]

இறைவன், உடம்புகளை உயிர்கட்டே கொடுத்தனன். அவ்வடம்பில் மனுதி-மனமுதலிய அந்தக்காணக்களும், பொறியாதி-ஞானேங்திரியமுதலியபல கருவிகளும் தமக்கேஷாங்தமாக் குடிகொண்டு அரசுபுரிந்திருப்ப, அவ்வழிரெல்லாம் அக்கருவிகளுடன் செருக்குண்டு அவைகளுக்கு ஏவல் புரிந்து, துச்சிலென-ஒண்டுக்குடியாக இடருந்றிருக்கும் அப்பொய்யுடலாக சிறுவீடுகளை ஒழிக்கும் உனக்கு எமது சிறுவீடு ஓர் இலக்காமோ— வகுபியமாமோ. அவ்வழிர்க்குப்பின் மெய்வீட்டருள்கின்ற நீ எமது சிறுவீட்டை அழியாதே என்க.

தந்தை குணந்தன் மைந்தருக்குஞ் சாரு மியல்பா ஸீசனமுத் தலைமேற் கொண்டா மெனினுயிரைத் தங்கு முடவிற் பிரித்தவுடற் பந்த வினைப்பாற் றுதலேயப் பரமன் ரெழுமிலா மன்றியுந் பரவப் பருமச் சமஜரமர் பள்ளி யருகன் பாழிகளே சிந்த வரசை யுவந்தனரச் செயலி னீயுங் கூடலமண் [க்ரே சிதைப்ப விசைக்தாய் பரம்பரைதுஞ் செயற்கு விருத்த மிதுவன் செந்தன் கமலச் சீற்றியாற் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே திகழ்பொன் னகரும் புகழ்புகவிச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

திருஞானஸ்ம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.   நட.

பரம்பரையாக உங்கள்செயல் சமண்பாழிபள்ளிகளையழித்தலேயாம். உனது கைவளிலையாகிய எமது சிறுவீடழித்தல் அச்செயற்கு விரோதமன்றே என்க.

பெற்ற மகட்கா முறுமயனீள் பிரமன் சிருட்டி யாழுடனீ
பேணு மகட்கா காமையருள் பேதித் திடப்பூம் பாவையைக்
பெற்ற மகளாய்ச் சிவசாதிப் பிறங்கு மகளாக் குபுதாய்மை
பெருமை திகழுங் தினியவுடற் பெருவீடனித்தாய் நாலுமுகம்
பெற்ற விருத்தன் றன்மகளேர்ப் பெருக்கே கண்டா னின்மகள்பாற்
பேரா பிரமா முகத்தருளே பெருகக் கண்டாய் மலவிருளைச் [லே
செந்தெருள் ஜாளிகூர் சேவடியாற் சிறியேஞ் சிறநில் சிதையே
செம்பொன் மாடச் சண்டைகர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே:

மகளைக் காழுறும் மயல்ளீள் பிரமன் சிருட்டியில் வந்த உடல், நீ பேணு
மகனுக்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தால் திருவருளானது அவ்வடிலை அரவின்
ஆலமாக நீக்கிவிட அப்பும்பாவையை நீபெற்ற மகளாகவும்சிவசாதியிற் பிற
ங்கும் மகளாகவஞ்செய்து பெருவீடனித்தாய். அப்பெண்ணுக்குப் பெரு
வீடனித்த நீ இப்பெண்களாகிய எங்கள் சிறுவீடழித்தல் முறையன்றுத
வின் அழியாதருள்க. நீயோ அப்பெண்ணிடத்துப் பேராயிரமுகங்களால்
அருளே பெருக்கக்கண்டவன் என்க.

அகில சீவ தயாநிதியா யம்மை யிம்மை யும்மையினும்
அளிக்கு மிறைசேய் நீயென்கை யாரு முணரச் சோறுடன்சார்
தலையர்க் கென்று மளித்தலுடன் றகுவீ ழியினும் பற்பலர்க்கூய்த்
தருமீ துடற்கா முயிர்க்கின்புந் தருது மெனநற் பெருமணாத்திற்
பகர்ப்பல் லாயி ரவாக்களித்தாய் பரிசுது பெருஞ்சோ நதற்கெதிரோ
பழபொய் தலைமேற் கொண்டொழுகும் பாவை யனையேஞ் சிறுசோறு
திகழ்ப்பல் அலகும் புகழ்மலராற் சிறியேஞ் சிறநில் சிதையேலே
திருவார் பிரம புரஞானச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.   (க)

அம்மை—வருபிறப்பு. இம்மை—இப்பிறப்பு. உம்மை—முற்பிறப்பு.
உடன்சார்ந்ததகையர்க்கு என்றும் அளித்தலுடன்வீழியினுந்தருமிச்சோறு
உடலுக்குதவியாம். உயிர்க்குதவியாய சோறும் தருவோமெனத் திருவளங்
கொண்டு, நல்லூர்ப்பெருமணத்தில் எல்லார்க்குங்கொடுத்தருளிய மோகூ
மாகிய பெருஞ்சோற்றுக்கு எமது சிறுரோறு எதிரோ என்க. பொய்தல்—
வினையாட்டு.

ஈடு திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

வீட்டுலால் வாயிலாய் விளம்பி இறப்பும் இறப்புமிலான் விமல னென்னாலும் கல்லால் விருக்க நிழலே யில்லென்னாலும் பாட்டுலால் வாயிலாய் பகர்ந்து முகுந்தன் முதலமர் பலரு மொடுங்கு மயானமலாற் பற்றேன் றவாயிலானென்னாலும் காட்டுலால் வாயிலாய் கழறி விளக்கு நீகூட்டற் [தெளியேங் கவின்வீட்டு டிருப்புந் தெரித்தலினின் கருத்தின் விருத்த மன் தேட்டுலால் வாயிலாய் சிறியேஞ் சிற்றில் கிடையேலே கிவமே கிகழ்மா தவர்போற்றுந் செல்வா சிற்றில் கிடையேலே.]

“வீட்டுலால்வாயிலாய்” என்றுபாடு, அதனால் விமலன் இறப்பும் பிறப்பு மிலானென்பதும், “பாட்டுலால்வாயிலாய்” பகர்ந்து, கல்லாலவிருக்கநிழலே இல்லென்பதும், “காட்டுலால்வாயிலாய்” கழறி, மயானமலால் வேறொன்று அவாயிலானென்பதும் விளக்கிய நீ “கூட்டுலால்வாயிலாய்” என்றதனால் அவன்கூடலிலிருத்தலுக் தெரித்தமையால், எளியேம் தேடல்-மனி முதலியன தேடிச்செய்யுஞ் சிறுவீடு அதற்கு விரோதமன்ற ஏன்க.

வீட்டு ஆல—இறத்தல் அசைவுற்றவனே. ஆலல்—அசைதல். அசைதல் ஈண்டு இண்மையைக் குறித்தது. ஆய் இலாய்—தாய் இல்லாதவனே! (பிறப்பில்லாதவனே!) பாடல் ஆலவாய் இல்லாய்—(விழுமியார்கள் நின்கழல்) பாடுதலையுடைய ஆல விருகூத்தின் இடமே இல்லாக்கொண்டவனே; காடு அலால் அவாயிலாய்—(யாவரும் ஒடுங்கும்) மயானமல்லால் வேறொன்றும் விரும்பாதவனே! எனப்பொருள்கொண்டு மேற்கூறியமுறையினி யைத்துக்கொள்க, இதனுண்மை விரித்துரைப்பார் மேலையோர்.

சிறுபறைப் பருவம்.

வேதமுறை யோதவனர் கிதசுர நாதவகை
மேதனியே லாமு முங்க
மிக்கசுவை யிக்கிரத மொக்கவொளி தக்கதமிழ்
வேதமுறை யேமு முங்க
நேகிகளை யாவுண்மை யுபசார மோர்ந்தவையு
ணீக்கியே பூர்வ பக்கம்
நிறுவசித் தாந்தமே யெங்கும்பர சங்கியா
நிகழ்சமா சம்மு முங்க

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஏகா

ஓதிமங் குளிர்நறுக் கம்புயத் திலையமர்ந்
 துற்றபார்ப் புகளொ டும்வண்.
 பொலிப்பவறல் கட்டவிழ்த் துறதோணி முன்புபா
 வோதினீ சேற லேய்க்குஞ்
 செதார்க் காவிரிச் சென்னிநன் னுட்டினன்
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே
 சிவவசிவலெனு டதிவிழைவி னனுகவழு தருள்குமர
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (க)

குளிர்—நண்டு. அதுகவைக்கால் கறுக்கிவிட்ட தாமரைஇலை
 மேல், ஓதிமம்—(வெள்ளிய) அன்னப்பக்ஷி. பார்ப்புகளுடன்—குஞ்சகளு
 டன், வண்டுகள் ஓவிப்ப அலைதள்ள நீர்மேற்செல்லுதல், (வெண்ணீறு பர
 ந்த திருமேனியனுகிய) நீ கட்டவிழ்த்துவிட்டதோணிமீது அடியாருடன்
 தேவாரம் ஓதிக்கொண்டு கொள்ளம்புதூர்க்கு நதிமீதுசன்றதை ஒக்கின்ற
 ராவிரி நாடென்க.

இருட்பெருங் கடலுள்யா மத்தினெறி யிடர்மருத்
 திடையகப் பட்டவா போல்
 எந்தையிது காறுநீ முந்துமுப தேசமா
 யேழையேங் கட்க ஸித்த
 பொருட்பெருங் கடலாய வேதவே தாந்தமெப்
 புடையினு மலைப்ப நொந்தேம்
 புந்திதெளி வாகவருள் கென்றநால் வர்க்கருள்
 புரிந்தசித் தாந்த வாய்மை
 அருட்பெரிய வாகமங் கூறுசரி யாதிதொண்
 டவனியெங் கனுமு மங்க
 அத்துவித சுத்தங்கிலை மெய்த்தவர்சொன் முத்தினெறி
 யமுதவச னந்த முங்கத்
 தெருட்பெருங் காழியுல கேழுமுப வாழுமணி
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே
 சிவவசிவலெனு டதிவிழைவி னனுகவழு தருள்குமர
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (2)

வேதங்கள் வேதாந்தங்களெல்லாம், பலர்க்கும் பாத்துவங் கூறலால்
 அவற்றுள்ளனமை இது உபசாரமிவை என்று தெரிந்துகொள்ளமுடியாத
 திலையில் மனக்கலக்கமுற்றவர்களாயச்; சிவப்ரானேரோக்கி எந்தையே நீ

சுவி திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

இதுவரை எங்கட்டுப்பேசித்த வேதவேதாந்தங்கள், கருங்கடவில் கடுராத் திரியில் சுழல்காற்றிலகப்பட்டாற்போல் எப்பக்கத்தினுமலைத்தலால் தெளி வின்றி மலைகின்ற எங்கள் புத்திதெளியும்படி அருளுக என வேண்டிய சனகாதிகால்வர்க்குச் சிவலெனுருவனே பரம்பொருள் மற்றெவரும் அடிமைகளே என்னும் உண்மைவிளங்க அருள்புரிந்த சித்தாந்தம் என்க. இதனை, “இருட்பெருங் கடலுள் யாமத் தெறிமருத் திடைப்பட்ட டாங்குப் பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம் புடைதொறு மலைப்ப விஞ்சான் அருட்பெருங் கடலே யெய்த்தே மமைந்தில் துணர்வி யாங்கள் மருட்பெருங் கடலி ஸீங்கும் வண்ணமொன் றருடி யென்றார்.” என்பதுமுதலிய கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களாற் காண்க.

அம்பொனன் மேனிந்த தேவேசர் தந்தருளு
மம்பொனந் தான் மேயாம்

அங்கைகொண் டன்னிதரு மின்னிசைபு னர்த்துஶா
வகிலமுய வருள்வ மெனிலப்

பைம்பொனன் மேனியன் றமருகமு முக்கியே
பரவுமி ரழைத்துய் பான்மை

பன்னுமப் பரன்மகனி னெண்ணமும் முயிருயும்
படியருளும் வாய்மை யேயாம்

இம்பருயிர் நீயழைத் தாலன்றி னின்னைவந்
தெய்துந்தி றத்த வன்றே

எந்தையிது மார்ச்சார சம்பந்த மாமிதனை
யென்றுமேல் கொண்டு ளாய்நீ

செம்பொனங் குணில்களின லந்தணன் குலமுதல்வ
சிறுபறைமு முக்கி யருளே

சிவைசிவனை டதிவிழைவி னனுகவழு தருள்குமர
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (ஈ)

மார்ச்சாரம்—பூனை. இதன் சிக்கள் தாமே வந்து தாயை அணைவ தில்லை. தாய்ப்பூனை சிக்களிருக்குமிடஞ்சென்று அவைகளை ஆதரிப்பதே அச்சாதியினியல்பு இதுவே மார்ச்சாரசம்பந்தம். குணில்—பறையடிக்குந்தடி.

ஈசனருள் காசபெற் றப்பருஞ் சேயுமென்
றிருயீரு நாளு நாளும்

இருபொழுதி தும்பறை முழக்கியே சோறிட்ட
தின்றும்வெளி யாவி ளக்கும்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சுக

பேசுபுகம் வீழியினி வீவிருல கர்க்கருளஸ்
பெட்டினிது வீற்றி ருக்கப்
பெறுந்தவி யிரண்டுமாங் குறுதிருத் தொண்டரின்
பெருங்குழாம் பந்தி யாக
ஆகிலமு துண்ணவந் நாளமர்ந் துளதான
மப்பெயர்த் தாகி சின்றே
அவிர்தருந் திறனுமே வேறுசான் றினியென்கொ
லகிலமும் பரவு வாய்மைத்
தேசவளர் கெளனியர்க் கொண்குலச் செம்பொன்மணி
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
சிவைவிவெனு டதிவிழைவி னனுகவழு தருள்குமர
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (ச)

வீழியினில், வடக்குரதவீதியில் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் நீங்களிரு
வீரும் வீற்றிருந்தருளப்பெற்ற திருமடாலயங்களிரண்டும், தொண்டர்கள்
பந்தியாகவிருந்து அழுதுண்டிடம் இப்பொழுதும் ஆண்டார்பந்தி என்
னும் அப்பெயரே உடையதாய் அவிருந் திறனுமே, நீங்கள் இருபொழுதும்
பறைசாற்றிச் சோறிட்டதை இன்றும் விளக்கும் என்க.

அருமறைகள் பன்முழக் கென்றுசர பேதநோக்
கத்தியா பகர்கள் சார்வர்
அனையநெறி யின்றூய வாகமத் துறைமுழக்
காமென்று சார்வ ரான்றேர்
உரியஞா னக்கொடையின் முரசுகோ டித்தலென
வழுவலன் பாளர் சார்வர்
உவலைமார்க் கங்கொல்படை முரசினுர்ப் பென்றுபிற
ருளம்வெரீஇ யுட்கு வார்கள்
மருவுரிமை யத்துவித மெய்க்கலவி வேட்கையினர்
மனமுழக் கென்று சார்வர்
வாய்மைநன் மார்க்கர்செய பேரியென வேமன
மகிழ்ச்சிமிக் கெய்து வார்நின்
திருமலர்க் கைவிசே டம்புகல வரியதிச்
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
சிவைவிவெனு டதிவிழைவி னனுகவழு தருள்குமர
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (ட)

அத்தியாபகர்—அத்தியயனஞ்செய்விப்போர். உவலைமார்க்கம்—உள்ளீட்டற் றமதம். அப்புறமதத்தினராகிய பிறர் என்க. உன்கைவிசேடச் சிறப்பினால் நீ சிறப்பறை முழுக்கும் இத்தொனியே, மேற்கூறிய ஒவ்வொரு வருக்கும் அந்தந்தத்தொனியாக விளங்கப்பெற்று வருவரென்க. இதனை, இவரது பொற்றுள் ஒகையே ஜக்கருவி ஒகைகளாய் விளங்குதல் தெரிந்து தும்புருாரதாதி இசைவல்லோர் துதித்து வந்தமையாலும் காணலாம். அதனை, உம்பருலகு மதிசயிக்கும்படி மேற் சென்ற ஒங்குகின்ற அத்தாள நாதத்தினது அளவில்லாத நுண்மைநோக்கித் தும்புருாரதாதி இசைவல்லோர் துதித்துமலர்பொழிந்தார் என இவர்புராணம் (ஏநு) திருவிருத்தம் விளக்கும். தோல் துளை நரம்பு கண்டம் தானம் என்பனவே ஜந்து கருவி.

வேறு.

மேக முழங்குஞ் சோகறுநீர் வெள்ள முழங்கு மூள்ளபயிர் மிக்கு முழங்கு மெய்க்கின்பம் விரவி முழங்கும் பல்லுயிரின் பாக முழங்குங் கருவியினு றறிவு முழங்கு நிகமார்த்தத் தருமை முழங்குஞ் சிவாகமது லருளின் முழங்கு மிருளில்பரி பாக முழங்குஞ் சரியாதி பாத முழங்கு ஞானுத பவமு முழங்குஞ் சிவானுபவுப் பயனு முழங்கும் வியனுலகும் மோக முழங்குன் றிருக்கரத்தான் முழக்கி யருள்க சிறுப்பறையே மோன ஞான போனகநீ முழக்கி யருள்க சிறுப்பறையே. (கு)

சோகறுநீர்—எல்லா உயிர்க்கும் சோகம் நீக்கும்நீர். நிகமம்—வேதம் வேத நான்கு சடங்கமுறை விளக்கு தருக்க மீமாஞ்சை மிருதி புராண மெனுமீரேந் வித்தை களினால் வேதமுயர் வாத லெனவீ ரேமூலகத் ததிக முறநால் வகைநிலஞ்சார் அவனி வேத புருடன்முக மாகு முருத்தை காதசினிச் சீத நாடு கண்ணுமாஞ் செழுத்திற் காழி திகழுமணிச் சிவாக்க ரம்மே யோருருவிற் சிசுவா யுயநீ போந்தனையான மோத முனிவர் நனிமுழங்க முழக்கி யருள்க சிறுப்பறையே மோன ஞான போனகநீ முழக்கி யருள்க சிறுப்பறையே. (எ)

வேதம் ச, அங்கம் ச, தர்க்கம் மீமாஞ்சை ஸ்மிருதி புராணம் சு ஆகிய இப்பதினான்குவித்தைகளுள் சால்வகைவேதம் உயர்வாதல்போலு(கூ) உலக்களில் குறிஞ்சி, மூலஸீ, மருதம், நெய்தலென் நான்குவகையான் பூசு வக மேலாகவும், அவ்வேதபுருஷன் முகமாகிய ஏகாதசருத்திரம்போலச்

திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ். சந.

சிதாடு உயர்வாகவும், அம்முகத்திற்கண்ணுகிய ஜங்கெதமுத்தைதப்போலச் சிகாழிமேலாகவும், அவ்வைக்கெதமுத்திற் (சில) அக்காமே உருவாக நீ அவதரித்தருளினே. ஆதலால் ஞானகந்த முனிவர் மிக முழக்கும்படி முழக்குக்க என்க. ருத்ர ஏகா தசத்தையுடையது-ருத்ரைகாத்தினி என்க. சிதாடு—நீர்நாடு. சிதம்—நீர்.

யாவு கேர்கா னநிவிருக்டே யெல்லாஞ் செயலா முற்றறிவும் . இதுவு மாதி யன்றெனிலவ் விறைமை வழுவா வியற்கையதும் மேவு நிறைவு வேறென்றை வேண்டிற் கெட்டால் வரம்பிலின்பும் வேறு வயமேன் மலத்தடையாய் விழைவெய் தாதாற் றன்வய ஆவ தவிர்வ யாண்டென்று மாற்றக் குறைவி லாற்றலுமல்ல [முந் தளவுட் படினாவ் வலகில்செய லாகா வளவி லாற்றலுங்கொள் மூவர் முதலாஞ் சிவகுமர முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. மோன ஞான போனகநீ முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (அ)

அளவில் பலகோடி அண்டப்பகுதிகளும், அங்கங்குள்ள அளவில் பல கோடி உயிர்ப்பொருள் உயிரில் பொருள்களுமாகிய எல்லாவற்றையும், அதன்தன் நிலைமைமாருமல் கேரோகாணும் சர்வவியாபகப்போறிவிருக்தாற் றுன் அவ்வப்பொருள்களின் நிலைக்குத் தக்கபடி கூடாமற் குறையாமல் எல்லாக்செயலுஞ்செய்யலாமாதலால் அதற்கிண்றியமையாத (சர்வஞ்ஞதை) முற்றறிவும், இவ்வறிவு தனக்கு இயற்கையாகாமல் மேலாருவர் அறிவிக்க இடையில் வந்ததானால், தானே முழுமுதற்கடவுளன்னுங் தலைமைக்குப் பழுதாமாதலால் (அநாதிபோதம்) இயற்கையறிவும், தான் இன்புறுதற்காக வேறொரு பொருளை வேண்டுக்குறைவு தனக்கிருக்தால், சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சம் யாவையுங் தனது அடிமையும் உடைமையுமாக்கொண்டாளுகி ன்ற தனது முழுமுதற்றலைமைக்குப் பழுதாமாதலால் (நிதியதிருப்தி) வரம்பில்லாத இன்பமும், தான் பிறர் வசப்படுதலுளதாகில், பாசத்தடைப் படுதலும், வேண்டியது கிட்டாமையும் வேண்டாதது வந்துசார்தலுமாகிய பழுதுநேருமாதலால், (சுதந்திரதை) தன்வயமும், தனதுவல்லபம்குறை வள்ளதானால் எல்லா அண்டங்களிலும் எல்லாக்செயலும் எக்காலத்துஞ் செய்ய இயலாதாதலால், (அ ஹுப்தசத்தி) குறைவில்லாதவல்லபமும், இது வும் (அவுடப்பட்டதானால் அவுடப்படாத செயலெல்லாஞ் செய்ய இயலாதாதலால், (அனாந்தசத்தி), அளவில்லாத வல்லபமுமாகிய இவ்வாறுவித சுத்தகுணங்களையுடைய (சுத்தகாட்குண்ணிய) சிவகுமர என்க.

சுக திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

பரமபதி சிவலெருவனே என்பதை அவனுடைய எண்குணங்களே விளக்குவன். அவை, சர்வஞ்ஞதை, அாதிபோதம், திருப்தி, சுதங்திராதை, அ லுப்தசத்தி, அனந்தசத்தி, நிராமயான்மா, விசுத்ததேகம் என்பனவாம். இவற்றுள், நிராமயான்மாவை அாதிபோதத்துள்ளும், விசுத்ததேகத்தை அ லுப்தசத்தியுள்ளும் அடக்கி, ஆறுகணங்களான்றும் பெரியார் கூறுவர். இந்த ஆறும் வடமொழிகள். இவற்றுள், சர்வஞ்ஞதை — முற்றறிவு-அாதிபோதம் — இயற்கையறிவு. திருப்தி — வரம்பிலின்பம். சுதங்தி ராதை—தன்வயம். அ லுப்தசத்தி—குறைவிலாற்றல். அனந்தசத்தி — அளவிலாற்றல் என்பதே அவ்வடமொழிப் பொருள்களை நேராக விளக்கும் தமிழ்மொழிகளாம். இவ்வாறே ஸ்ரீமங்காவலர்பெருமான் பெரியபுராணம் (முகவரை) உபோற்காதத்தில் விளக்கி வைத்தார்கள். இவர்கட்டு முன்னெப் பெரியார், அாதிபோதம்—இயல்பாகவே பாசங்களினீக்குதல் நிராமயான்மா—இயற்கையறிவு. அனந்தசத்தி—பேரருளுடமை என்று தாற்பரியப்பொருள்தந்து விளக்கிவைத்தார்கள். அப்பொருளையும் மேற்கொண்டு “கோளில் பொறியில்” என்னுங்திருக்குறளில்பரிமேலழகருக்குப்பின் விளக்கிய அங்காவலர்பெருமான் தமது உபோற்காதத்தில் அவ்வாறுவிளக்கியது அம்மொழிகளின் நேர்பொருளும் விளக்கமாகுகளன்னுங்கருத்துப்போலும். இயற்கையறிவிருங்கால் இயல்பாகவே பாசங்கமுன்தாம். இவ்வொற்றுமைபற்றியே, இயல்பாகவே பாசங்களி ணீங்குதல் என்று நேர்பொருள்தரும் நிராமயான்மாவை, இயற்கையறிவென்று நேர்பொருள்தரும் அாதிபோதத்துள் அடக்கினர் பெரியார். நிராமயம்—ஆயம் இன்மை. ஆயம்—நோய். அது மலநோய். அந்நோயின்மை, இயற்கையறவாலுள்ளதே. சத்தியே—அருளாம். ஆகவே முன்னேயோர் கூறிய தாற்பரியப்பொருளும், நேர்பொருளும் விரோதமாகா. ஆதலால் நமது சாவலர்பெருமான் கூறிய அந்நேர்பொருள்களையே இச்செய்யுள்ளமைய வைத்தேன்.

விக்கி நேச ணீநினமுன் விழைந்து தொழுவார் வினைமுடித்தி விழையார்க் கிடர்செ யென்றருளும் விமலன் ருனுங் தொழாமவிடர் புக்க தெனவச் சிறுத்தவளைப் பூசித் திடர்தீர்க் தஃபெனமுப் புரஞ்செஸ் காலை விண்ணவர் தூப் புத்தி நோக்கி யேசிறிது நக்க வளவே புரம்பொடித்து நடித்த முறைபோ ஹலகுய்ய நவிலு மிளஞ்சேய் போனீயு நடித்த நேக்கி மீதுரைத்தாம் முக்க ணமலன் நிருமதலாய் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே மோன ஞான போனகநி முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (க)

திருநூனசம்பந்தர் யின்னொத்தமிழ். சுடு

ஒழிவு வாதி போதாதி யுயர்மங் கலமே நிறைதூய்மை [தல் யுணர்மெய் மனமு மீற்றின்மருஷ மூலகுங் கிடத்தன் மலமெலித் வழுவி லருட்சத் தியைக்கூர்த்தல் வழங்கு மொளியே முதற்பொருள்கள் வயக்குஞ் சிவநா மந்தனக்கே மன்னு மவனே பதிசிவிப் பழிவில் சீவன் ரேன்மையிற்கு டத்தன் பெத்த நிலைப்பகுக்கள். அவற்றைப் பிணிக்கும் பாசவிய லாதி விளக்குஞ் சித்தாந்தம் முழுது முணர்த்துஞ் சிவகுரவ முழக்கி யருள்க சிறுபறையே மேன ஞான போனகால் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (க)

வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாய் விளங்குவதும், அவ்வேத மத் தியில் உயிராய்நின்று நடத்துவதும், அதர்வசிகையில், மற்றெப்பொருளும் அங்கியமாதலால் அவையாவுங் கைவிட்டுச் சிவத்தைச்செய்கின்ற சிவன் ஒருவனே தியானிக்கத்தக்கவன். அதர்வசிகைமுற்றிற்று என்று முடித் துக் கூறப்பெறுவதும் (சிவ) என்னுங் திருமந்திரமே. சிவ சப்தத்தின் பொருள், மங்கலம், சுத்தம், கிடத்தல், மெவிவித்தல், கூருவித்தல், ஒளி முதலியனவாம். அாதியாயுள்ள முற்றிற்று முதலிய குணங்களினிறவே மங்கலம். அங்வரதசிவத்துவமே அதிகத்தம். (சி) என்னும் ராது கிடத் தவெனவும், மெவிவித்தல் கூருவித்தவெனவும் பொருள்தாலால், முடிலில் உலகெலாங் தன்னிடத்து ஒடுங்கியிருத்தலும் மெய்யன்பர் மனமெலாஞ் சார்ந்து தங்குதலுமே கிடத்தல். ஆண்மாக்களின் பாசசத்தியை மெவிவித்தல், ஞானசத்தியைக் கூருவித்தல், ஏழுத்துங்கிலமாறி வசி என்னும் போது (சுயம்பிரகாசம்) ஒளி என அப்பொருள் விளக்கங் காண்க. இத் தகைய சிவாமம் தனக்கேயுடைய அவனே பரமபதி என்று அப்பதியினி யல்பும், கர்மபோகங்களை நகர்ந்து சீவிக்கும் நிலையில் சீவன், அாதியே சிவவியாபகத்துள் வியாப்பியமாய்விற்கும்விலையிற்கூடாதன், பாசத்தாற் பந்தப்பட்டங்கிலையில் பசுக்கள் என்பனவாதியாக அந்தந்தஅவசரம் நோக்கிக் கூறும் பலாங்களையுடைய பசுக்களினியல்பும், அப்பசுக்களைப் பிணிக்கும் பாசங்களினியல்பும், அப்பாசங்க்கழும் சிவத்துவப்பேறும்முதலியவற்றை விளக்குஞ் சுத்தாத்துவித்தாந்த கைவாலிலைமுழுதும் போதிக்கின்ற சிவகுரவ என்க.

சிறுதேர்ப் பருவம்.

—०००—

நிறையாரு பிரத்தொகுதி புறமாய பற்பனெறி
நிலையாவ உத்து முறையே

நிகழ்கால வற்றின்னு பவமார்மு திர்ச்சியினி
பரினிரையேவ முக்கள் பலவாய்

உறவோர்ப் ஜினத்தும்வரி சையிலேவி தெத்துமுடி
யுறமேனெ றிக்கு வருவான்
உள்ளேர்தெ ருட்கியறு பெருதேர வித்துரிய
வுபக்கேச மற்பு மிகவே
பெறுவானி சைத்துங்கி முனைவாச ஜினப்பழைய
பிழையாய புத்தி வருமேற்
பிரிவாகி முற்றுமழி தாவேந சித்துங்கிலை
பிறழாது றைத்தல் புரிவான்
சிறுதேரு ருட்டலுன தியல்பாத விற்குராவ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சிவப்பால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரு ருட்டி யருளே. (க)

சிவவதந்தபாலை அருங்துசம்பந்த. அதனை, தேவாரத்தில் வைத்து
எங்கும் உந்துசம்பந்த என்க. உம் உந்தாயதெனினுமாம்.

ஓதுமுறை யாதுமறி யாவெளிய ரேமுரையி
ஆளவாம்வ முக்கள் கருதேல்
ஓருநின தாடல்களி கூரும்வகை கானுநசை
யோவாது றுத்த ஹணர்வாய்
கோதிலிசை தேர்கிலர சாவியொழி யாதுயஙி
கூறுதமிழ் வேத முறையிற்
கோழைமிட றுககவி கோளுமில வாகவிசை
கூடும்வகை யேழை யடியார்
யாதுசொவி னுலுமதை யேமகிழு மீசனென
வேபுகலும் வாய்மை யாலவ்
யீசன்மக ணீயுமெம தாசையுனி யாசையிரி
யின்பநிறை யன்பு தருவான்
சீதமண நாறம்பு சாதமலர் சேர்செங்கை
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சிவப்பால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரு ருட்டி யருளே. (ங)

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சன

தேவாரம், பண்ணிசையுடன்பாடத் தெரியாதார், அசாவி—பாராமுகமாய் விலகாது இயன்றளவுபாடி உய்க எனுங்கருளையால், “கோழைமிடரூக்கவி கோருமில வாகவிசை கூடும் வகையால், ஏழையடி யாரவர்கள் யாக்கவசொன சொன்மகிழு மீச னிடமாம்” என்று நீ பாடியருளியதனால் எங்கள் வழுக்கள் கருதாமல் ஆசையையே நோக்கி ஆசை—குற்றத்தை இரிக்கின்ற அன்பு தரும்படி சிறுதேருருட்டுக என்க.

அப்பரே யென்றுநீ சேம்புறைமை கொண்டுபே
ஊரசடிகள் பூந்து ருத்தி

அணிநகர்த் திருமடா லயமிலக வீற்றிருங்
தமலைனப் பாடி வாழ்நாள்

ஒப்பிலும் வாரத்தி னற்பணிசை யிடமெலா
முவலைமத வைண வஞ்சார்ந்

ஆழல்கொடிய ரசசிபுரி பழுதெலர முட்கொளா
தொண்கசிசைய் சாந்த நிலைமேல்

எப்பொழுது நிற்பதனை நீயுணர்ந் தக்கொடிய
ரிடரொழிய வருஞம் வாக்கின்

இருங்கிலம்வெ டித்தனைய பதகரில் லொடுமாழ்ந்
திறப்பமெய்ச் சைவம் வாழச்

செப்பருமி வற்புதம் பற்பலைசைய் சிற்பாம
சிறுதேரூ ருட்டி யருளே

சிவைபால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரூ ருட்டி யருளே.

(ஏ)

முத்தொழிலின் மத்தியதி திக்கதிப னுயும்விட
மோதியுட லங்க றத்த

முராரிமுன் புராரியாற் செய்யனு யவனுருவ
முத்தியிற் சித்து நோற்ப

மைத்தவொண் கந்தரத் தெந்தைங் கந்தனே
மானுடச் சட்டை சாத்தி

வண்காழி வருகாலை யிங்கேகு நிற்கருண்மென்
மாற்றநின் ஞேற்ற வாய்மை

உய்த்துணர்வி லார்வேறு கத்தினது மாற்றவே
யோதியாங் கணைய மாற்கவ்

வருவளித் துலகெலாஞ் சென்னிமேற் கொள்ளானின்
ஞேங்குசிவ லேர்க் மேகக்

(ஏ)

து திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தயிழ்.

சித்திரத் திண்பெருங் தேரில்வின் னுய்த்தவன்
சிறதேரு ருட்டி யருளே
சிவபால் ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(८)

ஒசெம்பவள வண்ணலூய்.

பாஹுமதி தேர்மணிவி மானமுதல் விண்செலும்
பண்பொழித் தோங்கு விந்தப்
பருப்பதத் திண்செருக் கொருகணத் தொருகையாற்
பாற்றிவிண் ணெறிவ குத்த
ஞானவண் குறுமுனிய *நாஞுமிங் நாளிது
நமங்துபோற் றுங்கு ரவாங்
நவையமண்முன் முதமிகையின் மகமுடிவி னபபிருத்
நானக் குவந்து மறையோர்
மானமிகு தேரினுற லாதிசெய லோர்சிறிது
மாருது மேலு மேலும்
வளர்த்துநன் ணெறிமுறை டத்தவந் தாயதை
வயக்கிடுங் குறியி தாமே
தேனெழுகு செங்கமல வம்புயா சலகுரவ
சிறதேரு ருட்டி யருளே
சிவபால் ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(९)

தாங்காள்—சுப்பிரமணியருபகாலம்.

எண்டிசைம ணங்கமழ்பு கொண்டலைய லைத்துவின்
னேகுபைங் காக்கன் பூக்கொண்
ஷரும்பொடி சுரும்புட னனிந்துகண் ணீர்பொழிங்
தீண்டவொர் †மாரா மேறு
மண்டுதன் புடையுறவொர் கொன்றைபொன் பூத்துமேஸ்
வயங்கிறு லொழுக வாங்கோர்
வண்களிற் ரெதிர்நிற்றல் வெண்பொடிக் கண்டிபுளை
மாதவத் தொண்ட ரீண்டப்
பண்டருஞ் சொன்மானி யார்குலச் சிறையடிகள்
பாங்குறப் பூழி யன்முன்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சுகை

பரிந்துநீ யருளமுத முகமொழுக வந்தவப்
பாண்மைனேர் காட்டு மூழித்
தெண்டிறையின் மேற்கேணி புரபோத குருநாத
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சிவபால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(க)

*மராளம்—அன்னப்புள்.

களமர்வன் காலையும் பேர்க்கவொன் னுவங்
கணத்துரப் பொலிசெய் வாக்காற்
கார்மேதி யோடவெடி பாய்வாளை மீன்கள்பல
காய்நெறி யால்வி ரைக்து
வளமருவு செம்மணிச் சோபான மாதியால்
வயங்குசெஞ் சோதி சூழ்ந்து
மன்னுசீ தளதூய நீர்வாவி சார்ந்தின்ப
மாருது லாவ னல்லூர்
அளவில்சீரப் பெருமணத் துன்வாக்கின் மலமோட
வாழ்பவக் குழியி னீங்கி
அருண்ஞான நெறிகூடி வருசீலர் பலர்சோதி
யதனுட் சிவாது பவமே
தினைதருமெய் காட்டுசீ காழியெய் பெருவாழ்வு
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சிவபால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(ங)

ஆறுமுக னுயிரண் டும்மியற் றினமியா
மானங்த ரூபத் தினேம்
அனுக்கிரக மொன்றையே புரிதுமென் ஹேர்வதன
நயதனை யேபு ரிந்துங்
கூறுமுக மெங்குமமை யாதொருங் கருளவுட்
கொண்டதற் குரிய வாற்றல்
கொள்ளிடங் கொள்ளிடக் கரைநலூ ரலதிலென்
குறிக்கொள்ளி யத்த லத்திற்

குமி திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சாறுமுக மெனவியா சங்காட்டி யேகுகாற்
சண்பையை வணங்கி மீளாத்
தன்மையுஞ் சிவபோக மணவனுக் கிரகமத்
தலம்பலர்க் கருளு மாண்புஞ்
தேறுமுக மாயுலகே லாமுனர வைத்தவன்
சிவபொல ரூந்துந்து திருஞான சம்பந்த
சிறுதேரு ரூட்டி யருளே.

(அ)

ாம் ஆறுமுகனெனவந்து அனுக்கிரகம் சிக்கிரகமிரண்டுஞ்செய்தோம்.
ஷாமோ சத்தும் சித்துமாக்ய சிவசத்திகளின் ஆனங்தலூபத்தினம். ஆனங்த
ரூபத்தில் அனுக்கிரகம்ஒன்றுமாத்திரம் நிகழ்தலேமுறையெனத் திருவளங்
கொண்டு, ஒருமுகனும் அந்தச்சம்பந்தாமத்துவங்த நீ தேவாரங்கூறும்
முகம்—சிவல்தலங்களினிடமெங்கும் அனுக்கிரகமே புரிந்தும் அம்மட்டி
லமையாமல், அவ்வனுக்கிரக முழுதும் ஒருமிக்க ஓரிடத்திற்செய்யவளங்
கொண்டு, அதற்குரிய எவற்றினுஞ் சிறந்த அதிமகிமாவிசேடஸ்தலம் நல்
ஆர்ப்பெருமணமென்றே கருதி, சாறுமுகம்—முதன்மையான திருக்கல்
யானமென்றெருரு வியாசங்காட்டி சோழிகின்று செல்லும்போது, இனி
அங்குவாராமை குறிப்பால்விளங்க அத்தலத்தைவணங்கி, இப்பெருமணமே
நித்தியகல்யாண சிவபோக அனுக்கிரகத்தைப் பல்லாயிரர்க்கும் ஒரே முக
ரத்தத்தில் தரத்தக்க மாண்புள்ளதென்று யாவருநேரே தேறுமுகமாயுனர
வைத்தவன் என்க.

புள்ளேறு முன்கொடிக ரூள்ளேறு மரசெனும்
பொற்பேறு வாய்மை யடையில்
புகழேறு பெயரினுங் தேற்றுமே ரெனும்கிடைப்
பொற்கொடியி னேர்ம ரைத்த
கள்ளேறு சமனர்வன் கழுவேற வேந்துநற்
கதியேற வெப்பு டங்கூன்
கழிந்தேற மெய்யன்பர் களியேற வுலகெலாங்
கவினேறு பூதி யாதி
வள்ளேறு சித்தாந்த வழியேற வேறுகொடி
மாண்பேற வைத்த நின்னீ
மதுரேச ரோவாது காணவோ நின்செயல்
வயக்கவோ துவச தருவில்

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஞக

தெள்ளேற வைத்துவகை கொள்ளானிற் கின்றவன்

சிறதேரு ருட்டி யருளே

சிவபால ருந்துநு திருஞான சம்பந்த

சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(கை)

கருடக்கொடி முதலியவற்றுஞ்சுயர்ந்த அரசு எனும் பொலிவுமிக்க உண்மையை, புகழ்மிக்க ஆனேறு என்னும் அடையில்லாத பெயரினும் தேற்றும் ஏறு எனும் கொடியின் ஏர்—எழுச்சியை (சைவானியை) மறை த்த கள்ளாமிக்க சமனர் என்க. வண்மைமிக்க சித்தாந்தவழி. மதுரேசர் முன்னுள்ள துஜத்தம்பத்தில் ஞானசம்பந்தர் மேற்குமுகமாக வீற்றிருக்க தருஞானு சிறப்பினுண்மை, அவர், அக்கொடியின் மாண்பு சமனரால் மறை யாது எங்கும் விளங்கும்படி அவரை வென்ற ஜெயஸ்தம்பமாக நிறுத்திவைத் தமையாலென்க. சிவாலயரிவத்பதுஜத்தம்ப சதுரசிரகண்டத்தில் சுவாமி அம்பா விநாயகசுப்பிரமணியமூர்த்திகளிருத்தல் சிவாகமவிதி. மதுரையில் அத்துஜத்தின் பச்சிமத்தில் ஞானசம்பந்தரிருத்தல் நோக்கியும் அவர் சுப்பிரமணியரே என்பது தெளிவாம்.

மணியொலியின் மிக்குநிக மூலகெலா மென்றசொனின்

மாக்கதை முடிந்த வாய்மை

மத்தியிறு வாயினும் விளக்குநட ராசராண்

மாமொழிச் சேக்கி மூர்வாய்

அணிபருள வருபுரா ணத்துணின் சரிதையடி

யேற்கவர் மலர்க்க மலமெல்

அடிகளறி வித்தளவு சிறிதுரைசெய் தேனெனு

வருளியாங் குன்சொ ரூபத்

தூணிவுசிலை யணிவகையே லாம்விளக் கிணியபல

தூச்செயல்க னேளை யுண்மைத்

தொல்புரா ஞுதியருள் வாக்கெலாஞ் சிவதலத்

தொகையெலாஞ் சொலவு முற்று

திணியநின மகிமையெவ ரறியவல் ஊந்பரம

சிறதேரு ருட்டி யருளே

சிவபால ருந்துநு திருஞான சம்பந்த

சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(கை)

மணியை அடித்தால் அதன் ஒவி நின்டுவிற்றல்போல, மிகுஞ்சு நின்டு சென்று விளக்கும் உலகெலாம் என்ற அருள்மொழியினால், மாக்கதை நிறவேறியென்மையை அதன்குவிலுமுடிவிலும் அம்மொழியைவத்து விளக்குகின்ற ஈடுராஜர், அருண்மொழித்தேவராகிய சேக்கிழார்வாக்கினி ன்று வெளியிட்டருள வந்த பெரியபூராணத்துள், சிறிதுரைத்தேனென்ற படி உன்சொருபநிச்சய நிலையாகிய அலங்காரவகையெலாம் விளக்குதாச் செயல்கள் பூரணவாக்கெலாஞ் சொல்லவுங் தலமெலாம் அங்கங்கள்ள ஐதிகங்களால் விளக்கங்கும் முடிவிப்பெறு. ஆதலால் நின்மகிழமை எவர் அறிய வல்லாரென்க,

வேதம்வே தாந்தம்பு ராணமிதி காசாதி

மிக்கினிது வாழ வளைய

மெய்ப்பொருள்வ டித்துரிய கைப்பொருளி ன்குதமிழ்

வேதமுறை வாழ வாய்மைப்

ஒழுதமுறு காமிகம தாதியா கமவாழ்வு

பொவிவுறச் சிவமெய்ஞ் ஞான

போதாதி மெய்கண்ட நூல்வாழ வளையினறி

போற்றுசந் தானம் வாழுத்

தாதமார்க் காதிஙாற் பாதசுத் தாத்துவித

சைவசித் தாந்தம் வாழுத்

தகுபுதி கண்டிபஞ் சாக்கரமெ னுஞ்சைவ

சாதனம விந்து வாழுச்

சீதள வயற்புகளி நாதபர சிற்குமர

சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

சிவைபால ருந்துந்து திருஞான சம்பந்த

சிறுதேரு ருட்டி யருளே,

(கக)

ஒழுதம்—பரிசுத்தம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

. திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்

மு ற் றி ற் று.

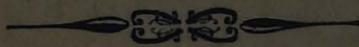

—
சிவமயம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத் தமிழ்.

காப்பு.

பொன்னிலவு மாலையெலு மாநறுங் துணர்மேவு
பூங்கொன்றை தார கச்செம்
பொருள்வேறு தேவர்பாற் செல்லாது தன்னியே
புகலுதலை நேர்வி ளக்கித்
தன்னிமுழு முதல்வனென் றருணால்கள் யாவையுஞ்
சாற்றுண்மை தேற்று வேணித்
தந்திமுக வைந்துகரன் முந்தைவினை சிந்துமலர்
சந்ததமு வந்து பனிவாம்
பன்னுமிர கிருதியுட றுண்ணியுத் யோகநம்
பரமனரு ளாற்கி டைத்தப்
பவனங்கள் போற்றுமய னரியாதி யமரா
பத்திரிய வங்கை நீட்டி
அன்னர்மய ஹற்றேடு வருஷிடஞ் சம்புகளி
யளவாயோ டங்க வாங்கும்
அருண்மேனி யாலால சுந்தரனை வாழ்த்துயிள்
ளைக்கவிக் கருள்க வென்றே.

பொன்மாலை எனும்படி துணர்மேவு கொன்றை மாலையானது, தான் பிரணவாகாரமாய் விளங்கலால், பிரணவப் பொருள் விளாயகஞ்சிய தன்னையே பொருந்துதலை நேர்விளக்கி, தூல்கள் சாற்றுண்மையைத்தேற்றிக் கொண்டிருக்கப்பட்ட வேணியையுடைய ஜங்கரன் என்க. அப் பவனங்கள்—அப் பிரகிருதி மாயா புவனங்கள். சம்புகளி—நாவற்பழம்,

சிவபிரான்.

தனனதன தந்ததான தனனதன தந்ததான
தனனதன தந்ததான தனதானால்.

மதியிதழி கங்கைவேணி மதிமுகின மம்பைபாக
மகிழ்வொளிர் சிங்கரூப மறுபீடமேன்
மருவியெதிர் நின்றவாடி நிழலைநம சுந்தராவிம்
மகியுயிர்க ஞப்பந்துவாழ வருவாயெனு
அதனில்வரு கின்றதேவை யணிமைநிலை நின்றபூசி
யலர்கைமிசை தந்துமேவ வருளாமுனுள்
அவனியுறு கென்றுக்கறி யருள்கயிலை நம்பர்தூய
வடிமலர்க என்டினேனுடு பணிவாமரோ
விதியின்வழி வந்தமாயை யுடல்கள்பல துன்றுசிவர்
வினைவலிக டந்துமீள்வில் வியன்வாழ்வதே
நிரவவருள் கின்றதூய தமிழ்மறைவி எம்புமாறு
ஷிமூநிழலின் *வந்த வாய்மை மிளிர்ஞானமாம்
முதிருமெழி வின்பமேணி கொடுநிலவு தம்சிராஜை
முகிழ்வெண்மதி கங்கைவேணி முடியோரைனமா
முனிவர்தொழு சுந்தராதி புனையருள்சே யெங்கள்வாழ்வை
மொழிதமிழி னின்சொன்மாலை முறைவாழவே. (க)

*வந்த தம்பிராஜை என்றியையும். கங்கைவேணி—அன்மொழித்தொகை.

மதி முகி நம் அம்பை—மதிக்கத்தக்க முகத்தையுடையளாகிய நமது
மாதா. வேணி நம்பர் என்றியையும். அம்பை இடப்பாகத்தமர்க்கு மகிழ்,
மங்கிரமய சிங்கபீடத்திருங்கு, நிழலை நமது சுந்தரா! வருவாயென்றழைத்து
அதனில் (தமது சடாமகுட காளகண்ட திரிசேத்திராதியமைந்த சிவரூபி
யாய்) வருகின்ற தேவனுகிய ஆலாலசந்தர ருத்திரமூர்த்தியை,—தந்து
மேவ முன்னாலுருளிப் பின்னால் அவனி உறுக என்றருளிய நம்பர்
என்க. சீவர்கள்,—கடந்து—விரவ அருள்கின்ற தமிழ்வேதம் பாடியரு
ளவே கண்ணுடி நிழவினின்று வந்த—ஞானமேணி கொண்டு விளங்கு
கின்ற தம்பிராஜை—ஆன்ம நாயகனும்,—வேணி முடியோனும் சுந்தராதி
பனும் எங்கள் வாழ்வுமாகிய அவனை, மொழி—பாடுகின்ற—பிள்ளைத்தமிழ்
மாலை முறையாக வாழும்படி, நம்பர் அடிமலர் பணிவாமென்க,

உமாதேவி.

தனதந்தன தனதந்தன தனதந்தன தனதானன.

திருமங்கைதன் மருமங்களி திகழ்விண்டுவை முதல்வானவர்

தினமுட்சொழு வவர்தந்துயர் தெறநன்றருள் கயிலாயமன் அருளென் ருரை தனதந்தீக மஹிர்கின்றதொர் நிலையாடியில்

அழைதந்துறு மிருபெண்களி னவிர்தொண்டுகொ ஞமைமா வருமுங்கணி நமதம்பைபொன் மலைமங்கையை மனமேவுன் [தவி

மலர்கொண்டடி தொழுதின்புற வளரன்பொடு துதிகூறுதும் மருவும்பவ மொழியும்படி வழிபண்பனர யெளிதாளருள்

மலர்சுந்தர வரதன்கழல் வளையுங்கவி யினிதாகவே. (12)

அக் திகம்—சமீபம். கயிலாய மன்னினுடைய அருளே என்று நால் புகல் தனது சமீபத்துள்ள நிலைக்கண்ணுடியினின்று வரும்படி அழைத்து வந்த அங்கிதை, கமலினி என்னுமிருசத்திகளின் தொண்டுகளை ஏற்றுக்கொண்ட-உமையை, அவ்விருசத்திகளையுங் திருவருளால், பத்தினிகளாகக் கொண்ட-அருள்மலர் சுந்தரவரதன்கழற்கு வளைகின்ற கவிமாலைஇனி தாகும்படி கூறுதுமென்க.

விநாயகர்.

தனன் தானதன தந்ததன தனன் தானதன தந்ததன

தனன் தானதன தந்ததன தனதாத் தலை.

பரம னுணவுழி னின்றுபல புவன மாளமர் துன்றசரர்

படர்செ யாதமுத முண்டுசுக சிலைமேற் கொள்வான்

பரிவி னுதுதவு மின்பால வினைய தேறுமரி முன்புதன

பதமு னுதுகடை தந்துகடல் விடமோதலாற்

கருகி வாலுடலு மஞ்சியர னருளி னுலணர்வு கொண்டுதன

கமல பாதமதி றெஞ்சுவழு தினிதூட்டுவான்

கருணை கூர்சமுக னங்கண்ணுல குயமு னேயெழுச யம்புருவ

கவின நாரைநக ரின்கணில வொருகோட்டனேர்

உரிய பூசனைசெய் தன்புநிறை முழுநி வேதனமு முன்கவென

வொருவ ரூதுதுதி நம்பியளி யுடன்வேட்டுனை

உவகை யாலரசு ஓங்கொண்ணல்ன் வினவி யாரருளி னின்றுலகம்

யை னுளில்வரு தொண்டர்தொகை வகையாக்குமா

பொருள்வி லாசமுரை தந்தருள்செய் கவிவ லானமல தந்திமுக

புனித னீடுபத புண்டரிக நிதமேத்துவாம் ழன்டுரைசெய்

பொருவி லாவளைய தொண்டர்தொகை யதுதி யாகர்முதல் கொ

புடவி வாழவரு சுந்தரன் கவிபூக்கவே. (ங)

சு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

அமரர், மேற்கொள்ளும்படி உதவும் நல்வினையானாலும், அரி, விக்கி னேசனுகிய தன்பதமுன்னுமல் கடல் கடைந்து விடம்மோதலால் உடல் கருகி அரனருளாலறிந்து பதமிறைஞ்சலால் அக்கடல் கடைந்து அழு தெடுத்து அமரர்க்கு ஊட்டும்படி கருணைக்கர்ந்த சமுகனும், சுயம்புருவங் கவின சாஸராயுரிவிலகு ஒருகோட்டனும், நம்பியாண்டார்சம்பி, இங்கிலே தன முழுது முன்கவனவேண்ட அதற்குபகரணமாக அவரண்பையும் வேட்டுண்டு, திருமுறை கண்ட சோழமகாராஜா திருத்தொண்டர் சரித் திரமும் தேவாரமிருக்குமிடமும் தெரியமன்கொண்டு வேண்டிய நன் மையை நம்பிமுகமா வினவி, உலகெலாம் அருள்நெறி நின்றுயய முற் காலத்து வந்தருளிய திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தை, அங்கம்பி வகையங் தாது செய்யும்படி அத்திருத்தொண்டத்தொகைப் பொருள் விரித்துரைத் தருளிய கவிவல்லானுமாகிய தந்திமுக புனிதனது சர்வ வியாபக பதபுண் டரிகத்தை, தியாகேசர் தந்த முதல்கொண்டு அத்திருத் தொண்டத் தொகை பாடியருளிய சுந்தரைனப் பாடும் இப்பிள்ளைக்கவி பொலிந்து தோன்றும்படி ஏத்துவாம் என்க. திருத்தொண்டத்தொகைக்கு விசாயகர் பொருள் கூறியதை, சேக்கிழார் புராணம் (உ) பாட்டிற்காண்க.

சுப்பிரமணியர்.

தான தனதன தந்த தனதன தய்ய தனதன தனதாத்தன.

மாயன் மலர்விழி வந்த மடவியர்

வைய சிகழ்சர வணமேற்றறை

மாறின் முறையின்ம ணந்து மருவற

மையி ஹளாநினை வடனேற்றுறத்

தீய மததக னஞ்செய் தனிவிழி

தெய்வ நலனருள் செயறேற்றியத்

தேயு விழியினி வின்பு ருவின்வரு

செய்ய குமரனை முனர்மாத்தவம்

மேய மடவியர் பின்பொர் வடிவற

மெய்ய மணமுறை யினிதாற்றுசெவ்

வேளை யமலன்மு குந்த மனைவியை

விள்ள முறைகொளும் வினைபோற்கொளா

தேய னையர்பிரி வின்றி யுடனுற

வெய்து குகளைமெ லட்போற்றுதும்

ஏத மறவரு சுந்த ரனைம

தெவ்வ மறமொழி சுவிசூட்டவே.

மாயன் விழியில் அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லி, என்றிருப்பன்கள் தோன்றினர். அவ்விருவரும், சரவணப் பொய்கையில் இனி அவதரிக்குன் சண்முகளை மண்டுத் தருவும்படி அத்தடத்தில் தவஞ்செய்திருப்ப, மதனை என்த்த விழியே பின்பு சிறந்த சன்மைதந்தருளிய செயல் தேற்றும்படி அத்தேயுவிழியில் வந்த குமரனும், முன்தவஞ்செய்திருந்த இருவரும் தன்னுடையின்படி பின்பு வேறுவடிவுற்றுவா மெய்ம்மை மனமுறைசெய்துகொண்ட செவ்வேஞும், தன்பிதாவாகிய அமலன், முகுந்தனுகியமைனவியை ஒவ்வோர் காலத்துக் கிரகித்து நீக்கிவிடும் பரிக்கிரகசத்தியாகக் கொண்டதுபோற் கொள்ளாமல், அவ்விருவரையும் எப்போதும் பிரிவின்றி இச்சாசத்தியும், கிரியாசத்தியுமாயுடனிருக்கும்படி எதிய குக்ஞமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் திருவடியை, உலகெலாம் ஏதம் நீங்கும்படி வந்தருளிய சுந்தரை நமது துன்பங்கப்பாடிய கலிமாலையை அவனுக்குச் சூட்டும்படி போற்றுதும் என்க.

சண்முகர்.

தான் தானன் தந்த தனதன் தான் தானன் தந்த தனதன்
தான் தானன் தந்த தனதன் தனதானன்.

வேத வாக்ம நிந்தை சிவபத பூசை யாதிப நன்றி வினையிடர்
மேதை மாதவ ரன்பர் பழிமொழி யிவையாதிய
வீறு பாதக மொன்று புரியினு மேவ ராயினு மந்த வினைஞ்சூ
வீடு மாறுகொல் கின்ற செயல்னை யருஞால்களாவ்
வோது தீமைவ எர்து நனிதுயர் மோது றுமலி ரங்கி யவர்தமை
யோகை யோடுபு ரந்து தவுமற வினையாமென
வோவி லாதுரை யன்பு தருமொழி வாய்மை நேருணர் கென்று சிறையளி
யோடு பூசைசெய் கின்ற பொழுதிட ருத்துசெய்
தாதை தாளையெறிந்து முழுதருண் மேவி யேசிவ னின்ப மகன்முறை
சார்பு வாழ்நிலை தந்து மகிழ்வறு பெருவாழ்வினன்
தாவி லாதொளிர் கின்ற வளமலி சேய்ஞு ஓர்வரு மெங்கள் பரமன்மெய்
சாரு மாவருள் சண்டி யடிகள்பொன் மலர்க்குதும்
நீதி யாதிசை வம்பல் குலனினு மேல தாக்கி எங்கு சிவகுல
நீர்மை யோருக வென்ற ஶையர்க்குல மகவாகினன்
நேய நீடருள் கொண்டு வருசிவன் நாவ ஊரிறை சுந்தரன் புகழ்
நீடு பாடல்கள் நன்று சிறைவற வருள்வானரோ. (ட)

வேதாகமங்களை நின்கித்தல், சிவபூசைக்கு இடர்செய்தல், உண்மை யன்பைப் பழித்தல் முதலிய மகாபாதகங்களில் ஒன்றுசெய்யினும் செய்

தவர் எப்பெரியராயினும் அவரை உடனே கொல்லுதல், அப்பாதகம் மேலும் வளர்ந்து பெருஞ்துன்பமாய் வந்து மோதாமல் இரங்கிக்காத்தரு னும் புண்ணியச்செயலாமென்று அருள்தால்களுரைக்கின்ற அன்புமொழி யினுண்மையை, கேரோயாவருங் கண்டுய்கவெனுக் திருவருள்வசமாய்கின்று, தாதைதாளை ஏறிந்து அருள்மேவிய சிவன்மகனும்,— வாழ்வினானும்,— பாம னுமாகிய சண்டியடிகள் மலர்போனும் அடிகளை, சதாசிவமுகத் துவந்த ஆசிகைவகுலமானது பிரமன் முகம், புயம், துடை, பாதங்களில்வங்கத் பிரமகுல ங்களொவற்றினுமேலான சிவகுலமென்னும் உண்மை யாவரும் ஒருச என்னும் கருணையால், அச்சிவனேயாகிய தானே அவ்வாதிகைவகுலமகவாகின வனும், சிவாசாரியனும், இறையும், சுந்தரனுமாகிய அவனது புகழைப்பாடு கின்ற இப்பாடல்கள் கிரைவேற அருளும்படி கூறுதும் என்க.

காப்புப் பருவம்.

பொற்சபையி வித்தநட நத்திலகு சிற்பான
ழுசைமகு டாக மஞ்சௌல்.

புனிதமுறை புரிகின்ற தில்லைமு வாயிரம்
பொருவிலந் தணர்க எளம்மான்

மெச்சுகிவ விரதநெறி யாண்டுமேவழு வாநிலை
விளக்குதிரு நீல கண்டர்
விரவுமைன யாதியெப் பற்றுமற் றின்னருளின்
மேவியற் பகைநா யனுர்

நச்சுமா கேசர்கள் பூசையான் வீட்டுநிலை
நாட்டிலைசை மாறர் நீற்று
நல்வேட மேபோற்று மெய்ப்பொருண்மெய் யன்பரை
நயந்துபணி விறங்மின் டர்சீர்

தச்சில்கோ வணகிறையி னன்புதரு மமர்கீதி
யெழுவரடி மலர்போற் றுவாம்
இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு னுவல
ரிறைக்கினிய காவ ஊறவே.

(க)

த எச்ச இல்—எஞ்சதவில்லாத.

பத்தரிடர் பாற்றலே முத்தியென மேற்கொளைறி
பத்தர்வெண் ணீறு கண்டு
பகைவன்வா ளாற்பிரா ரத்தவன் பகைவென்ற
பரயரே னுதி நாதர்

ஈந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

ஏ

குத்தங்கலை யன்மின்சொ ரூபமே யுருவாய
 தோன்றல்கண் ணப்பர் கமழுந்
 தூபத்தி ரூப்பணியர்* சிவனேர் காண்கலையர்
 தொடரிருண்ம லங்க ளாந்த
 தொத்துமண மகள்குழல ஸிஂதுதவு கஞ்சாற
 ரூரியமா வடுவை நேரே
 ஹட்டுமரி வாட்டாய ரைந்தெழுத் தோசைவட
 முய்த்துவிடை மேற்ப ரமனை
 யித்தரையி னீர்த்தினருள் பெற்றவா னயனு
 ரெழுவரடி மலர்போற் றவாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு னுவல
 ரிறைக்கினிய காவ ஊறவே. (2)

* திருப்பணியராகிய கலையரென்க.

நீறகண் டிகைவேணி மும்மைபாற் சைவநெறி
 நிறுவியர சாண்மூர்த் தியார்
 ரிறைமலர்ப் பணிசெய்து பெருமணச் சோதிதா
 னிழவில்வாழ் முருக னர்மெய்
 கூறுருத் திரசெபதி யானஙிய மத்தினருள்
 கொண்டபசு பதினா யனுர்
 கோதிலன் பாற்றமது சாதிநிய மத்தொண்டு
 குறைவறப் புரிந்து முனியாய்த்
 தேறுகுஞ் சிதபதத் தேறுநா ளைப்போவர்
 திருவளக் குறிப்பு னர்ந்து
 செறியழுக் கிணைக்கு முரியநற் பணியாக்கு
 தெய்வத்தி ருத்தொண் டனுர்
 குறில்பு சனையுண்மை தேற்றுச்சன் உசனு
 ரிருமுவ ரடிபோற் றவாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு னுவல
 ரிறைக்கினிய காவ ஊறவே. (ந)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்டுலகர்
 தெளிவுபெற் றய்ய வந்த
 திருநாவி னுக்காசர் சைவப்ப யிர்க்குசுவி
 செய்வேவி யாய்வ ளர்த்த.

அ

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

பெருகம்பி நங்குலச் சிறைநாய னர்*தனைப்
பேணுபெரு மிழலை யன்பார்

பித்தனம் மத்தனுக் கம்மைகா ரைக்காற்
பிராட்டிநம் பாட்டி யார்மெய்

அருள்கின்ற வாகீச சொருபநனி தேற்றியரு
எப்பூதி யடிகள் வாய்நீர்

அன்புநீ ரென்டிமனையை நீக்காது டன்கொண்டவ்
வருள்போற்று நீல நக்கர்

இருள்வென்ற தொண்டருக் காணியெனு நமிநந்தி
யெழுவரடி மலர்போற் றுவாம்

இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு ஞவல
ரிறைக்கினிய காவ லுறவே. (ஏ)

* தனையென்றது இப்பாட்டுடைத் தலைவராய சுந்தரரை.

+ அன்புநீரென்று சுவாமி கனவிற் கூறியபின் நீக்காது கொண்டு
போற்று நீலங்க்கர்.

தன்னருள்செய் கண்களிற் பன்னிருமெய் நாமாந்
தரித்தசீ காழி தனிலிச்

சகமுய்ய வந்தசம் பந்தவேள் சத்திசிவத்
தன்மைசேர் *பரவை யார்தன்

நன்னிலைமை யருள்கொண்டு தேற்றேயர் கோன்சைவ
நயமனுத் திருமூ லனூர்

நாட்டமற் றமணர்கெட் டோட்டமுற் றௌழியவரு
ஞைட்டமிகு தண்டி யடிகள்

என்னிலையி னின்றெனினு மன்பார்ஷு சனைபுரித
லேகவை யொழித்து மெய்ணிட

டின்புதரு மென்றுபுரி மூர்க்கரா ரூர்த்தியா
கேசர்நேர் வந்து வேள்வி

யின்னமுது கொள்ளவருள் சோமாசி மாறனு
ரிருமூவ ரடிபோற் றுவாம்

இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு ஞவல
ரிறைக்கினிய காவ லுறவே. (ஏ)

தன் என்றது வந்தருளியசம்பந்தாகிய சுப்பிரமணியரை. *பரவை
யாருடைய நன்னிலைமை தன்னுடைய னன்னிலைமை எங்க. தன்-சுந்தரர்
ஒ நயமனு—(நத) திருமந்திரம்.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

கூ

செய்யும்வினை செய்வான தன்பயன் சேர்ப்பவன்
 செப்புநாற் பொருள்கள் சைவத்
 திருநெறியி லண்றிவே றின்றெறஞுமெய் கண்டது
 தெளிந்திறகு றப்பற் றிவாழ்
 பொய்யில்சாக் கியரன்பர் பூசைசிவ தருமங்கள்
 போற்றுஞ்சி றப்பு வியனுர்
 பொருவிலா வரியசெயல் செய்துதிரு வடியிற்
 புகுஞ்சிறுத் தொண்டர் வண்ணுன்
 மெய்யிலுவர் கண்டுநீ ரெனாமந் தடிமையுரை
 மேஹஞ்செசால் சேரர் பெருமான்
 விழுத்தொண்டர் யார்க்கும்வேண் உவவிகாடுத் திடரின்றி
 மேவவருள் கணா தனூர்
 எய்துதிரு வடிபொன்முடி யாக்கொண்ட கூற்றுவரில்
 விருமுவ ரடிபோற் றுவாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு ஞவல
 ரிறைக்கினிய காவ அறவே. (ஏ)

அரசீனையே பரவுகவி பாடும்பொய் யடிமையில்
 லாதபுல வோர்கள் வேணி
 அவிர்சிரங் கண்டெரியின் மூழ்கும்பு கழ்ச்சோழ
 ராதிரைநன் ஞள்க டோறும்
 மரபினாடி யவர்பூசை புரியுநர சிங்கனூர்
 மணிமீன ரற்க ஸித்த
 வள்ளலதி பத்தரடி யவர்பூசை யிடையொல்கு
 மயினகரங் தடிந்து தாமே
 ஒருவில்பு சளைபுரிக விக்கம்பர் திருவிளக்
 குரியமனை விற்று மேற்றி
 ஒளிர்கவியர் கிவநிந்தை புரிநாவை யரிசத்தி
 யொன்கிவத லங்கள் போற்றி
 இருளாறுங் கவிபாடு மையடிக ஸிவரெண்ம
 ரிளையடிகள் போற்று கிற்பாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனா விற்றியரு ஞவல
 ரிறைக்கினிய காவ அறவே. (ஏ)

சிவயோக மேற்சோதி யாச்சிகை விளக்கிடு
 திருக்கணம் புல்லர் சிவமுட்
 டகழ்கவிகள் வெந்தரைப் பாடிவரு வாய்கொண்டு
 சிவனடியர் பூசை யாற்றி
 அவிர்காரி காழிவாழ் வடிபரவு கெல்வேலி
 யமர்வென்ற கெடுமா றனூர்
 ஆனந்த மபிடேக மன்பமுச் மறிஞ்வாளி
 யகக்கோயி லாண்ம விங்கத்
 துவமான ரகிதசிவ பூசையன வரதமு
 முஞ்சியருள் பெறுவா யிலார்
 ஒருவாத வருள்வலியி னன்மெலியர் பகைகள்வென்
 ரஹுகவி கொண்டி னமுதம்
 எவரேனு மன்பருக் கூட்டுமீனை யடுமன்ப
 ரெனுமைவ ரடிபோற் றவாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனந விற்றியரு னுவல்
 ரிறைக்கினிய காவ அறவே. (ஷ)

பரமசிவ னுயத் தொருபுற மொதுங்கிவீழ்
 பனிமலரை முன்னெ டுத்த
 பத்தினி திருக்கையை வீட்டுங்க முற்சிங்கர்
 பரவடியர் பூசை நியமம்
 பொருளிலா மையினமுவல் சகியாது தம்மனை
 புகுஞ்துதிரு டுந்தொண் டரைப்
 போற்றிவெநற் காப்பைத்தி றந்துமுழு துங்கொளப்
 புகவிடங் கழிநா யனூர்
 ஒருவமலர் மேந்தமுக் கரிசெருத் துணைபூசை
 உறுபசி வருத்து பொழுதும்
 உஞ்சியருள் பொற்படிக் காசுகொள்பு கழ்த்துணை
 யுவந்துகொண் டருள்கெ னத்தம்
 இருமகளிர் மணமிசைய வேண்டுகோட் புவியன்ப
 ரெனுமைவ ரடிபோற் றவாம்
 இவர்க்கடியன் யானெனந விற்றியரு னுவல்
 ரிறைக்கினிய காவ அறவே. (ஷ)

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

கக

பதியுமா பதியெனத் தேர்ந்துண்மை பத்தராய்ப்

*பணிந்துடற் பற்றெ மித்தோர்

பரமீனப் பொடலே யிடையிடில் பணியெனப்

பகர்வாக்கு முற்க டஞ்சோர்

விதினிலை \$சித்தஞ்சி வன்பாளில் வைத்ததுமுன்

விரித்தது வங்க டஞ்சோர்

விமலனு ஞரிற்பி றக்கமுன் னேற்றமா

வியன்சிவக ணங்கள் வேணி

மதியன்ப ரார்த்தபூ சனையுமுப் போதினும்

வயக்கியல குப்ய வருள்வார்

மறைபரவு திருநீறு மேனிமுழு தும்பூசு

வார்களப் பாலு மடியின்

இசமுறச் சார்ந்துவாழ் கின்றமெய் யன்பரெனு

மெழுவரடி மலர்போற் றுவாம்

இவர்க்கடியன் யானெனான விற்றியரு ணைவல

ரிறைக்கினிய காவ ஹுறவே. (ட)

*பணிதல் உடற்றென்டு. அதனால் உடற்பற்று முதலியபற்றுமுற்று மற்றவர். ஓபாடல்—வாக்குத்தொண்டு. அதனால் வாக்குத்தத்துவ முதலியபற்றுமுற்றுமற்றவர். \$சித்தஞ்சி விவன்பால்வைத்தல் மனத்தொண்டு, அதனால் மனைத்துவ முதலியபற்றுமுற்றுமற்றவர்,

புறக்கோயி விற்கிறப் புறுமகக் கோயில்புரி

பூசலார் ஓதந்தை யார்போற்

புகவிமணி சுவிகரித் தன்னையென மேற்கொண்டு

புகன்மங்கை யர்கக ரசியார்

நிறக்கோவ ணைதியன் பர்க்குதவு ரேசர்முன்

நிகழ்ச்சியோர்ந் தானை செல்லா

நிலையசிவ தளிபலபு ரிந்தகோச் செங்கணூர்

நிகமசா ரத்தென் வேதம்

உறக்கோவி விட்டிளாம றைச்சேய ணித்துறையு

முயர்வாழ்வு பெற்ற பாணர்

உலகமுய வந்ததன் றந்தைதா யென்றேத

உறுதவம் புரிந்து பாசம்

இறப்போனி வருசடைய ரிசைஞானி யாரென் அ

மெழுவரினை யடிபோற் றுவாம்

இவர்க்கடியன் யானெனான விற்றியரு ணைவல

ரிறைக்கினிய காவ ஹுறவே. (கக)

ஓதந்தையார் போல்—தமது தந்தையாகிய சிவபிரான் காரைக்கா வும்மையாரைத் தனக்குத் தாயாகச் சுவிகரித்தது போல்,

செங்கிரைப் பருவம்.

பொன்னிதழி வேணிமுடி யண்ணன்மறை நாமுன்பு
 பொதுவிலுல கோர்சி லைக்குப்
 பொருந்தப்பு கன்றனம தன்சார போதங்கம்
     புநிதாத்து விதவாய் மையே
 பன்னுறுசி றப்பாக வினியதமிழ் வேதம்
     பகர்ந்துசத் தினிபா தமெய்ப்
 பாவனர்க் குதவியுப் வித்தனங் கடனெனப்
     பரிந்துதன் சார பூதம்
 நன்னிலை நின்னிடையொர் காரணமி சைத்தனைய
     நவில்கயிலை நின்றுய்த் ததோர்
 நயவாணை பேணியருண் மகவாகி யுலகுய்ய
     நன்னினைய தற்கி ணங்கச்
 செங்கிலைசெ யாலால சுந்தரத யாநிதே
     செங்கிரை யாடி யருளே
 செகமேழு *முரைமேவு திருநாவ னகர்வாழ்வு
     செங்கிரை யாடி யருளே.

(க)

ஓ சாரபூத—சாரமாத்தோன்றிய.   *உரை—புகழ்.

திருக்கயிலை புக்குமென் சிவரூப சுந்தரர்
     திரும்பினர் புவிக்க ஜென்றே
 தெனிவின்றி விமுகரா யுலகரிமி யாமையுஞ்
     சிவன்னிமை சேர்ந்து வாழ்தன்
 ணஞ்சுட்பெரிய ரேஞுமனு வழுவினிமி வார்களௌன்
     றஞ்சினின் றப்பு நலனு
 மாகுமித னுலெனு நின்னிடத் தோர்குற்ற
     மார்த்தினில னுய்க்கு மாறென்ற
 பொருட்கருணை னோக்கியொரு போதங்கெ லாதநின்
     போதமன மாதர் மீது
 போக்கங் யிப்பழுது போக்குமா புடவியிற்
     போகென வரன்ப ணிப்பத்
 தெருட்குழவி யாய்நாவ னகர்க்குவரு மாதேவ
     செங்கிரை யாடி யருளே

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத் தமிழ்.

கா

திவியரும் பாவுதமிழ் மறைதருஞ் சிவகுரவ
செங்கிரை யாடி யருளே.

(2)

ஓண்ணுகின்ற சிவபிரானது பல பொருள்தரும் கருணைத் திருவள்
எழ் நோக்கியே நீ இதற்கு முன் ஒருக்காலுஞ் செல்லாத நிர்மலமனசை
வலிந்து மாதர்மீது போக்க என்க. இதனை,

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடத்
தீதி வாத்திருத் தொண்டத் தொகைதராப
போது வாரவர் மேன்மனம் போக்கிடக்
காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார். என்ற திருவிருத்தத்
துள் (போக்கிட) என்ற பிறவினை தெளிய விளக்கும்.

அறனருண் முதற்சிறப் பார்ந்தசான் ரேருடைய
தாங்கொண்டை நாடு வடபால்

அன்னமிக் குடையதாஞ் சோண்டு தென்பாவி
னமையநடு நாய கச்சீர்

நிறையுநடு நாட்டுனுயி ராந்திரமு ணைப்பாடி
நிகழ்நாடு பல்லு ழிசெய்

நில்பெருங் தவத்தினு ஹலகெலா முப்யவரு
ணிமலமக வாகி வந்த

குறைவிலா நிறைகருணை வாரியே மெய்ப்போத
கோமளா னந்த வடிவே

குணப்பெருங் குன்றமே தெள்ளித்தெ னிந்தன்பர்
குலமெலா நுகரு மழுதே

கிறைமேவு மனிபாடு பொழினவை னகராளி
செங்கிரை யாடி யருளே

சிவமணாநி றைந்ததமிழ் மறையருட ரும்புநித
செங்கிரை யாடி யருளே.

(ங)

திருவருட் செல்வமுழு முதலீச ணைப்பாடு
திறத்தகெதன் பொருடேற் றுமத்

திருமுனைப் பாடிநாடு உயிரெனச் சிறந்திலகு
திருநாவ ஹர்செய் தவமே

உருவுமாய் வருமாதி சைவகுல மணியென்ன
வுலகெலாம் போற்று சடையார்

கூ

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

உயர்தவத் திசைஞானி யாரோடு மறைச்சிகையி
    அனிர்நாவ ஓரீ சனை
அருவுருந் திருமேனி தீண்டிமுப் போதினு
    மருச்சித்து நோற்று வந்த
அருந்தவப் பயனுகி யவ்விருவர் நாப்பண்மு
    வாண்டுதிகழ் மைந்த னெனுமா
தெருஞுநிலை நின்றுலக முப்பவரு செல்வனே
    செங்கிரை யாடி யருளே
சித்தாந்த சைவதெநி வைத்தாண்ட தெய்வமனி
    செங்கிரை யாடி யருளே. (ஈ)

திருமேனிப்பாடின்பது, திரு-அருட்பெருஞ்செல்வனுகிய. முனை-
முழுமுதன்மையீசனை. பாடி-பாடுதலையுடையது. என்னும்மெய்ப்பொருள்
விளக்குகின்ற முச்சொற்றூடர் மொழியாய் அங்காட்டின் பெயராய்
விளங்குவது. சுந்தரானவர், சடையர் இசைஞானியாரிருவருக்கு மத்தி
யில் திருவருளால் மூவாண்டு மைந்தராய்த் தோன்றியருளினரென்னும்
உண்மையைத் திருஞாவலூர்ப்புராணம் தெளிய விளக்குகின்றது. “சடைய
ஞர், மைனவியிசைஞானியொடு...மலரணையில் வதிந்து...கழறுங்காலை...
இருவர் நாப்பன், “ஆன்றரவி மதியிரவி வாரமுத் திரத்தினிசி யடர்சே
வோரை, மூன்றுவய தொடுமதலை பற்பலபூ டணத்திலக முக்கட் டே
வன், தோன்றினென் றளமக்குந்து சடையஞர் கரத்தெடுத்துத் தோ
ளிற் சேர்த்தார், வான்றருமென் மலர்சொரிந்து வளவார்த்துங் தூபிமுழக்
கும் வானே ரார்த்தார்.” என்னும் கவியாற் காண்க. இங்கு முக்கட்டேவை
னென்றதும் சிவனே சுந்தரர் என்பது விளக்கும். இன்னுமிதன் விரிவை,
நமது சிவசுந்தரசாயாரூப சிவமகிமாசங்கிரகத்திற்காண்க.

திகழாதி சைவகுல மகவாகி வரமுனருள்
    செய்கயிலை யண்ண ருனே
திருமேனி யொளியருட் செயல்கள்குண மாதியாற்
    சிவனேயெ னக்கண் டுநேர்
மிகுமாத வப்பெரிய ரடிபோற்று நம்பிக்கினை
    மேவியா ரூர னென்று
விழைதனு மம்புஜைந் ததன்மேஹு மென்றுநீ
    வேண்டுவன செயல்வி னக்கித்
தகுமாவ எர்ப்பவள ராரூர திருவீதி
    தனிலொளிர்நின் மேனி யழகு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

கடு

தனைக்கண்ட வசமாகி நரசிங்க ரபிமான
தனையராக கொண்டு போற்றச்
செகமேழு முப்பவளர் மகமேன்னை செய்யுமணி
செங்கிரை யாடி யருளே
சிவனேரார் வடிவாகி வருநாவ னகர்வாழ்வு
செங்கிரை யாடி யருளே.

(டு)

யாகூதி அசித்தியதவங்களின் மேலாய்விளங்கும் சரியாதி நால்வகைத் தவத்தினராகிய பெரியோர், உனது மேனிலீனி அருட்செயல் குண முத வியவற்றுள்ள அருமைகள் நேரே கண்டு சிவனேன்று போற்றுகின்ற நம்பியாகிய உன்னை, பூமிக்கு வரும்படி அருளிய கயிலை அண்ணல், பிரிவாற்றுது வாது தன்னுடைய ஆரூரங்கள்னும் நாமம் புனைந்து, முதவிற் செய்த இந்காமகாணச் செயலாலேயே இனி எப்போதும் ஹென்டுவன தானே செய்தலை விளக்கி வார்ப்பவளர் ஆரூர எங்க. இதனை, பெரியபூராணம் “தம்பிரான்ருளினாலே தவத்தினான் மிக்கார் போற்றும், நம்பியாரூர னென்றே நாமமுன் சாத்தி” என்றுவிளக்கல் காண்க. இதன் பொருள், தனது அருளினாலே தம்பிரானால் நம்பியானவர் ஆரூர் என்றே நாமமுன் சாத்தப்பெற்று என்பதாம். நாமமும் என்ற உம்மையும் இனிச் செய்யும் பற்பல செயல்களும் சிவனே செய்தலை விளக்கும்.

வேறு.

விரியும் வப்புற வளரிள மைக்குளும் வேதமெய் நன்றேதும் விமலெந றிச்சிறி தொழிவற வூப்த்தற வினைமண முன்புரியும் மரபுவி எக்கிய புகுமறு கிற்கவின் மாதர்கள் வென்றேதுன் வளரெழி லைப்புகழ் பொழுதினு மிக்கருள் வாரிதி தந்தேயவ் வருமய லைத்தெறு சிவனென நிற்புகல் வாய்மையு ணர்ந்தேநின் மலரடி யைத்தொழ வளைவரு மற்புத மாமண மென்றேசெய் அருமனை யிற்புகு மமலசி வப்பொரு ஸாடுக. செங்கிரை அளிசிறை பக்குவர் முடியடி வைப்பவ ஞடுக செங்கிரை. (கு)

வேதம் மெய்—வேதமும் அதன் மெய்ப்பொருள் விளக்கும் சிவாகமு மாகிய இரண்டும் ஒதும் பரிசுத்த யைதிக கைவானுட்டாள சிவநியமங்களை அதிவிஸ்தார ராஜவரிசையுவகையுமிசைய வளர்ந்து வருகின்ற இளமைப் பருவத்திலும், சிறிதும் வழுவாமல், செய்துவந்து, இல்லறநெறி மணஞ் செய்து கொள்வேண்டிய முறை விளக்கும்படி மணக்கோலங்கொண்டு செல்கின்ற வீதியில், சீ (கச) வயசுக்காளைப் பருவத்தனுயிருந்தும், வீதி மாதர்கள் அழகுமிக்க தருணிகளாயிருந்தும் அவர்கள் எவற்றையும் வென்

றுயர்க்கு உன் அழகையே புகழ்ந்து உன்னையே காமித்து விற்குஞ் சமயமா யிருந்தும் அப்பொழுதிலும் நீ அவர்களை மோகித்து நோக்கும் பருவச் செயல் சிறிதுமின்றி, அவர்களுக்கும் அருள்பொழி நோக்கமேதங்து அம் மயலைத் தெறும் காமாரியாய சிவனென்றே உன்னைப் புகலும் உண்மையறிந்து யாவரும் உன்னடிதொழி, இது அற்புதமணமென்றே செய்கின்ற அத்திருமணையிற்புகு சிவப்பொருளே என்க. இதனை சேக்கிழார்,

“கண்களென்னிலாத வேண்டுங் காளையைக் காணவென்பார் ஆண்டகை யருளினேக்கின் வெள்ளத்து ளைங்தோமென்பார் பூண்டயங் விவனேகானும் புண்ணிய மூர்த்தியென்பார்.”

முதலியவாக அம்மாதர் புகழ்ந்தமை முதலியவற்றுள் காண்க. அப்புகழ்ச்சியும் ஆறுவிதமாய்ச்சுமைந்தது சுத்தசாட்குண்ணிய சிவனேன்பதை விளக்கும். அலைங்தோம் என்றது காமித்தகருத்து முற்றுமையால் நீங்கவும் விடாமல் அவ்வருள் தன் வசமாயிமுத்தல் நோக்கியே என்க.

நியதியின் மாறியொ ரணுபவ மாவிக னேர்க்கில வென்றேர நிகழுமுன் மூன்றாம் மொழிபுபின் னீர்மண நேருக வென்றேயவ் வியன்மொழி வேதியர் கரநில வாவுண மேன்மக னந்தாதைக் கிதுமுறை யலவென வுடனது கீறிமு னேருஹ மெந்தாய் பின் அயர்விடை மீதிலம் மறையவ னேருந வோதிந மந்தேயவ் [பின் வுடையவன் வாய்மைசொல் வதுவின வாவினி தோகைம ஸர்தே அயர்வறு தமிழ்மறை யருளிய குருபர னூடுக செங்கிரை அகனமார் நாவனன் னகர்வரு காவல னூடுக செங்கிரை. (எ)

விலைப்பயன்களை ஆவிகள் முன்பின் மாரூமல் இன்னின்ன காலத்து அனுபவிக்கு என்று நியதித்துவத்தால் நியமிக்கப்பட்ட முறைமாறி அனுபவம் ரோதென்பதை உலகுணரும்படி, நியமிக்கப்படாமல் இப்பொழுது நிகழும் முதல் மணம் ஒழிந்து, நியமிக்கப்பட்டிருமணங்கள் பின்பு நேருக என்றுளங் கொண்டுவந்து அதற்குரிய இயல்பை மொழிகின்ற சிவ வேதியர் கையிலுள்ள ஆவணத்தை, மகனும் தங்கையுமாகிய நம்மிருவருக்கும் ஆவணமேன் என்னுங் கருத்தால் பறித்துக்கிழித்து அவ்வேதியர் முன் ஏகிய எந்தாயே, பின் அவர் நேர் துதித்து நமந்து, அவ்வடையவர் உன்னை நோக்கி, முன்பும் நீ தொண்டன் உன் தேவாரங்கேட்க நாம் கருதிய வேட்கை அதிகரித்தலால் நாம் உன்னைப் பூமிக்கு ஏவினோம். அப்படியேவந்தனை. வருதற்கு நாம் காரணங்காட்டிநியமித்த இருமணத்துக்கு வேறுய் முற்பட்டு வருமணமான துண்ப ஒழுக்கம் உன்னைத் தொடராமல் தடுத்து ஆண்டோம் என்னும் வாய்மை சொல்வதைக்கேட்டு மலர்ந்து பாடிய குருபரனே என்க. இம்மணத்தைத் துண்பொழுக்கமென்றமையால் இனி வருமிருமணம் துண்பனுவழில்லாப் பேரின்பமென்பது தெளிவாம்.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்

கள்

*போதர முனம்விழை மெய்ச்செய ரேற்றிய போதக மைந்தாஞ் பூமியில் வருமார பிற்கியல் பாக்கொள்ள பூசனை யென்றாலும் ஏதமின்மீது மர்ச்சனை பாட்டென வேங்கினை நன்றேகை யேகொள்ளீங்வில் பித்தநல் வாக்கினை யேழுதல் கொண்டோதென் ரேதிறை பணிகொடு முத்திசெய் பாட்டுல கோர்மலம் வென்றே ஒகையி னருள்பர சுத்தசி வார்ச்சக ஓர்பல சென்றேயவ் வாதிபி னருண்முறை யாப்புகழ் பாடிறை யாடுக செங்கிரை ஆகம நெறிபுரி யோகர்க ஸிறையவ ஞடுக செங்கிரை. (அ)

* போதர முனம் விழை மெய்ச்செயல் தேற்றிய—சுந்தர் பூமிக்கு வரும்படி இறைவன் முன் விரும்பிய மெய்ச்செயலைத் தெளிவிக்கும்படி. அது சுந்தரரைத் தேவாரம் பாடச்செய்தற்கு விரும்பிய செயலன்க.

வேறு.

மதிதிக முதழிக ளணிசடை முடியினில் மைந்தார் கங்காதி மழுமறி திரிவிழி மணிமிட றிவைகள்க ரந்தே வந்தாலும் முகிரைழி லொளிதிகழுதிருவருவியல்பிலம் முன்பார் பெண்பாகன் முழுதருள் சிவனுரு வெனநனி திகழ்திறன் மொய்ம்பா ரன்பாளர் கதிருசி தரிசன முறையெனி தருண்முறை கண்டே நன்றேதக் கருணைசெய் தவர்பவ வினையற வருளையு கந்தே தந்தாரும் சிதாவிறை சடையர்மெய் யருள்பெறு தவமக செங்கோ செங்கிரை சிவனடி பரவுறு கவிவில குருபர செங்கோ செங்கிரை. (கு)

கயிலையில் மணிமிடறு முதலிய விளங்குஞ் சிவரூபியாயிருந்தருளிய நீ அதை மறைத்து மனிதரூபியாய் வந்தாலும், உன் திருமேனியில் நிக ரின்றி விளங்கும் அழகு ஒளி முதலியவற்றி ஸியல்பினால் அச்சிவரூபி யென்றே விளங்குதலை அன்பாளர் கண்டு துதிப்ப அவர்க்கு அருள் தந்தா ஞும் தவமக என்க. சிதம்—ஞானம்.

வானுல கிணிலுறு மின்பமு முத்தியில் வந்தா ருஞ்சாரு மாபுரி கலன்று பந்தமு றுத்தும வண்சா ருந்தேவர் ஞானமெய்ந் நிறைவில் ரிந்தநி லத்தினர் நந்தா வன்போடு நாடுறு தவளிலை நின்றுறு பக்குவ நன்றே கொண்டேறு மேணிலை வருபவ ரென்றவ ருக்கினும் விண்போய் நந்தாத மீடருள் குவமென வந்தரு ஸிப்புவி வென்றே ரின்பாரத் தீன்றை யறவரு ளானன குருபர செங்கோ செங்கிரை தேவரு மஷபணி நாவலர் முடிமணி செங்கோ செங்கிரை. (கே)

வானின்பழும், யாரேனுமுத்தி சாரும்படி புரிகின்ற நற்றவத்தைக் கெடுத்துப்பஞ்சப்படுத்தும். அவண்சாருங் தேவரும் சிவஞான நிறைவிலர் இப்புமியினர் தவங்கிலை நின்று பக்குவழுதிர்ந்து மேல் நிலை வருபவர். ஆத வால் இவர்கள் அரிபிரமேந்திராதியருடைய விண்ணுலகங்களை அடைந்து அனுபவ முடிவிற் கீழ்மிக்கும் நிர்க்கதியராய்க் கெட்டுலையாமல் நித்தியமுத் தியகுங்கோமென்று வந்தகுளி என்க. தீனதை—எளிமை.

தாலப் பருவம்.

வானும் பரவுக் திருப்பெண்ணை மறிவெண் டிரைமேன் மராளமரை மலரி விருந்து செலவிருபான் மலர்செங் கமல நிரையினிசைத் தேனின் ரெஷித்தன் மணக்கோலங் திகழுங் திருநீற் றருண்மேனிச் செல்வ ஈயத் திருப்புத்துர்த் திருவி தியில்வெண் புரஷியணை மேனன் குலாப்போங் காவிருபால் விதி யாத ராஜாவியேர் மேனி நோக்கி யவசர்களா விளங்பு செவ்வாய் விரிந்தெழுசீர் மானு நாவ ஹர்ச்சைவ மனியே தாலோ தாலேலோ வரனே நிறைபே ராடருசீர் வன்ளால் தாலோ தாலேலோ. (க)

திரை, புரவி. திரைமேல் மரைமலர், புரவிமேல் சேணம், மலர்மேல் மராளம்-அன்னம், சேணமேலிருக்கும் நீற்று மேனியனுகிய நீ. இருபாற் கமலங்கள், வீதி மாதர் முகங்கள். கமலமேல் தேன்—வண்டுகள் ஒவித்தல் அம்மாதர் வாயினின்று விரிந்தெழுகின்ற உன்னை விரும்பிப் பேசும் ஒலி மானுமென்க. சீர்—ஓவி.

மலர்தண் பொழிலிற் றுணர்தூங்கு மல்லி முல்லை மாதவிமுன் வஸ்லி செறிகு முளின்மலர்கொய் மாத ரொடுமா டவர்செறிய அலர்வண் டிசைப்ப வாயிட்யரி யரற்ற மலர்பூங் தளவுபடர்ந் தாங்கோ ரிதழி யிடைங்ற லணிபூ மணப்பாந் தரிதுறவர் பலரு நெருங்க வின்னிசைகள் பாட முழவ முழங்குறநின் பைம்பொன் மேனி வெண்ணீறு பரவ நீவீற் றிருந்தருளும் நலனேர் விளக்கு நாவஹர் நாதா தாலோ தாலேலோ நவினுன் மறையை வடித்ததமிழ் நாவா தாலோ தாலேலோ. (ஏ)

† அரி—தவளை. அது அரற்றுதல் முழவினெலி போலும்.

உம்பர்க் கழுதூட் தெுமெனமா ஹள்ள படிசெய் செயல்முடியா
ஒன்றே பாதங் திரவெனன்ப துணர்த்தி யதுவே யுடல்கருகுஞ்
துன்பச் செயலாய் விடந்துரத்தத் துனைய வோடிக் கயிலையிறை
தூய சரண்புக் குயிர்பிழைத்த தொன்மை சுருதி யும்விளக்கும்
வம்பிற் புகல்வார் மாற்குமுதன் மையாங் கவரவ் வளவினுளாம்
மகிழ்க நாவற் கனியளவாய் வருமா வாங்கி யவ்விடத்தை
நம்பற் தழுமதாம் படியளித்த நாவ ஓரா தாலேலோ
ஞான மயக்செக் தமிழ்பாடு நாதா தாலோ தாலேலோ. (ங)

வாரி விடமுண் டெமைக்காத்த மட்டி லொழியா தகங்கொடுபின்
மயங்கிப் பரநா மெனச்செருக்கி மலையா வகைநேர் கண்டுப்பவான்
ஆரும் விடத்தைக் களத்தமைத்த வருளை மறப்பி னுய்வரிதென்
றயன்மான் முதலோர் கயிலாய மடுக்குஞ் தோறு மணிகண்டம்
நேரு நோக்கி நினைந்துருகி நீங்கா வடிமை தாங்களென்
நிற்ப துணர்த்த னுலெல்லா நினைவு மாறி மெய்ந்நோக்கார்க்
கார வுரைத்து மென்னுவ ராசே தாலோ தாலேலோ
அமல ஞான சுகோதயவா ரமுதே தாலேர தாலேலோ. (ச)

அமுத மொன்றே விழைந்தனயிவ் வாழி பலமான் பொருடந்த
தானு ராகுனே யெனவோரா தலையொவ் வொன்று மெனக்கெனக்கென்
றிமிரா சையிற்கொண் மான்முதலோ ஸிடர்கூர் விடமே லெழும்போதும்
எமக்கெ னும னுமைக்காட்டி பிரிந்த தோர்ந்து மதனை
நமைன விளித்தாற் களித்தோம்பு நல்லை லன்றே சிலரினாள்
நண்ணுத் தலைமை விழைந்தரிக்கு நவிற்றற் கிடமா கயாதங்கோ
எமையா எரசே நாவலு ரிறையே தாலோ தாலேலோ
இறவா வின்ப நிலையருஞ் மெந்தாய் தாலோ தாலேலோ, (ஞ)

95921

இமிர்தல்—ஒலித்தல். அது ஈண்டு மிகுதியைக் குறித்தது. நுயை
என்றது, சிவ சுந்தரரிருவரை. நாவலுரீறையே, மால் முதலோர் விஷத்
துக்கு உங்களைக் காட்டிவிட்டு ஒடியதறிந்தும்; அவ்விடத்தை நீ வாங்கி
இயமைனக்கொன்ற சிவனுக்குக்கொடுத்து அம் மால் முதலோரைக் காத்த
உண்மையாலன்றே! உயிருட னிருக்கின்றார்கள். இருத்தலாவன்றே!
சிலரின்நாளில் மால் முதலியர்க்கும் பொருந்தாத புரத்துவங்கிலை புகலுதற்
கிடமாய் தென்க. அந்தோ! அதனாலன்றே அவர்கள் ஆதிக்கிராமித்து
வேதாங்தத் தெளிவாய்வினங்கும் சிததாங்த சைவாங்க்கை செய்யவும் எம்
மஹர்கள் வாதித்து மறத்து நிறுத்தவும் நேர்ந்ததென்பது குறிப்பு.

வேறு.

மாதவ னுதிய ராவிகள் வீவுறு மாவரு வல்விடநீ
வண்கையில் வாங்கிலை யேலவ ரன்றெழு வார்ப்பின வர்க்கிறைமை
போதுந ரிலையர னன்பரு மிவ்வுரை யொழுகுவ ரஃபெதால்லா
துண்மைநெ றிப்பர சைவதி றுத்திட வள்ளன வொருகோடி
வேதமு தற்பேர மாணம வற்றினில் வேண்டுவ நன்றேஷ
மெய்ம்மைதெ ருட்டினல் ஒய்வழி காட்டுதன் மேதகு தொண்டென்றே
நாதவி டத்தினை யேன்றம ராக்குயிர் சல்கினை தாலேலோ
நாவலர் காவல சேவலர் பாவல நாயக தாலேலோ. (ஏ)

நாவலர்க்கதிபனே! சேவில் வரும் சர்வ வல்லவருகடய பாவலனே!
நீ விடத்தை வாங்கிலையேல், மால் முதலோர் அன்றே இறங்தொழிவர்.
பின் அவர்க்கு இறைமை கூறுபவருமில்லை. சைவமெய்யன்பார் அவரோடு
வாதிக்குமொழியுமிலராவர். வாதித்துச் சைவஸ்தாபனஞ்சு செய்யுக் கிருத்
தொண்டுமில்லையாகுமாதலால் அது பொருத்தமன்று. சைவஸ்தாபனஞ்சு
செய்தற்கு வேத முதலிய பிரமாணங்கள் ஒரு கோடியுள்ளன. அவற்றுள்
வேண்டுவன எடுத்துக்கூறி உண்மை தெளிவித்து அப்புறமுத்தகரும் உய்
வழிகாட்டிச் சைவத்துட்புகுத்தலே மேலான தொண்டாகும். இதுவே
பொருத்தமென்றெண்ணியோ அவ்விஷ்டதை வாங்கி அத்தேவர்க்குயிர்
தொடுத்தடையென்க.

கயிலைபுகுந்தொறு மணிகள நோக்குபுகண்ணுதன் முழுமுதன்மை
கனவினு மயர்வற வழிபடு மமர்கள் காசினி யின்கண் னும்
மயல்செய்வி டத்தினை யிக்கனி *யளவினில் வாங்கின ரன்றேநம்
மாயுயிர் காத்தினி தருள்செய்பெ ருங்தயை வள்ளலே னத்தேர்ந்தங்
ஈயன்மற வாதுனை முன்பனி புய்கென ஈடுமு னத்தருளால்
நாவனன் னீழல மர்ந்தன ரீசிரென் னால ஞர்புலவோர்
இயல்புரை நாவனன் னயநகர் மேவிய விறையவ தாலேலோ
எவ்வமில் வாழ்வருள் சைவசி காமணி யெந்தாய் தாலேலோ (ஏ)

* இக்கனி—இங்காவற்கனி. ஓ வாங்கினர்—வாங்கிய சுந்தரர்.

மண்ணினி டைத்திருவருளினெ முந்துவின் வளருநா வற்கினிகள்
வானம டைந்தமு துண்டன மென்றிறு மாந்திடு வானுள்ளீர்
உண்ணமு திற்பல துன்புறு கின்றனி ரோதச ராதியரால் [னீர்
உண்டுமிழ் கனிபல். கொண்டவிச் நாவலி னுறைபரானைத்தொழி
அண்ணன்மெ யின்புது கர்ந்துட னழிபொரு ளாசைவெ றுத்துமிழும்

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

உக

அன்னமெ னத்தொ புய்குதிர் வருகென வருளின மூத்திடல்போல்
நண்ணியொ வித்திடு நாவன கர்த்தனி நம்பர தாலேலோ
நானில முய்ந்துஙல் வாழ்வற வந்தரு ஞயக தாலேலோ. (அ)

விண்ணில் வளர்ந்து விளங்கு எவல் மரத்துள்ள கிளிகள், வானுள்
ளீர் நீர் அழுதுண்டும் அசராதியால் துன்புறுகின்றீர். இங்காவல்நிழவில்
வீற்றிருந்தருளுகின்ற சக்னைத்தொழுதால் மெய்யின்பும், நுகர்ந்து அங்கா
வலின் உண்டுமிழ்களிகண்ட குறிப்பால், உலகப்பொருளாலாம் உண்டு
வாந்தித்த அன்னம்போல்வனவே என்னுமுன்மைகண்டு அப்பொருளாகசை
வெறுத்துய்வீர் வருக என்று அழைத்தல்போல் ஒவிக்கும் நாவல் விருஷ்ட
த்தையுடைய ஏகரென்க.

முத்தியின் முப்பொரு ஞம்முள வென்றுகொன் முதுரை நன்றேர்வான்
முதுதிரு நாவலி னிழலம ரீசனு முன்றேழு தக்கனிகள்
நத்தினி வேதித் தன்பினு கர்ந்துறு நறுநிழல் சார்ந்தின்பே
நண்ணுமெய் யன்பின ருந்தொலி யாதிந வைப்படு கோதின்றித்
ஆப்திடு மாவினை வித்துத வித்தன தொல்லுரு வழுமழியாத்
துணையினி னிலவறு வித்துமி லக்கிடு தூவள நாவனகர்ச்
சத்திய வாசக நித்திய தேசிக தாலோ தாலேலோ
தத்துவ முத்திசெய் சுத்தச வித்தக தாலோ தாலேலோ. (க)

ஓர்வான், சுசனும் அன்பினாரும் வித்தும் இலக்கிடும் நாவனகரென்க—
தொலியாதினவை—தோல் முதலிய அசாரங்கள், துணை—அளவு.

கிவனரு ளாதிசை வத்தொழு குலம்வரு செய்கைக் கிணங்குறை
கிவாலப் பூசனை யுஞ்சசயின் முன்னினை தேட்டம துறவரிதாம்
இவனென வென்னுபு கண்ணுத னினையத னினுஙனி யின்பநமக்
கிவது காலவெல் லைப்பட வின்றிடை மீடறு மனவரத
உவகைம கார்ச்சனை யாவது பாட்டென வோதியவ் *உமைநாதன்
உவரினி லத்துணை யுறுகென வுப்த்தத னுண்மை விளக்கினன்மா
தவர்கள்வ முத்துபொன் னுவன கர்க்கிறை தாலோ தாலேலோ
சத்துவ பத்தர்து தித்துறு முத்தம தாலோ தாலேலோ. (ம)

* உமைநாதன் உனை உய்த்தனுண்மையைப் பின்பு அர்ச்சனை
பாட்டே என ஓழி விளக்கினன்க.

சப்பாணிப் பருவம்.

அருள்பெருகு மணம்வந்த புத்துர்க்கு நீசென்ற
 தன்பினுரு வாய்வ எருமல்
 அணங்குஙின் னருஞ்சேக்க தாயசிவ தீக்கைமுறை
 யாலென்று மீன்வி லாது
 மருவுசுத் தாத்துவித சிந்தாந்த மெய்க்கலவி
 வாய்ப்பத்தி னைத்து வாழும்
 வண்ணமே யெனுமுன்மை பின்னர்நினை யிடையரு
 மற்புரிதி யான வழியே
 திருவடியி ஸைவித்த திறமையா வர்க்குநேர்
 தேற்றலாற் சிவன் பேதச்
 செம்மலே யாயுங் யுலகுய்ய மகவெனத்
 திருநாவ ஹர்க்கு வந்து
 தருகருணை புரியாதி சைவகுல தெய்வமே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தமிழ்வேத வழுதேபெய் தொருவாத திருவாய
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. (5)

அணங்கு—இச்சந்தரர்க்குப் பத்தினியாகப்பேசிய பெண்.

மனைவிமக வாதிதொடர் பற்றவரு மெய்த்தவநன்
 மார்க்கமுறு மாக்க முந்தம்
 வயத்ததன் றருஞ்சேக்க வாய்ப்பினே லாவதெதலும்
 வாய்மையோர்ந் தருள்வெண் டியே
 அனையதவ நெறியினிலை நின்றுலகே லாமுய்யு
 மாதிருவ எங்கொண் டுநி
 அருடிருத் துறையுரை யனுகியம ஸன்றிருமு
 னதுத்ருக வென்று வேண்டி
 இனியபதி கம்பாடி யாவர்க்கு மோர்த்திடவு
 மிதுவுமுண ராம லந்தோ
 யாம்பிரம மென்னவிறு மாந்துநவி வெய்தும்வழி
 யேங்கியிலை வாரி தென்னே
 தனைநிகரு நாவலுா ரினின்மருவு தேவனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தாவிலுயி ருய்யவருண் மேவுமழை பெய்யுமுகில்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

ஓ “தலைவாவுனை வேண்டிக் கொள்வேன் றவஙெறியே” என்று சுறு
தோறும் அருளிப் பதிகம். இஹமாந்து, துன்பம் வந்தபோது வேறு கதி
யின்றி அலைவர் என்க.

புரவசர் புரியிடர்க் காற்றுது கயிலையிற்
புகுந்தரிமு னேரி றைஞ்சப்
ழுசைநமை யேயென்று மாபால முதியரும்
புரிதலா லவரை நாமே
இரியவுயிர் ஸ்க்கன்முறை யன்றெனம றத்தருள
வேங்கியென் செய்து மந்தோ
எமக்கிடர்செய் பவரைநா மேகோறு மென்னினு
மெம்மினை தாவ தன்றென்
றரிநினை துபாயமிது வென்றவர்செய் பூசாதி
யகற்றியே புத்த ராக்கி
அடிதொழுப் போந்துபுர மெரிசெய்த திருவதிகை
யமலனைப் பணிது மென்று
தாவொடுசென் னீசித்த வடமுறைன் னேசுத்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தாவறுநன் னுவனிழல் பாவுநகர் மேவுமணி
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(ஏ)

அரி, வஞ்சக் கருத்தினால் அவ்வசரர்புரி சிவபூஜாதிகளை மாற்றி புத்த
ராக்கிவிட்டுக் கயிலை வந்துதொழ, அதன்பின் போந்து எரி செய்த அமு
லன் என்க.

திதிமுறைசெய் வானமல னருள்புரிய மேற்கொண்டு
செய்யுநல னுற்று மந்தோ
தீவினைசெ ஹுத்துதவின் மூவர்புர வாயிலிடை
சென்றவெனுர் புத்த னுகி
இதனருளு மேனிலையி னிற்பவரை வவிதிமுத்
திமிகுழியில் வீழ்த்து மிதுதான்
எண்ணரிய பாவமென வெண்ணும சிச்சமய
மெய்துநம் மிடரோ முந்தால்
அதுவமையு மென்றசூர் சைவநிலை பேர்த்தர
னவர்க்கழிவு செய்ய வெண்ணும்
அரிக்குமது தீர்வாக வரதத்த னுதியென
வருள்பெருங் கருணை வள்ளல்

சதுமறைசொல் தேவனடி யினைபரசு நாவலிறை

சப்பாணி கொட்டி யருளே

சாதுரிய மாதுரிய கீதமிழ் வேதமுதல்

சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(ச)

திதித்தொழிலை முறை தவறுது செய்யும்படி இறைவன் அருள், அது செய்வலனுற்றும், பெருங்திவினை தன்னுதலால் இச்சமயம் நமதிடரொழின் தால் அது போது மென்று அழிவுசெய என்னிய அரிக்கும், அப்பெரும் பாதகம் நின்கும்படி அராதத்தனாகப் பிறந்து சைவன்தாபனஞ் செய்க என்றாருளியகருணை வள்ளலென்க.

மேனிலை ரைக்கீழ்வி முத்தலெளி தழிஞர்களை

மேற்புகுத் திடுத லரிய

விணவெனத் திருவளங் கொண்டுகொல் புரத்தவரை

மேனெறி யிழிச்சு மரினீ

யீனங்கீலை யினரைமே லேற்றியப் பாதக

மிரிந்துய்யு மாறு ஏரா

கெனக்கஞ்ச னாரின்வை ணவர்குலப் புதல்வனு

யிறையன்பர் பாத தூளி

யேஙலமெ னக்கொண்டு தீர்விதென வெங்தொளி

திரும்பிடை யிருந்து வாய்மை

யெடுத்துரைத் தவர்சைவ ராகிமே லேறுமா

வேற்றியுய் விப்ப வடனுய்த்

தானருள்செய் தேவனரு னோங்விலு நாவலிறை

சப்பாணி கொட்டி யருளே

தப்பாம லெப்போது மெய்ப்பாடல் செப்பாதி

சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(ந)

ஓ தீர்விதென—முன் புரத்தசராகிய சைவரைப் புத்தராக்கிய பாத கத்தக்குப் பிராயச்சித்தம் இதுவென்று சொல்லும்படி வெந்து கொதிக் கின்ற இரும்பிலிருந்து சிவபரத்துங்கறும் அராதத்தகுக்கு உடனும் கின்று அருள்தேவன் என்க.

வேறு.

வேதசி வாகம மாதியை டுத்துரை மேனெறி சைவமெனு

மெய்ம்மையி னிற்குஞர் யாவா லைப்பினும் வேறஈசைவற்றிருந்தெத் திதிநெ ருங்கினும் வாதனை யற்றெறுளிர் தெய்வத மாண்புறவார் திரனற விலகுஞர் காப்பற வீகுவர் கிண்ணமிதென்னவரை

கிதியு னர்த்திட வேபுரமெரியெழ நீற்றிடு காலதனுள்
நிலையில ரழிதர சிலைபுளர் வாழ்தர நேரணி மைத்தொண்டாம்
கோதறு நிலையரு ணுதன ருட்கவி கொட்டுக சப்பாணி
கோவல ணுன்முக னேர்தொழு நாவல கொட்டுக சப்பாணி. (க)

நிலையிலர்-விஷ்ணுவின் வஞ்சனையால் கைவம்கீங்கினவர். நிலையுளர்-
அவ்வஞ்சனையிலகப்படாது நிலைத்து நின்ற மூவர். இவர்க்கு அணிமைத்
தொண்டாகும் குற்றமற்ற நிலையருளிய நாதன் என்க.

திருவதி கைப்பர ணைத்தொழு மிக்களி சென்றுயவ் வெல்லையருள்
செப்புந மப்பர்செய் கைப்பணி பெற்றதி ருத்தளி நகரிதுநான்
மருவிமி தித்தில னென்றுபு றத்தமர் மாண்பினி னீபரமன்
மாட்டுற மன்பினு நாவர சடிகளின் வைத்தொளிர் பேரன்பே
தெரியவி ணர்த்தனை நேடிவ விந்துன சென்னிம றத்திடவுஞ்
கேவடி யிருமுறை குட்டிய துன்னிடை சேர்விழழ *வவரினுமேற்
குருவெனல் காட்டுமவ் வரனருள் வாய்த்தவ கொட்டுக சப்பாணி
கோவிய ணுவலின் மேவிய பாவன கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

* அவர்காவரசர். மாண்பினால், உனக்கு அப்பரமனிடத்துள்ள
அன்பினும் அப்பரிடத்து அன்பே மிகப்பெரிதென்பது தெரியவும், அப்
பரன் இருமுறை குட்டியது, அவனுக்கு உன்னிடத்துள்ள விருப்பம்
மிகப்பெரிதென்றுதெரிவிக்கும் அவனருள்வாய்த்தவ என்க. குருகனம்.

தில்லையி னெல்லைப ணிந்துபு குந்தொளிர் சிற்சபை நேர்த்தினைக்குஞ்
செவ்வியி னுந்நம கமலையில் வருகெனல் *சேர்னினை நியதிமணாம்
புல்லிய செய்துல குய்முறை காட்டிடு பொற்புகொ றற்புறநேர்
போந்துப ணிந்தெழு நம்மைநி னக்கிசை பூரண தோழுமையாச்
செல்லிய தந்தன மென்றருள் செய்தது சிவரி ணினையெண்ணித்
தீமையு றுமலவ் ஹீசனென் வாய்மைதெ ரிந்துல குய்கெனவே
கொல்லிறை யோனருள் சொல்லிய ணுவல கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு மாதவர் மேதக வோதிறை கொட்டுக சப்பாணி. (ஏ)

*வருகவென்றது பொற்புகொல் என்க. போந்து-திருவாளுர்க்கு வங்கு
பணிக்கெழு, தியாகேசர், நம்மை உனக்குத் தோழுமையாகச் செல்
லும்படி தந்தனம் என்றது, உன்னை மனிதனுப ணோக்கிச் சிவரைப்போல
ணினைத் து உலகர் சர்க்குருமல் அந்த ஈசனே என்னும் உண்மை தெரிந்துய்
யவோ! இறைவனருளையே சொல்—பாடுகின்ற இயலிசை நாவல என்க,

உக.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

வினையுடல் பெற்றுமிர் களிலொரு மகனெனின் விதிமண வினைசடையர் மிளிர்மனை பிடைபுரி குவர்நின தருண்மண விதிசெய்தி யாகர்த்திரு முனமடி யவர்குண் முறைபுரி தீறனினம் முதுமறை புகல்சிவனீ மொழிதரு பரவையுமனரு ஜெனுமியன் முதன்மையை யெளிதுணர்வார் இனிப்பெய்யடியவரெனையவர் மயலுட ஜெதுடுக வினுமெவனும் எமையருள் குருபர புவியுய வருசிவ ஜெனங்கின் யியல்பினிலோர் குஞ்செவ ரெனங்கின செயல்வெளி யிடுமுதல் கொட்டுக சப்பாணி குவலய முயவரு பரவைதன் மணமக கொட்டுக சப்பாணி. (க)

ஒ சிவரிலொருவனுள் உன் மணம் சடையான் மனையிற் செய்வர். அப்படி இன்றி நினது திருவருள் மணத்தை விதிப்படி செய்விக்கின்ற தியாகேசர் திருமுன் அடியார்கள் அருள் முறைப்படி செய்த திறத்தினால் நீ சிவனே. பரவை அருளே எனுமியல்கூப மெய்யன்பர் எளிதுணர்வார். அறிவிலாத் பிறர் எது புகவினும் உன் மகிமைக்கு என்ன குறையென்க.

தத்துவ முற்றுணர் வுற்றருள் பற்றுபு தத்துவம் விட்டேறு
தற்பா சிற்றபொருள் வெற்புமை தற்கொரு சத்தியெ னச்சார
வைத்துல குய்த்திடு நித்திய முத்தகெனன் வைப்புனர் தக்கோரும்
மற்றுனை யர்ச்சனை நித்தவி யற்றிம ஸர்ப்பத முற்றூரும்
இத்திறன் முற்றருள் பெற்றனர் மற்றினி யெத்துனை கற்றூலும்
இச்செயல் பற்றிலர் கற்றது மிப்புவி யெத்துபொ ருட்கேயாங்
கொத்தித மிச்சடை யப்பன புத்திர கொட்டுக சப்பாணி
குற்றமி னற்றவர் முற்றுள முற்றவ கொட்டுக சப்பாணி. (இ)

ஓ பொருள் முத்தன் என்றியையும். வைப்பு ஈண்டு உண்மை. நூல் முற்றுணர்க்கு அருள்பற்றி ந்றை, தத்துவங்களைக் கடந்து ஏறகின்ற ஆண்மாயகசிற்பொருள் உமையை இடப்பாகஞ் சாரவைத் துலகை டைத்துகின்ற மலமுத்தஞ்சிய சிவனே என்னும் உண்மை உணர்ந்ததக் கோரும், உன்னைச் சிவனென்றே பூசித்துச் சிவபதமுற்றனுபவிக்கும் இத்திறன் முற்றுப்பெறுகின்ற திருவருள் பெற்றனர். (இவர் பெருமிழலைக் குறும்பர் முதலியர்) இனி எவ்வளவு கற்றிருந்தாலும் நீ சிவனே என்னும் உண்மை தெரிக்குடன்னை வழிபடு மிச்செயல் பற்றூதவர். கற்றதெல்லாம் உலகரை எத்திப் பொருள் பறிக்கவேயா மென்க.

முத்தப் பருவம்.

பூமாதர் வாழ்நாவ ஹரில்வங் துலகெலாம்
 பொழிகருணை வால முகிலே
 புகல்சதா சிவமுகோற் பனவாதி சைவகுல
 போததவ சித வாழ்வே
 தேமேவ சச்சிதா னந்தசிவ ரூபியே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 திருவடித் தொண்டுபுரி யன்பர்பே ரின்புறத்
 திருவருள்செய் தெய்வ மணியே
 தூமேவ மன்யர்பிழை செய்யினு மறந்தரிய
 தூயபே ரின்பு ரங்குந்
 தொன்மையனு நன்மைபுரி வார்க்குமே பெருங்கலங்
 துறுத்தன்முத லாங்கு ணத்தாற்
 சேமேவு பார்மீனப் பித்தனென வுற் றரைசெய்
 திருவாயின் முத்த மருளே
 தெப்பமண மெய்துதமி முய்யவரு ணையவொளிர்
 செய்யவாய் முத்த மருளே,

(க)

ரங்கும் தொன்மை என்க, தொன்மையும் துறுத்தலு முதலியன
 பித்தகுணமென்க.

மறைகனுமொவ் வோர்பாங்கே உத்தோது சீர்வாய்த்த
 மாலுமய னும்ப னாழி
 வருங்கினே டியநே மாட்டாதி ணைத்திட
 மறைத்தொளிர்து ணைப்ப தங்கள்
 குறைவறுஞ் முடிமேன்ம றப்பவுமி ரண்டுமுறை
 குறைகூறி நேர்க்குட் டலாற்
 குலவுஞ்சின் சொருபஞ்சிலை யுலகெலா முணருமக்
 கோதில்பெரு மாண்ப துற்றும
 நிறைபெருக் கத்துவேண் மெபணிவென் வேதவிதி
 நீயுமேற் கொடுதேற் றவோ
 நிகர்வரிய தம்மாணை யறியாத சாதியார்
 நீணிலத் துளர்கொ ஜென்றே

இறைப்பனிவ வாவிபரு ஸிறையும்வள நாவலிறை
யினியவாய் முத்த மருளே
எவ்வமறு செவ்விதரு சைவபா தெய்வமணி
யெழில்வாயின் முத்த மருளே. (e)

தம்மளவி ஹள்ளதே சாலுமென வமைவுற்ற
சான்றவர்க ஸிலை வர்க்கே
சாரின்ப மாமதனின் மேலாம்பி றர்க்குமச்
சைவரெந்றி யேவி எக்கிச்
செம்மைசிலை யுப்த்தலது பொருளின்றி யமைபாது
திருவுமரா னருளை வேண்டிச்
சேர்தாப் பெற்றதுந டத்தியுல குய்கெனத்
திருவுளங் கொண்டு நீயே
அம்முறைமை காட்டுவான் முதியகிரி ஷீற்றிருந
தருஞுமங் கண்ணர் தூய
அடிபரவி நம்பியெனு நாமவெங்க கணுகிறை
யருட்பாக்க ளார்ந்த பதிகம்
இம்மையுய வேயருஞ நன்மைசிறை நாவலிறை
யெழில்வாயின் முத்த மருளே
இனமிலகு கனியடியர் நனிபாவு தனிமுதல்வ
வினியவாய் முத்த மருளே. (k)

வேண்டுவன வெப்போது மாறுது பாராட்டி
வேட்கையினு மேற்கொ தெத்து
விழையுமத் தாதையர்க ளொருகாற்ப ராமுகரின்
மேவிவா ளாவி ருப்பின்
ஆண்டுரிய மெந்தர்வை தேகுதலு மவரைவிறை
வாய்கைத் தனையர் வேண்டும்
அன்னதூட ளீந்துமகிழ் வித்தலுமெஞ் ஞான்றுமொரு
வாவுரிமை யேவி எக்கும்
ஸ்ன்டுலகர் செயன்முறையி னிற்குமர னுக்குமுள
விடையரு வரிமை காட்டல்
எனவிவர லாதிலை போபிரா னென்றாற்
கின்பமிகு மன்பு வாய்மை

பூண்டபதி கம்பாடி வேண்டுபெர நண்பாள

பொன்வாயின் முத்த மருளே
போழில்குழு நாவலூர் தனின்மேவு தேவனே
புநிதவாய் முத்த மருளே.

(ஷ)

நிலவுலக முப்யவே மாதர்பா னினைவுன்னை
நினைவார்க்கு நீக்கி யருணீ

கிமலமெய்ஞ் ஞானபர மானந்த னிலையற்ற

நின்மனசை வற்பு ருத்திச்

தசெலவரிது போக்கியத ஞாரன தாஜைவழி
திருநாவ ஊர்வங் துழுன்

திருவளத் தெண்ணியாங் குலகெலா முப்யவருள்:

செய்யுமாண் புடைய *தன்னை

நலங்கியம பாராய ஞஞ்சிசெயு மவர்க்கெலா

நன்னுதி ஒதின்மை யாக்கும்

நயந்தரு திருப்பதிக மிதுவெனத் தியாகேசர்

நவிலுமுதல் கொண்டு தூயர்

பலர்திருத் தொண்டர்தொகை நலனுறுத் தந்தொளிசெய்
பவளவாய் முத்த மருளே

பண்ணினுறு மின்பநிலை யன்புதரு நம்பாம

பனிவாயின் முத்த மருளே.

(ஶ)

+ செல்லும்படி அரிதாகப்போக்கி. *தன்னை—திருத்தொண்டத்
தொகையை ० “திதிலாத்திருத்தொண்டத்தொகை”என்ற சேக்கிழார் திரு
வாக்கின் பொருளுண்மை காண்க.

வேறு.

ஒற்றி யரன்முன் *சபதமவ ஞானிரவெண் ஜெயிற்பல் ஹர்தொறும்போய்
ஒது பாட்டென் றதன்விருத்த முரித்தி னுரைத்தாம் விழிகண்மறை
ஏற்ற வேந்று நீதியியல் புணர்த்தி யருளா லொளிபெறுதும்
உதுவே முறையென் றமுக்குமெய்மு னுரைத்தா ரூர்செல் காதன்மிக
மற்றுங் தலங்கள் பணிக்கே வழுவோர் சிறிது மிலாவென்கன்
மறைத்த தென்னென் றருளாற்கண் மலர்பெற் றுண்மை யுலகோர்வான்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்திலென்ன் ஞுளிர்வாய் முத்தங் நகுசவே
குவு நாவ ஹர்ச்சடையர் குமரா முத்தங் தருகவே.

(ஷ)

* ஒற்றியூரினின்றும் சங்கவியாரை விட்டுப்பிரியேன்று கூறுக்கப்பக்மானது, பல தலங்தோறுஞ்சென்று பாடுக என்று முதலில் சிவபிரான் கூறியதற்கு விருத்தமாகும். ஆயினும் உரித்தினால் அவ்வாறு சபதங்கூறி வேண். அதற்கு விரோதமாக இப்போது பிரித்தமையால் திருவருளாற்கண் மறைந்தது.இதனை, குற்றஞ்செய்தார் தண்டிக்கப்படுவரென்பதுஉலகுணர்த்துய்யும்படி சிலாள் வகித்திருந்து பின்பு அக்கண்ணாளி சிவமுன்னிலையிற் பெற்றுக் கொள்வோமென்று திருவளாஷ் கொண்டே கண் மறைவு பெற்றனரன்றிச் சுந்தரரிடத்தில் எக்காலத்தும் எவ்வித குற்றமுயின்றென்பது தெளிவாம். இதனைக், “குற்றமொன்றுஞ் செய்ததில்லை” என்றருளிய அவர் தேவாரமும் கண்கு விளக்கும்.

மன்னு மவிசா சியிலிங்கம் வளர்ச்சுக் தராலிங் கம்மெனும்பேர் மகவுட் சுக்த ரணமுதலை வாய்க்கொண் டியர்நீத் ததையுணர்த்தாவ கென்னை யுடையாய் நின்டுபேர னெனவென் பேரான் றனைக்காவாய் இதுசிற் கழகோ வெனுங்குறிப்பா தலென்னை மாணி கிறிசெய்தென முன்ன ருக்ரயப் வாவியினீர் முதலை வளர்சே யுடலுயிர்முன் முறையிற் ரேஞ்ச வழிமிக்கவை முன்னூற் சடங்கு முடலுறக்கெய் அண்ண வருண்மாண் பதிகமினி தருள்வாய் முத்தங் தருகவே அலகில் வளங்கூர் நாவனக ரண்ணூன் முத்தங் தருகவே. (எ)

† பேரையுடையான் பேரான், † “மாணினன்னைக்கிறிசெய்ததே.” என்பது அத்தேவாரத்திருப்பதிகத்தில் இவ்வது திருப்பாசுரம்.

என்று நினக்கா வனசிவனே யியற்று விதற்கு விரோதமா சிக்த கோட்ட வெனக்கவர்ந்தாங் கெய்தும் வழியப் பொருளௌல்லாஞ் சென்று கவரக் கணவேடர் திருமுன் றிருத்தோ முமையுண்மைத் திறனு வெற்றுக் கிங்கிருங்தீர் செப்பு யெனவாய் மிலர்ந்ததனால் துண்று சிவ வர்க்கமெலாங் தொழுது போற்று மலமுத்த தாய சிவனீ யெனுமுண்மை துலக்கி யருளுங் திருவாயால் கன்று புரியு நாவலூர் நாதா முத்தங் தருகவே நட்டலே. யொழித்தச ருயிர்க்கருஞு நம்பா முத்தங் தருகவே. (அ)

அரசு ஈந்த கோடல்-சேராஜா கொடுத்த பொருள்களை நீ கொள்ளுதல், நினக்கு என்றும் ஆவன சிவனே செய்துவருமிதற்குவிரோதமென்று கண்பகளாகிய வேடர் கவர்ந்ததுபோலென்க. நீ தம்பிரான்றேழுஞ்சுதலால் அத்தோழுமைத் தண்மையால், “எற்றுக்கிங்கிருங்தீர்”என்றன. அதனால், தம்பிரானடிமைகளாகிய சீவரெல்லாங்தொழும் சிவனே நீ என்னுமுண்மை விளக்கியவாய் என்க. தோழுமைத் திறன்—சிவத்தன்மை. ஆட்சமைத் திறன்—சிவத்தன்மை.

வேறு.

கயிலைபி னின்றர னுலகுய வன்றுரை டுகற்பினி விப்புவிடீ
கருதுபு வந்தருள் புரிபல நன்றுல கத்தவர் பெற்றுயுமா
நயனிறை யுஞ்செய வினிதுபு ரிந்தன நற்கயி லைக்கினிநாம்
நனுக்குது மென்றெனு மதனையு னர்ந்தர னட்பினி லக்கினோல்
இயலெழில் வெண்களி ஞோடுசர ருஞ்செல விப்புவி யுப்த்ததுநீர்
இருவிரு டம்பினி லொருவிர்கு னங்களி னித்தனி மெய்த்தகுசீர்
முபல்வினு னர்ந்தன மியல்புறுத் தமென்குண முத்தம னித்தருளே
முதல்வசி வந்தர மகிவரு சுந்தர முத்தம னித்தருளே. (க)

டுகற்பு—கற்பித்தல், அது ஆனையென்க. டுகன்னுடியினின்று
வரும்போதே எண்குண்ணுய் வந்தமையால் இயல்புறும் எங்குணவன்றும்.

வானும்வனங்குநின் வாய்மையி ருஞ்சொரு வத்திற னுப்த்தனாரு
மாபுரி யுஞ்செய னீசெயி னன்றலை மற்றெருரு பெற்றியெனத்
தானெனை முன்படைத் தானெனு மன்பொடு தந்தரு ஞும்பதிகங்
தனிலுறு மிந்திரன் மால்பிர மன்பர தத்துவ முற்றுணரும்
ஞானநன் மந்திர மாமுனி வோர்முத னுறு பாடல்களால்
ஞாலமு னர்ந்துய வேழுன வின்ற ருணற்றிருவாய் மலரால்
மோனர்க ஞும்பணி மேனிலை மந்தன முத்தம னித்தருளே
மூலமு மந்தமு நாடரு நம்பர முத்தம னித்தருளே. (ய)

உன் சொநுபத்தினுண்மை நீ அறிவித்தாலன்றி வேறில்லை எனுங்
கருணையால், (க) “தானெனை முன்படைத்தான்” (சிவர்க்குக் கர்மசரீரம்
படைப்பவன் பிரமனே.) என்னை, இயல்பாகவே வினையினீக்கிய ஞான
சரீரியாகச்சிவனே படைத்தான் என்றும், (ட) “வானை மதித்தமரர் வளஞ்
செய்தெனை யேறவைக்க” சிவனையாய் விளங்கும் எனது மேன்மையை
உள்ளபடி மதித்த அரிபிரமாதி தேவர்கள் என்னை வலஞ்செய்து வணங்கி
இவ்யானை மேல் ஏழுந்தருள்க என்று வெண்டி ஏற்செய்யும்படி “ஆனை
யருள் புரிந்தான்” என்றும், (ச) “அமரரெலாஞ்குழு” என்னைச் சூழ்ந்து
அதித்துவர என்றும், (ட) “விண்ணுலகத்தவர் விரும்ப” அத்தேவர்கள்
சிவாஞ்ஜெக்காக மாத்திரமன்று உள்ளபடி டாங்களும்விரும்பி வந்து
வணங்கி அழைத்துச் சூழ்ந்து துதித்துவர என்றும், (க) “துஞ்செந்மாற்
றுவித்து” சிவர் கர்மசரீரமிறத்தல் போல, நான் இம்மனித சரீரம்விட்டி
றத்தலைமாற்றி, “வானநன்னடர்முனனே வெஞ்சினவானைதந்தான்” என்
றும், (எ) “அலைகடலாலரையனலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்சு” பூக்க
ளால் பூசித்து வணங்க என்றும், (ஏ) “அரவொலியாகமங்களிலாரி

தோத்திரங்கள், விரவியவேதவொலி விண்ணெனலாம் வந்தெதிர்ந்திசைப்பு” விண்ணவரெல்லாரும் எதிர்வந்து வணக்கி இவ்வொலி யெலாயிகைப்ப என்றும், அராஜலி முதலியனவே நிகழ்ந்தமையாலும் சிவனே என்பது தெளிவாம். “சிரமலியானைதந்தான்” வேதமுதலிலுமுடிவிலும் இருந்து விளங்கும் பிரணவமே ரூபமாகிய ஆனை என்றும், “இட்திரன் மால்பிராம னெழிலான்மிகுதேவர்ராம், வந்தெதிர்கொள்ளவேனை மத்தயானையருள் புரிந்து, மந்திரமாழுநிவ ரிவனுரெனவெம்பெருமான், நந்தமலூரனென்று ஞாத்தான்மலையுத்தமனே” (க) மந்திரரூபமுனிவர், இங்கு யாதொரு தடைடயின்றிச் சொந்தக்காரன்போல் வரும்-இவனுரென்று கேட்ப, சிவபிரான் நம்தமர்-உறவனுகிய ஆரூரன் என்றான் என்றும் உன்னு சிவசொருப நிலையை ஈயே விளக்கியருளிய கனிபோலுங் திருவாயென்க. தன் மந்திரத் துள் நீங்காதுடைன் வசிக்கு முனிவரனினுமாம். தமர் என்றது தன்குண முழுதும் அமைந்து தன்போல் விளங்குபவனென்பதாம். என்றும் அங்கி ருக்கு முனிவர் மனிதரூபியாய் வந்தமையால் இவனுரென்று விளவினர் போலும். இதன் அரும் பொருளெல்லாம் உண்மை ஞானிகள் விளக்கி யருள்வர்.

வருகைப் பருவம்.

அயன்மா ஸரிவா னவர்முனிவ ரசார் நார்முன் னுமெவரும் அமலற் கென்று மடியவரா யடுக்குஞ் சமல சிவர்களே நயனூர் தருவாழ் வவர்க்கருளு நாதன் சிவனே பெழுமுண்மை நான்கு வேதம் வேதாந்த நவில்பு ராணு திக்கொல்லாம் ட்ரும் டயுமா றணர்த்த ஊய்த்துணரா துரைமான் முதலோர் பரமென் ஒவா நாமே பரமென்று முரைப்பா ருந்தேர்ந் துயத்தமிழின் வியன்மா மறைதந் தருள்பரம விமல சூரவன் வருகவே மேவு வளங்கூர் நாவலூர் வேந்த வருக வருகவே. (க)

வேத வேதாந் தம்பலவாய் விரிந்தாங் கொவ்வோர் பகுதியரும் விரும்ப வோரோர் சார்பினவாய் விளாம்பு மவைகள் விரோதமல ஒது மவர்பக் குவக்கேற்ப வொவ்வோன் றேமெய் யெனக்கொண்டாங் கூன முளகண் டதன்மேன்மே ஹற்று நோக்கின் மலைவு துமெய்ப் போத முறைமுன் பின்விருத்தம் புகலா விளிதின் னதுநோக்கிப் புகன்ற தெனுமவ் வண்மையிலை பொருந்த வினிதோர்ந் திடுஞ்சுமையா தீத சைவ சித்தாந்தந் தேற்று சூரவன் வருகவே தேவர் பரவு நாவனகர்க் செல்வன் வருக வருகவே. (க)

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

நூல்

தேவகுருவின் திரன்பருவங் தெரிந்தவ் வமய னிலைனோக்கித்
தேற்று மதனா *லக்குரவன் கிந்தை பொருந்தச் செப்பியதோ
தேவர்க் கிடர்செய் தவர்முன்னாட் செய்பா தகந்தீர்க் துய்வான்முன்
தெருள்சுக் கிரனும் பொமெமனுங் தீய நூல்சொற் றதுமற்றே
யாவ யார்யார் வாயினிற்கேட் கினுமப் பொருண்மெய்ப் பொருள்காண்ட
லேமெய் யறிவென் பதுசுருதி யிவ்வா றணரி னெம்மலைவும்
ஒவு மெனச்சித் தாந்தநிலை யுணர்த்து குரவன் வருகவே
ஒருவாட தொளிருங் திருநாவ ஊரன்வருக வருகவே. (ஏ)

* மதனால்—காமனால். “எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு
மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.” என்பது தேவசுருதி.

புத்தி தத்து வத்தளவிற் பொருந்து பெளத்தர் மிகையொழித்துப்
புருட தத்து வத்தனித்தாய்ப் புகுத்தின் மேற்கென் றுய்வரெனப்
புத்தி சடமே யன்னதன்மேற் புருட னேசித் ததுநாமே
புசித பரமென் றுபசரித்துப் புகல்சங் காருட் கோருண்ணரார்
புத்தி மான்று மதிமெளவி பூசா தியிற்றேற் றவர்சைவப்
பொலிவு நோக்கா ரகம்பிரமம் புகல்வார் சார்பே ஜெயரொழிந்து
புத்தி தெளிய முத்திநெறி புகலுங் குரவன் வருகவே
புவிம னுவ ஊர்ப்பாம போத வருக வருகவே. (ச)

சங்கராசாரியர், கோவிந்தகுருவிடம் பலரூல்கற்றுக்காமர்த்தியமுற்று
ராஜப்பிரியராய் அத் துணைவியுங்கொண்டு பலரை வாதித்துவென்றவரு
நாளில், மண்டனர் மனைவி காமநால் வாதஞ்செய்யும்படிக்கற, அது, அந்
நூல் உணர்ச்சியால் உடனே செய்யக்கூடியதாயிருக்கவும், அம்முறை கட
ந்து, மாதரைப் புனர்ந்துதான் செய்யவேண்டுமென்று இரண்டு மாதம்
தவணை கேட்டுவந்து அவ்வாசைவழிக்கென்ற மனசைத் தடுக்கமாட்டாமல்,
பத்மபாதர், உமது துறவுக்கு விரோதம், மாதர்போகம் மீளவிடாதென்று
தடுக்கவும், அதற்கு, எல்லாம் பொய்யே என்று பொருந்தாத சமாதானங்
கூறிச்சென்று, அமருக ராஜபத்திரிகள் நூறுமாதர்களை நெடுநாட்புணர்ந்து,
'அமருகம்' என்று ஒருகாமநாலுஞ்செய்து, அச்சிற்றின்புமே இடையூ
தனுபவித்து அம்மோகத்துஏழுங்கிக் கிடங்கு, கீட்டர் வற்புறுத்தலால், ஒரு
வாறு ஸீங்கிவந்து அவ்வாதில் வென்றனர். எல்லாம் பொய்யென்னுமிவர்,
கல்விச்செருக்கினால் வாதில்வெல்லும் புகழெழான்றே மெய்யெனக்கொண்டு
செய்த அக்கிரமங்கள் பற்பல. அவைகளை இவர்சரித்திரங்கள் விரிவாய்க்
கூறுகின்றன. நமது சைவசிகாமணியாகிய குமரகுருபரர், காசியில், அங்
நியமத அரசனால் காமநாற்பிரசங்க நேர்ந்த அங்கிலத்துமே தமனு துறவு

கெறிவிரோதமின்றி அந்தான்முகமாகப் பிரசங்கித்து மேலாய் விளங்கினர். சிலமூடர்பொருட்டுப் பரீக்கையுல் காட்டினர். சங்கரர் ஒழுக்கமிழுந்து மாதர் மயவில் இழிந்து வாதம் வென்ற மகிமைகை விரிப்பானேன். இவர் பின்னும் வெற்றிவிரும்பி நீலகண்டசிவாசாரியரை யடுத்து அவர் தெய்வத் தன்மைகண்டு பணிட்டு சிவதைகூ சிவபூஜை மேற்கொண்டு நானே பிரமை மென்று முன்செய்துவந்த அக்கிரமங்களிங்கிச் சிவநியமசைவசிலராயினர். இதனே நீலகண்டசிவாசாரிய சரித்திரம் விரித்துக்கறுகின்றது. இவர் சரித்திரமுன் சுருக்கிக் குறிப்பிக்கின்றது. இவர்பாடிய சிவானந்தலஹரி முதலிய நூல்களும் தீகூ பூஜாதிகளை விளக்குகின்றன. இச்சங்கரர், புத்தமதம் அதிகரித்தலே மாற்றக்கருதி, அப்புத்தித்தத்துவம் அறிவிலாச் சடமே. பிரமண்ற. அதன்மேலுள்ள புருஷத்தத்துவம் சித்து. அதுவே பிரமம். அப்புருஷசிலையே நமதுவிலை. ஆதலால் நாமே பிரமமென்று கூறி அப்புத்தர்கொண்ட புத்தித்தத்துவனிலைமாறிப் புருஷத்தத்துவ நிலைக்கு வரக்கெய்தனர். இப்புருஷன் கூவனே. பிறப்பிறப்புற்றுழலு மலபெத்த பசுவாகிய சிவனை இவர் பிரமமென்றது, நெடுங்காலம் புத்தித்தத்துவமே பற்றிவின்ற அப்புத்தர், அதற்குடைத் த புருஷத்தத்துவமே பிரமமென்று கூறி ஞற்றுன் அப்படியிலெட்டிவருவர். அதற்குமேலுள்ள தத்துவங்கள் எல்லாவுக்கடங்த தத்துவாதீத சத்தபிரமனிலை கூறினால் எட்டிவரமாட்டாது சோர்ந்து அப்புத்தித்தத்துவனிலையே நின்றுவிடுவர். ஆதலால் இம்மட்டிலாவது சடமாகிய புத்தியைக்கடந்து சித்தாகியசிவனிலைக்கு வந்தால் அதனியல்லபை நாளைடவிலே ஆராயுமிடத்து அச்சிவனாறிவித்தாலறியுன் சிற்றறிவினனே என்னுமுன்மை தெளிட்டு, முற்றறிவினதாகிய சத்தப் பிரமனிலையே தேடிவருவரென்ற உபாயநோக்கிக் கூறியதன்றி உண்மையன்று. இக்கருத்தையுய்த்துணர மாட்டாமல் புத்தியைக்கிச் சங்கரர் நாமே பிரமமென்று கூறியதாக அவர் தலையில் பழிசுமத்தி, நாமே பிரமமென்று களித்துப், பிரமத்துக்கு வேதாகமசியமம் வேண்டாவென்றிருமாந்து அந்தியமங்கடந்து சுவேச்சைப்படி திரிகின்றிலைர், இச்சங்கரர் அாகாதிமலபெத்தபசுக்களாகிய நாம்பப்போதும் அடிமைகளே. அாகாதி மலமுத்த சுத்தப்பிரமம் நம்மைஅடிமையாகவைத்தாளுகின்றதூண்டவனே. அவன் ஆளுதல் என்னும் பொருள்தரும் ஈசநாமசிவனே. அவனைப்பூசித்தலே அடிமைகளாகிய நமதுகடமை என்னும் தமதுள்ளக்கருத்தினுண்மைகை, சந்திரமொளிஸ்ர பூசனையாலும் விளக்குதலையும் அவருடையசைவவேடப் பொலிவையும் நோக்கியாவது புத்திதெளியாமல், இறுகப்பற்றிய ஆணவமலத்தடிப்பினாலும்நாமேபிரமமென்று அகந்தைக்கறும் சிவத்துரோகிகளை அவரது வெளிவேடங்களை உண்மையென மயங்கி எம்மவர்கள் சார்ந்து பழுதுரைது நீங்கியுய்யும்படி சித்தாந்த முத்தினெறிபுகலுங்குரவன் என்க.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

ந.ஞ

உயிர்மாத் திரமப் பொழுதொழிந்த வடலை யெலும்பை நேர்க்கொத்தவு
வுயிர்தங் தகுளாப் பருஞ்சேயு முவந்து வியந்து பாராட்ட
உயிரு முடலு மகைவிழுங்கி யொழிந்த முதலை யுந்தடங்கீ
ரும்மாங் குடன்வந் தம்மகளை யுமிழப் புரிந்தம் மகற்குமுப
நபன் முடன்செய் துளமகிழு நல்கிச் சருவ சத்தினிலை
நலக்க விளக்கி யருள்பரவா நாதன் வருக முச்சுடர்முங்
நபனன் வருக மணிகண்ட நம்பன் வருக நாவலூர்
நாதன் வருக சங்கிலியார் நண்பன் வருக வருகவே. (ஏ)

தெப்வ மகோதை யனைவுறங் சேற அணர்ந்த சேரர்பிரான்
செய்வ தறியாச் சிங்கைமகிழ் சிறப்ப வுலகெ லாம்பாவும்
ஐய னைனந்தா னெனையாரு மண்ணை லைனந்தா னெண்ணாரிய
அமல் னைனந்தான் சமலமகற் றதிப ன்னைந்தா னாருரிற் [சார்
சைவ னைனந்தா னென் றுனையாந் தலைவ னைனந்தான் புவியுயச்
தகைய னைனந்தா னென்றெறன்று சாற்றி முரச மெதிர்வணங்கி
உய்ய வழைப்ப வந்தருளு மொருவன் வருக வருகவே
ஓவில் வளங்கூர் நாவலூ ரும்பன் வருக வருகவே. (ஏ)

ஆச மாபி வுதித்துமதற் காவ பயிலா திளமைதொடுத்
தலகு மெழுக்கு முற்பணியா லயஞ்சென் றியற்றி யருளினா
சுரிமை வகித்த சேரருந்தம் மும்பன் மிசைவீற் றிருந்தருள்கென்
ஹனை யிருத்திப் பின்னிருந்தவ் வொளிர்வென் கவிகை சிழற்றியணி
தருமங் கலமா தியபொலியச் சார்ந்து மணியா சனத்தமர்கள்
ஞனிற் பூசித் தருட்பாதோ தகமுட் கொண்டு களித்திடினின்
சொருப முழுதோர் குநிரவரே தூய மணியே வருகவே
ஶாலங்கு நாவ ஞாமல சோதி வருக வருகவே. (ஏ)

தெள்ளத் தெளிந்தா ருள்ளத்துத் திகமுஞ் சிங்தா மணிவருக
ஷிங்திப் பரிய பரானந்தச் செந்தே தன் வருக திருவருளின்
வெள்ளத் தன்பார் தோயவருள் விமல வருக சிவாகமச்சீர்
விளக்கு மாதி சைவகுல வெந்து வருக வருட்செங்கோல்
கெள்ளாச் சிவரா சாங்கனிலை குலவச் செலுத்துங் கோன்வருக
கோதி லாவெண் குணங்கணிறை குணியே வருக வனவரத
வள்ளல் வருக நாவலூர் வரத வருக வருகவே
வரையா தென்று மொளிர்சோதி மணியே வருக வருகவே. (ஏ)

என்று மொருவா நித்தியப்பே ரின்ப வழுத மேவருக
இனிய சுவையே வருகவொழி வில்லாத் தனித்து மணிவருக
ஒன்று மணியுள் ஸொளிவருக அம்பர் முடிப்பொன் மலர்வருக
உரிய நறிய மனம்வருக வலவா தருள்பொற் றருவருக
சென்றுண் பனமுற் றருள்காம தேனு வருக வணவுண்ணத்
தெவிட்டா வருட்பா நிறைவெள்ளங் திகழ வருக தகுஞான
மன்றுண் மணியுட் கொண்டொளிருமணியே வருக வருகவே
(மாமன் ஊறுசீர் நாவதூர் மன்னன் வருக வருகவே. (க)

தூயன் வருக தூயமணிச் சோதி வருக சோதியளார்
சடரே வருக சடர்சிலை துரியன் வருக துரியமிசைத்
தேயன் வருக தேயமகிழ் செல்வன் வருக செல்வதுறுத்
திருவன் வருக திருவருண்மா தேவன் வருக தேவருக்குஞ்
சேயன் வருக சேயெனச்சேர் சீலன் வருக சீலர்தொழும்
கிவனே வருக சிவனுருவச் செம்மல் வருக செம்மறைச்செவ்
வாயன் வருக வாய்மையருள் வள்ளல் வருக வருகவே
மன்று நாவ னன்னகர்வாழ் வரதன் வருக வருகவே. (ஷ)

அம்புலிப் பருவம்.

வானமம லமுதகிர ணஞ்சொன்முத ஸாயுள்ள
மலரவரு வாய்மெய்ஞ் ஞான

வானமம லமுதகிர ணஞ்சொன்முத ஸாயுள்ள
மலரவருள் வானி வன்னீ

மானவிட மார்களங் கந்தரன்ம லந்தராம்
வயங்கவரு கிற்றி யிவனும்

மானவிட மார்களங் கந்தரன்ம லந்தராம்
வயங்கவரு கிற்ப னிவ்வா

றேஷவிலு மிச்சொனிலை யாலெனினு நிற்கிவென
யேடுமொரு பெற்றி கொஞ்சுமா

வினியமொழி நனியுறைசெய் தரிதனினை வருதியென
யாமிவன மைத்தல் பெற்றூப்

ஆனில்வரு வானமரு ஞானசிவ பானுவினெ
டம்புலீ யாட வாவே

ஆதிமறை நீதிதமி சேஷுபர ஞாதனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (ஶ)

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

ஒன்று

வானத்தில் அமலுகின்ற அழுத கிரணத்தால், சொல்முதலாயுள்ள வைகள் விரிய வருவாய். அமலல்—பொருஞ்சல். சொல்—நெல். மெய்ஞ் ஞானவான், மெய்ஞ் அமல முத கிரணமுதலிய ஆகமங்களின்சொற்கள் முதன் மையாய் உள்ளத்தில் விளங்க அருள்வான். கிரணம்—ஓர் சிவாகமம். நீ மான் அவ்விடம் ஆர் களங்கம் தரன். மல் அந்தரம் வயங்க வருகிற்றி. தரன்—தரித்தவன். மல்—வளப்பம். இவனும், மானம் விடம் ஆர் களம் கந்தரம் போல்வான். மானம்—வலிப்பெருமை. மலத்தினது தரமுள்ள வயத்தைக் கவருகிற்பன்.

செந்திநக ரற்குறவ னீயிவன் ஊயருட

செந்திநக ரற்கு நவினேன்

தீதசந் திரனெனப் படுவைநீ தத்துவா

தீதசந் திரனென் னவை

யுந்துமன் பர்க்கருள்வன் வேணிமுடி மீதிருந்

தொளிர்வைநீ யிவன்மெய்ஞ் ஞான

ஒளியினி முடியின்க னனவரதம் வீற்றிருந்

தொளிர்வனீ பரவை யின்கன்

வந்தெழுவை யிவனருளின் வடிவுறும் பரவையினில்

வந்தமார்ந் தினிது வாழ்வன்

மற்றினைய சொற்றெடுடி னுலெனினு நீயிவனை

மானுவா யென்ற மைத்தாம்

அந்தணரு வந்துபணி தந்துபுகழ் சுந்தரனை

டம்புலீ யாட வாவே

ஆரணமு மாகமமு மோதுபரி பூரணனை

டம்புலி யாட வாவே.

†சம்—சகம். *வேணி—ஆகாசம்.

(2)

பங்கயன்மு குந்தாதி பல்கோடி சேவரும்

பசுபதி யருள்க வென்றே

பணிந்ததித் தொண்டுசெய வவர்ப்பருவ நோக்கியருள்

பாலிக்கு மாதே வனே

எங்கெங்கும் வேண்டுவன செய்துரிய தோழுன

யெளிதேவ லாள னும்மாய்

என்றமுட னுய்நிற்ப னிதுதம்பி ரான்றேழு

னென்பெயரு நன்கு னர்த்துந்

ஈடு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தயிழ்.

துங்கமிகு மின்னிலையின் வீற்றிருங் தருஞாங்
தோன்றலுளை யேய மைப்பத்
ஆயதவம் மென்புரிச் தாயிதுன திட்டமே
தொல்லுலகே ஸாமு முய்வான்
அங்கணரு ணுவனக ரின்கண்வரு பாவலனை
டம்புலீ யாட வாவே
அன்பர்பணி முன்புரிய வின்புதரு மன்பரனை
டம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

அமுதகிர ணந்தந்து பயிர்முதல நன்றின்ப
மாரவருள் கின்ற னமெனை
அகங்கொளே ணீயுதவு மின்புடற் கண்றியுயி
ர னுக்கு வதுவு மென்றும்
நிமிர்வத்தீ ணின்னுடற் றேய்வாதி யேயதனை
நிசமெனவி எக்கு மெங்கள்
நின்மலசொ ரூபாவி காரபா மானந்த
நித்தியவி லாச நிறைவே
சமையுருவ ணுபவந்த சுந்தரத யாநிதி
தரும்புநித வருள முதமே
சர்வசி வர்க்குமன வரதசுத் தாத்துவித
தாவிவின் பருஞ சீயவ்
வமலையொ ர னுவுஙிகர் வரியையென வறைகுவதை
எம்புவி யாட வாவே,
அருளாதி சைவகுல முதலாய செல்வனுட
எம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

வளக்ககன மறுகிறப வனிவருது மென்னுமிறு
மாப்பொழித் சடமவ் வானம்
மாசனு தென்றுமோ ரியல்பதா யாவுந்தன்.
மலர்நிறைவி னுள்ளொ டங்கக்
களக்கமற வொளிருஞ்சி தாகாச மாவெளிக்
கண்போக்கு வரவி ஸாமற்
கலந்துநின் றருள்வனு லாலசுந் தரசிவன்
கழுமுமிவ் வாய்ஷை யருணால்

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்

உக்கு

விளக்குமா தவினனுவு மேருவொத் தாலுங்
விளாம்பிவளை யொவ்வா யெனு
மேவினியெ டுத்தோத வேண்டுமோ காண்டகைய
விபன்மாட நிரைக ஸாதி
அளக்கரிய பாவனவ ளத்திலகு நாவலனே
டம்புவி யாட வாவே
ஆறுமதி நாறிதழி சூடுமுடி வானவனை
டம்புலீ யாட வாவே.

(கு)

தினமுமுட ரேப்பந்தளைத் துறவென்று பானுவைச்
சேர்ந்துமர வுண்ண மேலுஞ்
செல்லலுற அன்னதியல் பெவ்வுலகு முண்ணவரு
தீயவிட மங்கை யேற்ற
தனையுலகி லெவருங்கர் வரியபெரு வலியுடைய
தானுவே யெங்கள் சாமி
சாருவர்ப் பரவையிலே முந்தோடி யுலைவைநீ
தத்துவா தீத சுகபா
வனவிபா பகநிமல சச்சிதா னந்தசிவ
மாபரவை யின்க ணென்று
மன்னியுல குயவீற்றி ருந்தருள்வ னின்னனபல்
வாய்மைமுற் றேது லெவனும்
அனகதவ பாவனர்த மனனசிவ நாவலனே
டம்புலீ யாட வாவே
அம்புவியு மும்பருல கும்பரவு நம்பரனே
டம்புலீ யாட வாவே.

(கு)

மதியெனவு நின்னையபி தான்கோ சம்பல
வழங்கலைம திக்கி னீநன்
மதிநுட்ப னென்றுதெளி விக்கின்ற துன்செய்கை
மதியிலார் செய்கை யாக
மதிமருண் டினியகுரு மனையவாஞ் சித்துஞ்
மாபாத கம்பு ரிச்தாய்
மதிகொலீ தினியெனுநன் மதிபனுப் முண்ணயதுன்
மதிடிக்கி யன்ப ரிதய

மதியிலொளிர் சுந்தரத யாங்கியின் மென்சரண்
 மதிகமல *முற்றி றைஞ்சின்
 மதியில்பா தகமொழிந் தொழிவிலின் புறதிமெய்
 மதித்துறை யுறுதி யீதே
 அதிகபர மாத்தசக கதியுதவு தீர்த்தனுட
 னம்புலீ யாட வாவே
 ஆவன்மிகு சேவமல னேவல்புரி நாவல்லெனு
 டம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

* யாவரும் மதிக்கின்ற சாணகமலமென்க.

உன்னிலைமை நோக்கியே கொன்னினது சாபமுழு
 தொழியவரு ளாது தேய்தல்
 உறுகாலை முன்றீமை யெண்ணிமே ஹஞ்செயா
 துய்ந்திடலும் வளர்கா ஜியில்
 மன்னருளி னாலுய்ந்த தோர்ந்தருளை வேண்டியே
 வாழ்தலுகி னக்கு வாய்ப்ப
 வளர்தலுங் தேய்தலுமு றக்கருளை செய்தனனம்
 மாதேவ னெணினு மின்னும்
 இன்னிலைய வின்னலுற் றழியாம லென்றுமின்
 பெய்திவா ழியவெண் ணினீ
 இங்குவங் தெங்கள்சுந் தரபதமி றைஞ்சினெவல்
 வின்னலுமி ரிந்து வாழ்வை
 அன்னையினு நன்னர்பல மன்னவருண் முன்னவலெனு
 டம்புலீ யாட வாவே
 ஆவியுடு மாவரிய நாவலமர் தேவனுட
 னம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

சீவகோ டிகடமக் கருடிருக் கருளையே
 திருவுருவ மாக்கொ ளங்கள்
 செம்மலரு னேங்கியே சமபேத தானாந்
 தெரித்தினிமை யாவ ஷுத்தாம்
 மேவுகிலை யெணினும்வெகு ளாணிவைன முன்னெருவர்
 விழையாதோ துக்க வவரோ
 விமலசித் தாந்தமெய்த் தொண்டர்தொகை யுள்ளிவன்
 விரும்பியடி ஷமத்தி றஞ்செரால்

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

காக

பாவனவி சிட்டா கவுமருங் கொடுகுலை
 படர்செயப் புரிந்து தேற்றும்
 பரமன்வா ஓாவிரா அப்யும்வழி வேறின்று
 பாங்கினுற் றப்தி கண்டாய்
 ஆவினுற தேவன்முறை மேவுநிறை பாவலனே
 டம்புலீ யாட வாவே
 ஜியமறு துப்யநெறி யுப்யவருள் சைவனுட
 * எம்புலீ யாட வாவே.

(க)

விதிமகன மூத்தபோ ததிவிரைவி னுற்றவி
 விலாப்புடைக் திடவுண் டுலீ
 வீரனடி யாவிடர்மு னுற்றமுணர் வற்றனை
 *வினித்திடா நலனு மோராய்
 இதழுறவ மூக்குமிவ னுற்றிலையவ் வேள்வியுன
 வெப்தலரி தென்றெண் னியோ
 எய்தாமை நோக்கிலவ் வீரன்முன் போலன்றி
 யின்னுயிர்செ குப்ப னினியோர்
 கதியிலையு னக்கின்னன் மதியினை தித்துறல்
 கடைப்பிடித் துப்தி மதினீ
 காமர்பொழின் மேவுகிளை யேமதரு வார்கினி
 கசடறப் பயிற்று நலமார்
 அதிகவள நாவனக ரதிபன்மக தேவனுட
 எம்புலீ யாட வாவே
 அந்தணரு மந்தணரும் வந்தனைசெய் சுந்தரனே
 டம்புலீ யாட வாவே.

(இ)

* அவ்வீரன் உன்னைக் கொல்லாது விட்டாலனும்.

சிற்றிற் பருவம்.

பாலத் தொளிருங் கண்மணியே பவள வேணி யொண்மணியே
 பரவு நீல களமணியே பணிமெய்த் தொண்ட ருளமணியே [யே
 ஞாலத் திடர்தீர்த் தருண்மணியே ஏவைழுற் ரூறித்தோர் தெருண்மணி
 நலனே புரியுங் குருமணியே நடலை யொழிக்க வருமணியே

ஆலத் தினைக்கொள் கைம்மணியே யருமா மறைசொன் மெய்ம்மணியே
அடியார் நடுநா யகமணியே யவனி யுபச்சார் மகமணியே
சிலத் துணையாங் தணிமணியே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேவர் பரவு நாவலூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (க)

செல்வ வேந்தர் பவனிவருந் திருமா மறுகா யினுமொருபாற்
சென்றால் கொதுங்கிச் செயல்வகைகள் செறிய வொளிர்மா மணிகளினுற்
செல்வ வீதி மணிமாடங் தெற்றி யாங்கு நிலாமுற்றம்
திகழ்சா எரமுப் பரிகைமுதற் சிந்தை நுனித்துச் செய்கின்றேம்
செல்வங் தமரும் பொன்னிதழி செருந்தி முதல வளியொலிப்பபச்
சேண்கற் பகத்தோட்பேதமாய்த் தேவர் மருளச் சேர்ந்திலங்குஞ்
செல்வம் பெருகு நாவலூர்ச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
திருவார் பெருவாழ் வருள்குரவ சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

உள்ள முழுதுஞ் சிறுவிடங் குஞற்று செயலிற் புகுந்தமையால்
உங்சிர் வரவு கண்டெடுதிர்கொண் வுவகை கூர வணங்ககிலேங்
கள்ள மறியா மனத்தெளியேங் கண்டு தருக்கி யிருந்திலமாற்
கவின்கூர் மராள நிரைகடம காதல் கூரும் பெட்டைகளுடன்
அள்ளல் வயற்றிருமரைகண்மிசையயைனாந்து தழுவி மணந்துவக்கும்
அணிநல் வளங்கூர் நாவலூ ராசேயன்பர்க் கிணிதளிக்குஞ் [லே
தெள்ளத் தெளிந்தார்க் கருளமுதே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையே
தெய்வ சைவ நிலைவிளக்குஞ் சிவனே சிற்றில் சிதையேலே. (ங)

வேதத் தெளிவாஞ் சித்தாந்தம் விளக்கும் விமல சிவாகமங்கள்
விளம்புஞ் சமய விசேடமதன் மேனிர் வாண சிவதீக்கை
ஒதிப் புகுஞ்ச ரியைகிரியா போக ஞான நிலைவிளக்கி
*ஒழுக்கி யனைய முறைத்திறம்பா துயர்வீ டருளி யொருவாமல்
மோதித் திருப்ப வைத்தகருஞ் முதன்மை யாதி சைவகுல
முதமாண் குரவ சிகாமணியே முடிவில் கருணை வாரிதியே
சிதப் புனல்சூழ் நாவலூர்த் தேவர் சிற்றில் சிதையேலே
தேனேர் மொழிச்சங் கிலிநாதா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

*திறம்பாது ஒழுக்கி எங்க. மோதித்து—இன்புற்று.

செந்தா மரையி னகவிதமுங் திரிந்து தோற்று நீரானுட்
சேர்ந்து முடல்கம் பித்தலைந்து தினமு மொடுங்க வென்றேறுஞ்
தெசந்தா தொளிருஞ் சதங்கைமணிச் சிலம்பு தண்டை முதலாய
திருவா பரணம் பலபூண்டு திகழுஞ் செழுமென் நிருவதிகள்

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

சா.

சிந்தார் கருணை வெள்ளமே தெருவிற் புழுதி யனோந்தியல்பிற்
றிகழ்பே ரொளியை மறைப்பவிது செய்த ஸழகோ வருட்சைவ
சிந்தா மணியே நாவலூர்க் செஸ்வா சிற்றில் சிதையேலே
திவிப் சுவைய கவியமுதே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (டு)

த செந்தாது—செம்பொன்.

அருளே யுருவா முன துதிரு வடியா லெளியேம் பன்மணிகொண்
டமைத்த மனைக ளழித்திடுங்கா லம்மா மணிக ணனியுறுத்தும்
ஒருவா வியல்பிற் றிகழூளிவேற் றுக்கமயா முதுநோக் குறினினையில்
வுலக முப்பு மகவாக்கொண் ஓரினம் மிகப்பா ராட்டிவரும்
பெருவாழ் வறுதாய் தந்தையர்கள் பெரிதுங் கவன்று பரிகாரம்
பேணிப் புரிதற் கிடமாகும் பெருவீ டளிக்கும் பெம்மானே
தெருள்கூர் நாவ ஊராசே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
சிவமே மணக்குங் தமிழ்வேதக் செஸ்வா சிற்றில் சிதையேலே. (கு)

ஒருவா மணிபொன் னுலாகி யுள்ளங் கவரு மள்ளொழில்கூர்க் கும்
தொளிரும் பெருமைச் சிறுதேரையுடன்குழ் மகார்பற் பலரோடு
பெருமா மறுகி னுப்பண்ணீ பிரியா துருட்டி வருமதனைப்
பேதை யேங்க ளோருசாரிற் பிறங்கப் புரிந்து சிறுமணிகள்
அருளா கரனே தடுத்திலவே யவிர்செம் மணிமா விகைமீதில்
அறலுண் பெட்டுந்தகருமுகிள்குழ்ந்தானியுரிபோர்த்தவுன்மேனித்
தெருள்கூ ரெழில்காட்டி டுநாவற் செஸ்வா சிற்றில் சிதையேலே
தெய்வ சைவத் தனிமுதலே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, (எ)

தீக்கை முறையிற் சிவஞான போத முதல சிவநூல்கள்
செய்ய குரவன் முகமாகத் தேர்ந்து தெளிந்து பாசுமொரீஇத்
தாக்கு பசுத்து வம்மகன்று தாவிள் சிவத்து வப்பேறு
தாங்கி யுருட்சே வடிநிழவிற் சார்வார்க் குயரத் தாணியதாய்
மேக்குப் யானம் பவனிவரு வீதி யாதி யாய்விரியும்
வீடு தருவா யாஞ்செய்சிறு வீடன் னதற்கோ ரெதிரன்றே
தேக்கு மதுப்பெய் பொழினுவற் செஸ்வா சிற்றில் சிதையேலே
திருவார் பாவா நாயகனே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (அ)

பல்லா யிரங்கோ டியவாகப் பல்கு மண்ட சராசரமான்
பகுதி முதல வொருநூட்டுக்குட்பால டார்சட் பொற்யொன்றுல்

எல்லா மழிக்கும் போற்ற விரைதன் சார சுந்தரமே இலங்கு முருவாய் வந்தருணிற் கெளியேஞ் சிறுவீ டிலக்கன்றே நல்லார் பரவுக் திருவெண்ணெய் நல்லு ராகுட்டு றைக்கோயில் நம்பன் றிருமுன் வீற்றிருக்கு நாதா வேதா கமப்பொருளே செல்லார் பொழில்குழ் நாவாஹர்ஸ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே தேவ ருயிரோம் புங்கரனே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (க)

தேவர்பெருமான் றிருத்தோழ சேரர்பெருமா னுயிர்த்துணையாங் தெய்வத் தோழ சீவையருளாங் திருத்தோ மூயரே யவனியுய மேவி யொருவாத் தைவிகமான் விளங்க வளர்சங் கிவியாரும் விரவு பரவை யாருமுடன் மேவ நடுவீற் றிருந்தருளும் ஆவன் மணை நாவது ரமல வாதி சைவகுலத் தவிருஞ் சடைய ரிசைஞானி யார்செய் தவமார் திருத்தணைய சிவ ருயவந் தருள்பரம சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே திகழூ லால சுந்தரமா தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (ஷ)

சிறுபறைப் பருவம்.

வேத முழங்கும் வேதாந்தம் கிதியின் முழங்கு மதன்றெளிவாய் விளங்குஞ் சைவ சித்தாந்தம் விரிந்து முழங்குஞ் சிவதீக்கை யாதி முழங்குஞ் சரியைகிறி யாயோ கங்க ணனிமுழங்கும் அமல வபர பரஞான மதிக முழங்குஞ் சிவஞான போத முழங்குஞ் தமிழ்வேதபுநித வாய்மைப் பொருண்முழங்கும் புரையில் சிவசா தனமுழங்கும் புனிதாத் துவித பரபோக மோத முழங்குஞ் றிருக்காத்தான் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே முதமார் நாவ னார்முகல்வ முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (க)

மடையில் வாளை பிறர்க்கஞ்சி மறைந்து கிடப்ப ஸிர்பாய்ச்ச வருமான் பின்றை நேர்கண்டு வாவி யெழுந்து மேற்சென்று சடையி னிலைகொள் வான்கங்கைதன்னிற் றினோத்தின் புறுஷிலைம் சக்க மலவா தணைக்கஞ்சிச் சரியா திபதொன் டன்னாமர்ந்து

விடையில் வருவா ராருணிறைவு வேண்டிப் பரவு வார்களினது
விமல தரிச னத்தளவில் மெய்வீ இற்றின் புறல்காட்டும்
முடையில் வளங்கூர் நாவவிறை முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முதமார் பரவா நாயகனே முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (2)

சீத மதியைப் பொடிசெய்து தீற்றி யாங்கு வெள்ளோளியே
திகழு மாட மீக்கனக சிகா மிசைவான் பிறையமரும் [ந்த
போது கயிலை தனின்முன்னீ புதுவெண் பிறைபொற் சடையனி
பூச நீற்றுத் திருக்கோலம் புரையும் பிறைகீங் கியபின்னர்த்
தீது நீங்கப் புவிவந்து தியாக ராருளாற் பொன்மகுடம்
திரமேற் றிகழ மணந்தருளுந் திருஞ் தனிமே னியைவிழையும்
மோத நாவ ஊரமல முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
மூன்னைப் பொருட்கு முற்பொருளே முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. (ஞ)

மதிவங் தனைசெய் குன்றினடி வாரத் திதழி வண்டொலிப்ப [றல்
மருங்கார் தடத்துண் மலர்சொரிந்து மருவுஞ் சிலபூக் கொடுஞிற்
எதிர்வங் தருணீ முதுகுன்றி னிலங்கு தமிழின் னிசைபாடி
இறைவற் பரவியவன்றருபொன் னெல்லா மணிமுத் தாற்றிட்டு
கதிர்செய்மச்சங்கைக்கொண்டு களித்தாங்குறுநின் றிருக்கோலக்
காட்சி நினைப்பித் தன்பருளங் கசிந்துன் னடிதாழ்ந் துயப்புரியும்
முதிரும் வளங்கூர் நாவவிறை முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
மூவா முதலே யருள்வள்ளால் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே.

வேறு.

சேர்கோ னின்சொரு பத்துண்மை சபேசன்
சிலம்போசை தாழ்த்து னர்த்தத்
தெளிதவிற் ரெறுமூழி வெள்ளமென வருவது
தெரிந்துமங் நதிக டஞ்சவ்
வாராஞ்சோ யாற்றமல னேர்ப்பாவ வேண்டுதலு
மாங்கழழுத் திடலெண் னியோ .
அவணின்ற பாறுடைய வடிகளோ வென்றாவி
லவனேல் மென்ற ருளவங்
நீருமேற் றிசைநிற்ப வரசடன் சென்றவரு
நிமலவங் நீர்கொன் மற்றும்
நிறைபூக தத்துவா தீதனுய் னின்றேளிரு
கிற்கிதோ ரம்பு தத்தோ

சாகு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

சிருலவு நாவனல் ஊருடைய தேவனே
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
செந்தமிழி னிங்பழுறை தந்தருளு மன்பரம
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (ட)

இன்புதரு மணமுரச மென்றெண்ணி யன்பினெடு
மெழின்மகளிர் சூழ்ந்து வருவர்
இன்னிசைநன் ஊனுனித் தோர்ந்துளா ரைங்கருவி
யிசையெனவி யந்து வருவர்
அன்புபெரு குந்தொண்டர் சிவாம கீதமென
வணியபணிநி றைந்து வருவர்
அந்தணர்கண் முந்துமறை யுந்துசா மிந்தவொலி
யாமென்ற உத்து வருவர்
மன்புனித சித்தாந்த சைவர்செய பேரியென
மனமிகம கிழ்ந்து வருவர்
யெஞ்குகில யோகர்மே னடனநா புரவோகை
மாண்பென்று வந்து வருவர்
தென்பரவு னின்கமல மென்கரவி சேடமிது
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
தெருஞ்வ லோர்பரவு திருநாவ ஊரமல
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (க)

அருள்கயிலை யின்கணம லனுஞினது செங்கைநீ
றனவரத மும்பூ சியே
அகிலசி வருமடுத் தடுத்தயர்வு றுதிவா
றணிந்துய்க வென்று காட்ட
மருண்முகி மண்பூச வார்சிலவர் கண்ணன்முன்
மான்றுகோ பியர்பு னர்ப்பின்
வாஞ்சையின னிந்துமண மாய்ந்தமுக் கொடுக்கூஇ
வருசந்த னம்பூ சவார்
பரிவினெடு நீறுபூ சுநர்களும் பிதுர்சீசயல்கள்
பாழ்நெற்றி யோடு செய்வார்
பாவமலி சாவங்கிலை பற்றியுழ ஹற்றவிவர்
*பாங்குரு தோங்கு வாய்மைத்

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

சுன்

திருவருளின் வழிபடிப் ரொழுகியுய வருள்குரவு

சிறுபறைமு முக்கி யருளே

தேவநிலை மேவுபொழி னவனகர் காவலவ

சிறுபறைமு முக்கி யருளே.

(ஞ)

* பாங்கும் என்னும் உம்மை தொக்கது.

பூதித்தின நாதனனி வான்னிமை யாயினிது

பொற்காத் தேந்தி யருளீ

புனிதமகை சுவரியனென் வாய்மையெவ ரும்பரவு

பொற்பினின் றலகே ஸாமும்

ஒதுநிதி யாதிபெற் றுப்யவரு ணிற்கொருவ

ருயர்சாவி யாதி தரா

உவகைபுட னேற்றதுவு மொளிர்கிவச் செய்லென்

றுணர்த்தியரு ணின்ற னக்கம்

மேதகுவென் முழுதுமிப் புவியினுஞ் சுமையாளின்

விழைகிவ கணங்கொ ணர்ந்து

மினிர்பரவை நன்மீனாத் தொண்டுசெயி ணின்னியல்பு

மேஹுமினி யோது வானேன்

சேதனவ சேதனவி யாபகசோ ரூபகிவ

சிறுபறைமு முக்கி யருளே

திருநாவ ஹர்வாழ்வு பெறமேவு சீர்நாத

சிறுபறைமு முக்கி யருளே.

வேறு.

பாவை ணச்செய் லோந்துபி ணிம்முறை பாவைய கைக்கொள்ளுவன்
பான்மைகொ லென்றுநி ணைத்தளி யொடுதன பாவன புத்தினிகள்
இருவரை நிற்கென முற்றருகோட்டுவி யினிதுநி ணியல்புணர்வான்
இவர்கண மக்களொ ணக்கொடு பற்பவி ஈசப்பதி கங்களிதுந
தெரியவி ளக்கிய சிற்பர தற்பர திப்பிய காமரிபோ
திரிந்ய னுதிப மணிகள சோதிய சேண்டுகு மும்பொழிவின்
முரலனி யிசைவினி நாவன ஊரமு முக்குக சிறுபறையே
முதகு சீர்த்திகழ் மாதவர் நாதமு முக்குக சிறுபறையே. (க)

கிளை சேரலர் தம்பரி வாரர்வின் ணேர்செல லோதியவந்
கிக்கவது சேவையர் கோனின தடியிலை நீங்கவி லாதென் றும்
மேனபல் பணிபுரி தொண்டர்க ஞுன்னுடன் மேவுபு கயிலாய
வியனிலை யுற்றன ரென்பதை யுப்த்துணர் மேன்மையின் வைத்தனரென்

சாமி

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

தேங்கில் மேதையர் வந்தனை யோவென வெந்தைங்கின் முன்னேதும் இன்பமொழி பீப்பொரு ஸின்பர தத்துவ மேந்னி யோர்க்குமென மோனரும் வேட்பவி எக்குசர் வேசமு முக்குக சிறுபறையே மூவள மாரரு நாவனல் ஊரன்மு முக்குக சிறுபறையே. (ஐ)

நி, கயிலைக்குச் செல்லும்போது சேரராஜாவை கிணைத்தருளினை என்றும், அவர் உடன் வந்தனரென்றும், அவர் பரிவாரங்களும் வீரசீரிகளாய் மேற்சென்றனரென்றும் கூறியருளிய சேவையர் தலைவராகிய சேக்கிழார் பெருமான், உனது திருவடித்தொண்டுகளே ஆதிதொட்டு இடையருது செய்து வந்த பிரிவிலாத்தொண்டர்கள் உன்னுடன் கயிலைக்கு வந்து மேல் கிலையுற்றனரென்பது சொல்லாமே அமையுமாதலால், சருங்கச் சொல்லவென்னும் அழகு நோக்கி உய்த்துனர வைத்தருளினரென்றே நவிலுகின்ற மேதையர், உன்னை சேரே கண்டளவிலே இறைவன் நெடு நாட்பிரிச்த ஆவல் வெளியுற (வந்தனேயோ) என்றருளிய இன்பமொழியே கிண் பரத்துவ வியல்பை விளக்குமென்று முனிவரும் வேட்ப விளக்கு கிண்ற சர்வேஷனுகிய நாவலூரனே என்க.

சிறுதேர்ப் பருவம்.

உருவாதி சதுவிதவ சேதனவி வுலகநசை
யொழியாத பக்கு வப்பன்
புற்றவரும் வேண்டுவெய் தாதுமறை யுறவினை
முறுமடிமை யென்றே யொரோர்
தருதேவை யாண்டவனை னப்பற்றி யுய்வரதி
தரபக்கு வப்பெ ரியருந்
தாமடிமை கிவனிறையென் வாய்மைநழு வாமவே
சார்ந்தென்றும் வாழ்வ ரிதுவே
இருபாலர் செய்கைபிர கித்தமே யாகவுமிய
யாழ்பிரம மெம்மின் மேலொன்
றிலையென்ப ரிடருநினூர் தேவைவேண் உவர்வற்றி
னிரியுடோ விவர்செய் வஞ்சம்
திருநாவ ஊரிலரு. ஸொருவாது வாழ்முதல்வ
கிறதேரு ருட்டி யருளே
தீமதமெ ஸாமொழிய மாமுறைசெய் நாமரக
கிறதேரு ருட்டி யருளே. (க)

கந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்

சகை

தனுகாணபுவனபோகங்களென்னும் நான்குவகையாய்அசேதனமாயுள்ள
இவ்வகைவாஞ்சை ஒழியாது அபக்குவகுணமுற்ற சாமானியரும், தாங்கள்
வேண்டும் இன்பங்கள் கிடைக்காமையாலும், மறை உறவின்—அதற்கு
எதிர்மறையாய்வேண்டாத துன்பங்கள் உறுதலாலும், இவ்விரண்டையும்
நமது வினைக்குத் தக்கபடி சேர்ப்பிக்கின்ற கடவுள் நமக்கு மேலாருவனு
என்; நாம் அவனடிமைகளே என்று நம்பி ஒவ்வொரு தெய்வத்தை ஆண்
டவனென்று வழிபட்டுய்கின்றார்கள். அதிதீவிரதாபக்குவரும் உள்ளபடி
சிவனே ஆண்டவன் நாம் அடிமைகளே என்னும் உண்மை தெளிந்து நித்
திய வாழ்வறுகின்றனர். அபக்குவர் பக்குவரெனுமிவிருபகுதியார் செய்
கையும் ஆண்டவன் ஒருவனுள்ளன். நாம் அடிமைகளேன்று வழிபடுகின்ற
இதுவே உலகமெங்கும் பிரசித்தியாய் அந்தந்த ஆலயங்களுடன் விளக்க
மாயிருக்கவும், சிலர், நமக்குமேல் ஆண்டவனில்லை. நாமேபிரமம் (ஆண்ட
வன்) என்கின்றனர். பிறர்க்கும் போதிக்கின்றனர். தங்களுக்குத் துன்
பம் வந்தபோது நீக்கிக் கொள்ளமாட்டாமல் ஒரு தெய்வத்தை அடுத்து
ஆண்டவனே இத்துணபம் நீக்கியருளுக என்றுவேண்டுகின்றனர். இப்பா
தகர் செய்யும் வஞ்சகம் மீளாநாகில் அழுத்தாமல் வீண்போகுமோ என்க.

தேகமே பரமென்ப ரதனியிலு கண்டுமேற்

சென்றணித் தாய உத்துத்
திகழிந்தி யாதிகளை யேபரம் பரமென்று

சென்முறையி லவைச டங்கள்
ஆகலா லவைகடந் தலைகருவி யாக்கொண்

டவிர்சித்து நாமி தற்கோர்
ஜயமிலை யென்றுகில மறையந்த நாம்பிரம

மாமெனவம் மட்டி லேனும்
வேகமுற வருகவென வுரைமுகம ஞேர்ந்துநாம்

வேண்டலெப் தாமை முதல
விரவலா லக்கருவி களொமக் கருள்பிரம

மேஹுளதென் மெய்ம்மை யோர்வான்
சேகரவி எக்குதமிழ் வேதமுன ஸித்தபரா

சிறுதேரு ருட்டி யருளே
திருநாவ ஊரதிப வொருவாத சிரமல
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(2)

நிராலம்பழுதவிய சிலவேதாந்தங்கள், (அகம்பிரமம்) நாம் பிரமமென்று கூறும். நாம் என்றது, ஆத்மதத்துவம் (உச) க்குமேல் (உடு) வது படியிலுள்ள புருஷனையே. அப்புருஷன், மலபெத்த பசுவாகிய சிலனே அச்சிவைன, மலமுத்த பதியாகிய பிரமமென்றது, சீவன், தேகாதிகருவி களைப்போல அறிவிலாச்சடமாகாமல் அறிவித்தாலறியும் சிற்றறிவுள்ளது. (கிஞ்சிஞ்சுசித்து) பிரமம், தானே எல்லாம் அறியும் முற்றறிவுள்ளது. (சர்வஞ்சுசித்து) ஆதலால், “அப்பொருஞு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி, தப்பிலாச் சித்தொன்றே சாதியினால்—எப்படியுங், தெரிற றுவிதஞ் சிவாகமநால் சொன்னால்டை, ஆருமிடத் தத்துவித மாம்.” என்று தாயுமானார் அருளியபடி சித்து என்னும் சாதி ஒற்றுமைபற்றிக் கூறிய உபசாராமே, உண்மையன்று. உபசாராமாகவேனும் நாம் பிரம மென்று கூறியது எதற்கெனின்? தேகமுதவிய கருவிகளையே பரம் பரமென்றுபற்றி நிற்பவர், அதனதனிழிவகண்டு விட்டுந்கி மேற்செல்லு முறையில் அவையெல்லாம் சடமே என்று அவற்றினியல்பு கண்டு, அவைகளைத் தனக்குக் கருவிகளாகக்கொண்டு விளங்குஞ் சித்து நாம். ஆதலால் நாமே பிரமமென்று அம்மட்டிலாவது சடத்தை நீங்கிச் சித்துநிலைபற்றி வருகவேன்னுங்கருத்தாற்கூறியதாமென்று அவ்வுபசாராமுறையுங் தெரிந்து நாம்வேண்டுவது கிட்டாமையும் வேண்டாதது கிட்டுதலுமுதவிய பரதங் திராநிலையே நம்யிடத்துள்ளதாதலால், நமக்குஅக்கருவிகளைத்தந்து நம்மை விணவழிச்செலுத்தும் சுதந்திரபதியாகிய பிரமம் நமக்கு மேலுள்ளதெனு முன்மையோர்க்குய்யும்படி, ஆண்டானடிமைத்திறமே விளக்குஞ் தமிழ் வேதந்தந்தருளிய பரனை என்க.

நாம்பிரம மென்னினமை வேண்டுநர்க் கெப்பொருஞ்
நல்குபே ராற்றல் வேண்டும்

நாமொன்றை யெனையர்பால் வேண்டாமை வேண்டுந்மை
நவிவிடரு ரூமை வேண்டும்

தோம்பிரிவு வேண்டுமுழு தோம்புநிலை வேண்டுஞ்
சுதந்திரமுன் வேண்டு முடன்முற்

கிருட்க்கின்மை முற்குணமை லாம்வேண்டு மிலையிலொர்
அரும்பளவு மின்றி யந்தோ

தாம்பிரம மென்பவர்த மக்கேகு மொருநன்மை
தாஞ்செய்து கொள்ள முடியாத்

தன்மையின ராயலைத னேர்கண்டு மவரிடைக்
சார்பவரு முய்வு துண்டோ

தேம்பரவு பொழினாவன் மேம்பதியில் வருநாத

சிறதேரு ருட்டி யருளே

சிதவரு னேதருதென் வேதமலர் நாதபா

சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(ஏ)

தோம்—குற்றம்.

மண்முதல நாலாறு நாமல்ல வென்றெருரோர்

வகையுமோர்ந் தவைக டந்து

வருமுறையி லச்சடமெ னக்கழித் திடவொனு
மாண்பிலகு புருட ஜினக்கண்

டொண்மையுறு சித்தெனப் பற்றினெடு நாளைங்
துறுபுதையல் கண்ட வன்போல்

உப்புருட னியல்புமே லாறைந்தி னியல்புயே
ஆறுபிரம வியல்பு மேராரா

துண்மையிப் புருடனு மெனுங்களிப் புள்ளறி
வொடுங்காம் பிரம மென்றே

துதாரு மேனேக்கி யவ்வவிய லோர்ந்துசென்
ஆய்யுநிலை செய்ய ஞானத்

திண்மைதரு தமிழ்வேத வண்மைபுரி குருநாத
சிறதேரு ருட்டி யருளே

தெய்வங்கள் யாவுநிறை சைவங்கிலை நாவலிறை
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(ஏ)

பிருதுவிமுதலிய (உச) தத்துவங்களையும் அவற்றின் ஒவ்வொருவகை
களையுமாராய்து அவையாவும் சடமெனுமுன்மைகண்டு கழித்து வரு
முறையில், அதுவரை அவைகளையே நாம் நாமென்றுபற்றினின்ற நிலைமாறி
அவைமுழுதும் நாமல்லவென்று கடந்து வரும்போது, அச்சடங்களைப்
போலக் கழிக்கப்படாத கிஞ்சிஞ்ஞுசித்தென்னு மாண்புடைய புருஷனைக்
கண்டளவிலே, அப்புருஷனையே உண்மையுறு சித்தெனப்பற்றி-சர்வஞ்ஞ
சித்தென்றுபற்றி, நெடுஞ்சால்வறுமையின்லைக்கு பெரும்புதையல்கண்டவன்
போலப்பெருங்களிப்புற்று அதன்வசமாய்நிற்றலால், அப்புருஷன் அறிவித்
தாலறியும் சிற்றறிவினனன்றே! என்னுமியல்பும், அப்புருஷத்துவத்து
டன் ஏழாகளன்னனப்படும் காலம்னியதி முதலிய ஆறுதத்துவத்தொகுதியா
கிய வித்தியாதத்துவவியல்பும், அதன்மேல் ஐந்தாகியசிவதத்துவவியல்பும்,
அவையெல்லாங் கடந்து மேலாய் விளங்கும் சர்வஞ்ஞசித்தாகிய சுத்தப்
பிரமவியல்பும் உற்றுநோக்கமாட்டாமல், தாம்கண்டதே உண்மையென

குடு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

அம்மட்டுவேயே வின்று சித்தாகிய இப்புருஷன் நாமே என்னும் செருக்கி னுள்ளே அறிவு அடங்கலால், நாமே சுத்தப்பிரமம் என்னும் அப்பசுஞானி கரும், அப்புருஷத்துவசீவிலையைவிட்டு மேல்கோக்கி அத்தத்துவவியல் பெலாம் நன்குணர்ந்து தத்துவாதித் சுத்தப்பிரமங்கிலை சென்றுய்தற்குரிய ஏன்னிலைய திடஞானந்தரும் தமிழ்வேதக்கொடைபுரி குருாதன்க. தத்துவம் (கூ)ம் கடந்ததே சுத்தப்பிரமம், (உடு) வதுபடியிலுள்ள புருஷன் பாசத்திற் கட்டுப்படுதலால் பசுவெனப்பட்டனன். அப்பசுவையே பிரம மெனக்கொண்டு நாம்பிரமம் என்பவர்கள் பசுஞானிகளே. இதனே, “காத வினால் நாம்பிரமமென்னும் ஞானங் கருது பசுஞானம்” என்றருளிய அருணங்திசிவலாசகத்திருமங்கிரத்தாற்காண்க..

உள்ளபடி நாலாறு முற்றகன் ரஜையதுன்
பொருவியங்கள் விலைய ரேஞும்
உயிராய தம்மைவிறை சித்தெனப் பற்றிநா
மோர்பிரம மென்றே தலால்
மெள்ளப்ப முக்கமவர் பாங்கினுற் ரூரிடையு
மேவுமங் குற்றீ தெனு
விடைப்பரம னும்புகழ்ந் தருட்கவியி னுற்பரவு
விறலுமா பதிக னோதின்
எள்ளாவு மனையபற் றெழியாது நாம்பிரம
மென்றேது வீணர் தீமை
யிசைப்பதென் மீளாத நிரயமே யவர்கானி
யெனலறிந் தொதுங்கி யுய்வான்
தெள்ளுதமிழ் மறைதந்த வள்ளலரு ணிறையெந்தை
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சேணிலவு பொழினுவன் மாணகரி ஞெளிர்தேவ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே. (ஏ)

உமாபதிசிவம், “தாம்பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்க துவே, நாம்பிரம மென்பவர்பா னண்ணுதே,” என்று ஓதின் என்க.

தானென்றை முன்படைத் தானென்று நீகயிலை
சாருநா னோது தமிழ்நின்
ரஜைப்பிரம சிட்டியுடல் கொள்சீவ நிலையாருவ
தத்துவா தீத ரூப

ஈந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

ஞா

வாளென்று னர்த்துமதை மூன்றகவை மைந்தனென
வந்ததுவும் வற்பு ருத்தும்
வாய்மைநோக் காதுசிலர் மனிதனென் ஆனையறிவு
மான்றுரைத் திழிவு ரூமல்
ஊனுயிரின் வேறுசெப் தான்யானை தந்தென
வுரைத்தவாக் காலு நீயவ்
வழட்டல்கொருயி ரல்லையதின் வேறுப சிவனெனுமெ
யுலகுணர்தல் செய்தா னெனுங்
தேநலம்வி எக்கியரு எானையிசை புக்கபர
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
செறிமாட நிறைவான முறைாவ வுறைநாத
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(க)

நீ கயிலைக்கு எழுந்தருளும் போது, “தாளெனைமுன்படைத்தான்” என்றாருளிய திருவாக்கு, உன்னைப், பிரமசிருட்டியில் வரும் சரீரங்களைக் கொள்கின்ற சீவர்களில் ஒருவனால்லன், அச்சீவனிலையைக்கடந்த தத்துவாதீத சிவரூபவாளென்பதை நன்குணர்த்தும். நீ, மூன்று வயசுமைந்தனும் வந்ததும் அதனையே வலியுறுத்தும். இவ்வண்மையும் நோக்காது சிலர், உன்னு மானுடரூபநோக்கி அறிவுமயங்கி உன்னை மனிதனென்றுரைத்து (சீவர்களில் ஒருவனென்றுக்கி) நாகிவிழிந்து கெடாதொழிக வென்னுங் திருவளத்தால், ‘மத்தயாளையருள்புரிந்து ஊனுயிர்வேறுசெய்தான்’ என்று முடித்துரைத்தருளிய திருவாக்கிலைஹும், நீ, ஊன் முதலிய தாதுக்களினு லாகிய உடல்கொண்டுலையும் உயிர்களின் ஒருவனால்லை. அதனின்வேறுகிய தத்துவாதீத சிவனே என்னும் உன்மையைச், சிவனேயன்றி வேறேவரா ஹும் ஏற்படாத (உத) கொம்புள்ள அயிராவணமென்னும் பிரணவரூப வெள்ளானை தந்து உலகுணரும்படி செய்தான் என்னும் தெய்வத்தன்மை பொருங்திய நலனை விளக்கி, அவ்வருளால் வந்த ஆளைமீது சென்றுகயிலை யிற்புகுஞ்சருளிய பானே என்க.

தூயகிரு வஞ்சைக்க எத்துநீ பாடியருள்
சுருதிசின் குறிப்பு னர்த்தத்
தொல்கயிலை யண்ணல்பிர னவமுதற னக்கலாற்
சூர்யிதாக கின்மை யோர்வான்

ஆயதா னன்றிவே ரெவருமிவ ராதமிர
னவரூப வேழ முய்ப்ப
அதன்மீ திவர்க்கதவனின் வேறஞ்சை தேற்றுநின
தாணையா னினைப் புத்து
மேயசே ரல்தம்மை யழையாது வந்ததென்
விளம்பெனானின் னுணை கூற
மிகமகிழ்ச் தமலனேன் றருளினின் தாணையிக
மேலெனவி எக்கு முதலே
சேயமரை வாவிதிகழ் தூயவள நாவுவிஹர
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
தெய்வமொளிர் சைவநெறி யுய்யவரு துய்யபத
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(7)

நின் ஆணையால் உன்னை அடுத்து வந்து கயிலை மேவிய சேரை,
கயிலாசபதி நாம் அழையாமல் இங்கு வந்ததென்னவென்று கேட்ப, சந்த
ர் அருளால் அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு அவராணைவழி வந்தனவை
ன்று உன் ஆணையைக்கூற, இறைவுன் மிகமகிழ்ச்து அங்கீகரித்து, தன்
ஆணையினும், உன் ஆணைமேவென்று விளக்கு முதலே என்க. இதனாலும்
சந்தரர் சிவனே என்பது தெளிவாம்.

துன்னியுட னுறுதிருத் தொண்டர்பல் லாயிரவர்
தூச்சேரர் முன்ன ரணியாய்த்
துதிசெய்தமிழ் வேதாதிமு முக்கமா லாதிசரர்
சுருதிபின்மு முக்கி வரவே
பன்னிறவு குக்கணம் னித்தொகைவி எங்குவெண்
பனிமுகில்வி தான் மீது
பரங்கிலக வாகாய ஹீதிமுன் செய்தவப்
பயன்முழுதும் வாய்ந்தி லங்க
மன்னியொளிர் வெள்ளாளை மேற்பவனி போந்துரிய
மனைபுகுது மவர்போ லவே
வளர்கயிலை யிற்றடைக வின்றிநி சென்றதும்
வயங்குநீ சிவனே யெனுஞ்

செங்கிலைமை தேற்றமேன் மன்னுகிவ மூர்த்தினீ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
தேவர்தொழு நாவனகர் மேவிவளர் தேவபா
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(2)

பல்லாயிரங் தொண்டர்கள் அரிபிரமேந்திராதி தேவர் முதலியர்
வேதாகமாதிகளால் துதித்துச் சூழ்ந்து வருதல் முதலிய சிறப்பெலாம்
விளங்கச் சிவனுக்கே உரிய பிரணவரூப யானைமீது எத்தடையுமின்றிக்
கயிலாயத்துட்புகுந்ததும் நீ சிவனே எனும் செங்கிலைமை தேற்ற மேலாக
மன்னுகின்ற சிவமூர்த்தி என்க.

திருக்கயிலை யமலனேர் காணீ சேறலுந
திருவரவை யெதிர்நோக் கியே
தேட்டமிக் குற்றதெவ ருந்தெளிய மதுரமொழி
திருவாய்ம ஸர்ந்த ஷைப்ப
அருட்பெருகு திருமுன்ப ரம்பரைய வானந்த
வருள்வடிவி னின்ற ணையெனு
அருண்மொழித் தேவர்புகல் வாய்மையா லனவரத
வானந்த ரூப னேநீ
மருட்புவிய ருயமனித னெனவந்த மைக்கேற்ப
மன்னுயிர்கள் சிவனை வேண்டி
வருதுயரொ முந்துப்பு மாதேற்ற வேயனைய
மரபினீ யெவையும் வேண்டுந
தெருட்பரிவு தேர்ந்தனம ருட்பரம நேர்ந்தொளிர்
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
தேசமலி நாவனகர் நேசமிகு பாவலவ
சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

(3)

திருக்கயிலைஅமலன், உன்னை நெடுநாட் பிரிந்தமை சகிக்கமாட்ட
டாது நேர் கானுந்தேட்டம் அதிகரித்திருந்ததை யாவருங்கானும்படி,
உன்னை நேர் கண்ட உடனே அந்த ஆவல் வெளிப்பட நமது ஆருளனே
வங்தனையாவென்றழைத்தருள், நீ பரம்பரை ஆனந்தமே ஒரு வடிவாய்
னின்றதென அவ்வமலன்திருமுன் னின்றருளினை என்றுசேக்கியூர் அருளிய
உண்மையால்நீ எப்பொழுதும் ஆனந்த அருள்வடிவனேன்பதும், எக்கா
லத்தும் எவ்விததுக்கமும் உண்பக்கத்துஞ் சாராதென்பதும், நீ, ஒவ்வோர்

ஞகு

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்.

சமயம் பரவவியானாற் தக்தருளும்படியும் துக்கம் வந்ததாக பரிசு நீக்கியருளும்படியும் வேண்டல் முதலிய வெல்லாம், நீ மனிதருபி யாய் வந்ததற்கிசைய அம்மனிதர்கள் எதனையும் சிவனைவேண்டியே பெற் றுப்பும்படி தேற்றுதற்கோயாமென்பதும் தேர்ந்தனம் என்க. உலகர் இவ் வண்மையை உற்று நோக்கியாவது அனவரத ஆனந்தரூபசர்வவசவரிய தாதாவாகிய சுந்தரர் ஒவ்வொர் குறையுளதாக ஆங்காங்கு இறைவனிடம் வேண்டியதை மெய்யெனக்கருதி அவரிடம் சிவத்தன்மை புகுத்தி ஏரகுரு மலுய்க்கவென்பது கருத்து.

வேதநெறி வாழ*வே ணையதமுவி முரணற
விளக்குவே தாந்தம் வாழ
மினிர்சிவா கமம்வாழ வினியதமிழ் மறைவாழ
மெய்கண்ட நூல்கள் வாழ
யேதகைய சித்தாந்த சைவமெய்க் கெறிவாழ
வேதாதி யருணூ லெலாம்
மேலெடுத் தோதுவெண் ஸீறுகண் மனிவேத
மெய்யெழுத் தைந்தும் வாழ
மாதகைய வுண்மையோர்க் தசைவற்ற சிவநேசர்
மலிதிருக் கூட்டம் வாழ
வாய்மையன் பொடுபணிந் துண்ணையிக் கவிகளின்
வழுத்துபே ரன்பர் வாழ
சேதநர்கண் மேவிவர ஞேதுதிரு நாவலிறை
சிறுதேரு ருட்டி யருளே
சீவர்மல மோவியருண் மேவவரு தேவபரா
சிறுதேரு ருட்டி யருளே. (2)

* எனைய— (சைவ வேதாந்தமல்லாத) மற்றவைகள். அவைகளை, வேறுவேறு கெறிக்குறிச்சின்றனவென்று ஒதுக்கி விடாமல், அங்கெறியெல் ஸாம் இன்னின்ன தாற்பரியம்பற்றிக் கூறிய உபசார ஸிலையவென்றும், சைவகெறி சார்தற்குரிய படி வரிசைகளாயுள்ளவே என்றும், தமுவிக் கொண்டு எவ்வித மாறுபாடுமில்லாமல் சைவகெறியினுண்மை விளக்கு கின்ற சைவவேதாந்தம் வாழ என்க.

சுந்தரமூர்த்தி பிள்ளைத்தமிழ்,
முற்றிற்ற.

— ८ —
சிவமயம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

திருமுற்று சிறைசித்தி சிவதரும முறைசித்தி

திருவருட சித்தி பாசன்

தெறுசித்தி சிவநேச முறுசித்தி சிவவியல்

சிதைசித்தி மெய்கண் டநால்

தெருள்சித்தி வேதாஞ்ச சாரசித் தாஞ்சமே

திகழ்சித்தி பாக சித்தி

சிவத்துவம் பெறுசித்தி நாம்பிரம மாதிபல

தீமையொழி சித்தி முதலா

வருசித்தி யாவையுங் தருசித்தி மாமுகளை

மதுரையின்வ யங்கு பொற்று

மரைவாவி மேல்கரையி லொளிகோயில் வாழ்முதலை

மலர்தூவி நேர்ப ரவுவாம்

மருளுற்ற பரசமய விருளற்று வைதிகசை

வம்பெராளிய வாத ஓரில்

வந்தருளு மணிவாக்கி னெந்தத்திரு வடிபோற்றி

வருகவிக் கருள்க வென்றே.

காப்புப் பருவம்.

—
சித்திவிநாயகர்.

தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன தனதாத்தன.

மலர்வேத னத்தனரி முதலாவ முத்தமர் நிதமேத்துசீர்

மலிகூட ஸிற்கமல மடுமேல்க ரைக்கணம ரொருகோட்டனை

குலவேத முற்பரவு மொளிர்தார கப்பொருளை யுளம்வேட்டவர்

குறையாத சித்திமுழு தருண்மாழு கப்பரானை யடிபோற்றுவாம்

உலகாண் யுப்த்துழறை புரிபூழி யர்க்கதிப னுயர்மாத்தொகை உறவேவகோ எத்தருபொன் முழுதாள ரற்குரிய பணிவேட்டக்கூர் நலனீடு பத்தர்பணி களினுரு முப்ப்பவருள் கெனவேத்தியே நண்மயாள ருட்புநித மணிவாச கப்பரனை நனிகாக்கவே. (க)

பொன் முழுதையும், எல்லாவற்றையும் ஆளுகின்ற அரன்பணிகளீ ஹும், பத்தர்பணி களிலும் செலுத்தும்படி அருளுக்கன்று வேண்டித் துதி த்து, அதனால் நாமெல்லாம் அப்பணிகள் புரிந்துயியும் நிலைமைகாட்டி நம்மை ஆளுகின்ற மணிவாசகப்பரனை என்க.

கூடற்குமர நாயகர்.

தனனதன தான தந்த தானன தனனதன தான தந்த தானன
தனனதன தான தந்த தானன தனன தாத்தன.

உலகரசர் நீதி நன்கி ஞேர்தர வரசபுரி சோம சுந்த ரேசனி
ஞூயிர்தனடி நீழு வின்கண் வாழ்வற வுதவு தீர்த்தனுக்
கொளிர்விழுத்தெய் நீப விண்செ ரூருவி னுறுகிளிகள் புவை யங்கண் வாழ்ச்சா
ருவகைகநி கூர வின்ப மார்தமி முயர்வு தேற்றிடும்
குலவுதமிழ் வாணர் சங்க நீடுபொன் மதுரைகர் வாழு மங்கண் மீனானை
குளிர்தளியின் வாயு வம்ப லார்மணி குலமன் வாழுக்கையன்
குறைவிலிசை தாள மென்ப வாதிய நலனுணரும் வாய்மை யன்பு மேதையர்
குழுமயமனம் யாரு மின்பி நேதுபல் குளிர்மை வாய்ப்புறும்
அலகில்பெரு வாழ்வின் முந்து சீரிய வருணகிரி நாதர் சுந்த மேதிக
ழுரியகவி மாலை கொண்டு வாழ்குக னடிகள் போற்றுதும்
அயனரிமு ஞேர்கள் வங்கு தாடோழ வவர்கயிலை நாதன் முன்பு சார்புய
வருளிவரு காவ வின்கண் வாழ்நிலை யருளி னேற்றுமாஞ்ஞமுன்
நிலைதனது நேரோ தங்க வேதனை யடிதொழுதுன் மேயபின்பு மேஸ்கொ
நிகழ்தெய்வின் மேவு நங்கி நாயக னுலக மேத்துற
நிறையும்வள வாத வின்ப வூர்வரு மினியமணி வாச கண்பொ னாரு
ணிலவுதிரு மேனி யந்த ணை யினிது காக்கவே. (ஒ)

கண் மீன் அனை—மீனைக்கியாகிய மாதா, கோயிலின் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் வாயுதிசையிலுள்ள மணிக்கோயிலின் மன்னுகின்ற வாழ்க்கையளுகிய குகன் என்றியையும். குலம்—கோயில், மேதையர், யாவ ரும் மனங்குழைய ஒது கவிமாலை என்றியையும். அயனரி முதலியர் வங்குதொழி, அவரைக் கயிலைநாதன் முன்சேர்ந்துயியும்படி உட்புகுத்தி

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஏ

அருள்செய்துவருகின்ற கோபுரவாயிற் காவல்நிலையை அவனருளால் ஏற்றி ருக்தும், அங்கிலை, அங்குவரும் (சுப்பிரமணியனுகிய) தன்கேரில் ஒதுக்கி விட, தன்னைவணங்கின்ற கோயிலுள் மேவியபின்பு, முன்மேற்கொண்ட காவல் நிகழ்செயலின்மேவு நஞ்சிநாயகனும் வாதலூரில்வரும் மணிவாசக ஜூம் அருளே மேனியனுமாகிய அந்தண்ணை என்க.

மீனக்ஷியம்மை.

தான் தானன் தான் தானன் தான் தானன் தான் தானன்.
 வேதன் மாமக நூத தூடனை வீறு பாதக நூத ஸாலவன்
 மேவு மோர்மக என தேகம தோவு மாவலி தாக மேனையின்
 மரதர் கூர்மக என சீரினு மாண்மை நீடுபொன் மாலை மேலைநாள்
 மாத போசகதை யாகி யாரா சாள நீள்கயி லாய மோவியொர்
 பாதி சேர்பதி கூட ணூடுபு பாவு மாமண மேவி வாழ்கரு
 பால லேர்சனன் வாம நாயகி மீன லோசனி பாத மோதுவாம்
 வாத ஓர்புரி மேதை மாதவ வாய்மை யோருரு வாக மேவிய
 மாசின் மாமணி வாச கேசர மாத யாநிதி காவல் பேணவே. (ஏ)

வேதன்மகன்—தக்கன். அவன், தனது நாததூஷணபாதகஞ்சலால், அவன்மகளான மேனின்கும்படி வலிதுவந்து இமயமலையரச பத்தினியா கிய மேனை மகளான சிரைக்காட்டிலும், மகிமையிக்க காஞ்சனமாலை முன் செய்ததவத்தால் மகளாகிப் பூமி அரசாள, (ஆர்—பூமி) கயிலை நீங்கி மதுரைவந்து மணம்புரிந்து வாழ்கின்ற தன்பாதிசேர் பதியாகிய பாலலோ சனன் வாமநாயகியாகிய மீனலோசனி என்க. பொன்மாலை—காஞ்சன மாலை. மலையத்துவஜபாண்டிய பத்தினி.

சோமசுந்தரர்.

தனனதன தான் தனனதன தான் தனனதன தான் தந்த தானன்.
 மதிநதிது ரோணம் விடவரவு தூர்வை வனியிதழி
 வேணி யங்க ணூளனை
 வழியடியர் மேவி யனவரத சேவை மரபுவழு
 வாம லன்பி ணேடுசெய்
 தக்கிகஙலன் யாவு மருவவருள் கூட லதனிலர
 சாளு மந்த வாழ்கினை
 அவனியுப மீன நயனிதர வேகொ டருண்முறைசெய
 சோம சந்த ரேசனை

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

விதியினளி கூர விமலபத நானும் விரைவெசய்மலர்
நாயி றைஞ்சு வாமரோ
விரியுவரி சூழ நிலவுலகு திமை வினையொருவி,
யேமெ யின்ப வீடுற
முதிருளின் வாத புரியிலனி கூர முறையில்வரு
தேவ நந்தி நாதனை
முஜிவர்பணி பாத வனசமணி வாச கனையினிதி
நேபு ரந்து பேணவே. (ஷ)

துரோணம்—தும்பை. தார்வவ—அறகு. வாழ்வினை மீண்டயனி
தாப்பெற்று முறைவெசய் சோமசுந்தரன் என்க.

குருந்தமூலநாதர்.

தனங்தன தனனதன தனங்தன தனனதன
தனங்தன தனனதன தனதாத்தன.

விரிந்தெழு மூலகமுழு தொடுங்குறு மவதியினு
மிகுங்தொளிர் கயிலையிறை பவமாக்கடல்
விழுந்துலை யுயிர்களிட ரொழிந்தினை யடிநிழவின்
வியன்கரை யனுகியுய வினிதேற்றிடும்
பெருந்துறை யதனிலுமை மருங்கினு மொருவியருள்
மிறங்குரு வுடன்னியை டிமையாய்ப்புகும்
பெருந்துறை ஏறுத்தனுயர் வளங்திட வரிதினெளிர்
*பெருந்தகை யுலகுணரு முறைதேற்றியோர்
குருந்தடி நிழவிலினி திருந்தருள் கொடைநிலைமை
கொளுஞ்சிவ சூரவனடி மலர்போற்றுதும்
குலம்புகழ் வழுதியுட னிருந்தவ னியிவிறைவெசய்
குணங்தரு செயலுமொரு பொருளாக்கொளா
தருந்துணை சிவனெனுமெப் தெரிந்தடி யவர்களுப்
வடைந்துத னடிபரவு மணிவாக்கிறை
அகம்பர மெனும்வினைஞ்சடங்குற மறையின்முடி
வறைந்திடு தமிழரசை நனிகாக்கவே. (சு)

*தன்—மாணிக்கவாசகர், *பெருந்தகை—பெரியதகுதியுள்ளமகினம்.

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

(ஞ)

சிவயோகநாயகி, ஆன்மநாயகர், குதிரைச்சேவகர்.

தனதான தானதன தனதான தானதன
தனதான தானதன தந்ததனானு.

அருவாதி யாமெவையு மொருவாவ தீதனிலை
யுறுமேன்மை நேரினுமூ ணர்ந்து லகுப்பவான்
ஒழியாத வார்வங்கிறை யடியார்மெய் வாழ்வுபெற
உடனேசெய் சீரியபெ ருந்து றையிலே
அருவாகி பேயருள்செய் சிவயோக நாயகியை
யருளான்ம நாயகனை யன்ப டியாபால்
அஞ்சாதி நேர்மருவி யவைவாதி யாவகையி
ஏருள்வாய்மை நேருணர்வு றும்ப டிமுனுள்
வருமாற னுரிடர்செய் பொழுதேகி மாநிரையின்
வகைகானு மாவருள்பு ரிந்த விடர்தீர்
ஏரவேத மாயபரி மிசைபோது சேவகனை
மலர்பாத வாரிசம்வ ணங்கல் புரிவாம்
கெருள்கூட வேவழுதி யுடனுகி வாய்மையுணர்
திடனுபொ ராநிலைதி ருந்த வருள்வோன்
திருவாத ஹுமலன் மணிவாச கேசனெனிர்
திருமேனி காணியிபு ரந்தி டெனவே.

(ஞ)

சிவகாமியம்மை.

தானதன தனதான தானதன தனதான தனத்த தனானு.

ஒத்துடவி னைநாதாதை மார்த்தயை நெருகோடி யுயர்ச்சி யுறுசீர்.
ஒவிலூயி ரஜையாத லாலினிப திலைவாய்மை கரக்கி னுயிராம்
ஞானசபை நடநாதன் வாமமெரா வறமேவி நடத்தி னியல்காண்
நாமழுபர் சிவகாமி பாதமல ரினைநாளு நமத்தல் புரிவாம்.
வானவர்கண் மூனிவோர்முன் னுனவர்த னடிதாழ வரத்த கயிலை
வாயதளி புகவேவு காவனிலை யினையோவி வயக்க மலிமாண்
ஷங்கிலவு பொழில்வாத ஹுரினுல கினையீடு பொருக்து முளனுற்
போதுமியன் மணிவாச காதிபஜை யருளோடு புரத்தியெனவே.

நடேசப்பெருமான்.

தனதன தானன தந்தன தனதன தானன தந்தன
தனதன தானன தந்தன தனத்த தனன.

திருமறு மார்பின னம்புயன் முதலிய தேவரு முன்புகு
கிளனடி யார்வளி வந்தபி னுறப்பு றனிலே
செறித்திலை மாமணி மன்றினி னடஙவி னுதனு வந்தொரு
திருமறை யோனென வந்துமுன் வழுத்து முறையால்
அருமறை மாழுடி யின்பொரு டெளிதிரு வாசக மென்சரு
தியையலர் நீள்கைசி வந்திட வளைத்தெ முதிமேல்
அருடரு கோவைவ ரெந்துபி னழுகிய மாசபை தந்தரு
எடிலன தூயப தந்தினம் வழுத்தல் புரிவாம்
இருளற கூடலி னின்றர சியலையு மாடொர்து ரும்பினு
மெளிதென வேழுன கன்றரு ஸிமுப்ப வுடனுய்
இலகளி யாவலின் முன்செல வினிதரு னுடுபு வந்தணி
யினையிரி சீர்வள னெங்கனு மிலக்கு திலைவாய்
வருசிவ ஞானன் மன்றனின் மகிழ்தன தாரரு னின்பமெய்
வடிவது காண அ மன்புள முருக்க வருளாய்
மருவும கோததி யின்புறு வரமணி வாசக அம்பரன்
வளரருண் மேனியை யன்பொடு புரக்க வெனவே. (அ)

முன்புகும் அடியவர் தெரிசித்தின்புற்றுனின்று வெளிவந்தபின் டட்
புகுத்தகாகத் தேவரும் புறத்தே செறிகின்ற தில்லைமன்று என்றியையும்.
நடாாதனுகிய அமலன் என்க.

கண்ணப்பநாயனர்.

தன்னத் தனனு தத்ததன தன்னத் தனன தத்ததன தாத்த தனன.
வின்னிர் றிகழ்தே வர்க்குமரு மெய்ம்மைத் தனிஷி.
டிப்புவியின் வேட்டை மரபால்
மென்மிச் சிலினு னிட்டடியின் விள்ளாப் படுதோ
ஊச்சியினின் மாட்டி யிருமுன்
றெண்ணத் தகுா ஞுட்பரம னின்னற் றெறுகா
ஊத்தியலை யேற்ற னருளால்
எண்முற் றவிர்கோ யிற்குள்வு னின்னிற் புறலே
பெற்றிலகு தீர்த்த ரொளிகூர்

கண்ணப் பரைநா தற்கருள்செய் கண்ணப் பரைநா
 முற்பணிபு வாழ்த்தல் புரிவாம்
 கண்ணப் பனினே ரற்பெனமெய் கண்ணித் துதிகு
 றிப்பணியும் வேட்கை யுடையான்
 மண்ணிற் பொலிவா தப்பதியன் வண்மைத் தமிழ்வே
 தச்சொன்மணி வாக்கி னிறையோன்
 மன்னற் குயிரா யுப்தத்துணை வண்னற் பின்ர்கோ
 னைக்கணிபு காக்க வெனவே.

(க)

தனிவீடு—மோக்ஷத்தை. மென்றுமிழ்த எச்சிலுனாட்டி, விள்ளப் படுதோல்மாட்டி ஆஹாஞ்சோ, அருளால், எல்முழுதும் அவிர்கோயிற் குள் வலப்பக்கத்துங்றலேயாகப் பெற்றிலகு தீர்த்தராகிய தமது கண்ணை அப்பரைநாதனுக்கருளிய கண்ணப்பரை, உடையானும், இறையோனும், துணைவனும். அற்பினர்கோனுமாகிய அவனைக் கணிக்கு காக்கவென முன் பணிக்கு வாழ்த்தல் புரிவாம் என்க.

சண்டேசநாயனர்.

தான்னு தய்ய தான் தான்னு தய்ய தான் தந்த தாத்தன.
 வானுளோ ரூப்ய மாறு வாரிவாய் வெப்ய
 காள முண்டு போற்றினேன்
 மாதோர்கு ரெய்து தேவன் மாசதீர் துய்ய
 பூசை துன்ப தாற்றினேர்.
 ஞானமா ஸைய ரேனு நாடுரூ தொய்யெ
 னுமெய் பொன்ற வீட்டலே
 நாரெனு *வெய்யு மாசெய் நாதனர் சைவ
 போத சண்ட மூர்த்திதாள்
 மானழு பெய்து நானு மாறிடா வள்ள
 மோடி றைஞ்சி வாழ்த்துவாம்
 வாய்மைதீடி தில்லை மாணி சோறுதா னெய்த
 லாதி யின்ப வாக்கின்மே
 லான்பா வையம் வாழு மாமுனு ரூப்ய
 வோது மன்பு கூர்த்துளான்
 ஆதியார் தெய்வ வாத மூர்கோ ஞது
 மேணி நன்று காக்கவே.

(ஊ)

அ

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

*எய்தல்—அறிதல். “திதில்லை மாணி சிவகருமஞ்சிவைத்தானைச், சாதியும் வேதியன் ரூதைதனைத் தாளிரண்டுஞ், சேதிப்ப வீசன் றிருவரு ஊற்றேவர் தொழுப், பாதகமே சோறு பற்றியவா தோனேஞ்கம்?” என்று சன்டேகரரை விட்டது துதித்த வாதவூர் ரென்க.

செங்கிரைப் பருவம்.

மாமேவு கயிலைநாற் பதுகோடி யோசனை
 வளர்ந்தொளிரு முச்சி மேற்று
 மரைப்பொகுட் டென்னவொரு பதுகோடி விரிவுளசெம்
 மணிச்சிகர வேந்து *முடிமேல்
 வாமேவொர் கோடிவிரி வாயொரோர் மணிகளின்
 வயங்குமா வரண மதில்கள்
 மான்கோ புரமுதல பற்பலவு றுப்பெலா
 மருவுபொற் கோயின் முதல்வாய்
 நாமேவு கோபுரத் துள்ளமல சிகண்ட
 நாதசிவ ரூப மேயெந்
 நாதனரு எர்றபெற்று வாழ்ச்சருவ வதிகார
 நந்தியெம் பெரிய தேவே
 தேமேவு புவியகவி னேமேவ வருபாம
 செங்கிரை யாடி யருளே
 திருவாத ஓரமரு மொருவாத சீரமல
 செங்கிரை யாடி யருளே. (க)

* சிகரவேந்து-பல்கோடி சிரங்கஞ்சுக்கெல்லாம் அரசாய்விளக்குவது.
 பரசமய விடர்பாற்றி வரசமய கிலைபோற்று
 பரன்மைநம் போலு மாற்றல்
 பரித்தவர்க் கன்றியொண் ஞுதென்று நின்னையிப்
 பாரினுய்த் ததுசெய் விப்பான்
 *திருவளங் கொண்டரிமு ஞேரையுட் புகுத்துமச்
 செவ்விதேர்ந் துய்க்கு நியோர்
 தினந்தாம தித்ததொரு குற்றமென் றவனியிற்
 சேறிநா மங்கு வந்து

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கூ

குருவுமா யருளிமீ எாதபே ரின்பபத

குஞ்சிதஙி மற்கண் வாழ்வே

கொளத்தருது மென்றகயி லைக்கிறைபொன் னைனமேற்

கொண்டுபுவி வாழ வந்த

தெருள்பரவு வாதலு ராஞ்சிபெருகு நாதனே

செங்கிரை யாடி யருளே

சிவநேசர் சிரவாச பவமோச தவதேச

செங்கிரை யாடி யருளே.

(ஒ)

* திருஅனங்கொண்டு, தருதுமென்ற கயிலைக்கிறை எனக்கூட்டுக.

+ தொடர்வறுமை பயன்முதல தூக்கியரு ஞங்கொடைஞர்
தூக்கிலையி தெனவ டுத்த

தூயனீர் தருவானி யேரிவயன் முதலாய

தொல்லிடமெ லாஙி றைத்தே

மிடியொருவி யறம்வளரு மாபுரிந் துரியபொருண்

மிகுதிவைத் திருஞ்து மங்தோ

வியன்கொடைசெ யாதாசர் தண்டமுறை செய்துகொள
மீட்டிடவு மாற்ற லின்றி

யிடருறுமு லோபரே போல்வதிவ் வுவரியென்

றெண்ணியாங் களைய வாரி

யினிற்புகா துயிர்களுய வருவேக வதிபாங்க

ரென்றுனீர் தங்கி லங்கும்

திடவளஞ் செறிவாத ககர்வளர்ந் தொளிர்நாத

செங்கிரை யாடி யருளே

தீமையற வானியருள் வாய்மையுற வேவுபொருள்

செங்கிரை யாடி யருளே.

(ஏ)

+ இதனை, “தொடுத்தவறு கையும்பயனுஞ் தூக்கிவழங் குங்போல

அடுத்தவயல் குளிரிப்பி யறம்பெருக்கி ய்வளியெலாம்

உடுத்தகட லொருவர்க்கு முதலாத வுவரியென

மடுத்தறியாப் புனல்வைகைக் கரையளது வாதலூர்.”

என்றாளிய பரஞ்சோதி முனிவர் விளக்குகின்றார். இதனில், பிறர்க்குத
வாப் பெருஞ் செல்வர் எங்கேனும் ஒருசமயம் வறுமையுறுதலும் உண்டு.
அது சிலைபெற்றது. அவர் வறியர் என்றிதல் கொடைமுறையன்று. நீங்கள்
தொடுத்துள்ள வறியார்க்கீதலே முறையென்பதுவிலங்க, ‘தொடுத்த வறு

மை' என்றார். கொடைசெய்வான், அக்கொடையிலுள் தனக்கு வரும் நற் பயனும் அக்கொடையைப் பெற்றானுக்கும் அப்பொருள் நற்பயனையே தரு மென்பதும் முதலியன் நன்காராய்க் குண்கை தெரிந்தே செய்ய வேண்டு மென்னும்மெய்ந்துற்றுணிபு விளங்க, பயன்ஏன்றார். தூக்கி-நன்காராய்க்கு.

சிவனணிமை சேர்ந்துமுப் போதுமத் திருமேனி
தீண்டமாத் தியர்கு லத்தின்*

செய்தவத் தால்வங்க சம்புபா தாசிரயர்

சிவஞான வதியம் மைசெய்

தவமுரியுப் பயனுறச் சிவனருளி னலரிய

சதுரவேத நெறியின் வாய்மை

தருதூய வாகமத் தண்டுறைவி எங்கவஞ்

சனையின்மா லன்ற மைத்த

அவமிகும் புத்தவிரு ஸிரிபுலகெ லாமுய்ய

வருண்ஞான பானு வாகி

அவதரித் தருளியப் பவமிரித் தனையனம்

மதிபாத கந்த விர்த்த

திவள்பரம குரவனென நனிபாவு தனிமுதல்வ

செங்கிரை யாடி யருளே

திவியர்பணி வாதலு ரவிர்கருணை நாதனே

செங்கிரை யாடி யருளே.

(ச)

*இதனை, “ஆயவளம் பதியதனி லமாத்தியரி லருமறையின்

தாயசிவா கமநெறியின் றறைவிளங்க வஞ்சனையால்

மாயனிடும் புத்தவிரு ரூடைந்தோட வந்தொருவர்

சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதரித்தார்.”

என்று பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவாக்கு விளக்குகின்றது. இதனில், அமாத் தியர் என்றது அணிமையிலிருப்பவரென்பதாம். அது ஈண்டுச், சிவபிரானுக்கு அணிமையிலிருந்து முப்போதும் திருமேனி தீண்டிப்புசிக்கும் சிவதீகாதி சிவசமஸ்கார அதிகாரம்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சிவத்துவிஜூரையே குறிக்கின்றது. இப்படியே இந்நால் வடமொழி ஆலாஸ்வியமான்மியமும் “குழிவெசொவ வாவவங்செரா கூறோத வாவவாந்தாரி” ஆதிசைவசுவம்சோக்த முக்தாபல சுசந்தர;” என்று விளக்குகின்றது. வாதலூர் புராணமும், “அங்கரின் மறையோரி லருள்புனைமாத் தியர்குலத்தில், தன்னிகரில் சைவநெறித் தலைவன்” என்று தெரிவிக்கின்றது. இனி,

“அருமைற தாய்சிவாகமம்” என்று “மறைக்கு” அருமையும், “சிவாகமத் துக்கு” தாய்மையுமே தனித்தனி விசேடணங்களினமையால், மறைகளில் தாய்மையும் சிவாகமங்களில் அருமையுமில்லை யென்பதே ஈடுகிறதுணரு முன்மைப்பொருளென்க. ஈண்டு மறைகளுக்குத் தாய்மையின்றென்றது வேறொன்றுங் தன்னிற்கலவாத தனிநிலைமையின்றென்பதாம். இதனை, உஷ்டஞ்சிகள் ஒன்றுக்கலவாத தனிநிறைச் சுத்தஜலம், நிசம் சிறிதுங்கலவாத பொய்யைச் சுத்தப்பொய், ஞாயங் சிறிதுங்கலவாத மோசத்தைச் சுத்தமோசம் என்பனவாதிய உலகவழக்கத்தாலும் காணலாம். வேதங்கள் உயர்தனிப்பொருள் ஒன்றையேபற்றி, மற்றெலையும் அப்பொருளினடிமையும் உடைமையுமேஎன்னும் உண்மையேக்கறி, அம்மட்டில்லாமல், பலர்க்கும் ஆங்காங்குத் தலைமைக்கறி தம்முட்கலக்கவைத்து நிற்றலாற், சுத்தமின்மையும், பொருள்கள் எளிதிற் காணமுடியாது காடின்சிய சூத்திராரூபமாய் நிற்றலால் அருமையுண்மையுமுடையனவே யென்பதும், சிவாகமங்கள், வேதம்போல் அத்தனைகடிநமின்றி அதன்பாதியம்போலப், பொருள் விளங்கந்தற்றலால் அவ்வருமையின்மையும், உயர்தனிப்பொருளாகிய முழுமுதற்றலைவன் சிவலெருவனே என்னுமுன்மையும், மற்றெப்பொருளும் அவனடிமையும் உடைமையுமேயென்னுமுன்மையுமேக்கறி, வேறொன்றுங்கலக்கப்பெற்று நிற்றலாற் சுத்தமுன்மையும் உடையனவே என்பதும், ஒருபாற் கோடாது கடுங்கூட நிற்குமுத்தமரெடுத்துக் கூறுவர். இனி, “அருமறையின் தாய்சிவாகமநெறியின்துறை” யென்று கிழமைப்பொருள்தரும் ஆறுஞருபு தொக இன் சாரியை விரித்துக் கூறியதனால், வேதத்தினது சாரமே சிவாகமம் என்பதும், வேதநெறியினது பயனே சிவாகமத்துறை என்பதும் விளக்கமாம். இதனை, ‘‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத் துறைவினங்கு’’ ‘‘ஆரணமார்க்கத் தாகமவாசி யற்புதமாய் நடந்த ரூரூம்’’ என்ற பெரியார் திருவாக்கினுலும் காணலாம். நெறியில் நடந்தவன் துறையிற் படிந்தாற்றுன் தாக்சோகம் சீங்கியும்வரன். அதுபோல வைதிகநெறியில் கடப்பவர்கள் சைவத் துறையிற் சார்ந்தாற்றுன் உய்தி பெறலாமென்க. சைவத்துறை சரியை கிரியா யோகஞானமென நால் வகையாம். வேதத்தை ஒதுக்கிவிட்டுச் சிவாகமமொன்றையே மேற்கொள்வாரும், சிவாகமத்தை ஒதுக்கிவிட்டு வேதம் ஒன்றையேமேற்கொள்வாரும், அவ்விரண்டும் இன்றியமையாதனவென்றுக்கியருளிய மூற்றற்றிலினாகிய சிவபிரானது தண்டனைக்கே ஆளாவர். நெறியிற் செல்லுதல் மாத்திரத்தாலே இளைப்பு சீங்காது. நெறியின்றியுங் துறைகிட்டாது. வேதத்தையின்றி யதன் சாரம் வாராது. சாரத்தைப் பற்றாமல் உய்தி கிட்டாது. ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமுடையனவே யென்னுமுன்மை நோக்கியே வேதசிவாகமம் இரண்டையுமேற்கொண்டுய்வார் மேலையோரென்க, இவை

யெல்லாம் உட்பொருளாய் விரிந்து விளங்குவென்றே “அருமறையின் சிவாகமம் நெறியின்துறை” என்று ஒன்றுக்கொன்றுள்ள உரிமைகாட்டிக் கூறியருளினர் பரஞ்சோதி முனிவர்.

புவியரசு செயவுசாத் துணையமைச் சினச்பலோர்
புரைவிகற் பின்றி யேதன்
புடையினிதி ருப்பவும் பகைமுதல பாங்கும்
புகப்பெறு வாற்ற னிலைதன்
அவிர்பெயர்வி எக்கவுங் தணைமுனோர் செய்தவத்
ததிநலம் புரிந்த நீரால்
அரிமருத் தனவழுதி திருவருள்கை கூட்டலா
லருணிறைமெய் வாழ்க்கை பெறவே
தவழுதல்வ னின்மகிமை தேர்ந்தினித மூத்தொருவ
தற்போத முற்று நின்பாற்
தருதலிற் ரண்பெயர் தரித்துயிர்த் துணையெனத்
தலையன்பின் மேற்கொள் எவத்
திவளரச மாத்தியனன் னிலைமருவு தீர்த்தபர
செங்கிரை யாடி யருளே
சீலனிலை மேலையர்கள் பாலவனு கூலவர
செங்கிரை யாடி யருளே.

(ஞ)

வழுதி, தனக்கு நன்மங்திரிகள் பலரிருத்தலால் மேலும் ஒருமங்தி ரியை விரும்புதல் அாவசியமாயிருக்கவும், பகைவர் பக்கத்தும் புகப்பெறு ஆற்றலை(அரிமர்த்தன) என்னும் தன்பெயரே விளக்கவும், உன்னையும் ஒரு மங்திரியாக்கொண்டது, இம்மன்னரசுக்குத் துணைவேண்டியன்றென்பது தெளிவாம். ஆதலால் உண்மையாதெனில்? வழுதியாகிய தானும் முன் னை யோரும், உலகரும், செய்த அருந்தவலவிசேடத்தால், இவ்வகித்திய வாழ் வுக்கன்று; நித்தியப்பெறுவாழ்வுபெற்றுயதற்கே திருவருள்கூட்டலால் உன் மகிமைதேர்ந்தழைத்துத், தன்னைவிட்டுநீங்கவேண்டிய தற்போதமுழுதும் உன்னிடத்தில் தங்கொழிதல்போலத் தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் பெயர்தாங்கு தன்னுயிர்த் துணையாகமேற்கொள்ள, அவ்வரசுக்கு அமாத்திய நன்னிலைமருவியிருத்து வாழ்வித்த தீர்த்தனே என்க. தென்னவன் பிரமராயன்—தென்னவனை நன்னெறிப்புகுத்தி உய்விக்கவந்தருளிய சிவத்துவ விளக்கத் தலைவன் என்க.

வேறு.

வேறுவென நிச்சலை லோவுக வாகம வீறுவென நிப்புகலே
மேவுக வென்றுவி எக்கவி னனன மிரிர்மதி யசைதரமேல்
ஏறுசை வத்தைவி எக்கினி மிர்த்தலே எக்கிர மேனிமிர்த்தே
ஏயுமை யன்பர்சி ரத்துற ஸ்ட்டிட லென்வொரு தாண்ட்டிப்
பாறிய புத்தம் தத்தையு தைத்தருள் பண்பினேர் பதழுன் றிப்
பதநிழ விற்கிடை யெனவுட லைணமிசை பயிரா விவ்வாறே
ஆறுசைடைக்கணி நாதன ரூட்பர னுடுக செங்கிரை
ஆதர மிக்குறு வாதபு ரிக்கிறை யாடுக செங்கிரை. (க)

இனிக் குஞ்சிதபாத் சிழவிற்சேர்ந்து கிடத்தலை இப்போது விளக்கல்
போலத் திருமேனிமெல்லைணவிற் பொருந்த என்க.

திருமுக மதிலை விருமுக நிலவுறு செயலென விருசெவியில்
திகழ்வயிரக்குழைகளினேளி சென்று திசையிருள் வென்றேற
வருநதன் மேனிமிர் சுட்டிகன் மணியொளி வானம் னந்தேற
மலரடி நூபுர முதலொளி மகியின்ம லர்ந்தர முஞ்சார்பு [மைப்
பொருவரு சின்கணின் மலர்தரு லெளகிக புனிதவை திகவாய்
புகழுல கெங்கனு விரிசெயல் காட்டிடு புண்ணிய மாமுதலே
அருணிறை வாதபு ரியில்வரு போதக னுடுக செங்கிரை
ஆருயி ருய்ந்திட நேரருள் சுந்தர னுடுக செங்கிரை. (ங)

முகமதியினிலவு இருபக்கத்து விளக்கலெனக் குழைளி வென்றே.
ஊபுரமுதலிய அணிகளின் ஒளி பூமியிலும் விரிந்து அரம்—பாதலத்துஞ்
சார்ந்து, உன்னிடந்தோன்றி விரிக்கிற அரசியன்தி லெளகிகப் புகழும்
சுத்த வைதிகப் புகழும் உலகெலாம் விரிசெயல் காட்டிடும் என்க.

சிவபத நீழவின் மேவுமெயின்பருள் செயல்சிவ னணிமையில்வாழ்
சீரிய ராலல தேனைய ராணிகழ் செயலல வாதவின்முன்
நவில்கயி கூச்சிவ னணிமையின் மேவியு னண்ணிய வந்தவரை
நன்றுபு குத்திடல் போற்புட வியினும் நன்னிலை மேவுகுல
தவங்கள் மாண்புற வந்தர சுயவணி சார்ந்துதி ருத்திவருங்
தண்ணரு ளாகர வாதபு ரீசர தாபதர் சேகரனே
அவுமத விருளிரி சிவமலி தருகதி ராடுக செங்கிரை
அன்பர்மெ யின்புறு நன்பரு ரும்பர னுடுக செங்கிரை. (ங)

சிவபதத்திற்சேரின்பந்தந்தருளுஞ் செயல், சிவன் அணிமையில்வாழ் சிரியராற்றுக்குமாதலால் நீ கய்லையில் அணிமையிலிருந்து, வந்து எனங்கினவரை உட்புகுத்தல் போல, இப்புலியிலும் சிவன் அணிமையுறும் ஆதி சைவகுலத்து வந்தருளி, அரசனுய்யும்படி அவன் அணிமைசார்ந்து அமாத் தியம் ஒகித்து அவ்வாசன் உன்சார்பினால் உலகப் பற்றேயின்து திருந்தி உண்மைபற்றி வரும்படி திருத்திவரும் அருளாகர என்க.

விரவா சனைநெறி நிறுவிமெய் வாழ்வருண் மெய்ச்செயன் முற்றுறவே வேட்டணி யுற்றும் வாந்தர நல்லுமுன் மேவவ மைச்சியலும் இருநில னிடைநனி மருவிவி எங்குக வென்றெழழு கருணையினால் இறையவன் மேற்றவி சினிலுற ஏழையர்க எனிதெதிர் தாழ்ந்துரைசெய் மரபினு சாகியி றைக்குறு திச்செயல் வாய்ப்புற மேதினியும் வானுல கோர்களு மேஜையர் யாரும் தித்துவ முத்திடவே அரசபு ரிந்தரு னிறைமுறை தந்தவ னுடுக செங்கிரை ஆசது வாதபு ரேசுர போதக னுடுக செங்கிரை. (க)

அரசனை கன்னெறியினிறுத்தி மெய்வாழ் வருளுஞ்செயல் முற்று தற்கே அணிமையிலுற்றும், அவன் இடையிலுள்ள நலனும் மேவும்படி, அமைச்சு நீதி உலகில் வினங்குக என்ற கருணையினால், அரசன் மேவிலிருப்ப அவள் பக்கத்தவர் தாழ்ந்துரைக்கு முறைப்படி அவனுக்கு உசாத்துணை யாயிருந்து, யாரும் மழுத்தும்படி அரசு செய்து அவனுக்குத் திருவருள் பூர்த்தியாகி உய்யுமுறையைத் தந்தவன் என்க.

அருண்முக மண்டல மசைதொறு மன்பர ஜெந்தார் வங்கூர்வர் அடிதெரி பெஞ்சிர மிசையரு னன்றித றிந்தா மென்றேகை மருவுவ ரெங்கனு மிருணை பொன்றிய வந்தா யென்சீர்நிள் மலரடி யொன்றுபு டவியிலு ஹதந்தொளிர் வன்பா னன்றேர் தும் விரவரு னின்றிரு முகனின்வி எங்கள்வி ரிந்தா ருஞ்சோதி விரிவிலு ணார்ந்தன மென்றித மன்புமி குந்தே கொண்டாடித் திருவடி வந்தனை புரிகுவ ரந்தனை செங்கோ செங்கிரை திறல்*வளி யன்புசெய் நகர்வரு மங்கண செங்கோ செங்கிரை. (இ)

முகம் அகைதல் கண்டு அங்பர்கள், தம்மை அழைத்ததாக அன்புக்கர் வர், நீட்டிய அடியைத் தெரிந்து மெது சிரசில் வைத்தருளும் நன்று இது என்று ஒகை மருவுவர். இருள் மதங்களை உதைத்து ஒழித்தருள வந்தரு னினை என்னும் உண்மையை ஒரு தாள் பூயிலுதைத்தனன் றிய வள்ளமையா

லறிந்தனம். திருவருள் விளக்கத்தைத் திருமுகச்சோதியின் வீரிவாலறிந் தனம் என மிகமகிழ்ச்சு வந்தனை புரிந்துப்பாரென்க. *வளி அன்புசெய் கர்—வாயு பூசித்த ரகர். அது வாதவூர்.

தாலப் பருவம்.

புதிதன் கயிலை முதற்றிருக்கோ புரம்வா மூபா சிவமுதலே புவியி னர்வாழ் வுறநானுப்ப போந்த பரனே சைவனெறி இனிதி ஞேங்க வாதிசைவ விருஞ்சிர்க் குலத்தோங் கிண்ணமுதே எவரு முறைதேர்ந் தயக்கலைக் கொவையு முறைதேர்ந் தொளிர்மணியே அநித ஞான குருபரளை யாராய்ந் தடைந்தின் புறன்முறையென் றருஞால் புகல்வ தோர்ந்துப்பானையை நிலைதேற் றருஞ்முதலே தநித மறையா கமம்விளக்குஞ் சைவா தாலோ தாலேலோ தாவில் வளங்கூர் வாதவூர்த் தலைவா தாலோ தாலேலோ. (க)

அபர சிவன்-இரண்டாவது சிவன். அவிதம்-அளவின்மை. தநிதம்-ஒவி.

சகச-மலவா தனைவியாழிக்கு தனைச்சார் பெரியர் தமையாதுந் தாக்கா தவரைப் பின்வைத்துத் தானே முன்னின் ரேன்றுகொளும் அகில நிறைந்த சிவச்செயலை யறிந்தன் பார்ந்துப்பக் திடவருளால் அவனி புரக்கும் வழுதிசெய வனைத்தும் வகித்தே யவற்களைய மிகைதாக் காது முன்னின்று வேந்தர் பகுதி சூழ்ந்திறைஞ்ச வேலை நிலமோம் புறுசெயலும் விளக்குஞ் தத்து வாதித தகுவே தாந்தந் தெளிதிருவா சகதே சிகனே தாலேலோ சமபா தீத சைவனெறித் தலைவா தாலோ தாலேலோ. (ங)

மலமநீங்கிச் சிவனைச்சார்ந்த பெரியாரை, வினைப்பயன்யாதும் வந்து தாக்காமல் அச்சிவனே முன்னின்று தாங்கிக்கொள்ளும் அச்சிவச் செயலை உலகர் அறிந்து பற்றிவின்றுப்படி திருவருளால், பாண்டியன் அரச்புரி செயல்களில் ஒன்றும் அவனைத் தாக்காமல் நீயே முன்னின்று அச்செயல் முழுதும் மேற்கொண்டு உலகங்காக்கும் நீதிநிலையும் விளக்கி அப்பந்தப் பேர்களுக்கு சாராமல் கடந்துளிற்கும் தத்துவாதிதனே என்க.

அரசின் மாண்புக் கிண்றியமை யாது சிறந்த *படைகுடிகூழ் அமைச்சு நட்பா ராணுறு மார்ச்சித் தென்று மொருவாமல் மருவி நிலைபெற் றபிவிருத்தி மலிவ முபறல் மேற்கொண்டும் வருந்தல் சிறிது மின்றிடி மன்னு சிவமே நோக்குங்கிலை

ஒருமையியல்பு சவியாத வறுதி யுறநின் ரேயெவனி
இம்பு செயலு நின்னருண்மான் பொளியாற் பிறழா தோங்கிகிகழ்
தரன்மன னுறவீற் றிருந்தருளுஞ் தலைவா தாலே தாலேலோ
சாற்றற் கருஞ்சீர் வாதலூர்ச் சைவா தாலே தாலேலோ (ந)

*“பட்டகுடி கூழமைச்சு ட்டபர னுறும்—உடையா னரசரு ஓஹு.”
திருக்குறள். அரசியலில் இறைமாட்சி 1. ஆர்ச்சித்தல்—சம்பாதித்தல்.

இறைமான் பாய இவஞ்சாமை யீகை யறிவுக் கந்தூங்கா
இயல்பு கல்வி துணித்துறல் னிமுக்கா தறனால் லவைகீக்கி [மைகடு
மறனார்ச் சியற்றித் தொகுத்தோம்பிவகுத்தல் கோட்சிக் கெளி
மாற்ற மின்மை 7யின்சொல்லிமுறை 9வன்சொற் பொறுத்தல் 10கொடை
யனிகோல்

முறையே குடியோம் புதன்முதலா முதனால் புகலுமுரியசெயல்
முழுதும் வழுதி மேற்கொண்டு முதமார் தரச்சா ருயிர்த்துணையே
தறைமேற் சிறந்த வாதலூர்த் தனிமா முதலே தாலேலோ
சம்பு பாதா சிரயர்மகிழ் தனிய யனியே தாலேலோ. (ஏ)

“அஞ்சாமை யீகையறிவுக் கிள்ளான்கும்—அஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பு.”²
“ஆங்காமை கல்வி துணிவடைமை யிம்முன்றும் — நீங்கா நிலனாள்
பவர்க்கு.”³ “அறணிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமுக்கா — மான
முடைய தரசு.”⁴ “இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த—வகுத்தலும்
வல்ல தரசு.”⁵ “காட்சிக் கெளியன் கடஞ்சொல்ல னல்லனேல்—மீக்
கூறு மன்ன னிலம்.”⁶ “இன்சொலா லீத்தனிக்க வல்லாற்குத் தன்சொ
லாற் றுன்கண் டனைத்திவ் வலகு.”⁷ “முறைசெய்து காப்பாற்று மன்
னவன் மக்கட்ட—கிறையென்று வைக்கப்படும்.”⁸ “செவிகைப்பச் சொற்
பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் — கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முவகு.”⁹
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னன்கும்—உடையானும் வேந்தற்
கொளி.”¹⁰

கல்வி கல்லா மைகேள்வி யறிவு குற்றங் கடிவான்றேர் [கையே
களைச்சார் துணைகிற் றினஞ்சேராக் கனமே தெரிந்து செயல்வ
தெவ்வல் கால மிடன்றிவு தெரிந்து தெளிவு தெரிந்துவிளை
சேர்க்கை தழுவல் பொக்காவாத் திறஞ்செங் கோன்மை கொடுக்கோன்மை
அவ்வஞ்சவிசெய் யாமைகண்ணேட்டம்மொற் றாக்க மடியின்மை
ஆளும் விளையே யிடுக்கணழி யாமை வேத்தி னியலுணர்த்திக்
சைவ நிலைநின் றுயவரசற் சார்நா் தீச தாலே தாலேலோ
தன்னேர் வாத மூராதி சைவா தாலே தாலேலோ. (ஏ)

திருக்குறள் அரசியலில் இறைமாட்சி முதல் இடுக்கணழியாமைவரை யுள்ள அதிகாரங்கள் (உடு)ல் இறைமாட்சிக் கெய்யுள்கள் முற்செய்யுளில் குறிப்பித்தமையால் எனைய (உடு) அதிகாரங்களின்போர்மாத்திரம் இச்செய்யுளில்குறிப்பித்துள்ளன. அவைகள்முறையே, கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடையை, குற்றங்கடிதல், பெரியாரைத் துணைக்கோடல், சிற்றினஞ்சேராமை, தெரிந்து செபல்வதை, வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல், தெரிந்துதெளிதல், தெரிந்து வினையாடல், சுற்றந்தழால், பொச்சாவாமை, செங்கோண்மை, கொடுங்கோண்மை, வெருவந்த செய்யாமை, கண்ணேட்டம், ஒற்றூடல், ஊக்கமுடையை, மதியின்மை, ஆள்வினையுடையை, இடுக்கணழியாமை என்பனவாம். தெவ் வல் காலம் இடன் என்னுங் தொடர் மொழியீற்றிலுள்ள அறிவு என்னுஞ்சொல்லை மற்றிடங்களிலும் கூட்டுக் கெவ்வல் அறிவு-பகைவலிமுதலிய நன்குவலியும் அறிதல். அதனை, “வினை வலியுங் தன்வலியும் மாற்றுங் வலியுச், துணைவலியுங் தூக்கிச் செயல்” என்பதிற் காண்க.

வேறு.

அரசிய னலிவற சிலைப்பறு செயல்கள் ஜெத்துமி யற்றியதன் அங்கமெ னச்சொல் மைச்சிய லாதிய யாவுமி முக்கறவே மரபினி யற்றியு டங்கருள் கூட்டம் னாந்தனின் மாண்பதனால் வழுதியு யத்தகு பொழுதனி மைப்புகு வாய்மைய தற்கிசையப் புரவிகொ ஸத்தரு பொருண்முழு தற்பொடு பூவர சாகிமுனம் போற்றுரி மைச்சிவ சுந்தர பாண்டிய பூபதி முன்வேண்டித் தருமது மதிகொடு தகுபணி புரிபரு டந்தவ தாலேலோ தாதைய ருட்டிரு வாதபு ரிக்கிறை தாலோ தாலேலோ (க)

அருள்கூட—வழுதிக்கு இறைவனருள் கூடுதற்காகவே. உடங்கு— அவனுடன். மணாக்த—சீ சார்ந்திருக்த. மாண்பினல், அவ்வழுதியுட்தற்குரிய காலம் சமீபித்தற்கிசையப் புரவிகொளத் தருபொருளை, முனம் பூவரசாகி—முன் அப்பாண்டிநாட்டாசாங்கிப் போற்றிய உரிமை என்றுமுள்ள சுந்தரபாண்டியன் முன்பு வந்துவேண்டி அவன் அதுமதிபெற்று சிவபணி அடியர்பணியிற்கெலுத்தி அவ்வழுதிக்கு அருள்தந்தவனே தாதையே வாத புரிக்கிறையே என்க. தாதையாகிய சிவனுடைய வாதபுரி எனினுமாம்,

முன்பினு குஞ்செழி யர்க்குள வாமென மொழிபொருள் யாவழுறை முதற மாதிபு ரிச்தூயு மாதனி முதல்வன ஸித்தனவே [மும் என்பாது யொன்றல சுந்தர பாண்டிய னென்றல கெஞ்னான் ஏத்துசி றப்புரி மைத்திற னெப்பொழு தினுமுற முழுமுதல்வன்

காடு

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்

மன்பொலி மாமது ரேசனென் வாய்மைவ யக்கியுப் வித்திடமுன் வந்தடி யவர்பணி நின்பணி யிற்செலு மாவருள் கென்றமலன் தன்பணி கொண்டன பொருண்மூழு துப்த்தருடத்துவ தாலேலோ சாதக தேசிக வாதபு ரீசர தாலோ தாலேலோ. (ஏ)

இவ்வரிமருத்தனபாண்டியன் பொருளும் இவனுக்கு முன்னும் பின் அமூள்ள பாண்டியர்கள் பொருளுமாகிய எல்லாமும் முதல்வன் கொடுத்தனவே யாதலால் அவனுரிமையே. இவ்வரிமை மற்றெங்குஞ் செல்லும் பொதுவாயினும் சந்தரபாண்டியனுக்கி அரசுபுரிந்த சிறப்புரிமையுமூன்னவன் மதுரேசனே என்னும் உண்மையை விளக்கி அரசனை உய்வித்தற்காகவே அவன் புரவிகொளத்தந்த பொருளுக்குமூரியனுக்கைய அம்மதுரேசன் முன்பு வந்து பணிக்கு எம்பெருமானே இப்பொருள் முழுதும் அடியவர் பணியிலும் உன்பணியிலும் செல்லும்படி அதுமதிதந்தருள்க என்று வேண்டி அவன்குளானை மேற்கொண்டு அவ்வாறே செலுத்தி யருளிய உண்மை நீதி யனை என்க.

செழியர்களிடையிடை வந்தொழி பவர்முறை செய்வன தவிரவனவோர் திறன்முழு தில்னிபல் சிற்றறி வினனவ சியமதன் மறைதெளியா மழவிய னிலையின ஞாகவினி னிப்பொருள் வாசிகொள் கென்றனவிம் மாறன ருட்பணி செய்துபாடு வெண்ணிலன் மற்றிவ ஞுதியர்க்கும் முழுமுதல் சுந்தர வழுதிய நாதிநன் முத்தன்மன் னித்தனிவன் முன்னருள் கொடுசெய்யன் மன்முறை யென்றுள முன்னியவ் வாறுன்னைத் தழுவரி மர்த்தனன் முழுதுப மெய்ப்பணி தந்தவ தாலேலோ சாதன மெய்ப்பொருள் வாதபு ரிப்பர தாலோ தாலேலோ. (அ)

இப்பாண்டிராட்டை எக்காலமும் இடைவிடாது ஆஞ்சும் முழுத்தலை வன் சுந்தரபாண்டியனே. மற்றைப்பாண்டியர்கள் ஆள்கின்றனரென்பது அவனருளே துணையாகடத்தலால் உபசாரமே. அவர்கள் இடைடுடையே வந்து ஆபுவள்ளவிலிறந்தொழிவர் மஸ்மறைப்புதையார். அவனே அநாதி மலமுத்தன் என்றுமிறவா நித்தியன். அப்பாண்டியர்களுள், ஒருவனுகை அரிமருத்தனனே இது செய்யத்தக்கது இதுதகாதது என்று அறியும் அறிவுமுகிரப் பெற்றிலன் சிற்றறிவினன். இது அவசியம் இதுஅநாவகியம் என்று தெளியாக்கிசொன்ன னிலையனுதலால் இப்பொருளைப் புரவிவாங்குக என்று தந்தனன். திருவருட்குரியதிருப்பணி செய்துய்யும்படி கருதிலன் நாம் அவனை உய்வித்தற்கே அடுத்தனம். இப்பொருள்மட்டோ இவ்வரசுக் கும் என்றும்ஹரிய சுந்தரபாண்டியன் அநுமதிபெற்று அம்முறைப்படி செய்

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ககு

தலே அகைவிலாது என்றும் நிலைபெறு நீதிமுறை எனத்திருவளங்கொண்டே, சுந்தரபாண்டியன் திருமுனிபு வந்துவேண்டி அவன் அதுமதிப்படி அரிமருத்தனன் முழுதருள் பெற்றுயதற்குரிய திருப்பணியிலேயே அப் பொருள் முழுதுஞ்செலுத்தி அவனுக்கு அருள்தந்தவனே என்க.

தூழியர் குலம்வழி வழிவரு மாசர்கள் புகுபகை யாதியினால் புரிவன தவிர்வன தெரிவரி தினினனி புந்திம யங்குறுகால் வாழிய வந்தவர் பிழையொ தூந்திடு மாவரு டந்தவனி. மாசற நேசுமொ டானுகெ னாப்பெரு வாழ்வும் ஸிப்பவனால் வாழிவி டுக்கையு மழுதினு கர்ந்தரி யாதிய ருயிர்தந்த வாரரு ளாகர னேமது ரேசுர னுமென வவன்றுளில் தாழியல் பின்னருள் பெற்றுயர் பணிபுரி தற்பர தாலேலோ தாதெழு மைப்பொழில் வாதபு ரிப்பர தாலே தாலேலோ. (க)

இப்பாண்டிய குலத்தில் வரும் அச்சர்கள், பகைமுதலிய இடரினால், செய்வது தவிர்வது தெரிவரிதாய் மனையங்குங் காலமெல்லாம், அவர் வாழும்படி துணையாய்வங்து இடர்நீங்க அருள்தந்து குற்றமற அவனி ஆரூச என்ற ஆஞ்ஞாபித்துப்பின் பெருவாழ்வும் தருபவன், விடத்தையு முன்னி உயிர்காத்த அருட்டலாகிய மதுரேசனன்றே! அவனன்றே இவ் வரசரிமை என்றுமுள்ளென்ற அவனருள்பெற்றுப் பணிபுரிதற்பர என்க.

தென்னவ னின்னிலை யன்னிவ னன்னருப் செந்னிலை பொருளாகச தீர்ந்திட னலதது சேர்ந்திட் லிலையென ரேர்ந்துது னிந்தருணீ அன்னமு றைச்சிவ நற்பணி யிற்பொரு ளத்தனை யும்முய்த்தாய் ஆம்பொரு னமதெனி றைமெனை யர்க்குற லன்றென வொத்தனாங் கின்னது மாய்ந்திலர் வாய்மையு மேராந்தில ரெரிநர குறவங்தோ இறைசொன படிசெயன் முறைபணி செயல்பழு தென்பங்கில் லிழிமாந்தர் தன்னமு மெய்ந்தெறி சார்கில ருய்வர்கொல் சாசன தாலேலோ தண்ணிதிகம் வாதபு ரியைமகிழ் போதக தாலோ தாலேலோ. (ம)

அரிமர்த்தனன், செய்வன, தவிர்வன, அவசிம், அநாவசியம்நோக்காது, அதாவது, இவ்வரசக்கு என்றுமூரிய சுந்தரபாண்டியன் என்றும் புரியும் துணைப்பெருவவியால் என்றும் பகைமுதக்கில்லை. இது அவனருளால் வாட்த பெரும்பேரூதலால் இப்பொருளை அவன்பணிக்கே செலுத்தி உயவோ மென்று தானோக்கிச்செய்யவேண்டியதே அவசியம், அதுவே செய்யத் தக்கதாம், பகையின்மையால் குதிறை கொள்ளுதல் அநாவசியம்; அது கீங் கத்தக்கதாமென்று உற்றுநோக்காது, அஸ்வக்கிரகணத்திற் புத்தி சென்ற

இங்கிலையனுமிருக்கின்றன. இவன்பற்றுமுற்றுமற்று யாதொரு சலனமு மின்றின்றுக்கமேற்கென்றும்யுங் திருவருட்செங்கிலையானது, பொருளாகை முற்றும் தீர்க்காலன் நிச் சேராதென்பதை நிச்சயித்தருளியே நீ அப்பொருள் முழுதும் திருப்பணியிற்கெலுத்தி அவன் பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வு பெற்றும்யும் நிலைசெய்தருளினை. அவனும் பின்பு உன்மகிமை முழுதும் சிவமுகோபதேசத்தாம் தெளிக்கு, “ஆம்பொருள் நமதே யானால் அறம் பிறங்க காவதுண்டோ” என்றுக்கறி உன்னையே சிவனென்றென்கண்டு துதித் துயங்கனன். இதனையும் ஆராய்ச்தறியாது இதனுண்மையுமுற்று நோக்காது இழிந்த மூடமாக்காது சிலர், அந்தோளரிவாய் நரகுற்றுலையும்போகுழ் வலியால், அரசன் கொடுத்த பொருளை அரசன் சொன்னபடி செய்தலே நீதியாகும். அவன்சொல்லைக்கடங்கு திருப்பணிசெய்ததுபழுதேயாமென்று நீதிநுணுக்கமறிந்த பெரியார்போற்பிதற்றி இறுமாக்கு திரிவர். இவர் ஒரு சிறிது மெய்க்கெறி சார்க்கிலர். எக்காலத்தும் உய்வதுமிலர் யாவாக்கும் விதி இது விலக்கு இது, விலக்குங்கி விதிவழி நன்றும்கவன்று தெளி வித்தாருகின்ற சிவாஞ்ஞா போதகனே என்க. சாசனம்—ஆஞ்ஜா.

சப்பாணிப் பருவம்.

திருவாணி முதலாய சுரமாதர் தமாநாதர்
 தேவேசர் பணிசெய் தல்போல்
 திகழுமன் பொடுமீன லோசனியு மாதேவி
 திருவடித் தொண்டு பூண்டாங்
 கொருவாது கற்புங்கை தேற்றுல வாய்மேவி
 யுறுசோம சுந்த ரேசன்
 ஒளிர்திருமுன் வந்தினைய பொருண்முழுது நன்பணியி
 அறவருளு கென்று வேண்டி
 அருணைடி யேபரவு சமயமார்ச் சகனுங்
 கலைந்துவெண் ணீற ஸிப்ப
 அகமகிழ்ந் திளிதாணை யெனவிரித் தேற்றணியு
 மங்கைமல ரிங்கு கூப்பித்
 தருவான மேவிவளர் திருவாத ஞாமல
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சைவகித் தாந்தபர தெய்வட்டமுய்த் தாபந்தவர
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

பரதய்வுமாகியசிவபிரான், அங்கியமதாக்கிச் சைவஸ்தாபனஞ்செய்ய வல்லவன் தண்ணே ஒத்த நியே என்று ஆராய்ந்து இப்பூமியிலும்த்த வரனே என்க. உய்த்து ஆப்ந்த என்னுமிருசொல்லீற்று உரா அகாவிகுதிகளைப் பிரித்து ஆப்ந்து உய்த்தனை மாற்றிக்கூட்டுக.

வஞ்சமல மாயைவினை முதலாய கொடுமுதலை
 மகரமலை யாதி சூழ்ந்து
 மாருது டற்றவெழு பவவாரி யினிலாழுந்து
 மறுகுபவர் மதுரே சனே
 தஞ்சமென மெய்யன்பி னவனும மோரொன்று
 சாற்றினு மடித்தொல் புணையீ
 தந்துநித் தியவாழ்வு தருபெருங் துறையேற்று
 தண்ணருள்வி ளக்க மாக
 மஞ்சபடி நான்மாட மதுரைகர் சின்றினருண்
 மலிபெருங் துறைய டுபப
 வருநெறியி வருள்வளங் கண்டுகுரு சிலையென
 மகிழ்ந்துகுவி செங்கை மலரால்
 சஞ்சரிக நுகர்சோலை விஞ்சவளி நகர்வாழ்வு
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சம்புபா தாசிரப ரின்புகூர் நேசமக
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(2)

பிறவிக்கடவிலாழுந்து வருந்துபவர், நமக்கு மதுரேசனே தஞ்ச மென்று ... சாற்றினும் திருவதியாகிய மரக்கலங்தந்து நித்தியவரழ்வதரும் பெருந்துறையிலேற்றியருளும் அம்மதுரேசன் அருட்செயல் யாவர்க்கும் விளக்கமாகும்படி மதுரையினின்றும் எகித் திருப்பெருந்துறையை அடுக்க வக்கு...குவிசெங்கை என்க. வளிகர்—வாதலூர்.

கரியகட விற்றிகைப் புற்றுவரு பவர்மயல்
 கடிந்துகரை யேறு மானேர்
 காட்டுதீ பத்தம்ப மெனவாழ்ப வோததிக்
 கரைதெரிவி லாது லீங்து
 பரிபுநரை யிதுபெருங் துறைவம்மி னென்றினருள்
 பற்றியுபு மாவ மைக்கும்
 பான்மையின்வி டைக்கொடிய சைந்திலகு கோபுரம்
 பயில்கோயில் வாயில் வந்தவ்

வரியதளி நேருறிற் சமுசார பந்தங்க
 ஜொழிந்தின்ப முறல்காட் டல்போல்
 உறுபரிச னங்கடமை தின்மினன வேயமைத்
 தொளிர்திரு மலர்க்க ரத்தால்
 தரியலரு முட்தாழ்ந்து பரவுமிய ஹபசாந்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சாதுர்மறை போதுபர வாதபுரி நாதவர
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(ஏ)

தெருண்மேவு சிவதீக்கை யேயாவி யுடியுடிலை
 செம்யுமுத லென்ப தோர்வான்
 தென்முகத் துற்றுநால் வர்க்கனைய தீக்கைகளிலை
 செங்கையினி லக்கு பான்முன்
 ஒருவாது முறைவீற்றி ருந்தருளு நஞ்சீச
 வொளிர்பெருங் துறையி டத்தும்
 உனையவனி யுப்த்தவக் கயிலேச னரவடிவி
 னேதுகரு வாய்ச்சென் முன்னும்
 அருண்மேனி கொண்டுலக முய்யுமா தென்முகத்
 தமர்திருக் கோயி னேர்கண்
 டன்புருக வான்த ஸிர்பெருக முன்கூப்பி
 யவிர்செங்கை மலரி னருளே
 தருவாத லூரிலக வருபோத மாருருவ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தனிஞான வாழ்வுதரு தமிழ்வேத மாமுதல்வ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே

(ஏ)

தீக்கையே...முக்கியகாரணமென்பதை யாவரும் அறியும்படி தென்முகத்
 தமர்க்கு...செங்கையால் விளக்குபான் முன்வீற்றிருந்தருளும் எஞ்சீசனே!
 அக்கயிலேசன் குருவாய்வருமுன்னும் அப்பெருங்துறையிலும் அருண்மேனி
 கொண்டு தென்முகனுயமர்க்குருங்கோயில்கள்டு கூப்பு செங்கை என்க,

தம்முதல்வ னேகுருவு மாகிவங் தருண்மென்று
 சாற்றுகிவ ஞான போதத்
 தகுவாய்மை யேவாய்மை யலததிட் டானுகி
 சாற்றன்முறை யன்றென் னுமக்

செம்மைனேர் தேற்றவே கயிலையிறை நரூப
 தேசிகனு மாகி வந்து
 திருந்துறைப் ருந்துறைவி ரின்தொளிர்கு ருந்து
 தெரிந்தினிதி ருந்தி எங்கும்
 அம்மகிழை நேர்காண்ட அம்மளவி லண்புந்த
 வருளீர்ப்ப விரைபு தாழ்ந்தே
 அடியலர்கள் சிரமார விருவிழிகள் புனல்வார
 வஞ்சலிசெய் செங்கை மலரால்
 சம்மலரும் வாதவு ரின்மலரு நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தந்துவா தீதபர முத்தர்தாழ் பாதவா
 சப்பாணி கொட்டி யருளே,

(டு)

சீவர்களுக்கு உள்ளின்றுணர்த்திவரும் பரமசிவனே, அவர்களுள்ளே தீவிரதரபரிபாகிகளுக்குக் குருவடிவின் வெளிவந்து முன்னின்றுணர்த்தி யருள்வன் என்று, சிவாகமத்தில் பாசவிமோசனப்படலத்துள்ள சிவஞான போதங் கூறுகின்ற தனுதியான வாக்கே உண்மையாகும். அப்படி யன்றிக், சிவன்னேரே குருவாய் வருவதில்லை. அவன்பிறரை அதிட்டித்து நின்று தான் அருள்வன் என்றுசிலர் அதிட்டானுதிகள் கூறுதல் பொருந்தாதென் ஆம் அச்செச்சிலைமை தேற்றவே, முன்பு கயிலையில் ஸ்ரீகண்டருத்திர சிவ ரூபியாய் முன்கூவத்தருளிய அவனே இப்பொழுது நரூப குருவுமாகிக் குருந்தடியில் வீற்றிருந்தருளும் அம்மகிழைகண்டவுடன்... கூட்பு செங்கை என்க. சம்சுகம்.

பலவகைபர் சீவர்தே யத்தொகையு மவ்வகைப்
 படவினாங் காங்கு ணர்ச்சிப்
 பாடைபல வாய்வகுத் தருண்முதல்வ னரியம்
 பைந்தமிழி ரண்டின் மேன்மை
 நிலவகிரு முனிவர்முனி லக்கணவ ரம்புற
 நிகழ்த்தியுங் தன்னை யொத்து
 நிறைதேற்று முனிவன்முனு ணர்த்தினிய தமிழாசை
 கீடலா லதுதன் னெத்தே
 லிலகுகீ கான்சொல்கா டினிபார்த்த மறைதெளித்
 திம்பருபு வருள்க வென்ற
 எண்வாய்க்கு மாபெருங் துறையிலமர் குவனடி
 யினைபருக் கித்த கையால்

உச மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்

சலசநிறை புனல்வாத தலனில்வரு கனவேத

சப்பாணி கொட்டி யருளே

சந்தமறை முந்துபொரு ஞஞ்சுதமிழ் தந்தபர

சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(க)

சீவர் பலவகையர். தேசமும் பலவகையாதலால் தேசபாணத்தினும் பலவாய் வகுத்தமுதல்வன், அப்பாணத்தினுள் ஆரியமும் தமிழும் மற்றை இலக்கணவரம்பில்லாத பாணத்தினைக்காட்டிலும் மேலாய் இலக்கணவரம் புற்று விளங்கும்படி. அதனை இருமுனிவர்க்குணர்த்தி ஒத்தங்கிலைசெய்தும், அம்முதல்வன், தன்னை ஒத்துநிறையாலுக் தேற்றிய அகஸ்தியமுனிவர்க்குணர்த்திய தமிழிலாசை அதிகரித்தலால் தன்னை ஒத்துவிவங்கும் நீ, தான்பாடிய அர்த்தகாடின்னிய ஆரியவேதத்தை, வடித்தெடுத்து இனிய தமிழ்வேதமாக உலகெலாமுய்யும்படி அருளுக என்ற எண்ணாம் வரய்க்கும் படி, உன்முகமாகத் திருவாசகச்சிரிய வேதங்கேட்டின்புறற்கே பெருங் துறையில் வந்தமர்ந்த அக்குராவன் என்க.

வேறு.

வந்துவ ணங்குமெ யன்பர்க ஸின்புற மாண்குர வன்புழி

வெளைதலு மவர்பிற பற்றற வக்குரு மலரடி பற்றலுமே [ந்

அந்தண்ம றைத்தெளி வாகம நெறிமுறை யாமென ஹலகோர்வா

அருண்முக மலராமெ யன்பினன் வருகெனு மாரரு ளாசிரியன்

முந்துப ணிந்தெழு சின்றிரு கெற்றியின் முதிரொளி நீறணிகால்

முன்பவ னம்புய மலரடி பற்றிய முளரிம வர்க்கரனால்

குந்தஙி முற்பரன் முந்தருள் பெற்றவ கொட்டுக சப்பாணி

கோதறு வாதபு ரேசுர தேசிக கொட்டுக சப்பாணி.

(எ)

மாண்குரவன், தன்னைவணங்கும் மெய்யன்பர் இன்புறம்படி விபூ தியை அவர்கெற்றியில் பூசதலும், அவர்கள் அப்போது தமக்கு மற்றைய பற்றெற்றலாம் ஓழியும்படி அக்குராவன் பாதத்தைப்பிபிடித்துக்கொண்டு குனிந்து நிற்றலும் கைவமார்க்க சாம்பிரதாயமுறை என்பதை யாவரும் அறியும் படி, உள்னை அன்பனே வருகவென்றழைத்தகுளிய குருந்தங்கிழலாசிரியன் திருமுன்பு விரைந்துவந்து பணிந்தெழுந்த உனதுகெற்றியில் விபூதியணி யும்போது அவ்வாசிரியன் மலரடியைப்பற்றியமுளரிமலர்க்காலால் என்க.

அறிவுகுலங்குண னேயொழு கல்பொறை யன்பரு ஸாதியெலாம் அக்மயினு நவில்கிவ தீக்கைபு றூரெனி லவருயி ரில்லுடல்போல் வறியரெப்புக லாகம மாண்புவ யக்கவின் முடியிலடி [ந்தாம் வைத்துமறைக்குயி ராயொளிர் முத்திசெசப் வாய்மையெழுத்தை நிறையமு துன்செவி வாயினி தூட்டிட ஸீது பருகியொரா நிலையமெ யின்புரு வாய்மூன ரஞ்சவி நிகழ்திரு மென்கரனால் குறிகுண னறிவரு மிறையரு னிறைபர கொட்டுக சப்பாணி கோதிரி வாதபு ராதிப நீதிய கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

திருவரு னிறைகிவ தீக்கைநன் முறையுப தேசமு னுற்றெருருவாச் சிவத்துவ வாய்மையி னின்றெருளிர் நின்மொழி சிவனருள் வாசகமே தெருளவை மணிகளின் வருதவி னின்பெயர் திகழ்மணி வாசகனே தீக்கைநன் னுமமு மாயிள் தென்றது தெரியவ மூத்தின்பே தருபர னிறையரு னினைதொறு யிருவியி தாரைபொ யிந்திடநேர் தாழ்த்துரு கன்பரு ஸாழ்ந்தடி யஞ்சவி தருமென்ம லர்க்கரனால் குருவரு னிறைதா மருவிய குருபர கொட்டுக சப்பாணி கோசமன் வாதபு ரேசநல் வாசக கொட்டுக சப்பாணி. (க)

முற்றருள் பெற்றனை முற்றறி வுற்றனை முழுமுத லாயினாயிம் முறையுண ராக்களு முன்னிப லோர்ந்துய முன்னிய நன்னிலையால் கற்றவர் தம்மையும் வேண்டில னினிமுறை கற்பவு மமையுமெனக் கழறினை யித்தகு மெய்யுண ராமல கம்பிர மம்புகலும் வெற்றுரை தந்துடன் மெவிதவ மாதி விடுத்திக ஈகமுறுவார் வீணாரெ னக்கிரு முறையன வரதமு மேற்கொண்ம லர்க்கரனால் குற்றமொ யித்தருள் பற்றவ விப்பவ கொட்டுக சப்பாணி கூடலின் மாடிறு வாதபு ராதிப கொட்டுக சப்பாணி. (ம)

நி, முழுமுதற்சிவமோய்விளங்கலால், “கற்றுரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையும்.” என்றருளினை. இதனுண்மை நோக்காமல், நாமே பிரமம் ஆகலால் நமக்கு உடலைவருத்தும் தவமுதலியன வேண்டா வென்று வெறுவார்த்தைக்கரி அங்கியமம் நீக்கி இகசகமே யிண்டயனுது அனுபவித்து யரதொருகவலையுமின்றிக் களித்துத்திரிகின்றவர் வீணர்களே என யாவுரும்தெரிந்து சற்குருவையடைந்து மெப்பந்தால் கற்றல் கேட்டல் முகவியன மேற்கொண்டுய்யும்படி, அனவரதமும் திருவாசகத்திருமுறையை வகிக்குத்து விளக்குகின்ற மலர்க்கரனால் என்க.

முத்தப் பருவம்.

பிரமாண நூலெவற் றனுயிக்கு யாவரும்
 பேணுபொது வேத மேன்மை
 பிறக்கிட நமச்சிவா யச்சொன்மு னமைத்தவைகள்,
 பேசமுப சார முதன்மை
 தருமாத வாதிசர் யாரும்ப சக்களே
 தனிமுதல்வ னடிமை யாய்ப்பழ
 சண்புரிந் ததிகார முற்றனரம் முதல்வனே
 சாற்றுபசு பதியா மவன்
 தெருண்மேவி டிகிகைமுடித் தோதுங்தி யேயசிவ.
 னேயெனுஞ் செம்மை தேற்றும்
 கிறப்பதென ரேற்றவா கமமாகி னின்றுதித்
 திக்குமவ னடிவாழ் கெனத்
 திருசிலவு சுருதியா கமவியல்வி எக்கியருள்
 செய்யவாய் முத்த மருளே
 சீர்பெருகு திருவாத ஓர்மருவு குருநாத
 திருவாயின் முத்த மருளே. (க)

* அகவகள்—அவ்வேதங்கள். † சிகை—அதர்வசிகை. ० “ஆகம மாகிளின் ரண்ணிப் பான்றுள் வாழ்க”. அண்ணித்தல்—தித்தித்தல்,

சீவர்பக் குவவினைக ஞக்கிசையு மாறுசட.
 சீவபர மான்ம பரமாய்ச
 செப்புநெறி மேற்கொள்வ* ரொனையகீழ் னின்றுமேற்
 செல்படிக ளாம வைமேல்
 ஒவில்பர மான்மபர சைவசித் தாந்தமே
 போதுவே தாந்த முடிமேல்
 ஒளிருமதை யஹுகவொட் டாமலிக சுகலுட்டி
 யிருகண்விளை விப்ப தங்தோ
 பாவலோ காயதமு மதையொக்கு முன்னின்று
 பரவிநாம் பிரம மென்றே
 பகருமா யாவாத மதமுமா கும்மனைய
 படர்நெறிக டங்கு முன்மா

தேவனெறி யுறையிலி வகுவதொடர வைத்துரைசெப்
கிருவாயின் முத்த மருளே
தேவர்தொழும் வாதலூர் மேவிபருள் போதனே
செப்பவாய் முத்த மருளே. (—)

சடபரமாய்ச் செப்புதெறி—சடமானிப கர்மமுதவியவைகளையே பிரம
மென்று கூறுகொறியும், (அசாத்மனிலையும்) சீவபராமாய்ச் செப்புதெறி—சீவா
ன்மாவே பிரமமென்றுக்கூறுகொறியும், (சீவத்மனிலையும்) பரமான்மபரமாய்ச்
செப்புதெறி—பரமான்மாவே பிரமமென்றுக்கூறுகொறியும், (பரமாத்மனிலை
யும்) ஆகிய இம்மூலவகையில் ஒவ்வொன்றைச் சீவர்கள் அவரவர் பக்குவ
வினைக்கிசையை மேற்கொள்வார். எல்லா மதமும் இம்முன்றுள் ஆடங்கும்.
எனிய—(பரமான்மனிலை ஒழிந்த) மற்றவைகள். கீழ்கிணறு மேற்கொல்லும்
படிவரிசைகளாம். இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாய் ஏவாலும் அசைக்கப்ப
டாது நீக்கமின்றி நிற்கின்ற பரமாத்மனிலையாகிய சைவசித்தாங்கத்மே வேதா
ந்தத்தெளிவார் அம்முடிமேல் விளக்குகின்றது. அதனை அணுகவொட்ட
டாது தம்வசமாக இழுப்பன பலவாயினும், அவற்றுள் மிகக்கொடிய மத
மிரண்டு. அதை, இடபோகசுகழுடித் துண்பமே வினைக்கின்ற லோகா
யதமும், அதற்கு முன்னின்று எங்கும் பரம்பி நாம் பிரமமென்றுக்கும்
மாயாவாதமுமாகும். அத்துண்பெறநிகளுட்பட்டு மாயாமல் மேற்கொள்று
முதன்மையான மாதேவகைவெறியற்று உலகெலாமுயியும்படி நீபாடியரு
ளிய திருவாசகம் நான்காம் திருவகவலில் அங்கியகெறிகளூக்குறி வருமுடி
வில் மாயாவாதமும் லோகாயதமும் தம்முள் ஒத்தனவே என்னுங் கருத்தால், “மின்டிய மாயா வாத மென்னுஞ், சண்ட மாருதஞ் சுபித்தமித்
தாஅர்த், துலோகா யதமெனு மொண்டிறற் பாம்பின்,” என்று அவ்விரண்
டையும், முன்பு மற்றைகெறிகளைத் தனித்தனி முடித்துக்கூறியதுபோல்
ஈருமல் தொடரவைத்து முடித்து, அவற்றுள் மாயாவாதத்தைச், சண்ட
மாருதம் என்றமையால், அது, நன்னை அணுகாது தூரின்ஜூரிடத்துஞ்
சென்று மோதி இழுத்து அவிழ்த்தி மீளவிடாத கொடுமையதென்பதும்,
லோகாயதத்தை, பாம்பென்றமையால், அது நீளவைத்து அலைக்காமல்
உடனேகொல்லும் கொடுமையதே என்பதும், இவ்வியல்பினால் இவ்விரண்
டன்னும் மாயாவாதமே பெருவ்கொடுமையதென்பதும் விளங்க உரைத்தரு
ளிய திருவாய் என்க, நாம் பிரமம் என்பவர்கள், நாங்கள் மாயாவாதிகளென்
லேம் வேதாக்திகளே என்பர். சாம்பிரயம் என்பவரே மாயாவாதிகளென்
பக்க ஸ்ரீநீடராஜப்பெருமான், தன்னிறும் மேலாகப்புகழித்து சீட்டுக்கவி
பாடிப் பெற்றுன்சாம்பானுக்கு முத்திகொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளப்
பெற்ற உமாபதிசிவம், “(நானே) அகமே பிரமமாயின னெனவறிக்து...
மாயாவாதி வகுத்துரைத்தானே” என்று விளக்குதலாற் காண்க.

வேதமுயர் வாகமமி ழிந்ததென் பாரதனை.

வீட்டியெதிர் மறையு ரைப்பர்

வீணாரிவ ரூப்வில்ஸி ரண்டுமை ஸன்றருப்பிய

மேன்மைமுத நூலே யெனும்

போதமுற டேவாமசி வாயமுதன் மந்திரம்

புகன்றுவே தங்க வின்சீர்

போற்றிநா னேபோத வஞ்செச்பத னுதலாற்

பொவிசிவா யநம வென்னுஞ்

சீதமங் திரமோது முறைநிற்கு முறையிற்

செபீத்துப்பி பெற்றே னெனச்

சிவாகமத் தியல்பினெனிர் மாசற்ற தனியாய்மை

தெளிமாண்பு சின்றி ஸங்கச்

சேதனர்கள் காதன்மிகு மேரதமுற வோதிபகுள்

செய்யவாய் முத்த மருளே.

செகமோது திருவாத நகர்மேவி வருபோத

திருவாயின் முத்த மருளே.

(ஏ)

எதிர்மறை-சிவாகமமுயர்க்கது வேதமிழிக்கதென்பதாம். இவர் உய்வி ஸர்—சிவத்துரோகிகள். வேதசிவாகமமிரண்டும் அநாதிமலமுத்த பரமபதி தங்கநால்களே என்பது யாவர்க்கும் போதமுறும்படி “நமச்சிவாயவாழ்க” என்று வேதமத்தியலுமிராய் விளங்கும் முதன்மந்திரம்புகன்று வேதச்சீர் போற்றியும், “நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்” என்று சிவாகமத்தியல்பு...இலக்க ஒதியும் அருளிய செய்யவாய் எனக.

அளிப்பளிப் பாதிகிலை பெரிதெனவி மூந்துதவ

மாற்றயன்மு குந்தன் முதலோர்

அருளினு லந்தந்த நாட்புதிது புதிதா

யடுத்தசீ ரவர்க ஸீற்றில்

வினிப்புறுதல் போலாத நாதிமுறை யாம்பழைமை

மேன்மையியல் பாக வென்றும்

விரிதிறஜு ணர்த்தியருள் சிவபுரா ணம்பரமன்

விரியருட் கீர்த்தி முறைமை

ஒளிப்பரன தூலகுக் குமமேன்மை யினைவியங்

தோதமண் டப்ப குதியே

உலகவுற் பவமிவற் றலகில்கிவ பரவாய்மை

யொளிர்சைவ சித்தாங் தமே

தெளிப்புறவி எக்கியல கிற்கினிது ணர்த்தியருள்
செய்யவாய் முத்த மருளே
திருமென்மை தருவாத புரிவாழ வருபோத
திருவாயின் முத்த மருளே.

(ந)

அளிப்பு அளிப்பு பகடத்தல் காத்தல். பிரமபுத்திரரும் வெறுத்துத் தள்ளிய இக்கொழில்களைப்பெரிதென ஆசைப்பட்டுத்தவஞ்செய்த மாலய அதியர் சிவனருளால் அந்தந்தாளில் புதிதுபுதிதாகப்பெற்ற சீர்போலாது (சிவனது அாதிமுறைமையான பழமை) இயல்பாகவே என்றும் ஒளிர் கிண்ற மேன்மையானது எங்கும் விரியுந்திற்கூத விளக்கியருளும் சிவபுராணமும் சிவனது விரிந்த திருவருளின் சீர்த்தி முறையை விளக்கும் சீர்த்தித் திருவகவலும், சிவனது தூலகுக்கும் மேன்மையை விளக்கும் (அண்டப்பகுதி) என்னும் திருவகவலும், உலக உற்பத்தியும் அங்குள்ள மதங்களும் அவற்றைக்கடந்துசலியாது தத்துவாதீதசத்தாத்துவித மேனி ஶல்செல்வார்க்கருளுமாகிய முறைமைகளை விளக்கும் (போற்றித்திருவகவலும்) ஆகிய இவற்றில் சித்தாந்தமே தெளியவிளக்கியருளிய செய்யவாய் என்க.

தவமேசெய் திலன்மலர்க் ஸிட்டுமுட் டாதுஸைத்

தாழ்ந்திலே னன்பெ னக்குன்

தண்கழுவி ஞெழிவறஙி ரந்தரம் பற்றிவாழ்

தரவருள்க வென்ப வாதி

திவள்வாச கந்தந்த தெம்மவர்க் ஸிம்முறைமை

திருவருண்முன் வேண்டி யுய்வான்

செப்பினையெய னப்பற்றி னிற்பவே யஜையவருள்

செயுகினசொ ரூப மோர்வான்

நவதேவ ராயமா லயன்வாழ்வு குடிகெட்டு

நாமோர்பொரு ளாயுங் கொளோம்

நாடில்யா மார்க்குமோர் குடியலோம் யாதுமஞ்

சோமென நவின்று நீயச்

சிவனேயென் வாய்மைநிலை னனிதேற வேயருள்செய்

செய்யவாய் முத்த மருளே

திதொழினன் மேதையருள் வாதபுரி நாதபர

திருவாயின் முத்த மருளே.

(ஏ)

வாத்புரிசாதனே, சீபாடியருளியதிருவாசகத்தில், “தவமே புரிச்தில்லை நன்மல ரிட்டுமுட்டாதிறைஞ்சே, னவமே பிறக்க வருவின யேலுங்கை கன்பருள்ளாஞ், சிலமே பெறந்திரு வெய்திற்றி லேனின் றிருவட்காம், பவமே யருஞ்சுகண் டாயடி யேற்கெம் பரம்பரனே,,, என்பதுமுதலாக இவ்வாறு விளங்கும் வாசகங்கள்தங்களுளியது, எம்மவர்கள் இக்கழுறையாகவே பரமவினாடம் விண்ணப்பித்து அவனருளைவேண்டி உய்தற்காகச் செப்பியருளினை என்றிருக்கப்பற்றிகிற்றாக அருளிபனவேபன்றி நீஏவுவருளைப் பெருத கீழ்க்கீலப்பிலிருங்கு பாடியனவன்று. அதுவே உண்மை என்று தெளிதற்காகவே, அனை அருள்செயும் நன்—அவ்வாசகங்கள் அருளிப் பூனது சொருபாளிலை யாவரும் அறியும்படி, புதிதுபுதிதாய்ப் பிறந்துவரும் மாலயன் முதலியர் வாழ்வு...கொள்ளோம் “கொள்ளேன் புரந்தரன் மால ஆன் வாழ்வு...உள்ளேன் பிறதெய்வம்...” “யாமார்க்குங் குடியல்லோம் ஆதுமஞ்சோம் மேவினேஞ்” என்பனவாது தில்லிய வாசகங்கள் கூறியருளிக் கிசிவனை என்னும் உண்மை விளக்கியருளிப் செப்பவாய் என்க.

முத்தியிலு முப்பொருளு முண்டென்று பிற்துற்று

மொழியுஞ்சை வாவென் துதன்
மூடம்வெளி யுறுமாறு கழறுமே கர்ன்மகிலை

முழுமயலன் முனர டங்கச்
சுத்தபோ கந்துப்பெப் துயிரதனை யருஞ்சுமுத

தூயசிவ மேம ஸந்தன்

தொழிலற்று வலிகுன்றி நின்றுபக ரித்தனைய
துய்த்தல்வினை விக்கு மென்றும்

மெய்த்தகைய சைவசித் தாந்தவிய நேற்றவே

வீறுதத் துவங்க ளௌல்லாம்
விட்டெழுந் தருள்பற்றி மேற்சென்ற தீதகிலை

மேவுகடை முறையி லெனையுஞ்

சித்தனுப வந்தநி ருப்பதாக் கிணெனென்ற

திருவாயின் முத்த மருளே

தேவேச ரகுள்வாத ஓர்மேவு குருநாத

திருவாயின் முத்த மருளே.

(க)

“முத்தியிலு முப்பொருளு முண்டென் றுரைப்பதெனன், பித்தமுறஞ்சைவா நீபேசே” என்று ஏகான்மவாதி ஒருவன் கூறினன். அவனை முகலியர் உண்மைகள்டு காம்க்கறுவது தவறென்றடங்கும்படி, “முத்தியிலு மூன்று முதலு மொழியக்கேள், சுத்தவனு போகந்தைத் துய்த்த

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

உக.

லணு—மெத்தவே, இன்பங் கொடுத்தவிறை யித்தைவினா வித்தன்மலம் ஆன்புடனே கண்டுகொளப் பா.” பரமுத்தியிலும் சிவபோகத்தை அனுபவிப்பது உயிர். அப்பேரின்பத்தைக் கொடுப்பது சிவம். அதனைத் தன் செயலற்று வலிகெட்டு நின்று விளைவிப்பது மலம் என்ற கூறுஞ்சைவசித் தாங்தத்தினுண்மை தேற்றவே மூன்றாவது திருவகவலில், “கடைமுறை என்னையு மிருப்ப தாக்கினான்.” எல்லாங்கடந்து அருள்பற்றிச்சென்று பரமுத்திமேவும்முடிவில் என்னையும் ஞானஞ்சைவாந்தங்கு அதனைஇடையருது அனுபவித்துக்கொண்டே எப்போதுமிருக்கும்படிசெய்தனன் என்றருளிய திருவாய் என்க. என்னையும் என்ற உம்மை சிவத்தையும் மலத்தையுங் தழுவிசின்று பரமுத்தியிலும் முப்பொருளுண்மை விளக்கியது.

முத்தினிலை பேசுபெத்த நிலையினுமு யிர்க்கருளு

முழுமுதன்மை நின்பா லதே

மும்மலம் பொறிசூத கரணவிட யாதிமுப

பானது மேலு மறுபான்

நத்துமயின மகவுறவு முதலாய பலற்பலவு

நலமுறவி டாத டுக்கும்

நவில்வேட மார்ந்துபொருள் கொண்டுகா ரியர்த்தோயு

நயவஞ்சர் குழ்வ ரின்கெகம்

அத்தநீ வலிதுவங் திண்ணனருள்செ யாதொழியி

நடிபேசின யஞ்ச லெங்பார்

ஆர்கொலோ முன்னிங்கு வந்தெனைப் பொருளாக

வாள்கொண்ட ஸித்த பொன்னே

பத்தர்க்குழு ஏற்றுமய லற்றுவாழ் வருள்கென்ற

பவளவாய் முத்த மருளோ

பாதிசு ஞாய்யருள் வாதபுரி நீட்திப

பவளவாய் முத்த மருளே.

(எ)

சீவர்க்கு, முத்தினிலையில் மாத்திரமா? பெத்தானிலையிலும் அருஞ்சின்ற முழுமுதன்மை உள்ளிடத்ததே. ஆதலால் நீயே வலிதுவங்தருளவேண் டும். மலங்கள்மலகாரியத்துவங்கள் மனைமகவாதிகளாகிய பலற்பலவிரோதிகள் நலமுறவிடாதனவாய்த். தடுத்துநிற்கின்றன. அம்மட்டோ-காசாய முதலிய சிவவேடம் ஹளிக்காட்டி உலகரைவஞ்சித்துப் பொருள்கவர்க்கு, முப்போதுமுன்டு களித்துக் காதல்யிருந்து மாதரைப்புணர்க்கு மகிழுநயி வஞ்சர்க்குழ்ந்துதிரிகின்றனர். ஒருவாறுகுடும்பவாஞ்சைக்கினர் இச்சங்கியா சிகளை அடுத்துயோமன்றுவரினும் அவர்பொருளைக்கவர்தற்குரியன்வே

போதித்து முடிவில் அவரும் அப்பாழ்ச்சுழியில் விழுதற்குங் தாங்களே காரணராவர். இவ்வாறு எவ்வழியினு முய்வில்லாத பாழ்ச்காடுபோலுமிப் பிரபஞ்சத்தில், எம் அத்தனே நீ வலிதுவந்து அருளாதொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார் யாருளர். (உள்ளபடி பற்றற்ற பெரியர் மீக அரியரென்பதுகருத்து). அதனுற்றுன் இங்கு—இப்பிரபஞ்சத்தில் முன்பு நீயே வலிதுவந்து என்னை ஒருபொருளாக ஆட்கொண்டருளினை. உன் இனப்பிரித்து வருங்தாது அடியர்க்குட்டஞ்சார்ந்து மயலற்று வாழ்தலையுறும் படி பற்றுமுற்றும் அற்றுத்தெளித்த அடியார்க்குட்டமிதுவென்று காட்டி யருள் என்றவாய் என்க. மேற்கூறிய கயவஞ்சகசங்கியாசிகளை உண்மைப்பெரியரென்று உலகாடுத்துக் கெட்டொழியாது உண்மைகளை நன்குதொரி நேதே அடுத்துள்ளபடிவழிபட்டில்கலாமுய்கவெனத் திருவாங்கொண்டே தெருளார் கூட்டங்காட்டியருள்க் என்றருளினர். இத்திருவாசகம் “அருளா தொழிந்தா லடியேனை யஞ்சே லென்பா ராரிங்கு (இங்குப்) பொருளா வெண்ணெப்புகுங்தாண்டபொன்னே பொன்னம் பலக்கூத்தா மருளார் மனத்தோ இனைப்பிரித்து வருங்து வேணை வாவென்றுன் நெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற் செத்தே போனுற் சிரியாரோ.” என்பதாம்.

வேறு.

அத்துவி தச்சொலி னத்தம தொன்றென வறைகுவர் பிரகார மரகவு ரைத்துவி னேகமெ னத்தெளி வாகவு ரைத்தன்முறை இத்திற னல்லது முத்தம ஊல்களி லக்கண விதிவழுவா திருப்பொருள் பிரிவற வுறுகிலை யத்துவி தப்பொரு எனஆமத்தினை மெய்த்தரு மத்துவி தத்தினி லக்கண மிஸிர்புணர் தற்பதிகம் வேற்று நிலையுணர் மொழிபல மேலும்வி எம்பிய திருவாயால் முத்தர்ம னத்தொளிர் வித்தகமெய்த்துகீர முத்தம ஸித்தருளே முதகு வாதபு ரேசத யாங்கி முத்தம ஸித்தருளே. (அ)

அத்துவிதம்என்னும் சொற்கு ஒன்றென்பதே பொருளென்பர் மாயா வாதிகள். அதுவும் நோன் பொருளன்று. பிரகாரமாகவரைப்பதாம். அதாவது, அத்துவிதம்என்பதில் துவிதம்—இரண்டு. அ—இல்லை என்றும் இனி இரண்டில்லை என்பதன் பொருள் ஒன்றேயாமென்றும் இவ்வாறு சுற்றிவந்து கூறுகின்றனர். துவிதம் என்பது இரண்டெண்ணும் எண்ணிக் கையை யுணர்த்துவதே. எண்ணுச்சொல்லுக்கு முன்வரும் அகரம், இல்லை எண்ணும் பொருள்தராது. அனேகம் என்பதை ஏகமில்லை என்று ஒரு வரும் கூருது ஏகம் அல்லாத பற்பல என்றே கொள்ளுதல்போல அத்துவி தம் என்பதிலுள்ள அகரமும் அல்ல எண்ணும் பொருளையேதரும். இதுவே

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

கடவு

இலக்கணவிதி. அன்றியும் சுற்றிவங்குரைப்பதிலும் நேர்பொருள் கூறு கலே தெளிவான முறையாகும். பொருள் ஒன்றுதான் உள்ளதாலே சுருதி அதனைத்தெளிவாக ஏகம் என்று நேரே கூறும். ஏகமென்றும் கூறு கின்றதே எனில்? அது, பதிப்பொருள் ஒன்றேயாம் இரண்டல்லவென்பதுணர்த்தக்கநியதன்றிப், பதியைத் தவிரப் பசுபாசங்களிலை என்றுணர்த்தக் கூறியதன்று. இக்கருத்துப்பற்றியே ஏகம் என்று கூறிய சுருதி அச் சொல்லையே எங்குங்கூறி ஒழியாமல் அத்துவிதமென்று வேறுசொல்லுவது கூறுகின்றது. அத்துவிதம் என்பது ஏகம் என்பதன் பரியாய நாமமான்று. ஆதலால் அதன்கருத்தும் ஒன்றே என்பதற்கு வேறுயிருக்கலாமென்று உருகிக்கலாம். அவ்வாறுஉள்கிக்குமிடத்து, அத்துவிதம் என்பதில், துவிதம்-இரண்டு. அ-அல்ல. என்னும் இலக்கணவழுவில்லாத மெய்ப்பொருள்களே.பசு, பாசப்பிணிப்புடையது. பதியும் பசவும் வேறுவேறுகப் பிரிந்துங்களாமல், பதிவியாபகத்துன்னே பச வியாப்பியமாய்டங்கினிற்பதாம். அப் பதியும் பச வும்பொருளால் இரண்டாயினும்பிரிவின்மையால் இரண்டல்லாது எப்போதும் விரவிசிற்றிலை உருகித்துணர்த்துகொள்ளுத்தற்கே, சுருதி இரண்டன் மைப் பொருளே தரும் அத்துவிதம் என்றங் கூறியதாம். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் நுணுக்கோக்கி இதனுண்மையுனராமல், ஏகம் என்பதற்குரைத்தல்போல அத்துவிதம் என்பதற்கும் ஒன்றே பொருளென்று இலக்கண வழுவறக்கூறி, அதில்வருங் கேள்விகளுக்குப் பொருத்தமான சமாதானங்குறமாட்டாமல், (சேதம் கோபேன்பூரயேத்) மிச்சத்தைக் கோபத்தால் பூர்த்திசெய்கின்றனர். வேதாகமாதி உத்தம துல்களெல்லாம் மேற்கூறியபடி பதியும் பசவுமாகிய இருபொருள்கள் பிரிவின்றி விரவிசிற்குசிலையே அத்துவிதப்பொருளென்று இலக்கணவழுவுருது கூறுகின்றன. இதனை என்கு தெளியவே, அத்துவிதத்தினிலக்கணம் விளங்குகின்ற புணர்ச்சிப்பத்து என்னும் பதிகமுழுதும் கூறியருளி அதன்மேலும், பிரிவற்று சிற்கும் அத்துவிதங்கிலையுணரும் வாக்கியங்கள் பலவிளம்பியருளிய திருவாய் என்க, அவ்வாக்கியங்கள். “மலர்கொடாளினை, வேறி லாப்பதப் பரிசுபெற்றுகின் மெய்ம்மையான்பார்” “ஒன்றுநீயல்லையன்றியொன் நில்லை யாருள்ளை யறியகிற் பாரோ.” என்பன வாதிகளாம். “வேறிலாப்பதப்பரிசு”—என்றது, பிரிவில்லாத அத்துவிதங்கிலை என்பதாம். “ஒன்றும் ஒல்லை”—என்றது, சீ சேதனு சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய எல்லாப்பொருளிலும்கலந்து பிரிவின்றிசிற்கினும், அப்பொருள்களின் தோற்று ஒடுக்கம் புத்திமுத்தி லாபம் நஷ்டம் (கூடுதல் குறைதல்) முதலிய ஒன்றும் உன்னைப்பற்றருது சிற்றலால் அப்பொருள்களில் ஒன்றும் நீயல்லாதிருக்கின்றும் என்பதாம். “அன்றி ஒன்றில்லை”—என்றது, அப்பொருள்கள்

லாம் உனது சர்வ வியாபகத்துள்ளடங்கி நிற்றலால் அவைகளில் ஒன்றும் உண்ணெயன்றி வேறும்ப் பிரிக்கிருக்கவில்லை என்பதாம். இவ்வாக்கியங்கள், பிரமம் ஒன்றுதான் உள்ளது. மற்றெல்லாம் பொய்யென்று கூறி, அம்மட்டுமலும் ஓழியாது அதனை விலைபெறுத்தற்கு, அத்துவிதத்திலுங் தலையிட்டு அதற்கும் ஒன்றென்று பொருள்கூறும் மயக்க உணர்வினர்க்குச் சிறுது மிடந்தாமல், பிரமம் ஒன்று மாத்திரமன்று அதன் வியாபகத்துள்ளடங்கி சிற்கும் சேதனப் பொருளாகிய பசுக்கரும் அவற்றைப் பினிக்கும் அசே கணமாகிய பாசமும் எப்போதுமுள்ள பொருள்களே என்பதையும், பிரமம் பாசப்பினீப்புள்ள பசுக்களைப் பிரியாது கலக்கு இரண்டல்லாமல் சிற்றலை விளக்குவதே அத்துவிதமென்றும் சொல்லின் பொருளென்பதையும் தெளிப் விளக்குவதல்காண்க. இன்னுமிதனுண்மையை மேலும் பல பிரமாணங்காட்டி விளக்கப்படுகின் விரியுமாதலாவிம்மட்டிலமைக.

வேதமு தற்கலை மாவழு டித்துரை மேனம சேடியெனும் மெய்ம்மையை யுலகினர் தம்மினு மேலவர் மேவுற வஞ்சவிசையீ போதினிய வஞ்சவி தின்பொருள் கொண்டருள் புரிபு வென்றேதுப் புரிவெரடு மவர்களு மஞ்சவி யவரைதிர் புரிதல்வி எக்கிமெத் திதறு நமமுழு துங்காரு முழுமுதல் சிவபர னேபிறர் முன் திருக்கை குவிப்பில னென்ப துணர்த்திடு சேர்ந்தறி யாக்கையளைன் முதகு வாசக மோதருள் வாயினின் முத்தம வித்தருளே மோதநி கீத்திரு வாதபு ரிக்கிறை முத்தம ஸித்தருளே. (க)

சிவனை, வேதம் சமசேவி என்று கூறும். அதன் பொருள் உலகில் ஒருவர் மற்றெல்லாவரைக் கும்பிடுதலும், பிறதெய்வங்களைக் கும்பிடுதலும், தன்னைநேரே கும்பிடுதலுமாகிய எல்லா சமஸ்காரங்களுந்தன்னிடமேவந்து சேர்ந்தானாக்கு மேலொருபொருளின்மையால் தன்னிடத்திலேயே சேவி த்து (மிஞ்சி) சிற்ப, அவை எல்லாவற்றையும் ஏற்று அருளும் தனிமுதல்வன் என்பதாம். பிறரிடஞ்சேசரும் சமஸ்காரமெல்லாம் அவரிடத்து முடிவருமல் அவர்க்கெல்லாம் மேலான சிவனிடஞ்சேர்ந்துஅதற்குமேற்செல்லுமிட மின்றிஅவனி-த்திலேயே முடிவாய்கிற்றலால் வேதாதிகலை யாவும் முடித்துரைக்கும் மேலான நம என்றாம். இத்து நமஸ்காரம் எப்போதும் சிவனுடைய சொத்தேயாம். இதனை மற்றெத்தேவராயினுங் தம்முடைய தென்று கருதினாலும் அது திருட்டுக் குற்றமாய்த் தண்டனைக்கே ஏதுவாகும். இவ்வண்மைதெரிக்கே அத்தேவர்முனிவர் முதலியாவரும் தம்மைப் பிறர் கும்பிடும்போது சிவனைக் கும்பிட்டு அங்கமஸ்காரங்களை அப்போதே

அவனிடஞ்சேர்த்து விடுகின்றனர். அவையெல்லாம் அவனிடஞ்சேவித்து நிற்றலாற்றுன் நமசேவி என்று வேதம் கூறியது. இவ்வண்மையை, உலகினர் தமிழ்மேலானவரை மேவும்படி அஞ்சவி செய்யும்போது, புரிபுவாகிய சிவனே இவ்வஞ்சவி உனது பொருளாதலாவிதளை ஏற்றருள்க என்றேதி விருப்பத்துடன் அம் மேல் வரும் எதிரங்சவிசெய்யும் உலகியல்பும் விளக்கும். தன்னைக் கும்பிட்டவர்க்கு எதிரே தானுங் கும்பிடாதவன் மௌலிகையுமே தன் சொத்தாக்கொண்டருளும் முழுமுதலாகிய சிவபரன் ஒருவனேயாம். இதனை நன்குணர்த்துகின்ற, “ செய்யானை வென்னீரனிக்தானைச் சேர்ந்தறியாக, கையானை” என்னும் திருவாசகம் ஒதியருளிய திருவாய் என்க. “யாதொரு பொருளை யாவரிறைஞ்சினு மதுபோய் முக்கண், ஆதியை யடையும்.....எல்லா நதிகளும் கடல் சென் ரெ ன்ன” என்று கந்தபூராணர் செவ்வே விளக்குகின்றது,

நயனமிடந்திடு செயனிக ராயினு நாமுய வருதின்னர்
நாதன ருட்கண லம்பெற மேலுமோர் நயனமு மினிதருள்வார்
அபர்புரி பகையற வாழ்வற வாழிமு னருள்கென வேண்டியொரே
அலர்விழி தந்தன னரியிவ ருயர்விழி வனுமலை யெனினுமூரு
மயர்மல பெத்தரின் முதலடி யவனரி மலமலை ரணையரெனும்
வாய்மைவி ளக்கிடு சக்கர மாற்கருள் வாசக மாதிகளால்
முயன்மதி சூடியை மொழிதிரு வாயினின் முத்தம ஸித்தருளே
முதுணர் வோர்தொழு வாதபு ரேசர முத்தம ஸித்தருளே. (ஐ)

நாமெல்லாமுய்யும்படி வந்தருளிய கண்ணப்பரும் விஷ்ணுவும் கண்
னைத்தோண்டிய செய்கை ஒத்ததேயானாலும், கண்ணப்பர் நாதனுடைய
கண் நலம் பெறவே செய்தனர். தனக்கு ஒரு பிரதிப்பிரயோஜனம் வேண்
டிலர் மற்றைக் கண்ணும் கொடுக்கத் தொடாங்கினர். விஷ்ணு, தனக்குத்
துண்பஞ் செய்கின்ற பகைவரை வென்று தான் வாழுதற்கே சக்கராயுதம்
வேண்டி ஒருகண் மாத்திரம் கொடுத்தனர். அக்கண்ணால் சிவனுக்கு வந்த
நலம் யாதொன்றுவில்லை. இவ்விருவர் கருத்தையும் நோக்கும்போது கண்
ணப்பரது மேன்மையும் அரியினது கீழ்மையும் மலையும் அணுவும் போலு
மென்றாலும் பொருந்தாது. ஆயினும் கண்கொடுத்த திட்டபுக்கியினால் மயக்க
குத்துக்கொடுத்த சுதாமலை இயன்றமட்டிலன்பு செய்கின்ற அடியார்க
ளில் அரி முகலடியவேன என்பதும், கண்ணப்பர் மலமுத்தர்களாய் திரு
வடியடைந்து பேரின்புறுதிகின்ற அடியார்களில் முதலடியவ ரெங்பதும்
விளக்குகின்ற “ சக்கரமாற்கருளியவாறு ” “ கண்ணப்பனெனுப்பதோரன்
பின்டை ” “ பெருட்பற்றிச்செய்கின்ற ” என்னுக் திருவாசங்களால் மதி
குடியை மொழிகின்ற திருவாய் என்க.

வருகைப் பருவம்.

சிவதீக்கை முதறந்து சித்தாந்த முறைதேற்று
 திருநந்தி குரவன் வருக
 செகழுப்ப நானுகி வந்ததனை மேற்கொண்டு
 திகழ்விக்கு முரவன் வருக
 அவமார்க்க மடியவடி யிடலெனக் குருந்தடிம
 னடியிடுஞ் சிரவன் வருக
 அரும்பவம் ருந்துறைபெ ருந்துறைவி ரின்தொளிர
 வண்வாத புரவன் வருக
 பவமாற்றி யெமையாள வருளினுன் முன்சென் று
 பயில்சிதம் பரவன் வருக
 பாவியன் பருள்கவென் றுலகிறைமுன் வேண்டுமா
 பகருமன் பிரவன் வருக
 தவமார்க்கர் சிவம்வாய்க்கும் வகைபோற்ற முடிசிட்டு
 சலசமென் கரவன் வருக
 சாதுர்மறை யந்தசிகை மீதிலகு நங்கிரெபயர்
 சார்தாவன் நேர்வ ருகவே. (க)

தீக்கை முதல்—தீக்கையாகிய முதன்மைப்பொருள். அதனை மேற்கொண்டு—அத்தீக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு. யாவரும் அவசியம் அதுபெற வேண்டுமென்று திகழ்விக்கும். அடியிடல்—தொடங்கல். குருந்தடிமன்—அங்கிருக்கு முதல்வன். அடியிடும்—தன் திருவடியை வைத்தருளிய. பெருச் துறை ஒளிரும்படி அங்கு அணைத் தாதபுரவன். அருளால் வந்தும் எம்மை ஆளுவே அங்கு வசிக்கின்ற சிதம்பரவன். உலகம் இறைவன் முன் அங்கு அருளுக என்று இராந்து வேண்டியுதற்கே அவன் முன் அன்றை இரக்கின்றவன். தீக்கை முறையில் மார்க்கர் முடியில் நீட்டிவைத்தருளுங்காவன். அதர்வ சிகையில் விளங்கும் ஒங்கியாகிய சிவன்பெயர்சார்ந்ததாவன் என்க.

முழுநோயு டற்றநலி யுடலேபு குத்திவினை
 மோதுபவ நாசன் வருக
 முரண்மோக முற்செயல்க ஞநவேவி ளாத்திடர்செய்
 மூலமல மோசன் வருக

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

நட

செழுஞ்சை முற்றடியர் வழுவாது னிற்குளிலே
தேற்றமுப தேசன் வருக
சிவபோக முற்றியல்பி அவமான மற்றிலகு
தீதபிர காசன் வருக
மழுவார்க ரத்தனருள் புரிவாய்மை மிக்கதிரு
வாதபுர வாசன் வருக
மறையோது மப்பெரிய திலைமாந கர்க்கனுறு
மாபெருகு நேசன் வருக
ஒழிபாத ருட்டைகதிகழ் திருவாச கத்தமிழி
அறுசுருதி கோசன் வருக
உயிர்வாழ விப்புவியி னாருப முற்றருளி
ஞெளிரீச னீவ ருகவே. (2)

சருதி கோசம்—வேதபுஸ்தகம். தமிழில் வந்த திருவாசகமாகிய
வேதம் என்க.

*தாதைமுக வற்பனரி னன்குபடி யுயராதி
சைவகுல முதல்வ வருக
சம்புபா தாசிரயர் சிவஞ்சை வதியம்மை
தந்தவப் புதல்வ வருக
வேதசுப சாரசித் தாந்தமே யாங்கனும்
விளக்கியருள் போத வருக
வேறுநெறி மேனிலவு சைவமுற வைத்தபடி
விதமெனும் தீத வருக
நாதனருள் கூர்கயிலை மலைகாவ ஸதிகார
நந்தியெம் பெரும வருக
நாபதியி னேழேழு கோடிபொரு ளாஜீனயி
எவிற்றுகிவ தரும வருக
மாதகைய வாதபுரி மேதினியின் மீதிலக
வருசைவ மணிவ ருகவே
மறையாக மாதிசிவ நிறைநூல்க ளோதுபா
வாய்மையெண் குணிவ ருகவே. (ந)

*தாதை—பிரமன்.

நடு

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சிவனேப ரீம்பொருளென் வாய்மைவே தாந்தங்
திகழ்த்தலுண் ராம லெம்மைச்
சிவனின்மே லென்னுமலர் பாழ்சிரய மாழ்வர்சிகர்
செப்புரு மெம்மை யுந்துன்
புவர்வாரி வீழ்த்துகின் ரூரெமைச் சிவனடிமை
யூறுதொண்டு செய்து வாழும்
உம்பரென் றுன்னுவார்க் கருள்வமல் லவர்களெல்ல
முறுப்பைகவ ரென்ற யன்மா
லவனேது சுருதினிலை யோராது மாரூடு
மவருங்கெ ஸிர்துய் யவே
அவமாய தேவர்பொய்த் தேவுமற் ரோதெய்வ
மாதிதிரு வாச கங்கள்
நவதேவ நிலைபற்றி யவமாத லறவைத்த
நந்திநா யகன்வ ருகவே
நாதமறை யோதைமுறை யேதிகழும் வாதபுர
நாதவர னேவ ருகவே.

(x)

“கம்மையும் பரமென் றுன்னி நாதனிற் சிறப்புச் செய்யும்
வெம்மைகொ ஜெஞ்சுசர் தீரா விழுடிவெங் நிரயம் வீழ்வர்
தம்மையஃ தெடுத்தல் செய்யா சம்மெனப் புகல்சிற் போர்கள்
எம்மையுந் துயர மென்னு மிருங்கடற் படுப்ப ரன்றே.”
“கானுற புவித்தோ லாடைக் கண்ணுதற் கடவுட் கன்ப
ரானவ ரென்று மன்னுற் கழத்தொண்டு புரிந்து வாழும்
வானவ ரென்று மெம்மை வழுத்தினர்க் கருள்வோ மல்லால்
எனையர் தம்மைத் தெவ்வெவன் றெண்ணியே யிருத்து மன்றே.”

இத்திருவிருத்தங்கள் கட்டபுராணம் உபதேசப்படலம். இது பிரமன் கூறி
யது. இதனில் எம்மை என்ற பன்மை விஷ்ணுவையும் உளப்படுத்திக்கூறி
யதாம். இத்திருவிருத்தங்களிற் கண்டபடி, அயனும் மாலவனும் எங்களைச்
சிவனிலும் மேலெண்பவர் மீனா ரகிலாழ்வர். ஒப்பென்பவர், துன்பக்கட
வில் அழித்துகின்றனர். எங்களைச் சிவனடியரன்று துதிப்பவர்க்கே
அருள்வோம். அல்லாதவரைப் பகைவரென்றே நினைப்போமென்று கூறு
கின்ற சுருதிவிலையுமற்று தோக்காது மாரூடுகின்றவர்களும் உண்மைதெளி
ந்து பிறங்கு பிறங்கு புதிதாய் வருகின்ற சிறு தேவர்களின் சமயநிலைப்பற்றி
வீணுகாமல் உய்யும்படி “அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே, அத்தேவர்
தேவரவர்தேவ ரென்றிங்கள், பொய்த்தேவ பேசிப் புலம்புகின்றபூதலத்தே,
மற்றுமோர்தெய்வங்களனையுண்டென்தீர்த்து.” என்பனவாதிய பற்பல
திருவாசகங்களைப்பாடி வைத்தருளிய நாயகன் என்க.

மாணிக்கவரசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஏ.கு.

வழுநிதன் பொருளென்று பற்றலா ஸ்பற்று
 மாண்புணர்வு மெல்ல மெல்ல
 வரின்மாயு மதுவுமொரு முறையில்வா ராபருவ
 மருசிஜ்ரு மாத ஸாலம்
 முழுதுணர்பல் செயல்கண்டு சார்ந்துய்க வென்றெண்ணி
 முரிமா முதல யாவும்
 முடிவகிலை யில்வென்ப நேர்காட்ட வேழுங்பு
 முதல்வனருண் முறைசெய் நீயவ்
 வழிமுதல்வன் முன்வேண்டி யாவணியின் மூலத்தின்
 வருமாக்க ளெனவி தெநு
 வந்தரச செய்யின்பு துண்பின்மகிழ் நவிவரு
 மன்னின்றி றைஞ்சி யிறைமுன்
 தழுவியவை யேன்றுகொள வழுவினிலை வாய்ந்தவை
 சாந்தபர நந்தி வருக
 தருவாத ஓராமல மணிவாச காதிபமெய்
 தருவேத முதல்வ ருகவே.

(டு)

வழுதி, பொருளெல்லாந் தன்னுடையதென்று பற்றியபற்று, மெல்ல
 மெல்ல மெய்யுணர்வு வந்த பின்பு தானீங்கும், அதுவும் ஒரே முறையில்
 வராது. பக்ஞுவழுறைப்படி தான்வரும். ஆதலால் அவன் உன்னால் நிகழும்
 பல அற்புதச்செயல்கண்டு அம்முழுதுணர்தல் சார்ந்துய்க என்று கருதி,
 குதிரை முதலிய எப்பொருளும் அழிவுனவே நிலையில என்பது நேர்காட்டு
 தற்கே, முன் முதல்வனை வேண்டி அவ்வருள் முறைப்படி அப்பொருள்
 முழுதும் திருப்பணியிற்கொலுத்தியாகி, அம் முதல்வனிடம் அரசன்ஜிலைக்கு
 பதில் யாதென்று வினவி அவன் கொன்னபடி ஆவணிமூலத்திற் குதிரை
 வருமென்று ஓலை விடுத்துப்பின்பு மதுரைக்கு வக்கு அரசன் செய்த இன்ப
 துண்பங்களில் விருப்பு வெறுப்பு லேசமுறின்றி அனவரதம் இறைவனையே
 இறைஞ்சி, அவ்விறைவன் முன்பு அரசன் தழுவி அக்குதிரைகளை ஏற்றுக்
 கொள்ளும்படி வழுவில்லாத நீதி நிலைவாய்க்கு செய்த அதிகாந்தரூபபானே
 என்க.

வேறு.

செயல்செய் யாமை வேறுசெயுங் திறன்மூன் ருடைய சுதங்கிரனே
 திகழும் பரம பதியவனே கிவெனன் றதர்வ சிகைழுடி-த்து
 சுயதி யேயத் தனிமொழியா னானிற் துண் மையைநேர் காட்டியுமும்
 நன்மை தரவே வழுதிபொரு னுடு தருமஞ் செய்வித்து

கூடி

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

வியன்மாத் தருதல் செய்யாது வேறு செயலா நரிபரியாய்
விரவிச் சூழப் புரிந்தினிய வேதப் பரிமேல் வரும்பரளைத்
தயவின் வேந்த னேர்காட்டுஞ் சாந்த பரமன் வருகவே.

தனினேர் வாத புரிமணிவா சகனே வருக வருகவே. (க)

செய்தல் செய்யாகை வேறு செய்தல் (கர்த்திருத்துவம் அகர்த்திருத்து
வம் அங்கிதா கார்த்திருத்துவம்) மூன்றுடையன். அதர்வசிகை தியேய சப்தத்
தால் முடித்துக்கூறும் சிவனே என்னுமுன்மையை அப்பரமனே பொருள்
முழுதும் உன்னால் தருமான் செய்வித்தும், மெய்க் குதிரை தருதலைச்
செய்யாது விடுத்தும், நரிபரிதருதலாகிய வேறு செயல் செய்தும் சேரே
நாட்டி வழுதிக்கு நன்மைதாவே வேதப்பரிமேல் வந்த பாளை அவனுக்குத்
தெரிவித்தருளிய சாந்த என்க.

பொருளி ன்சையற் றரசயுமா புரிய வளங்கொ ணினக்குமவன்
புஞ்கண் செயவு னின்சாந்த புநித நலனேர் மதுரேசன்
தருஙின் மதுர மெய்யன்புங் தவழு தாட்டி யன்பமுதுஞ்
சார நகர்ந்து மன்சமந்து தன்பே ராருளின் பெருக்கெனவே
வருவவ கைத்தின்க்கரையும் த்தி மாறு மேற்று முழுங்கிறவின்
மாண்பு தெரித்துள் மகிமையெலாம் வழுதிக் குணர்த்தப் பரவசனைய்
மருவிப் பணிந்தாள் கெனவேண்ட மறுத்தின் பருளு முதல்வருக
மாரு வளங்கூர் வாதபுரி மணிவா சகனே வருகவே. (எ)

அரசன் பலகாற் பணிந்தெந்தா யறியாச் சிறியேன் பிழைபொறுத்துன்
அடித்தொண் டாற்றி யுங்திடவில் வரச வகித்தாள் கெனவேண்டிப்
பரச வதைதழுன் னரும்பற்றிறுப் பான்மை விளங்க மறுத்தினிய [த்
பகர்க்கெதம் மிறைசொற் படிசெயலே பன்பென் கூருதுக்கிப் பெருந்துறையி
குவ னடிதாழ்க் தருள்கிருமேற் கொண்டு புலியு ரான்துக்
கூத்தன் றிருமுன் பேபாந்தளைய குவ னுருவே கண்டின்பம்
மருவிச் சிவபோ கந்தினைத்து வாழு முதலே வருகவே
மறைகண் முழங்கும் வாதழூர் மணிவா சகனே வருகவே, (ஏ)

வேத வேதாந் தம்பலவாய் விரிந்த முறைதேற் றினன்வருக
விமலா கமங்கள் சிவமுக்கலே விளக்கல் புகல்விற் பணன்வருக
போத னிலைய தமிழ்வேத புநித திருவா சகன்வருக
புகல்சித் தாந்த சிவஞான போத சுபதே சிகன்வருக

தூ சரியா தியதவமே யுன்னை யெனும்போ தகன்வருக
உவலை மதஞ்சார்ஸ் திழியாத வுறுதி தருஞா யகன்வருக
மாதொர் பாகன் குஞ்சிதத்தாண் மலர்வாழ் சுகனே வருகவே
மன்னு பெருஞ்சீர் வாதலூர் மணிவா சகனே வருகவே. (க)

கயிலை யரசு வருகவரன் கண்ணே ரமைச்சு வருகக்ஸ
கணந்தாழ் பாத வருககிவ கணஞ்சூழ் நாத வருகபவ
பயமாற் றுரவன் வருகவிருள் பாற்று குரவன் வருகவிரி
பெளத்த மொழித்த பரன்வருக பரவு முறைசார் கரன்வருக
உயழு கந்தீர்த் தவன்வருக வுலவா வருள்சேர்ப் பவன்வருக
உரைவே தாந்தத் தெளிவருக உயர்னா தாந்த வொளிவருக
வயபோ தாந்த வணிவருக வளர்சித் தாந்த மணிவருக
வாத ஓரெண் குணிவருக மணிவா சகனே வருகவே. (ங)

அம்புலிப் பருவம்.

மதிவேணி மன்றவளை யுறுமாறி னென்றியுறழ்
வான்மையுற் றுணி வதுநி
மதிவேணி மன்றவளை யுறுமாறி னென்றியுறழ்
வான்மையுற் றுய்வ ளங்கள்
பதியாத வாதலூர் தலைமேவி வானெறிப்
படரகல் வருவ னிவனின்
பதியாத வாதலூர் தலைமேவி வானெறிப்
படரகல் னிலவின் வருதி
துதியாக விவ்வளவி லேனுநிற் கோர்மகிமை
துன்னுமா நன்பு கூர்த்திச்
சொற்றெடுடரி அறபொருளி னவிவற் குன்னைநேர்
சொன்முகம னேர்ந்து நீயெம்
அதிகருணை தந்தினிப கதியுதவு நந்தியுட
னம்புலீ யாட வாவே
ஆதரமன் வாதபுரி ரேசமணி வாசகலெ
டம்புலீ யாட வாவே. (க)

மதிவேணி—பெரியார் மதிக்கின்ற ஆகாசம். அது சிதாகாசம். மன்ற
வளை உறும் ஆறின்—மன்றுடையானை அடையுமுறைப்படி. இவனும்—

சிறு

மர்ணிக்கவரசகார் பீள்ளைத்தமிழ்.

இம்மணிவாசகனும், ஒன்றி— ஒருமையற்று. உறழ் வான்மை யுரூன்— அவனேஷ்த சிர்மலத்துவத்தைப்பொருங்கினுன். மதி-நோயோ புத்திமான். வேணி—(சிவபிரான்து) வேணியில். மன்ற—நிச்சயமாக, வினா—வினாத. உறும்—விகுந்த, ஆறின்—(வெள்ளியகங்கா) நதியுடன். ஒன்றி—சேர்து. உறழ்—(முன்னிலும்) பெருக்குற்ற. வான்மையற்றூய்—வெண்மையற்றூய். வளங்கள்பதியாத—(சகல) வளங்களுந்தனியாத. வாதலூர் தலைமேவி— வாதலூரை முதலில் விரும்பி. வான் செறி படர் அகல வந்தான் இவன்—. மேலான மரர்க்கம் துண்பம் நீங்க வந்தருளினான் இம்மணிவாசகன். சின் பதியா—(ஆகாசம்) உனதுபதியா? தவாத ஊர்தலை மேவி—நீங்காத சஞ் சரித்தலைப் பொருந்தி. வான்நெறி—ஆகாச வழியில். படர் அகல நிலவின் வருதி—புதர்க்கின்ற விசாலமான நிலவினெடு வருகின்றூய்.

மதுரையுடை யானிவனு நீயுநின் அடலமுத*

மதுரையுடை யவனு யினுய்

வண்கூட லமைச்சிவனி ரவிகூட லமைச்சதனை

மதிதோறும்வி எக்கு வாய்நற்

கதியறவு யிர்க்கருள்வ னிவனும்வா னெறியிலகி

கதியினுறு வாய ருள்செய்

கண்ணனிவ னமலனரு டந்தேற்று சடைமுடிக்

கண்ணா மறைசொல் பரம

பதியருளு நிலையனிவ னுலகிலிரு எறங்கிலவு

பதியமரு நிலை னீயிப்

பலசேர்லா விவனையொப் பாயென்று னின்முனம்

பகர்முகம னேர்சி மதிநி

அதிகபா மாத்தசிவ துதிசெய்திரு வார்த்தையனே
டம்புலீ யாட வாவே

ஆதாத போதனர்சொல் வாதபுரி நாதனுட்

நம்புலீ யாட வாவே.

(e)

*மதுரம் ஈறுகெட்டு இரண்டனுருவ விரிந்து மதுரை என்றுயது.

மேருகிரி யோட்டனுவ நேருகினு மாதகைய

வேதமணி வாச கனைநேர்

மேவகிலை யாகவழு னேதியசி லேடைமொழி

விதமட்டி லொப்பென் றாநி

சாருகவெ னுமுகம னுகவுரை யாடியது

சரியன்ற கந்தை கொள்ளேல்

சம்புபா தாசிரய ரின்பமக வாடிலகு

சைவநெறி னின்றுப் யவே

பாரினர னெனவந்த திருநந்தி தேவனிப்

பரமனீ யிவன டிக்கீழ்ப்

பணிந்தாணை யாற்கயிலை முன்னேகு மடிமையே

பரிசிதனை யோர்ந்த டங்கி

ஆருஷிக ராததிரு வாதபுரி நாதனுட

னம்புலீ யாட வாவே

ஐயமறு துய்யபர சைவகுல தெய்வமுட

னம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

இருள்பருசி யொளிதருது மென்னுமிறு மாப்பொழியவ்
விருளிரவி யுண்ட மிச்சில்

இதுபுறத் திருள்பினரும் வாராதொ மிக்கும்வவி
யெய்திலைநி னற்ப வொளியும்

பரிதமுன மாய்ந்துவெற் றுடவினுலை கிற்றியெம்
பரமன்மணி வாச கேசன்

பரவுதிரு மேனிவெண் ணீற்றெருளியி னற்புறம்
படருமிருண் முழுது மாற்றித்

திருவருளி னற்றலா லாதிதொட ரகவிருள
சேடமா நீக்கி யின்பு

சேவருள் வானிவன தளவில்பர மகிமையின்வி
சேடமினி யேனு மோர்ந்தின்

அருள்பெருகு வாதபுரி வருபாம நாதனுட
னம்புலீ யாட வாவே

ஆயுமறை யாகமமு னுயவரு னையகளெ
டம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

கலைகள்பதி னுறுடைய ஢ெனமதித் தனைக்காலக்

கலைகலைங் துயிரு மொழிவான்

கழறினன் சாபநி தனதுபுத் திரிகளைக்

கடிமணம் புரிந்து ஷாழு

குர மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

நலமுறையி ஸருள்மாம னென்னிலினி இன்னிழிவி
நாம்புகல வேண்டு மோவக்
நவில்கலைகு றைந்துயிரு மொழிதருண மிவனருளி
ஞலுய்ய ஏட்டு குந்து
மலைவிலியோர் கலையளவின் மேற்கொள்ள வயிர்கொண்டு
வாழூர்கலை பஸளீ யிவன்
மலிகலைகள் சுருதிமுத லோதுமெழு கோடிபரன்
மநுநாபு ரப்ப தன்காண்
அலர்மகிமை வாதபுரி யிலகவரு நாதனுட
நம்புளீ யாட வாவே
அருமுறையின் மாசறுமெய் யருள்செய்திரு வாசகலெனு
டம்புளீ யாட வாவே. (ஏ)

எழுகோடி மநுக்களாகிய பரல்களையுடைய நூபாம் என்க.

சோரனென விரவில்வந் திரவனென யாவருஞ்
சொல்லவலை கிற்றி யெங்கள்
தேங்றல்பக விரவற்ற தூரியங்க டந்திலகு
தூவெவளினி றைந்து சின்றே
ஞ்சுமுறைது தித்துவேண் டுந்வேண்டி யாங்கிக்கையூ
முதவிப்பரு வள்ள லேயில்
உண்மையோர் கிலைகின்னை யல்லோனென் வாய்மையை
யுனர்த்துநை கண்டி கங்கள்
சாருமிரு வகையிருஞ நீக்கியன வரதமொளி
தந்தருஞ மெல்லோ சிவன்
தானவனை ஏப்படுவை நீயிவனல் வானவர்
தமக்கருஞ மாதே வனே
ஆருங்கி பரவினைய சிருணர்பு சீயிவலெனு
டம்புளீ யாட வாவே
ஆதமகல் வாதபுரி மேதகைய நாதனுட
நம்புளீ யாட வாவே. (ஏ)

இருளகல வொளிதரினு மென்றமோர் படியின்றி
யேறல்குறை வற்ற நாளும்
இன்தியோரு நிலையின்றி யிலைத்தியீ தென்னமதி
யினியமதி பெண்ண நீபோர்

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஈடு

மருவினைய தற்கிடுபொ ருத்தமன் ரூதவினெம்
மணிவாச காதி பன்முன்
வரினினது குறையெலா மாற்றியொரு வாதபெரு
வாழ்வினித ஸிப்ப னெடுவான்
தருவவநிற னெலன்னை நிகர்த்திசிவ பரமுதன்னை
தனைவிளக் காய்சு கந்தஞ்
சார்க்கிலாய் நீவின்னை ஹுறவெலன்னை யென்றதைத்
தாழ்த்திமே விதழி சார்ந்தே
அரியொவிசெய் வாதபுரி யுரியபர நாதனுட
நம்புலீ யாட வாவே
ஆவல்புரி சேவலவன் மேவுமலை காவல்லெ
டம்புலீ யாட வாவே.

(எ)

அரி-வண்டு. இதழி, வண்டுகளால் அவ்வாறு ஒவிசெய் ஊதனுடெங்க.

முழுமுதல்வன் வேணிமுடி மீதுறப் பெற்றமுன்
முயற்களங் கொழிந்தி லாய்ந்
முகமென வாய்பேச வொட்டாத கயரோக
மூரிவலி தீர்ந்தி லாயெம்
பழுதலை வந்தமணி வாசகன் றிருவருட்
பார்வையொன் ரூலெலார் மங்கை
பவுத்தர்குழு வூற்றினையு முட்களங் காதியும்
பாற்றிமறை யாக மஞ்சோல்
வழுவில்சிவ மகிமைகளை உத்தோதி முகநிலை
மாறியரு ஜெறிசார்ந் துளாள்
வாய்மைதேர்ந் திவனை சார்ந்திடினின் னேய்முற்ற
மாறியின் புற்று வாழ்வாய்
அழகியச பேசகா மெழுதுமணி வாசகலெ
டம்புலீ யாட வாவே
ஆதிமகிழ் சீதவள வாதபுரி நாதனுட
நம்புலீ யாட வாவே.

(ஏ)

தானவரி ராக்கதர்மு னுனவன் கண்ணத்தமர்
தாழுமென் னைப்பெ ரும்பா
தக்ம்புரிந் தனைகுரவர் பன்னிதா யினுமேன்னை
சாரினிய தாயென் வாய்மை

சுகு

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

நானவிலு மவ்வினிய தாயைமனை யாக்கிய
நொடிப்பில்த் தீமை யந்தோ
நுனைவிடா தெங்குறினு மெங்கண்மனி வாசகன்மு
நேய்யநிலை சார்ப வுத்த
ஈனநெறி புக்கலைங் தொருவாத பாதக
மியற்றிய பெளத்தர் தமையும்
எதிர்நோக்கி ஞூற்றீஸ்மை நீக்கியுயர் சைவராக்
கிணவிலைனை நீப தெத்தால்
ஆனபா தகுந்திர்த்து மேனவாழ் வுகந்தார்க்கு
மம்புலீ யாட வாவே
அருள்கூடு நாருள்செய் திருவாத ஹுறுட
நம்புலீ யாட வாவே.

(க)

எமதுபர னுலகுப்ப மகவினுற லால்வரு
கெனச்சாம பேத தானம்
இசைத்தமைக் தனமின்கு வாராதி ருத்தியிட
ரெப்துபோ கூழின் மான்றே
விமலவரு ஞாருவனிவன் முனிவுரு னெனினுமிம்
மேதபா நந்தி கேசன்
விறலாணை மேற்கொண்டு சூழ்சிவக ணங்களின்
மிகச்சிறிய பூத மொன்று
கமலன்மான் முதலாய தேவர்பத மாற்றியருள்
காட்டுபே ராற்ற லுளதக்
கவின்பூத முனியினீ யாண்டுறினு மேன்றிடவொர்
கதியிலீ யாத லாலெம்
அமல்மனி வாசகனை யடையினுப் பாயிவ்னெ
டம்புலீ யாட வாவே
அருளமலன் வாதபுரி மருவிவளர் நாதனுட
நம்புலீ யாட வாவே.

(ஷ)

சிற்றிற் பருவம்.

அருள்கூர் சிவரூ பும்முழுதூற் றவன்வாழ் கயிலை முதல்வாயில்
அமர்ந்தவ் வதிகா ரம்முழுதாஞ் தாங்குப் பெருங்கு றைத்தலத்தும்

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சன

தெருள்கூருஞ்ச வாதியவேச் சிறப்பு மேற்கொண் டெழுந்தருளத்
திருநாண் முதனேன் மாலையில்வன் சிவிகை மேன்மக் திரிக்கோலம்
மருவா வருநின் நிருவெழுச்சி மாண்பை யெளியே மறுகொருபால்
மணிகள் பலவாற் புரிசிறிய மனைகள் சிறிதுங் தடுத்திலவே
தெருள்கூர் தருபொன் எடிமலராற் சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சீத வருள்கூர் வாதபுரிச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (க)

திருவார் தருமாண் பெருந்துறையிற் நிருத்தேர் வீதி சிறந்தொளிரத்
திகழ்கு ரியமன் டலமதியச் செழுமன் டலமூர் திகளாகி
வரமே விரண்டா நாட்காலை மாலை யிருகா லமுமுறையே
மதியி ஹுமைபா னுவிற்சிவனே வயங்கல் போலச் சத்தியைவிட
டொருவாச் சிவனு ராளாலவ் வுமைகோ னருளான் முழுமுதன்மை
உறுந் யனைய விருசுடரு ஞறனேர் காட்டி வருபவனித்
தெருள்கூர் சிறப்பைத் தடுத்திலதே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தேவர் பரவு வாதபுரிச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ஏ)

நறைசே ரிதழி முடியான்ம நாத னமக்கிப் பெருந்துறையில்
சவில்சீர் விழாமுற் சிறப்பெல்லா நமின்மேன் மணிவா சகற்குகாம்
அறையா கமத்திற் சிவத்துவிச ரன்பிற் புரிகென் றருவியவா
றவர்கா டொறும்பு சித்துறமுன் ஞாட் காலை யவிர்மஞ்சம்
நிறைகோன் மாலை பூதமிசை நீருன் கயிலைப் பூதகண
நிரைபோற் றுறவாழ் பரங்குதி நிமல் னேயென் சீர்விளக்கித்
திறனூர் பவனி வந்தருளுங் தேவா சிற்றில் சிதையேலே
தென்னற் கருஞும் வாதபுரிச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (க)

சிறைதோல்—செங்கோல். அது, அதனைத்தரித்த திருக்கோலத்தை,
உணர்த்திற்று.

குருந்து விரிந்த பெருந்துறையிற் குலவெண் குணார் சிவனீயென்
குதனேர் தெளிய நான்காநாட் கொடியர் புரசு காரமுனம்
புரிந்தாங் கருள்செய் திருக்கோலம் பொலியக் காலைத் திசைவிளங்கப்
போந்து மாலை டயதுமேலும் போத மூறுவெண் கயிலாயத்
திருந்த சூரவ னம்மலையோ டெழுந்து வரல்போ லெழுந்தருளி
யின்பப் பெருவீ டளித்தருள்வா யெளியேஞ் சிறுவீட் டினையழித்தல்
திருந்து நின்சீர்க் கழகாமோ செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
திகழ்மா ணிக்க வாசகமா தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (க)

அது சிவன் நீயெனுமுன்மை.

சுடு

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

சிவனே மோக்க தாதாவென் சிறப்போ ருகரே ரென்றேவச்
சிவனீ யைந்தா நாட்காலை திகழுவ் ஏருவிற் போங்தருளிச்
சிவன்வாழ் கயிலை மஞ்சிரியாஞ் சிவனே தென்னன் மஞ்சிரியாய்ச்
சிவமோர்த் தளித்தாய் சாருவரா சேச ஞூன்ம நாதனினைச்
சிவமே திகழுமங் திரியாக்கிச் சிறப்பெ லாந்தங் தருணியமச்
சிவலு ணையையேர் தேற்றுதற்கோ சிவமங் திரிக்கோ லத்திரவிற்
சிவமா ரசித சிவிகையிசைச் செல்வாய் சிற்றில் சிதையேலே
சிவமே தருவண் பெருங்துறைமா தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (ட)

அவனே தானே யாகியா யவனே யென்னேர் தேற்றுதலின்
அவனே புரியூர்த் துவாநடன் மாறு நாட்கா ஐயில்விளங்கப்
பவனேர் களிப்ப வரியணமேற் பவனி போங்து மாலையில்ப
பவனே யிவாந்தா ரகஞுப பாவ ஞூமி ராவணவெண்
புவனே சுரர்போற் றருட்களிற்றிற் போங்தின் னுயிர்க்கின் பருள்பரம
புவனே சுரனே பல்லுயிரும் பொதுவிற் சிறப்பிற் புரிந்தளிக்குஞ்
சிவனே மணிவா சகநாம தேவே சிற்றில் சிதையேலே
சிவனேர் தருமான் பெருங்துறையெஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

பவன்—சிவன், பாவன அயிராவனம் எனப்பிரிக்குக, பாவனம்—
பரிசுத்தம்.

சேவ ராகுள்கூர் பெருங்துறைப்பூங் திருவீ தியலேழ் நாட்காலை
திருமண் சுமந்த வருட்கோலங் திகழு *மணிமா னத்துலவி
மூவர் முதல்சங் நிதியமரு மூரி விடைதன் னேருஞ்சிர்
முதிர்கோ புரத்தோ உற்றதென முறைதென் னிஜையிற் பல்லுறுப்பும்
மேவி விண்செல் விமானத்துண் மிளிர்வெள் விடைமேற் றீவினைகள்
விடைகொண் டேகக் கண்டார்தம் விழிகள் குளிரீ மெய்குளிரச்
தேவ மாலைப் பவனிவரு செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
திருவார் மணிவா சகசிவனே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (எ)

*மணிமானம்—உருத்திராஷு விமானம்.

துவன் பொழில்குழ் பெருங்துறையிற் பொலிவார் திருவீ தியிலெண்ணுட்
புலர்கா ஐயினு மகடனையிப் புத்தர் நாவிட் டிறங்குகெளால்
ஏவ விம்மா னுடமகனை வினிலே ருகவென் றிவைமுதல
*எல்லாம் வல்ல சித்தனீ யென்றேற் றதவி னக்கோலம்

மேவிப் போந்து மாலையினில் வேத செறிசார்க் தவர்க்கைவ
மிக்க துறைசார் நிலைதெரிய வேதப் பரிபூர்க் தருட்கடன்மா
தேவ சிவால யத்துறைசார் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே
திருவா சகசெங் கமலகர தேவா சிற்றில் சிதையேலே. (அ)

*ஏறுக என்று ஏவதல் எனக்கூட்டுக.

உட்செல் விதியி விழிகுலமு முயவீ தியிற்செல் விழாவதனில்
ஒன்பா ஞட்கா லையின்மணித்தே ரூர்க்கு மாலை குஞ்சிதத்தாள்
உட்புக் கவனு கியீயவ் அருளேர் காட்டி யுலகுய்வான்
உற்று யென்வா னங்கடநட வருவி னுலாவங் தருணீயித்
திட்ப கலனர் பெருக்குறையிற் ரெய்வ மயனுங் தலைவணங்கத்
தெளிவிற் ரெளிவாய் விசித்திரப்பல் செயலார் தரச்செய் திருக்கோயில்
திட்ப மதற்கெஞ் செயலெதிரோ சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தெய்வ மணிவா சகவள்ளால் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (க)

ஒருபா ஞட்கா லையிற்சீவ குறுமைங் தாவ ரணீங்கி
ஒருபே ரின்பக் கட்டரோய்த ஹுணர வைந்தா வரணங்கள்
ஒருவா துலாவங் தருள்வள்ளத் துறநா மங்கி தீர்த்தமளித்
தொருவா மாலைக் கோரதமே ஹுற்று யீப் பசுபதியாங்
திருமாண் புணர்த்தி வேதாதி சீரோங் குறப்போங் திராவிடியத்
திருவைங் தெழுத்தி னுபதேச திவிய மகோற்ச வக்காட்டித்
திருவாழ் ஏறத்தங் தருள்பரம சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
திருவா சகச்செங் தமிழ்வேதச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ஐ)

நாம் வெள்ளத்துற, சீவர் உறும் ஜந்து ஆவரணம்—பஞ்சபாசமறைப்பு,
கோரதமேவிருத்தலாற் பசுபதி என்பதுணர்த்தி. கோ—பச.

சிறுபறைப் பருவம்.

ஆடைமுதல் மாதுமரு வாதுடற னித்துறுத
லாகநிரு வாண மதுபோல்

ஆணவும் நைப்புவினை மாயைமுத லற்றதனி*
யாவிசிரு வாண மின்ன

பீடுறுமெய் யன்பினரு முன்பனைய சிவதீக்கை
பேணரூட் குரவன் முகமாப்

பெற்றுரிய சிவஞான போதவுப் தேசமுறை
பெறுமரபு தேற்று தற்கே

நீடுறுபெ ருந்துறையி லீனயதிரு முறைசெங்கை
ஙிலவுசிவ சூரவன் வணசம்
நிகர்கழுத் துணைப்பனிக் தலையமுறை பெற்றதனி
நிகழுலகெ லாமூ மனைய
சேடநெறி பற்றியுய நாடுமகி யுற்றபர
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
தென்பெருங் துறைவந்த வின்பருங் திறைநங்கி
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (க)

* தனி—தனிமைங்கிலை. இன்னீடுறெ மெய்யன்பினர்—இவ்வாறு ஆணவமறைப்பு முதலிய தொடர்பெல்லாம் அற்ற தனிமைங்கிலையாகிய நிர்வாணமென்னும் பீடுற்ற மெய்யன்பரும் முன்குருமுகமாக அங்கிருவாண சிவத்தை பெற்றுத்தான் சிவஞானபோத உபதேசம் பெறவேண்டுமென் அஞ் சிவாகமலி திக்கிரமத்தை யாவர்க்குஞ் தேற்றுதற்கே, சிவஞானபோத புஸ்தகங் திருக்கரங்தரித்து வந்த சிவகுரவைனப் பணிந்து நிருவாணத்தை யும் சிவஞானபோத உபதேசமும் பெற்று, அதனால் அம்மேலான சன்மார்க்கம் உலகெலாம்பெற்றுயியும்படி நாடியே இப்பூமிக்கு வந்தருளியபர என்க.

மூவகையு ருப்பதாய் மூவினைப் படவினிம்
முதுலகோர் முதல்வ ஞற்றுன்
முன்வருஞ் சடமாத லாற்குயவ ஞற்கலச
முன்வரவி ஞைய வுலகும்
மாவரன யன்னெடும் முதல்வனி ஞெடுங்கிவரு
மலபாக முறவி வுலகை
வருதனிலொ டுக்குமா சங்கார முதல்வனம்
மறைமுடிக டம்மின் மேலாய்
ஓவிலதர் வணசிகைமு டித்துறைதி யேயசிவ
ஞெருவனே யென்னும் வாய்மை
ஒளிர்போத முன்கயிங்க யிறைபாலு ணர்ந்துமிவ
ஞுறநீபி னுங்கொ ஞும்மத்
தேவசிவ ஞானபோ தம்பரவ வெங்கனுஞ்
சிறுபறைமு முக்கி யருளே
சீர்திகழ் பெருந்துறையி னர்தாவ ருந்தலை
சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (க)

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஞக

ஸுவகை—அவன் அவள் அது. குயவனுல் வரவின் முன்வரும். மாவரன்—இலக்குமினாயகன். கர்மபாகருறுதம்படி ஒடுங்கி அதன் பின்னும் மலபாகமுறுதற்காக வெளிவரும். மாசங்காரம்—மகாசங்காரம். இது சிவஞானபோத முதற்குத்திர தாற்பரியம். நீ முன்னரே யுணர்ந்திருந்தும் எத்துணைச் சிறந்தோராயினும் சிவஞானபோதத்தை மந்திரோபதேசம் போலக் குருமுகமாக்கத்தான் பெறவேண்டுமென்பதுணர்த்தற்கே இங்கு வந்த பின்னும் அதனைக்குருமுகமாகப் பெற்றன. அவ்வாறுகொண்ட அத்தெய்வத்தன்மை பொருந்திய போதம் எங்கும் பரவ முழக்குக என்க.

முற்பரவு முதல்வனவு வுகில்வே றடனென்று

முறைசுத்த வத்து விதமாய்

முற்றுயிரு மிறவிபிற விகடனதொ ராஜையென

மொழிசுத்தி வழியின் வருமாப்

பற்பல்வகை வினைகளுக் கியையப்பொ ருந்துமா

பாவுமச் சத்தி யுடனும்

பண்பினீங் காதென்று சின்றருள்வ னென்றவப்

பான்மையா லீனாய வினையின்

உற்பவித் திடுமுயிர்க் குடல்கடரு மாயைமுன்

ஞேதுமல மாயே யந்தி

ரோதையைம் பாசமும் பகபதியி னெப்போது

முன்டென்று தேற்று வாய்மைச்

சிற்பரன சிவஞான போதங்கில் பரவுமா

சிறுபறைமு முக்கி யருளே

திருப்பெருங் துறையம ராட்பெருங் தகைநிமல

சிறுபறைமு முக்கி யருளே,

(ஏ)

வேறு உடன் ஒன்று—ஒன்றுய் வேறுய் உடனும். நிற்கும் சுத்தாத் துவிதம். தனது சுத்தியின் வழிப்பட்டுவரும் வினைகளுக்கிணைய உயிர்கள் இறத்தல் பிறத்தல்களைப் பொருந்துமாறு, முற்கூறு முதல்வன் சுத்தியுடனும் பண்பின் கீங்காது அத்துவிதமாய் சின்றருள்வன் எனக்கட்டுக. பகபதியைப்போல பாசமும் என்றும் உள்பொருளென்று தேற்றும் யோதம் என்க. இது அவ்விரண்டாஞ் குத்திர தாற்பரியம்.

முன்புரைசெய் பாசங்கள் பற்றலாற் பசுவென்று
 மொழியுமர்ன் மாவை யுண்மை
 முறையிலுண ராதுகு ஸியமுடல மைம்பொறிகள்
 முன்னுகர னங்கள் சூக்கம்
 வன்பிரா னன்பிரம சமுகமொவ் வொன்றையான்
 மாவென்வா திகளி னுன்காம்
 வாதிப்பின் மறுப்புறவி னேனையரை யிலதெனதை
 வகையபுல னறிதல் கனவின்
 இன்பமறை மான்றறித ஊண்டிவினை யின்மையோர்த்
 திடவறிதல் வெவ்வே றபேர்
 எய்தலா லுபிரவைக டம்மில்வே ரென்றுமுறை
 யேதெனிய வண்மை தேற்றும்
 தென்பரவு சிவஞான போதங்கிலை திகழுமா
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே
 திருந்துறு குருந்துறை பெருந்துறை மருந்தமல்
 சிறுபறைமு முக்கி யருளே. (ஈ)

பாசபெத்த பசுவாகிய ஆன்மாவினுண்மை அறியாமல் அதனை, சூரியம், தேகம், இந்திரியங்கள், அந்தக்கரணங்கள், சூட்சமம், பிராணன், பிரமம், சமுகம்என்றுக்குறும் வாதிகளில், அந்தக்கரணங்ம வாதியைப் பின் வைத்துமற்றெழுவரை, இலதென்றல், எனதென்றல், ஜம்புலனறிதல், (ஒடுக்கம்) கனவின் இன்பதுண்பங்களை மயங்கியறிதல், சுழுத்தியில் (உண்டிவினையின்மை) உடலுக்கு அனுபவமும் தொழிலுமின்மை, அறிவிக்க அறிதல், வேறுபேர் பெறுதல் என்னும் ஏழு ஏதுக்கள் முறையே கூறி முற்காறிய சூரிய முதலிய ஏழின் வேறுயுள்ளது ஆன்மாவென்று அதனுண்மை தேற்றுபோதம் என்க. இது மூன்றாஞ் சூத்திர தாற்பரியம்.

சாற்றுமான் மாகரண நான்சினெனுன் றன்றறிவு
 சகசமல மதனின் மெவிவால்
 தனியரச மைச்சினேர் வுறவினக் கரணங்க
 டமையடுத் தறிவு சார்ந்து
 போற்றுசாக் கிரமுனைங் தவத்தையுறு மென்றுபிரப்
 பொதுவிலக் கணமு முயிரால்
 பொறிகள்புல வகையறிந் துந்தமையு முசிரையு
 மறியாமை பேரற்பல் வினைகள்

மாணிக்கவாசகர் பிளைத்தமிழ்.

ஞ

ஆற்றுயிர்க டமைமுதலை யறிவுறு வறிவிப்ப,

தவனருட் சத்தி யேயாம்

அதுகாந்த முன்னிரும் பெனாகிமு மென்பாச
லக்கணமு மன்ப ருக்குத்

தேற்றுசிவ ஞானபோ தம்பரவ வெங்கனுஞ்

சிறுபறைமு முக்கி யருளே

சீர்மலிபெ ருந்துறையி னேர்மலிய வந்தபா

சிறுபறைமு முக்கி யருளே.

(ட)

இதனில், பொதுவிலக்கணமும் என்றதுவரை நான்காஞ் சூத்திர
தாற்பரியம். பொறிகள் உயிரினால் புலன்களையறிந்தும் அவ்வழிரையும்
தம்மையும் அறியாகமபோல், உயிர்கள்முதல்வனுலரிந்தும் அம்முதல்வனை
யும் தம்மையும் அறியமாட்டா. முதல்வனதுசருட்சத்தியே அறிவிப்பதாம்.
அவ்வாறு அறிவித்தலும் அறிதலும், காந்தமுன் இரும்புபோல நிகழும்
என்கின்ற முறையிற் பாசலக்கணமும் என்றதுவரை ஜக்தாஞ் சூத்திர
தாற்பரியம்.

அறியுறுவ னெனிவிறைய சத்தறியோ ஞைதனனி

லதுசுனி யம்மி ரண்டும்

அன்றியப் பாசபச ஞானத்தி னறியாகம

யாற்கிவம் பதிமெய்ஞ்ஞ ஞானத்

தறிதவிற் சத்திவிரு வகையசிவ சத்தென

வருட்பதியி லக்க ணஞ்செசால்

அதனினப் பாசமன் சடசத்து சதசத்தவ்

வாவியென் றதுசி றப்புய

உறுமிலக் கணமுமோர்த் தனையசிவ சத்தின்முன்

ஊலகழுனை யாமை யோரா

துதனையுல குணராதவ் விருதிறறு முனர்வதுயி

ருதசாத னத்த தென்னுஞ்

திறனுரைசெய் சிவஞான போதநெறி பாவுமா

சிறுபறைமு முக்கி யருளே

தேசுறுபெ ருந்துறைநல் வாசகவ ருந்துணைவ

சிறுபறைமு முக்கி யருளே.

(க)

இதனில், இறைவன்காணப்படுமுருவனெனில், அசத்தெனப்படுவன்,
ஊனப்படாதது சூநியமாம். ஆதலால் இவ்விருதிறறனுமின்றிப், பாசஞான
பக்ஞானங்களாலறியப்படாமையாற் சிவம், பதிஞானத்தாலறியப்படுதலால்

சத்துஎன்னும்இவ்விருவகையுட்டன்னிலமைய சிற்றலால்இறைவன்சிவசத்து என்று கூறப்படுவன் என்றுக்கறிப் பதியைச் சிவசத்து என்றதனால், பாசம் என்றும்மன்னும் சடசத்து என்றும், பச, சத்தைச்சார்தால் சத்தின் தன் மையும் அசத்தைச் சார்ந்தால் அசத்தின் தன்மையுமுறைதலால் சதசத்து என்றும் கூறி அதனால் பசவின் சிறப்பிலக்கணம் ஓர்த்து என்றதுவரை ஆரூஞ் குத்திர தாற்பரியம். அனைய சிவசத்தின்முன், சடசத்தாகிய உலகம் முற்பட்டுத் தோன்றுமையால், அதனை, அச்சிவசத்து நேர்படக் காணுது. அவ்வலகும் சடமாதலால் சிவசத்தைக்காணமாட்டாது. இவ்விருதிரையும் அறியுட் தன்மைபது சதசத்தாகிய உயிரே. ஆகலால் அதுவே அவ்வகையல்லிங்கு விட்டுநீங்கி அச்சிவத்தியல்பறிங்கு அதனை அடைதற்குரிய சாதனங்களைச்சாதித்தற்குரிய அதிகாரமுடையதென்னுட் திறனுரைசெய் என்றதுவரை ஏழாங் குத்திர தாற்பரியம்.

வேறு.

ஐந்து புலவேடருட்பட்டாங்கயர்ந்தா யெனத்தன் முதல்குருவும் ஆகி முன்னை யருந்தவத்தா லருள்கூர்ந் துணர்த்த வுயிரனைய பந்த மறவிட்டனனிப்பா வனையாற் பரன்று ஞாறுமெனவும் பாச பசபோ தத்துணராப் பதியைப் பதிஞா னத்துணர்க அந்த ஞானத் தாரூறு மகன்ற தசையா துறுதியுற [வும் அனைய பொருட்சீ ரைந்தெழுத்தகு விதியாற் கணித்த ஸாமென முந்து போதம் விளக்குதலை முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. முத்தர் பரவு பெருந்துறைமன் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே.(ஏ)

இதனில், பரன்றுஞாறுமெனவும் என்ற து வரை (அ)ஞ் குத்திரதாற் பரியம். கணித்தலாமெனவும் என்றது வரை (க)ஞ் குத்திரதாற்பரியம்.

இறையா வறிந்தும் யானறிந்தே னெனுமா பெத்தத் திறைவனுயிரினில்வே றன்றா தொற்றுமையெய் தியல்போற் றனக்கே யிறைவனுடன் அறியா னின்றுக் தானெனுர்முத லாகா தவனு யவன்பணிசிற் பதனுன் மலமுன் றகன்றெழுமித லவிர்க்கு குயிர்காட் புகாணல் உறல்போ லுயிர்க்குக் காட்டிக்கா ஞெருவனயரா தியாண்டுஞ்செய் ஒப்பி வுதவி யயராதன் புனுற்ற வவன்று ஞயிர்சேறல் முறைதேற் றருட்போ தம்பரவ முழக்கி யருள்க சிறுபறையே முதல்வற் கிணிய பெருந்துறைமன் முழக்கி யருள்க சிறுபறையே.

அகன்றேழிதலையும், உயிர்சேற்லையும், முறையாகத் தேற்றுகின்ற சிவஞானபோதம் என்க. ஒழிதல் என்றது வரை, (கடு)ஞகுத்திரதாற்பரியம் சேல் என்றது வரை, (ககு)ஞ சூத்திரதாற்பரியம்.

யாவுக் கடிந்து முத்தியினி லெய்தும் போதும் யாவையுந்தாங் கிறைதாள் சேர லொட்டாம் லீர்க்கு மலவா தனைகழுவித் தேவர் பரவு சிவஞேசர் திருக்கூட்ட டஞ்சார்ந் தப்புநிதர் சிவவேடமுஞ்சி வாலயமுஞ் சிவனே யெனக்கண் திறைஞ்சகதலே பூவண் பதநீ முவின்வாழ்வு புரிய முடிந்த நிலையென்று போதித் தியக்குஞ் சிவஞான போத சைவ சித்தாங்தம் மூவெண் னுலக மும்பாவ முழக்கியருள்க சிறுபறையே முத்தி நிலையாம் பெருந்துறைமன் முழக்கியருள்க சிறுபறையே.

திருநான் மறைகண் முழங்குமலை தெளியா கமங்கண் முழங்குமருள் திகழ்தென் வேதத் திருமுறைகள் சேர்பன் னிரண்டு முழங்குமினை தருமான் புநிதாத் துவிதவர சைவ சித்தாங் தம்முழங்குஞ் தருமெய் கண்ட பாகுருசங் தான முழங்கு நீறுமுதற் பொருவாச் சிவசா தனமுழங்கும் புநித நிலை சிவஞான போத முதல வருணுல்கள் பொவிக்கு முழங்குஞ் திருவருளாம் முருகார் மணிவா சகமுதல்வ முழக்கியருள்க சிறுபறையே முதிர்பேரருள்கூர் பெருந்துறைமன் முழக்கியருள்க சிறுபறையே. (ஐ)

சிறுதேர்ப் பருவம்.

அரிவிரம னுகிசார் புரிதொழில்க ணீதிவழு
வாதியல வருள்செய் கயிலை

அமலெனதிர் தமதிடர்க ளகலவருள் கெனவேண்ட
வணைதோறு நினைவ ணங்கப்

பரிவினாவ ருட்புகுத வருளிவரு பரந்தி
பகவனே நீயென் வாய்மை

பாரினுல குயவருமிவ் வருளுருவி னுக்கெதரிப்
பானுளங் கொண்டு பரமன்

ஒருபெருங் துறையினீ யவன்முதன்மை யுற்றுவாழ்
வறுதிருக் கோயிலின்கண்

உரியங் தீசவரு வேறின்றி நீயேயவாட்டுடும் ஏற்படும்
வருவினாலு மாக யாருங் பின்கீட்டுமாறு

ஞகு

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

தெருஞ்சுவ ணங்கவொளிர் தருதனிமு தற்பரம
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

தேசுறச பேசுரெழு தாகின்மணி வாசகவெல்
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(க)

இலகுகுட முநங்தி யீசனைநல் வாசக
நெனக்கொண்டு எாயெ னும
கேசனைப் பரவுவர கீஸ்தே வாரமா
மினியதமிழ் வாய்மை வேதம்
உலகுண்மை யோர்ந்துப்பு மாவிளக் குதலாலு
மொளிர் திருக் கயிலை யின்னீ
உமைாத னருண்முதன்மை யதிகார முழுதுமுறு
மோவிலரு ணங்தி யேயென்
நலனுணர விப்பெருந் துறையமலன் முழுமுதன்மை
நண்ணுமதி கார முற்றும்
நல்கியதெஞ் ஞான்றுநிகழ் வற்றுநேர் காட்டியதை
நாட்டலா வுண்மை யோர்ந்தாம்
செலவரிய கதிதந்திவ் வுலகையருள் பரங்தி
சிறதேரு ருட்டி யருளே
திருவாச கங்கைமல ரொருவாதி லங்குபர
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(எ)

பொருப்பெலா முழியில்வி ருப்பினே டேகியுற
புகவிடம் தாக வந்து
போற்றிவாழ் தருநிலைய தாயுழி தொறுமோங்கு
புநிதவண் கயிலை யோங்கல்
விருப்பமார் னினதுபிரி வாற்றுது தன்பாங்கர
விரவும்பல் மலைக னோடும்
மேவிந் பவணிவரு தொறுநின தனியதிரு
மேணிதரி சித்து வாழ்வான்
திருப்பெருந் துறைவந்தம் மலைகள்பா அறநிற்றல்
சிவணவொள் வயிர மணிகள்
செம்மணிமுன் னுயபல மணிமாட மிருபாங்கர
சேணிவங் தொளிரு மறுகில்

தெருட்பெருங் தேர்மிசை யருட்பொழிந் தூர்செல்வ
சிறதேரு ருட்டி யருளே
விவநோசர் மூற்பாவு மணிவாச கப்பெரிய
சிறதேரு ருட்டி யருளே

(ஏ)

பெருந்தாக மோடுனது திருவாச கச்சவைய
பேரழுத நாள்க டோறும்
பெரிதுண்டு வந்துமத னதியைச் சுவையினுறு
பெருந்சைதெ விட்டா மையால்
*விருந்தாக முழுதுமொரு முறையினுண் டின்புற
விழைந்துநட ராச வள்ளால்

வேதியனி னின்றிருமு னின்றுபணி மொழிகூறி
வேண்டிநி முன்ப நாளில்

தருந்துய வாசகங் கோவைமுழு தெழுதிமேற்
றன்றிருப் பெயரு நாட்டி

சபைவைத்து னர்த்தினின் சிரளக் குந்யாவர்
தண்பெருங் துறையின் மறுகில்

தெரிந்தோர்கள் ஒபுரிந்தோது பெருந்தேரில் வருந்தேவ
சிறதேரு ருட்டி யருளே

தில்லைக ரில்லுரிய வெல்லையமர் தொல்லமல
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(ஏ)

* விருந்து—புதிது. ஒபுரிந்து—விரும்பி.

அரியமறை தான்சொன்ன தாகவுமு னதையெழுது
மார்வமோர் சிறிது மின்றி

அண்ணனின வாசகமன் வலியவெழு தியவந்த
வணிதில்லை யம்ப லத்தெம்

பெரியனீ யோகையுற வேபாண்டி நாடென்று
பேசிமுழு தும்வ ரைந்து

பேணிகனி கீழ்நின்ற மேற்செலுல கினர்பருவ
பேதனோக் குடுசெய் பொதுவாய்

விரியுமறை சாமரனி யம்புனித வாசகம்
விசேடம்வே தாந்த சாரம்

விமலசத் தினிபாதர் புரிமுறையென் வாய்மை
விளக்கமாய் நின்சொ ரூபம்

நீ | மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

தெரியவேங் கனுமாசை புரியுமங் கண்ணேச
சிறதேரு ருட்டி யருளே
தேசமணி வாசகவி ஸசசரு வேசபர
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(ஞ)

வரைந்து பேணி உலகர்க்குத்தான்செய்த பொது நாலாகிய
வேதம் சாமாசியதூல் என்னும் உண்மையும், திருவாசகம் வேதாந்த சார
மாதலால் சத்தினிபாதர் விரும்பும் விசேஷத் திருமுறையாம் என்னும்
உண்மையும் விளக்கமாகி உனது மலமுத்த சொருபநிலை எங்கனுங் தெரி
யும்படி ஆசை புரியும் அங்கணங்குடைய கேசனே என்க.

திருப்பெருஞ் துறைவீற்றி ருந்தனவ ரதமுமருள்

செய்யான்ம நாதர் சருவ
சீவரும காரெனும் பொதுவினிற் றீர்த்துனைச்

சிறப்புடைக் குமர ஞக
ஒருப்படுஞ் சத்தியோ நிருவாண தீக்கைநிலை

உலகெலா நிகழுமா வதிகார முழுமுதன்மை
உன்னில்வைத் தருள வாங்கே

அருட்பெருஞ் சிவபோக வம்மையுனை நேரில்வைத்
தவள்பூசை கொள்போ தெலாம்

அரியபூ சனையுடன் கொண்டுசீ வாழ்வுற
வமைத்துரிய மகன்மை தேற்றுந

தெருட்பொருஞ் தியனிலை யருட்பெருஞ் தகைநிமல
சிறதேரு ருட்டி யருளே

சிதமணி வாசகத போதனர்க ணைசவர
சிறதேரு ருட்டி யருளே.

(க)

அருண்மேவு சைவசித் தாந்தினெறி நாற்பாத
மாமியல்பு மவைசெப் பயனும்

அரும்பதவி நாவியல்பு முலகெலா முனரவோ
வண்ணனீ முன்ன ரீண்டுத்

திருவாத ஓர்வந்து திருவால வாய்சென்று
சிர்ப்பெருஞ் துறைய டைந்து

சிற்சபையி னுற்றென்று வங்தனையை னுவழைஇத்
திருமுறைவல் காட்டி யருளி

இருவாத பெருவாழ்வு தருநாத குஞ்சிதச
கோதயப் தம்பு குஞ்சு
உலவாத சுத்தாத்து விதபோக மெய்க்கலவி
யொழிவறத்தி ஜீத்து வாழ்தி
தெருண்மேவ நீகாட்டி னல்லதெவர் காண்பர்பா
சிறதேரு ருட்டி யருளே
செய்யமணி வாசகமெய் வுய்வுதரு தேசிகசெல்
• சிறதேரு ருட்டி யருளே. (ஏ)

எவ்விதமு மெஞ்சுஞ்சன்று மெந்தவை சியகரும
மெய்தினுங் தன்கை விகிதம்
எழுதாது திருவாக்கின் முதலிடமு னன்பருக்
கிணிதருஞ் முதல்வ னம்ம
செவ்வியன் பருணினது மணிவாச கங்கோவை
செங்கைமலர் கன்ற வெழுதித்
திருக்கடைக் காப்புசிற் ரம்பலவ னென்முடித்
திடவினப் பொருளி துண்மை
யவ்வமல ஈயாத லாற்றுணிச் தின்நாலி
ஞரும்பொருஞ் மவனே யெனு
வருளிவினை முற்றுவினை பெச்சமிலை யென்பாரே
ராகவழு னர்த்தி யாங்குத்
தெமவகுஞ் சிதபதம் புகுஞ்துவாழ் கின்றபா
சிறதேரு ருட்டி யருளே
சிதவள சிறைதில்லை மாதர்மிக வுறைசெல்வ
சிறதேரு ருட்டி யருளே. (அ)

ஈ, நாம் இப்பூமிக்கு வந்தது அங்கியமத நிராகரணமும் கூசவஸ்தாபன
உஞ் செய்யவே. அந்தச்சற்காரியமாகிய வினை முற்றுகிவிட்டது. இனி
நுவ்வினை எச்சமில்லை—சேஷபில்லை என்பதை நேரே யாவர்க்குஞ் தெரிவிதல்போற் குஞ்சிதபதம் புகுஞ்துவாழ்ப்பர என்க.
செம்பொன்மணி யொளிர்திருத் தேர்வீதி சிவகங்கை
திகழ்வீதி யதனுண் மேவ
தேவசபை குழ்வீதி திவியபர மானந்த
தீர்த்தங்கழ் வீதி நான்கும்
நம்பனு கமமுரைசெய் சரியைகிரி யாபோக
ஞனமெய்த் தொண்டு புரியும்
நல்லோர்செல் சாலோக சாமிப சாருப
நண்ஞுசா யுச்சி யம்மென்

176
 தம்பதிலை யாவுமைத் தவனிசிவ லோகமித்
 தனிக்கா மெனல்வி எக்குந்
 தலைவன்மரு டாகமநன் முறைநூவு ஒதுடு
 சனைதனைப் புரியு சியமத்
 தின்பரவ வைத்தருள்செய் தில்லையம் பதிவாச
 சிறுதேரு ருட்டி யருளே
 தேசமுய நேசமணி வாசகசர் வேசபா
 சிறுதேரு ருட்டி யருளே.

தம்பம்—பற்றுக்கோடு. தலைவன், மகுடாகமபூஜாசியமத்,
 மாவும்படி வைத்தருளியதில்லை என்க.

வேதவா கமபுரா ஞாதிசிவ நாலெல்லா
 மிக்கினிது வாழ வெங்கும்
 விசுத்தவை திகசைவம் வாழவென் ஸீறுமணி
 விமலவைந் தெழுத்து வாழ
 போதமெய் கண்டசந் தானங்கள் வாழவெப்
 புவனமும் போற்று தில்லை
 புகழ்பெருங் துறைமதுரை வாதலூர் முதலாய
 புநிதசிவ தலங்கள் வாழ
 ஒதுசிவ மகிமையே பேணுசிவ நேசர்க்குழு
 முத்திருக் கூட்டம் வாழ
 உவலைமத கலௌநிங்கி யுயர்மதப் பயிரோங்கி
 யுலகெலா நீடு வாழச்
 சீதவாய் சூழ்தில்லை நாதபதம் வாழ்செல்வ
 சிறுதேரு ருட்டி யருளே
 தேந்துசிரு வாசகமு னற்றுகா தேசபா
 சிறுதேரு ருட்டி யருளே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத்தமிழ்
 முற்றி மு,

